

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

17 november 2021

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2020–2021

Sammanträdena den 8–11 februari 2021

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 9 februari 2021

2021/C 465/01	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot utkastet till kommissionens förordning om ändring av förordningarna (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 och (EU) 2019/2024 vad gäller krav på ekodesign för servrar och datalagringsprodukter, elektriska motorer och varvtalsreglerare, kyl-/frysprodukter, ljuskällor och separata drivdon, elektroniska bildskärmar, diskmaskiner för hushållsbruk, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, samt kyl-/frysprodukter med direktförsäljningsfunktion (D069494/02 – 2020/2917(RPS))	2
---------------	--	---

Onsdagen den 10 februari 2021

2021/C 465/02	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2020 (2020/2123(INI))	4
2021/C 465/03	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin (2020/2077(INI))	11
2021/C 465/04	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer (2020/2029(INI))	30

2021/C 465/05	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av artikel 43 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (2020/2047(INI))	47
2021/C 465/06	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 122.7 i arbetsordningen) – årsrapport för 2016–2018 (2019/2198(INI))	54
2021/C 465/07	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om minskad ojämlikhet med särskilt fokus på fattigdom bland förvärvsarbetande (2019/2188(INI))	62
2021/C 465/08	Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om hur covid-19 påverkar ungdomar och idrott (2020/2864(RSP))	82
Torsdagen den 11 februari 2021		
2021/C 465/09	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om genomföranderapporten om EU:s associeringsavtal med Ukraina (2019/2202(INI))	87
2021/C 465/10	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (2020/2818(RSP))	110
2021/C 465/11	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om säkerheten vid kärnkraftverket i Astravjets (Belarus) (2021/2511(RSP))	123
2021/C 465/12	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om det humanitära och politiska läget i Jemen (2021/2539(RSP))	126
2021/C 465/13	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om situationen i Myanmar (2021/2540(RSP))	135
2021/C 465/14	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om Rwanda, fallet Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))	143
2021/C 465/15	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om människorättsituationen i Kazakstan (2021/2544(RSP))	147
2021/C 465/16	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om den politiska situationen i Uganda (2021/2545(RSP))	154
2021/C 465/17	Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om framtida utmaningar för kvinnors rättigheter i Europa: mer än 25 år sedan Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking (2021/2509(RSP))	160

II Meddelanden

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

Europaparlamentet

Tisdagen den 9 februari 2021

2021/C 465/18	Europaparlamentets beslut av den 9 februari 2021 om begäran om upphävande av Álvaro Amaros immunitet (2019/2150(IMM))	170
---------------	---	-----

III Förberedande akter

Europaparlamentet

Tisdagen den 9 februari 2021

2021/C 465/19	Europaparlamentets beslut av den 9 februari 2021 om Europeiska centralbankens förslag till utnämning av vice ordförande för Europeiska centralbankens tillsynsnämnd (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE))	172
2021/C 465/20	P9_TA(2021)0032 Kontroll av förvärv och innehav av vapen ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kontroll av förvärv och innehav av vapen (kodifiering) (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD)) P9_TC1-COD(2020)0029 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... om kontroll av förvärv och innehav av vapen (kodifiering)	174
2021/C 465/21	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 19 januari 2021 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller beloppen för unionens stöd för landsbygdsutveckling år 2021 (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA))	175
2021/C 465/22	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 27 januari 2021 om ändring av delegerad förordning (EU) 2020/884 om undantag för år 2020 till följd av covid-19-pandemin från delegerad förordning (EU) 2017/891 vad gäller frukt- och grönsakssektorn och från delegerad förordning (EU) 2016/1149 vad gäller vinsektorn och om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1149 (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA))	176
2021/C 465/23	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 21 december 2020 om ändring av tekniska standarder i delegerad förordning (EU) 2016/2251 vad gäller de tidpunkter då vissa riskhanteringsförfaranden börjar gälla för utväxling av säkerheter (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA))	178
2021/C 465/24	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 21 december 2020 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som fastställs i de delegerade förordningarna (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 vad gäller den dag då clearingkravet får verkan för vissa typer av kontrakt (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA))	180

Onsdagen den 10 februari 2021

2021/C 465/25	P9_TA(2021)0038 Inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD)) P9_TC1-COD(2020)0104 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens	182
---------------	---	-----

Torsdagen den 11 februari 2021

2021/C 465/26

P9_TA(2021)0046

Marknader för finansiella instrument ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU vad gäller informationskrav, produktstyrning och positionslimiter för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (COM(2020)0280 – C9-0210/2020 – 2020/0152(COD))

P9_TC1-COD(2020)0152

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... om ändring av direktiv 2014/65/EU vad gäller informationskrav, produktstyrning och positionslimiter och direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/878 vad gäller deras tillämpning på värdepappersföretag, för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen

185

2021/C 465/27

P9_TA(2021)0047

EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2017/1129 vad gäller EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

P9_TC1-COD(2020)0155

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om ändring av förordning (EU) 2017/1129 vad gäller EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder och direktiv 2004/109/EG avseende användningen av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat för årliga redovisningar för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen

186

2021/C 465/28

P9_TA(2021)0048

Regler om ankomst- och avgångstider vid flygplatser i EU: tillfälliga lättnader ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 vad gäller tillfälliga lättnader från reglerna om utnyttjande av ankomst- och avgångstider vid flygplatser i unionen på grund av covid-19-krisen (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

P9_TC1-COD(2020)0358

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 vad gäller tillfälliga lättnader från reglerna om utnyttjande av ankomst- och avgångstider vid flygplatser i unionen på grund av covid-19-krisen

188

Tillfälliga åtgärder avseende giltigheten för certifikat och intyg (omnibus II) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av den fortsatta covid-19-krisen avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden samt förlängning av vissa perioder som avses i förordning (EU) 2020/698 (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD)))

P9_TC1-COD(2021)0012

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av den fortsatta covid-19-krisen avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden samt förlängning av vissa perioder som avses i förordning (EU) 2020/698 189

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2020–2021

Sammanträdena den 8–11 februari 2021

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 9 februari 2021

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P9_TA(2021)0033

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: krav på ekodesign för energirelaterade produkter

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot utkastet till kommissionens förordning om ändring av förordningarna (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 och (EU) 2019/2024 vad gäller krav på ekodesign för servrar och datalagringsprodukter, elektriska motorer och varvtalsreglerare, kyl-/frysprodukter, ljuskällor och separata drivdon, elektroniska bildskärmar, diskmaskiner för hushållsbruk, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, samt kyl-/frysprodukter med direktförsäljningsfunktion (D069494/02 – 2020/2917(RPS))

(2021/C 465/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till kommissionens förordning om ändring av förordningarna (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 och (EU) 2019/2024 vad gäller krav på ekodesign för servrar och datalagringsprodukter, elektriska motorer och varvtalsreglerare, kyl-/frysprodukter, ljuskällor och separata drivdon, elektroniska bildskärmar, diskmaskiner för hushållsbruk, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, samt kyl-/frysprodukter med direktförsäljningsfunktion,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 15,
- med beaktande av yttrandet av den 11 november 2020 från den kommitté som avses i artikel 19.1 i direktiv 2009/125/EG,
- med beaktande av kommissionens skrivelse av den 14 december 2020, i vilken parlamentet uppmanas att tillkänna att det inte avser att invända mot utkastet till kommissionens förordning,
- med beaktande av skrivelsen av den 28 januari 2021 från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 5a.3 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 112.4 d och 111.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

⁽¹⁾ EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Tisdagen den 9 februari 2021

- med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 111.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 9 februari 2021, och av följande skäl:
- A. Den 5 december 2020 förelade kommissionen parlamentet utkastet till kommissionens förordning, vilket inledde den granskningsperiod som parlamentet har till sitt förfogande för att invända mot denna förordning.
- B. År 2019 antog kommissionen förordningarna (EU) 2019/424 ⁽³⁾, (EU) 2019/1781 ⁽⁴⁾, (EU) 2019/2019 ⁽⁵⁾, (EU) 2019/2020 ⁽⁶⁾, (EU) 2019/2021 ⁽⁷⁾, (EU) 2019/2022 ⁽⁸⁾, (EU) 2019/2023 ⁽⁹⁾ och (EU) 2019/2024 ⁽¹⁰⁾ (de "ändrade förordningarna") vad gäller krav på ekodesign för servrar och datalagringsprodukter, elektriska motorer och varvtalsreglerare, kyl-/frysprodukter, ljuskällor och separata drivdon, elektroniska bildskärmar, diskmaskiner för hushållsbruk, tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk, samt kyl-/frysprodukter med direktförsäljningsfunktion.
- C. Tekniska problem upptäcktes, vilket skulle äventyra ett korrekt genomförande av de ändrade förordningarna när de börjar tillämpas 2021. Kommissionen har därför utarbetat ett förslag till förordning för att ta itu med dessa tekniska frågor och förtydliga och anpassa vissa bestämmelser i de ändrade förordningarna. I utkastet till kommissionens förordning fastställs bland annat en gemensam definition av begreppet deklarerat värde för att klargöra vilka värden som ska tillhandahållas marknadskontrollmyndigheterna för kontroll av överensstämmelse, särskilt fysisk provning.
- D. Utkastet till kommissionens förordning bör träda i kraft den 1 mars 2021, så att ändringarna av de ändrade förordningarna börjar tillämpas samma dag som de flesta av de ändrade förordningarna.
- E. Detta beslut beviljas som en undantagsåtgärd för att undvika en period av rättsosäkerhet för de berörda parter som måste uppfylla kraven i de ändrade förordningarna.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte har några invändningar mot utkastet till kommissionens förordning.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till kommissionen och, för kännedom, till rådet.

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/424 av den 15 mars 2019 om fastställande av krav på ekodesign för servrar och datalagringsprodukter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 617/2013 (EUT L 74, 18.3.2019, s. 46).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/1781 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för elektriska motorer och varvtalsreglerare i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av förordning (EG) nr 641/2009 vad gäller krav på ekodesign för fristående cirkulationspumpar utan axeltätning och produktintegrerade cirkulationspumpar utan axeltätning och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 640/2009 (EUT L 272, 25.10.2019, s. 74).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2019 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för kyl-/frysprodukter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 643/2009 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 187).

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2020 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för ljuskällor och separata reglerdon i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och om upphävande av kommissionens förordningar (EG) nr 244/2009, (EG) nr 245/2009 och (EU) nr 1194/2012 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 209).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2021 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för elektroniska bildskärmar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 642/2009 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 241).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2022 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för diskmaskiner för hushållsbruk i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 1016/2010 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 267).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2023 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG, om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1275/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 1015/2010 (EUT L 315, 5.12.2019, s. 285).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) 2019/2024 av den 1 oktober 2019 om fastställande av krav på ekodesign för kyl-/frysprodukter med direktförsäljningsfunktion i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG (EUT L 315, 5.12.2019, s. 313).

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0039

Europeiska centralbanken – årsrapport 2020

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om Europeiska centralbankens årsrapport för 2020 (2020/2123(INI))

(2021/C 465/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens årsrapport för 2019,
 - med beaktande av ECB:s återkoppling till de synpunkter som lämnats av Europaparlamentet inom ramen för dess resolution om ECB:s årsrapport för 2018,
 - med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och ECB, särskilt artiklarna 15 och 21,
 - med beaktande av artiklarna 123, 127.1, 127.2, 127.5, 130, 132 och 284.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
 - med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
 - med beaktande av Eurosystemets interna makroekonomiska prognos för euroområdet och de åtgärder som ECB-rådet antog den 4 juni 2020,
 - med beaktande av ECB:s undersökning *Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area – October 2019 to March 2020*, som offentliggjordes den 8 maj 2020,
 - med beaktande av ECB:s interna makroekonomiska prognoser för euroområdet, som offentliggjordes den 10 september 2020,
 - med beaktande av de monetära dialogerna den 6 februari, den 8 juni och den 28 september 2020 med Europeiska centralbankens ordförande, Christine Lagarde,
 - med beaktande av sin ståndpunkt av den 28 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det dokument nr 247 från ECB:s arbetsgrupp för kryptotillgångar från september 2020 med titeln *Stablecoins: Implications for monetary policy, financial stability, market infrastructure and payments, and banking supervision in the euro area*,
 - med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2019 om könsbalans i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor ⁽²⁾,
 - med beaktande av ECB:s rapport från oktober 2020 om en digital euro,
 - med beaktande av dokument nr 201 i serien ECB occasional papers från november 2017 med titeln *The use of cash by households in the euro area*,
 - med beaktande av 2020 års uppdatering av ECB:s miljöredovisning,
 - med beaktande av artikel 142.1 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0002/2021), och av följande skäl:
- A. Enligt kommissionens ekonomiska sommarprognos 2020, som tar hänsyn till ekonomiska chocker till följd av covid-19-pandemin, förväntas euroområdets ekonomi att krympa med 8,7 % 2020 och växa med 6,1 % 2021, och ekonomin i EU-27 kommer att krympa med 8,3 % 2020 och växa med 5,8 % 2021.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2019)0325.

⁽²⁾ EUT C 23, 21.1.2021, s. 105.

Onsdagen den 10 februari 2021

- B. Enligt ECB:s interna makroekonomiska prognos från september 2020 förväntas den årliga inflationen i euroområdet, enligt det harmoniserade konsumentprisindexet (HIKP), i genomsnitt ligga på 0,3 % för 2020, 1,0 % för 2021 och 1,3 % för 2022, samtidigt som den uppskattade inflationen varierar betydligt inom euroområdet.
- C. Enligt Eurostat var arbetslösheten 7,4 % i EU och 8,1 % i euroområdet i augusti 2020. Arbetslösheten förväntas öka. Arbetslösheten är ojämn inom unionen. Det finns fortfarande stora regionala ojämlikheter i fråga om arbetslöshet både inom och mellan medlemsstaterna. Hög ungdomsarbetslöshet är fortfarande ett allvarligt problem som måste åtgärdas inom EU.
- D. ECB:s uppgifter om HIKP för 2020 visar på en deflationseffekt på grund av covid-19-krisen i flera medlemsstater.
- E. ECB:s septemberprognoser för den globala reala BNP:n (exklusive euroområdet) förutspår en minskning med 3,7 % för 2020, som åtföljs av en uppgång med 6,2 % för 2021 och 3,8 % för 2022.
- F. Trots de upprepade uppmaningarna från Europaparlamentet om att få en könsbalanserad slutlista med minst två namn för befattningar i ECB:s direktion bestod slutlistan för utnämningen av en ny direktionsledamot för att ersätta Yves Mersch endast av män. Kvinnor är fortfarande kraftigt underrepresenterade i ECB-rådet.
- G. ECB:s nettovinst 2019 uppgick till 2 366 miljarder EUR, jämfört med 1 575 miljarder EUR 2018. Denna ökning kan huvudsakligen tillskrivas de ökade nettoränteintäkterna från USD-portföljen och APP-portföljen (programmet för köp av tillgångar).
- H. I slutet av 2019 hade storleken på Eurosystemets balansräkning nått upp till 4 671 425 miljarder EUR, det andra högsta värdet någonsin sedan rekordet 2018.
- I. Små och medelstora företag, som förblir ryggraden i EU:s ekonomi och samhälle och som stärker den ekonomiska och sociala sammanhållningen, behöver ytterligare stöd.
- J. De små och medelstora företagen har drabbats hårt av covid-19-krisen. Förändringarna i de allmänna ekonomiska utsikterna har inverkat negativt på deras tillgång till finansiering.
- K. Enligt definitionen i EUF-fördraget är ECB:s mandat att upprätthålla prisstabilitet och stödja unionens allmänna ekonomiska politik i syfte att bidra till att uppnå unionens mål.
- L. EU har åtagit sig att verka för klimatneutralitet senast 2050 och det är ECB:s uppdrag att bidra till att uppnå detta mål. ECB:s uppdrag är inte begränsat till prisstabilitet utan omfattar även banksystemets säkerhet och sundhet och det finansiella systemets stabilitet.
- M. Enligt Eurobarometerundersökningen från november 2019 var allmänhetens stöd för den europeiska ekonomiska och monetära unionen med en enda valuta, dvs. euron, 62 % år 2019.
- N. Den 18 mars 2020 tillkännagav ECB ett stödprogram föranlett av pandemin (PEPP) som ett nytt, tillfälligt program för köp av den offentliga och privata sektorns tillgångar till ett belopp på 750 miljarder EUR, i syfte att motverka risker för den penningpolitiska transmissionen i euroområdet till följd av coronaviruspandemin.
- O. Den 4 juni 2020 beslutade ECB-rådet att höja PEPP-ramen till 1,35 biljoner EUR, att utvidga perioden för PEPP-nettoköp till åtminstone slutet av juni 2021 och att kapitalbelopp som förfaller till betalning inom ramen för PEPP ska återinvesteras åtminstone fram till slutet av 2022. Nettoköpen inom ramen för APP kommer att fortsätta med en månatlig takt på 20 miljarder EUR, tillsammans med köpen inom ramen för det ytterligare tillfälliga utrymmet på 120 miljarder EUR fram till slutet av 2020.

Onsdagen den 10 februari 2021

- P. Andra politiska åtgärder vidtogs för att tillhandahålla likviditet, såsom riktade långsiktiga refinansieringstransaktioner (TLTRO III) och PELTRO, dvs. en pandemispecifik likviditetsfacilitet.
- Q. Det europeiska insättningsgarantisystemet har försenats avsevärt, trots kommissionens och ECB:s förslag om det akuta behovet av att skydda insättningar på EU-nivå.

Allmän översikt

1. Europaparlamentet välkomnar ECB:s roll när det gäller att trygga eurons stabilitet. Parlamentet framhäver att ECB:s lagstadgade oberoende, som fastslås i fördragen, är en förutsättning för fullgörandet av dess mandat och för upprätthållandet av dess demokratiska legitimitet. Parlamentet noterar att ECB:s oberoende innebär att den inte får efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, från någon regering i en medlemsstat eller från något annat organ. Parlamentet betonar att detta oberoende inte får åsidosättas och att centralbankens oberoende alltid bör kompletteras med en motsvarande nivå av ansvarsskyldighet. Parlamentet betonar att det i EUF-fördraget anges att ECB, utöver det primära mandatet att upprätthålla prisstabilitet, även måste stödja den allmänna ekonomiska politiken inom unionen i syfte att bidra till att förverkliga unionens mål, om dessa inte strider mot det primära mandatet. Parlamentet understryker att hållbar utveckling, konvergens, full sysselsättning och sociala framsteg är allmänna mål för unionen i enlighet med artikel 3 i EUF-fördraget.
2. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett centrum för klimatförändringar som en ny enhet inom ECB.
3. Europaparlamentet betonar att den gemensamma valutan är oåterkallelig. Parlamentet betonar att euron inte bara är ett monetärt projekt utan även ett politiskt projekt.
4. Europaparlamentet är bekymrat över den aldrig tidigare skådade sjuk- och hälsovårdskris, ekonomiska kris och sociala kris som orsakats av covid-19-pandemin, med en kraftig nedgång i euroområdet ekonomi och snabbt försämrade arbetsmarknadsförhållanden, inklusive ökad arbetslöshet. Parlamentet noterar att aktiviteten i euroområdet förväntas återhämta sig, men det är fortfarande mycket osäkert hur snabbt och i vilken omfattning detta kommer att ske och det förekommer ojämlikheter mellan medlemsstaterna.
5. Europaparlamentet är dessutom bekymrat över att riskerna för tillväxtutsikterna fortfarande är nedåtrisker i en situation med exceptionell osäkerhet, där omfattningen av nedgången och återhämtningen kommer att bero på begränsningsåtgärdernas varaktighet och effektivitet, på hur framgångsrik finans- och penningpolitiken är för att mildra de negativa effekterna på inkomster och sysselsättning och på den utsträckning i vilken försörjningskapaciteten, den inhemska efterfrågan och internationella leveranskedjor permanent påverkas.
6. Europaparlamentet efterlyser en brådskande omvärdering av systemrisken i finanssektorn efter pandemin. Parlamentet välkomnar i detta avseende inrättandet av en arbetsgrupp för pandemin vid Europeiska systemrisknämnden. Parlamentet rekommenderar att en kvalitativ bedömning av de idiosynkratiska riskerna inkluderas i framtida stresstester.
7. Europaparlamentet välkomnar ECB:s ansträngningar för att upprätthålla prisstabilitet. Parlamentet noterar att inflationsmålet inte har uppnåtts systematiskt och att ytterligare vaksamhet behövs. Parlamentet framhåller att euroområdet har registrerat deflation under de senaste månaderna. Parlamentet understryker att deflation innebär väsentliga risker för euroområdets ekonomier, vilket kan komma att kräva en stark intervention av ECB.
8. Europaparlamentet gläder sig över att ECB diskuterar anpassningen av sina inflationsmått. Parlamentet noterar att HIKP är ett mycket snävt inflationsmått som underskattar inflationen i euroområdet på grund av en otillräcklig andel boendekostnader i HIKP-korgen⁽³⁾. Parlamentet efterlyser en justering av korgen så att den återspeglar det faktum att de europeiska hushållen spenderar 24 % av sin inkomst på boenderelaterade utgifter. Parlamentet uppmanar ECB att även ta hänsyn till inflationen i tillgångspriser, som bland annat orsakas av låga räntor. Parlamentet noterar utmaningarna för transmissionen av penningpolitiken.
9. Europaparlamentet noterar ordförande Lagardes starka önskemål om att finanspolitiken och penningpolitiken ska bringas helt i samklang samt åtagandet att använda alla verktyg som ger de mest ändamålsenliga, effektiva och proportionerliga resultaten för att stödja euroområdets ekonomiska återhämtning. Parlamentet understryker att det finns en stark komplementaritet mellan finanspolitik och penningpolitik. Parlamentet välkomnar ECB:s stödprogram föranlett av pandemin för att stödja den ekonomiska återhämtningen i euroområdet.

⁽³⁾ Se *Persistent low inflation in the euro area: Mismeasurement rather than a cause for concern?* ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA\(2018\)614214_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA(2018)614214_EN.pdf)).

Onsdagen den 10 februari 2021

Penningpolitiken

10. Europaparlamentet välkomnar ECB:s snabba och omfattande penningpolitiska svar på covid-19-krisen i en krissituation. Parlamentet noterar den positiva effekten av detta svar på den ekonomiska situationen i euroområdet. Parlamentet förväntar sig att ECB kommer att upprätthålla sitt stöd så länge det behövs. Parlamentet noterar uttalandet från Yves Mersch, ledamot i ECB:s tillsynsnämnd, om att denna flexibilitet inte kommer att utvidgas till andra transaktioner.

11. Europaparlamentet betonar att enbart penningpolitiken inte kommer att räcka för att uppnå en hållbar ekonomisk återhämtning. Parlamentet betonar att reformer som stärker konkurrenskraften och den sociala sammanhållningen är nödvändiga för att återställa och stärka ekonomisk tillväxt i hela unionen. Parlamentet anser att möjligheten att enbart med hjälp av penningpolitiken underlätta återhämtningen är begränsad, och uppmanar ECB, samtidigt som dess oberoende respekteras, att inom ramen för sitt mandat undersöka möjligheten att använda andra politiska åtgärder som kan stimulera ekonomin. Parlamentet betonar spridningseffekterna av en mycket ackommoderande penningpolitik, till exempel effekterna på sparare eller risken för inflation i tillgångspriser. Parlamentet varnar medlemsstaterna för att ta det låga ränteläget för givet eftersom en höjning av räntorna skulle kunna ha negativa effekter på förvaltningen av de offentliga skulderna.

12. Europaparlamentet varnar emellertid för risken för alltför höga värderingar på obligationsmarknaderna, vilket kan bli svårt att hantera om räntorna börjar stiga igen, i synnerhet för länder som är föremål för ett förfarande vid alltför stora underskott eller länder med hög skuldsättning.

13. Europaparlamentet noterar vikten av en aktiv penningpolitik för att minska pressen i form av finansiella begränsningar på små och medelstora företag. Parlamentet konstaterar att andelen små och medelstora företag som drabbades av finansiella begränsningar minskade från 18 % 2009–2012 till 8 % 2016–2019. Parlamentet understryker att covid-19-krisen har en stor inverkan på små och medelstora företag. Parlamentet noterar betydelsen av mikroföretag och små och medelstora företag i EU. Parlamentet påpekar i detta avseende behovet av att uppmuntra offentliga och privata investeringar samt reformer, och efterlyser därför ytterligare insatser för att säkerställa finansieringen av den reala ekonomin.

14. Europaparlamentet uppmanar ECB att övervaka proportionaliteten i kvantitativa lättnader i förhållande till riskerna i dess balansräkning, tillgångsprisinflation och en potentiell felallokering av resurser.

15. Europaparlamentet noterar effekterna av låga räntor på lång sikt. Parlamentet understryker att låga räntor å ena sidan erbjuder möjligheter för konsumenter, företag, inklusive små och medelstora företag, arbetstagare och låntagare, som kan dra nytta av en starkare ekonomisk dynamik, lägre arbetslöshet och lägre lånekostnader. Parlamentet noterar de olika fördelningsmässiga konsekvenserna av ECB:s politik. Parlamentet uppmanar ECB att undersöka hur dess politik påverkar förmögenhetsskillnader. Parlamentet beklagar å andra sidan ökningen av högt skuldsatta företag som inte är livskraftiga, minskningen av incitament för regeringar att genomföra tillväxt- och hållbarhetsfrämjande reformer, samt negativa effekter för försäkringsgivare och pensionsfonder, och betonar den ekonomiska börda som detta utgör för många medborgare i hela unionen.

16. Europaparlamentet noterar kopplingen mellan penningpolitiken och stigande bostadspriser i euroområdet. Parlamentet betonar att den fortsatt höga andelen hushåll med alltför höga boendekostnader uppgick till 9,6 % för 2018 och förväntas öka på grund av pandemin, och uppmanar ECB att utvärdera de regionala och sektorsspecifika effekterna och rättvisan mellan generationerna av dess program för kvantitativa lättnader på levnadskostnaderna i unionen.

17. Europaparlamentet konstaterar att krisens allvar har tvingat ECB att skifta uppmärksamheten från översynen av den penningpolitiska strategin. Parlamentet noterar ordförande Lagardes åtagande under den monetära dialogen den 28 september 2020 att samverka nära med parlamentet och säkerställa regelbundna dialoger.

18. Europaparlamentet betonar att varje översyn av den penningpolitiska ramstrategin bör i hög grad beakta karaktären hos den europeiska ekonomin, som i allt högre grad inriktas på tjänster och digitaliseras, och bör bedöma i vilken utsträckning detta hindrar transmissionen av penningpolitiken till den reala ekonomin.

Åtgärder mot klimatförändringarna

19. Europaparlamentet noterar, med respekt för ECB:s oberoende, klimatförändringarnas inverkan på inflationsdynamiken och transmissionsriskerna i penningpolitiken. Parlamentet påminner om ECB:s inverkan för att upprätthålla prisstabiliteten. Parlamentet påminner om att ECB, i egenskap av europeisk institution, är bunden av Parisavtalet.

Onsdagen den 10 februari 2021

20. Europaparlamentet noterar ordförande Lagardes åtagande att undersöka klimatvänliga förändringar i ECB:s verksamhet och att utforska alla tillgängliga sätt för att bekämpa klimatförändringar. Parlamentet uppmanar ECB att anpassa sin ram för säkerheter till de klimatförändringsrelaterade riskerna och att offentliggöra sin grad av anpassning till Parisavtalet samt att undersöka en sådan anpassning inom banksektorn.
21. Europaparlamentet efterlyser en proaktiv och kvalitativ riskhanteringsstrategi som integrerar systemrisker kopplade till klimatförändringar.
22. Europaparlamentet välkomnar att förvärven av gröna obligationer och deras andel av ECB:s portfölj fortsätter att öka.
23. Europaparlamentet uppmuntrar insatserna för att öka forskningskapaciteten när det gäller klimatförändringarnas inverkan på den finansiella stabiliteten och euroområdet.

Övriga aspekter

24. Europaparlamentet uppmanar ECB att fortsätta sina insatser för att säkra finansmarknadernas stabilitet för alla tänkbara händelser i samband med Förenade kungarikets utträde ur EU.
25. Europaparlamentet uttrycker oro över de stadigt ökande avvikelserna i Target2-saldona inom ECBS. Parlamentet konstaterar att tolkningen av dessa avvikelser ifrågasätts.
26. Europaparlamentet noterar resultaten av analysen från ECB:s arbetsgrupp för kryptotillgångar. Parlamentet uppmanar ECB att hantera riskerna för penningtvätt, finansiering av terrorism och andra brottsliga verksamheter relaterade till den anonymitet som kryptotillgångar ger. Parlamentet uppmanar ECB att öka sin övervakning kring utvecklingen av kryptotillgångar, inbegripet stablecoins, och de förhöjda it-säkerhetsriskerna.
27. Europaparlamentet välkomnar ECB:s analys av och förberedande arbete för införandet av en digital euro. Parlamentet noterar att den digitala euron inte är en kryptotillgång. Parlamentet understryker att en digital euro skulle behöva uppfylla ett antal minimikrav, inklusive robusthet, säkerhet, effektivitet och skydd av integritet. Parlamentet betonar att en digital euro inte får äventyra kontanter som betalningsmedel. Parlamentet stöder ECB:s rekommendation att utgivningen av en digital euro bör vara tillgänglig utanför euroområdet, på ett sätt som är förenligt med Eurosystemets mål, för att stimulera efterfrågan på euron bland utländska investerare och således främja en starkare internationell roll för euron. Parlamentet uppmanar ECB att säkerställa en lämplig balans mellan att tillåta regleringsrelaterad finansiell innovation inom det finanstekniska området och säkerställa finansiell stabilitet.
28. Europaparlamentet delar ECB:s oro över den snabba tillväxten av den finanssektor som inte utgörs av banker, vilken även är känd som skuggbanker. Parlamentet betonar behovet av en adekvat reglering på detta område. Parlamentet understryker att ECB måste begränsa systemrisken på grund av ett ökande antal reglerade enheter som inte är banker men som grupperas kring bankerna för att få tillgång till deras betalningssystem.
29. Europaparlamentet välkomnar ECB:s pågående ansträngningar för att ytterligare stärka sin förmåga att reagera och återhämta sig i händelse av en cyberattacker mot dess egen organisation. Parlamentet noterar med oro de tekniska fallen nyligen i Target2-avvecklingssystemet i oktober och november 2020. Parlamentet välkomnar ECB:s efterföljande utredning av dessa fel och begär att resultaten ska redovisas för parlamentet.
30. Europaparlamentet noterar ECB:s framgångar när det gäller att bekämpa förfalskning, vilket framgår av den fortsatt låga andelen förfalskade sedlar i förhållande till det totala antalet sedlar i omlopp. Parlamentet välkomnar införandet 2019 av moderniserade 100- och 200-eurosedlar med förbättrade säkerhetsdetaljer. Parlamentet betonar vikten av kontanter som betalningsmedel för EU-medborgarna. Parlamentet uppmanar ECB att inte ytterligare minska det antal olika sedlar som är i omlopp.
31. Europaparlamentet uppmanar ECB att utforska sätt att stärka eurons internationella roll, eftersom detta skulle öka EU:s förmåga att utforma en policyinriktning oberoende av andra globala stormakter och är en avgörande faktor för att säkra Europas ekonomiska suveränitet. Parlamentet noterar att om euron görs mer attraktiv som reservvaluta kommer detta att stärka dess internationella användning ytterligare. Parlamentet understryker att för att stärka eurons roll måste den europeiska ekonomiska och monetära unionen fördjupas. Parlamentet välkomnar ECB:s upprepade uppmaningar om att fullborda bankunionen. Parlamentet betonar att skapandet av en välutformad europeisk säker tillgång skulle kunna underlätta den finansiella integrationen och bidra till att mildra de negativa återkopplingarna mellan stater och nationella banksektorer.

Onsdagen den 10 februari 2021

32. Europaparlamentet välkomnar Bulgariens och Kroatiens anslutning till ERM II i juli 2020. Parlamentet stöder ett snart måldatum för införandet av euron i båda länderna. Parlamentet välkomnar ECB:s omfattande granskning i juli och augusti 2019 av de kroatiska och bulgariska bankerna. Parlamentet påminner om det fördragsenliga kravet för varje medlemsstat, med undantag för Danmark, att anta den gemensamma valutan när de väl har uppfyllt Maastricht-konvergenskriterierna.

33. Europaparlamentet uppmanar ECB att fortsätta sitt fruktbara samarbete även med de medlemsstater som inte ingår i euroområdet.

Ansvarsskyldighet

34. Europaparlamentet upprepar att ordförande Lagarde är öppen för en mer omfattande dialog och betonar behovet av att ytterligare stärka ECB:s arrangemang för ansvarsskyldighet och transparens. Parlamentet betonar behovet av att fundera över hur Europaparlamentets granskning av ECB, liksom granskningen genom en dialog med de nationella parlamenten, kan förbättras. Parlamentet efterlyser en förhandling om ett formellt interinstitutionellt avtal för att formalisera och gå längre än den befintliga praxisen för ansvarsskyldighet när det gäller de monetära funktionerna.

35. Europaparlamentet uttrycker stark oro över att endast två av de 25 ledamöterna i ECB-rådet är kvinnor, trots upprepade uppmaningar från parlamentet och högre befattningshavare i ECB, inbegripet dess ordförande Christine Lagarde, om att förbättra könsbalansen i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor. Parlamentet betonar att utnämningarna av direktionsledamöter bör förberedas noggrant, med full transparens och tillsammans med parlamentet i enlighet med fördragen. Parlamentet uppmanar rådet att upprätta en könsbalanserad slutlista för alla kommande lediga funktioner och att låta parlamentet ta del av den, så att parlamentet kan spela en mer meningsfull rådgivande roll i utnämningförfarandet. Parlamentet beklagar att inga tillfredsställande framsteg har gjorts hittills. Parlamentet påminner om att likabehandlingen av kvinnor och män är en konstitutionell princip som måste följas strikt.

36. Europaparlamentet påminner om att endast två av sex ledamöter i ECB:s direktion är kvinnor. Parlamentet betonar att trots de många krav som parlamentet fört fram till rådet om att åtgärda den bristande jämställdheten inom ECB:s direktion har rådet inte tagit detta krav på allvar. Parlamentet påminner om sitt åtagande att inte beakta förteckningar över kandidater där principen om jämn könsfördelning inte har respekterats. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar, Europeiska rådet, rådet, Eurogruppen och kommissionen att aktivt verka för att säkerställa en jämn könsfördelning i sina kommande förslag om slutlistor och utnämningar.

37. Europaparlamentet välkomnar den detaljerade, sektionssuppdelade och innehållsrika återkoppling som ECB givit avseende parlamentets resolution om ECB:s årsrapport för 2018. ECB uppmanas att hålla fast vid sitt åtagande om ansvarsskyldighet och fortsätta att offentliggöra sin skriftliga återkoppling till parlamentets resolutioner om ECB:s årsrapport varje år.

38. Europaparlamentet noterar den tyska federala författningsdomstolens beslut av den 5 maj 2020 om ECB samt ECB-rådets uttalande samma dag. Parlamentet noterar ECB:s kontinuerliga proportionalitetsbedömning av alla program. Parlamentet noterar ECB:s efterföljande beslut att till Europaparlamentet, den tyska federala regeringen, den tyska förbundsdagen och Bundesbank lämna ut icke-offentliga handlingar som rör programmet för köp av den offentliga sektorns tillgångar.

39. Europaparlamentet noterar, och gratulerar ECB och ordförande Lagarde till, de pågående insatserna för att förbättra kommunikationen och transparensen med parlamentet. Parlamentet håller vidare med ordförande Lagarde om att ECB måste förbättra sin kommunikation till medborgarna om konsekvenserna av dess politik. Parlamentet föreslår å andra sidan en regelbunden dialog inom stängda dörrar mellan ledamöterna i parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor och relevanta ECB-företrädare efter offentliggörandet av ECB-rådets senast tillgängliga sammanträdesprotokoll för att bedöma ECB:s beslut före och parallellt med de monetära dialogerna.

40. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av yttrandena från ECB:s etikkommitté för fall av intressekonflikter och förvärvsarbete efter ämbetstiden för ledamöterna i ECB:s direktion, ECB-rådet och ECB:s tillsynsmyndighet. Parlamentet uppmanar ECB att säkerställa oberoendet för ledamöterna i sin internrevisionskommitté och säkerställa att etikkommittén inte leds av en före detta ordförande eller annan tidigare ledamot i ECB-rådet eller av någon person som kan ha en intressekonflikt, samt att tillämpa denna transparens vid möjliga intressekonflikter och förvärvsarbete efter ämbetstiden.

41. Europaparlamentet noterar att ECB håller på att "ompröva" sin policy som tillåter chefsekonomen att ringa privata telefonsamtal med stora investerare efter möten där politiska beslut fattas, men anser att denna praxis måste upphöra omedelbart eftersom den saknar transparens.

Onsdagen den 10 februari 2021

42. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om antagandet av en förstärkt policy om visselblåsning och en översyn av ECB:s personalregler i linje, som ett minimum, med de standarder och mål som anges i direktiv (EU) 2019/1937 om skydd för visselblåsare ⁽⁴⁾ för att både skydda och möjliggöra för visselblåsare genom att hjälpa dem att tryggt rapportera farhågor utan rädsla för repressalier, inklusive genom att tillhandahålla anonymitet när så behövs.

43. Europaparlamentet efterlyser ett mer detaljerat tillhandahållande av information i sociala frågor och personalfrågor samt styrningsfrågor i enlighet med direktiv 2014/95/EU om tillhandahållande av icke-finansiell information ⁽⁵⁾.

o

o o

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska centralbanken.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelse av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0040

Ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin (2020/2077(INI))

(2021/C 465/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2020 *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa* (COM(2020)0098), och arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Leading the way to a global circular economy: state of play and outlook* (SWD(2020)0100),
- med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och målen för hållbar utveckling, däribland mål 12, "Garanterade hållbara konsumtions- och produktionsmönster", och mål 15, "Landecosystem",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2020 *Kemikaliestrategi för hållbarhet På väg mot en giftfri miljö* (COM(2020)0667) ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2020 om en kemikaliestrategi för hållbarhet ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 *En ny industristrategi för EU* (COM(2020)0102),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020)0380),
- med beaktande av rapporten från den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster (IPBES) med en global bedömning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster från maj 2019,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020)0381),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 oktober 2018 *En hållbar bioekonomi för Europa: En starkare koppling mellan ekonomin, samhället och miljön* (COM(2018)0673),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 januari 2018 *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* (COM(2018)0028),
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2019 om klimatförändringar – en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi i överensstämmelse med Parisavtalet om klimatförändringar ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om klimat- och miljöödläget ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2017 om en längre livstid för produkter: fördelar för konsumenter och företag ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om resurseffektivitet: på väg mot ett kretsloppssamhälle ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2018 om genomförandet av paketet om den cirkulära ekonomin: åtgärder i gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0667&qid=1611242676734&from=SV>

⁽²⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0201

⁽³⁾ EUT C 23, 21.1.2021, s. 116.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P9_TA(2019)0078.

⁽⁵⁾ EUT C 334, 19.9.2018, s. 60.

⁽⁶⁾ EUT C 265, 11.8.2017, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 433, 23.12.2019, s. 146.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2020 om en övergripande EU-strategi för energilagring ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741 av den 25 maj 2020 om minimikrav för återanvändning av vatten ⁽⁹⁾,
- med beaktande av förslaget till det åttonde miljöhandlingsprogrammet, som lades fram av kommissionen den 14 oktober 2020, i synnerhet det prioriterade målet att påskynda omställningen till en cirkulär ekonomi, i enlighet med artikel 2.2 c i förslaget,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640),
- med beaktande av de särskilda rapporterna från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om klimatförändringar, ökenspridning, markförsämring, hållbar markförvaltning, livsmedelstrygghet och flöden av växthusgaser i landbaserade ekosystem, och om havet och kryosfären i ett förändrat klimat, och IPCC:s särskilda rapport om global uppvärmning på 1,5 °C, dess femte utvärderingsrapport (AR5) och dess sammanfattande rapport från september 2018,
- med beaktande av den första handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, som lanserades 2015 (kommissionens meddelande av den 2 december 2015 *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* (COM(2015)0614)) och de åtgärder som vidtagits inom ramen för denna plan,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2020 om en kemikaliestrategi för hållbarhet ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2018 om en europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2018 om genomförandet av paketet om den cirkulära ekonomin: åtgärder i gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 31 maj 2018 om genomförandet av ekodesigndirektivet ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön ⁽¹⁵⁾ (direktivet om plast för engångsbruk),
- med beaktande av översynen av EU:s avfallslagstiftning, som antogs 2018: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall ⁽¹⁶⁾ (ramdirektivet om avfall), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall ⁽¹⁷⁾ (direktivet om förpackningar och förpackningsavfall), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/850 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall ⁽¹⁸⁾ (avfallspaketet), och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning ⁽¹⁹⁾,

⁽⁸⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0198.

⁽⁹⁾ EUT L 177, 5.6.2020, s. 32.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0201.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ EUT C 433, 23.12.2019, s. 136.

⁽¹³⁾ EUT C 433, 23.12.2019, s. 146.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 192.

⁽¹⁵⁾ EUT L 155, 12.6.2019, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 109.

⁽¹⁷⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 141.

⁽¹⁸⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 100.

⁽¹⁹⁾ EUT L 150, 14.6.2018, s. 93.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar ⁽²⁰⁾ (CLP-förordningen),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2017 *Avfallsenergins roll i den cirkulära ekonomin* (COM(2017)0034),
- med beaktande av rapporterna *Global Resources Outlook 2019* ⁽²¹⁾ och *Resource Efficiency and Climate Change* ⁽²²⁾ från den internationella resurspanelen,
- med beaktande av artikeln *Evaluating scenarios toward zero plastic pollution* ⁽²³⁾, publicerad i tidskriften Science,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för internationell handel, utskottet för transport och turism och utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A9-0008/2021), och av följande skäl:
 - A. I sin rapport *Global Resources Outlook 2019* uppskattar den internationella resurspanelen att hälften av de totala växthusgasutsläppen och mer än 90 % av förlusten av biologisk mångfald och vattenstressen beror på utvinning och bearbetning av resurser. Den globala ekonomin använder resurser till en mängd som motsvarar 1,5 planeter, och vi skulle redan nu behöva 3 planeter om alla konsumerade i samma takt som den genomsnittliga EU-inväånaren, och en kraftig minskning av vår totala förbrukning av naturresurser och vårt avfall bör vara det övergripande målet för den cirkulära ekonomin. För att uppnå detta kommer vi att behöva bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning, med beaktande av skillnaden mellan en absolut och en relativ brytning.
 - B. Dessa siffror visar hur viktigt det är med en hållbar användning av resurser, särskilt primära råvaror, och att åtgärderna behöver trappas upp på alla nivåer och över hela världen. Konceptet cirkulär ekonomi är till sin natur horisontellt och kommer i hög grad att bidra till uppnåendet av andra miljömål, inbegripet målen i Parisavtalet.
 - C. Omställningen till en cirkulär ekonomi är avgörande för att minska EU:s växthusgasutsläpp och uppnå EU:s klimatmål för 2030 och målet om nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050, och den kräver en grundlig omvandling av värdekedjorna i hela ekonomin.
 - D. En omställning till en cirkulär ekonomi har potential att främja hållbara affärsmetoder, och europeiska företag och ekonomier förväntas gå i bräschen för dem som inför, men också drar nytta av, en global kapploppning mot cirkularitet tack vare EU:s välutvecklade affärsmodeller, vår kunskap om cirkularitet och vår expertis på materialåtervinning.
 - E. Principerna för en cirkulär ekonomi bör utgöra kärnan i all europeisk och nationell industripolitik och i medlemsstaternas nationella planer för återhämtning och resiliens inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.
 - F. Den totala energiförbrukningen i EU är betydande och åtgärderna för den cirkulära ekonomin bör också inbegripa energieffektivitet och hållbar anskaffning av energikällor.
 - G. Den cirkulära ekonomin är relevant för flera av målen för hållbar utveckling, däribland mål 12 om att "garantera hållbara konsumtions- och produktionsmönster" och mål 13 om att "bekämpa klimatförändringarna".
 - H. Att designa bort avfall och föroreningar är en av principerna i den cirkulära ekonomin.

⁽²⁰⁾ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.resourcepanel.org/reports/global-resources-outlook>

⁽²²⁾ <https://resourcepanel.org/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

⁽²³⁾ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

Onsdagen den 10 februari 2021

- I. Enligt nya studier har den cirkulära ekonomin potential att öka EU:s BNP med ytterligare 0,5 % och skapa över 700 000 nya arbetstillfällen till 2030 ⁽²⁴⁾, och har även potential att förbättra kvaliteten på arbetstillfällena. Mellan 2012 och 2018 ökade antalet arbetstillfällen kopplade till den cirkulära ekonomin i EU med 5 % till omkring 4 miljoner. Genom stödpolitik och investeringar i industrin förväntar man sig att återtillverkningen i EU 2030 skulle kunna uppgå till ett årligt värde på mellan cirka 70 miljarder och 100 miljarder EUR, med en tillhörande sysselsättning på mellan 450 000 och nästan 600 000 arbetstillfällen.
- J. En hållbar och ansvarsfull anskaffning av primära råvaror är avgörande för att man ska kunna uppnå resurseffektivitet och uppfylla målen för den cirkulära ekonomin. Det behöver därför tas fram standarder för hållbar anskaffning av prioriterade material och råvaror.
- K. Upp till 80 % av produkters miljöpåverkan avgörs i designfasen, och endast 12 % av de material som används av industrin i EU kommer från materialåtervinning.
- L. Genom e-handels snabba uppgång har förpackningsavfallet, till exempel engångsförpackningar av plast och kartong, ökat markant. Frakt av avfall till tredjeländer är alltjämt ett bekymmer.
- M. I EU beräknas 88 miljoner ton matsvinn genereras varje år, och mer än 50 % av matsvinnet beräknas komma från hushåll och konsumenter. Matsvinn har en avsevärd miljöpåverkan och står för omkring 6 % av EU:s totala utsläpp av växthusgaser.
- N. Plaster som inte hanteras på rätt sätt skapar miljöproblem, exempelvis nedskräpning, svårigheter att återanvända och återvinna, ämnen som inger betänkligheter, växthusgasutsläpp och resursanvändning.
- O. Echa har antagit ett vetenskapligt yttrande om att begränsa användningen av mikroplaster som avsiktligt tillsätts till produkter på EU/EES-marknaden i koncentrationer på över 0,01 viktprocent.
- P. Enligt uppskattningar från Europeiska miljöbyrån (EEA) ökade mängden kläder som köptes per person i EU med 40 % mellan 1996 och 2012, samtidigt som över 30 % av kläderna i Europas garderober inte har använts på minst ett år. När kläderna väl kasseras går mer än hälften av dem inte till återvinning, utan hamnar i stället i blandat hushållsavfall och skickas sedan till förbränning eller deponi ⁽²⁵⁾.
- Q. Det har gått över två år sedan IPCC lade fram sin särskilda rapport om effekterna av global uppvärmning på 1,5 °C, där det uppgavs att det för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C skulle krävas snabba, långtgående och tidigare oöverträffade förändringar av samhället ur alla aspekter.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya handlingsplan för den cirkulära ekonomin. Parlamentet framhåller att den cirkulära ekonomin, i kombination med nollutsläppsambitionen för en giftfri miljö, är avgörande för att man ska kunna minska den europeiska konsumtionens och produktionens totala miljöavtryck, hålla sig inom planetens gränser och skydda människors hälsa, och samtidigt säkerställa en konkurrenskraftig och innovativ ekonomi. Parlamentet framhåller att den cirkulära ekonomin i hög grad kan bidra till uppnåendet av målen i Parisavtalet, konventionen om biologisk mångfald och FN:s mål för hållbar utveckling.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram alla initiativ inom ramen för handlingsplanen i linje med de datum som anges i bilagan till meddelandet och att grunda varje lagstiftningsförslag på en omfattande konsekvensbedömning, och understryker att man måste beakta kostnaderna för uteblivna åtgärder.
 3. Europaparlamentet understryker att den cirkulära ekonomin kan tillhandahålla lösningar på de nya utmaningar som covid-19-krisen orsakar och belyser genom att stärka värdekedjorna inom EU och globalt och göra dem mindre sårbara, och genom att göra de europeiska industriella ekosystemen mer resilienta och hållbara samt konkurrenskraftiga och lönsamma. Parlamentet konstaterar att detta kommer att göra EU mer strategiskt oberoende och bidra till skapandet av arbetstillfällen. Parlamentet understryker att covid-19-pandemin har visat att en gynnsam miljö behöver inrättas för den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera den cirkulära ekonomin i sina nationella återhämtnings- och resiliensplaner.

⁽²⁴⁾ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/EllenMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

⁽²⁵⁾ *Environmental Indicator Report 2014: Environmental Impacts of Production-Consumption Systems in Europe*. Europeiska miljöbyrån 2014.

Onsdagen den 10 februari 2021

4. Europaparlamentet anser att en cirkulär ekonomi är det som EU och de europeiska företagen behöver för att behålla sin innovationsförmåga och konkurrenskraft på en global marknad och samtidigt minska sitt miljöavtryck. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen och medlemsstaterna att inrikta investeringar på att trappa upp initiativ för den cirkulära ekonomin och stödja innovation. Parlamentet anser att EU:s ekonomiska återhämtningsplan (Next Generation EU) liksom Fonden för en rättvis omställning och Horisont Europa bör användas för att införa och främja initiativ, metoder, infrastruktur och teknik för den cirkulära ekonomin.

5. Europaparlamentet understryker att en förbättring av hur den inre marknaden fungerar är en förutsättning för att uppnå en cirkulär ekonomi i EU. Parlamentet betonar särskilt hur viktigt det är för en välfungerande hållbar inre marknad att befintliga regler verkligen genomförs och efterlevs effektivt. Parlamentet påminner om att EU är både världens näst största ekonomiska makt och världens största handelsmakt. Parlamentet betonar att den inre marknaden är ett kraftfullt verktyg som måste användas för att utveckla produkter och teknik som är hållbara och cirkulära och som blir morgondagens norm, och som gör det möjligt för medborgarna att till ett överkomligt pris köpa säkra och hälsosamma produkter som är skonsamma mot vår planet.

6. Europaparlamentet understryker att sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning måste brytas helt. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå vetenskapligt grundade bindande EU-mål på medellång och lång sikt för att minska användningen av primära råvaror och miljöpåverkan. Parlamentet begär att EU:s mål ska fastställas genom en backcasting-strategi för att se till att de politiska målen går i en trovärdig riktning mot att uppnå en koldioxidneutral, miljömässigt hållbar, giftfri och fullständigt cirkulär ekonomi inom planetens gränser senast 2050.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå bindande EU-mål för 2030 för att avsevärt minska EU:s material- och konsumtionsavtryck till att ligga inom planetens gränser senast 2050, med användning av de indikatorer som ska antas senast i slutet av 2021 som en del av den uppdaterade övervakningsramen. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på exempel från de mest ambitiösa medlemsstaterna och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas olika utgångsläge och kapacitet.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att senast 2021 införa harmoniserade, jämförbara och enhetliga cirkularitetsindikatorer, bestående av material- och konsumtionsavtrycksindikatorer, och även ett antal underindikatorer som avspeglar resurseffektivitet och ekosystemtjänster. Dessa indikatorer bör mäta resursförbrukning och resursproduktivitet, inbegripa import och export på EU-, medlemsstats- och industrinivå och vara förenliga med harmoniserade livscykelanalyser och metoder för redovisning av naturkapital. De bör tillämpas på alla unionens politikområden, finansieringsinstrument och regleringsinitiativ.

9. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande om att uppdatera och se över övervakningsramen för den cirkulära ekonomin. Parlamentet beklagar att den nuvarande övervakningsramen inte innehåller en omfattande och helhetsinriktad uppsättning indikatorer som gör det möjligt att mäta brytandet av sambandet mellan ekonomisk tillväxt, å ena sidan, och resursanvändning och miljöpåverkan, å andra sidan. Parlamentet framhåller att övervakningsramen bör omfatta ovannämnda cirkularitetsindikatorer och dessutom hela skalan av mål och konkreta åtgärder i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, i syfte att förfoga över ett effektivt instrument för att på ett övergripande sätt mäta cirkularitet och framsteg i uppnåendet av dess mål.

10. Europaparlamentet betonar även att det behövs vetenskapligt stabil mätning för att kartlägga synergier mellan den cirkulära ekonomin och begränsningen av klimatförändringar, inbegripet genom mätningar av koldioxidavtrycket.

11. Europaparlamentet framhåller de möjligheter som ligger i ett optimalt utnyttjande av produkter och tjänster, utöver de åtgärder som förlänger livscykler och materialanvändning. I detta sammanhang betonar parlamentet särskilt möjligheterna att kombinera lösningar för den cirkulära ekonomin och digitalisering. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla strategier för att stödja nya hållbara och cirkulära affärsmodeller, såsom strategier för produkter som tjänster (PaaS), som sparar resurser och minskar miljöpåverkan samtidigt som konsumentskyddet säkerställs. Parlamentet uppmanar kommissionen att underlätta sådana PaaS-strategier i det nya initiativet för hållbara produkter, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avskaffa orimliga rättsliga och skattemässiga hinder för dem och främja utvecklingen av infrastruktur som möjliggör cirkularitet och en hållbar digital ekonomi. Parlamentet påminner om att digitaliseringen också har betydande klimat- och miljökonsekvenser, såsom en växande efterfrågan på energi, råvaruutvinning och generering av elavfall. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma och ta itu med dessa utmaningar genom att fastställa en metod för övervakning och kvantifiering av miljöpåverkan från digital teknik och digitala strukturer och tjänster inklusive datacentraler, och genom att föreslå åtgärder – inbegripet lagstiftningsåtgärder när så är lämpligt – för att säkerställa att digitala lösningar är miljömässig hållbara genom att sätta energieffektivitet, minskade växthusgasutsläpp och resursanvändning samt inrättandet av en cirkulär ekonomi i centrum för en hållbar digital omställning.

Onsdagen den 10 februari 2021

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastslå vilka lagstiftningsåtgärder och andra insatser som skulle krävas för att avskaffa de administrativa och rättsliga hindren för en cirkulär delnings- och tjänsteekonomi och stimulera dess utveckling. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen att undersöka lösningar på utmaningar såsom ansvarsfrågor och äganderätt som är kopplade till delnings- och tjänsteekonomin, eftersom ökad rättssäkerhet för både producenter och konsumenter är avgörande för att möjliggöra dessa koncept. Parlamentet föreslår att kommissionen ska överväga att utveckla en europeisk strategi för delnings- och tjänsteekonomin som behandlar dessa frågor, samtidigt som den även tar upp sociala frågor.

13. Europaparlamentet framhåller att det behövs en bättre förståelse av hur teknik för artificiell intelligens kan stödja en cirkulär ekonomi genom att främja tillämpningen av dem i design, affärsmodeller och infrastruktur. Parlamentet understryker att man behöver behandla digitalisering som en möjliggörande faktor för en cirkulär ekonomi, särskilt när det gäller produktpass och materialinformation inom ramen för ett EU-omfattande dataområde. Parlamentet betonar att bättre datatillgång och datadelning kommer att vara avgörande faktorer som samtidigt säkerställer dels ett aktivt samarbete mellan berörda parter för att säkerställa att nya strategier förblir rättvisa och inkluderande, dels integritet och datasäkerhet.

14. Europaparlamentet understryker att man behöver införa ekonomiska incitament och rätt sorts regelverk för innovation i cirkulära lösningar, material och affärsmodeller, och samtidigt avskaffa marknadssnedvridande och miljöskadliga subventioner, och efterlyser stöd för detta i den nya industristrategin för Europa och strategin för små och medelstora företag. Parlamentet betonar den särskilda roll som pionjärer, små och medelstora företag och uppstarts företag spelar i omställningen till en cirkulär ekonomi. Parlamentet understryker att forskning om hållbara material, processer, teknik och produkter samt en industriell uppskalning av dem kan ge europeiska företag en global konkurrensfördel. Parlamentet betonar att det behövs strategier på EU-nivå och nationell nivå för att stödja pionjärerna i den cirkulära ekonomin och cirkulära affärsmodeller.

15. Europaparlamentet betonar behovet av att engagera den europeiska industrin som en aktör i omställningen till en mer cirkulär ekonomi. Parlamentet påminner om att åtgärder för en cirkulär ekonomi är avgörande för att uppnå en industriell utfasning av fossila bränslen. Parlamentet efterlyser cirkulära strategier inom industrin, på alla nivåer av produktdesign, anskaffning av material, återanvändning och materialåtervinning av produkter samt avfallshantering, och understryker att man behöver stimulera utvecklingen av pionjärmarknader för hållbara industrimaterial och industriprodukter.

16. Europaparlamentet uppmanar företagen att som en del av sin årliga rapportering utarbeta omställningsplaner som beskriver hur och när företagen avser att uppnå klimatneutralitet, en cirkulär ekonomi och hållbarhet.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera alternativ som medför minimala administrativa bördor och att stärka utvecklingen av offentlig-privata partnerskap för forskning och utveckling som tillhandahåller systemiska helhetslösningar.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett regelverk för certifiering av alla naturbaserade och tekniska lösningar för upptag av koldioxid, däribland avskiljning, lagring och användning av koldioxid.

19. Europaparlamentet understryker att biomimetik är en viktig accelererande faktor för cirkularitet, genom att den främjar biomimetiska lösningar som till sin design minimerar materialanvändning, energi och giftiga föreningar och tillhandahåller hållbara, regenerativa och innovativa lösningar som hämtar inspiration från naturen och som kan tillämpas i många olika sektorer.

20. Europaparlamentet efterlyser tillräcklig personal och budget för de avdelningar inom kommissionen som har i uppdrag att se till att handlingsplanen genomförs framgångsrikt. Parlamentet understryker att resursfördelningen måste beakta både aktuella och långsiktiga politiska prioriteringar, och förväntar sig således, inom ramen för den europeiska gröna given, en betydande förstärkning av personalresurserna vid i synnerhet kommissionens generaldirektorat för miljö.

En policyram för hållbara produkter

21. Europaparlamentet betonar att man behöver omvandla den linjära "utvinn-tillverka-kasta"-ekonomin ("take-make-dispos-economy") till en verkligt cirkulär ekonomi som bygger på principerna minskad energi- och resursanvändning; bibehållande av värdet i ekonomin; förebyggande av avfall; principen att designa bort avfall, skadliga ämnen och föroreningar; fortsatt användning av produkter och material i slutna kretslopp; skydd av människors hälsa; främjande av konsumentfördelar, och återskapande av naturliga system. Dessa mål bör vägleda den nya policyramen för hållbara

Onsdagen den 10 februari 2021

produkter såväl som strategin för den cirkulära ekonomin som helhet, och industristrategin. Parlamentet betonar att man till fullo behöver integrera ett hållbarhets- och cirkularitetssystemtänkande i all verksamhet, inbegripet politik, produkter, produktionsprocesser och affärsmodeller.

22. Europaparlamentet understryker att hållbara, cirkulära, säkra och giftfria produkter och material bör vara norm snarare än undantag på EU-marknaden, och bör ses som ett standardval som är attraktivt, överkomligt och tillgängligt för alla konsumenter. Parlamentet välkomnar därför kommissionens plan på att lägga fram ett lagstiftningsinitiativ om hållbara produkter för att fastställa horisontella principer för produktpolitiken och bindande krav på produkter som släpps ut på EU-marknaden.

23. Europaparlamentet stöder helhjärtat utvidgningen av ekodesigndirektivets tillämpningsområde⁽²⁶⁾ till icke-energi-relaterade produkter och till fastställande av övergripande hållbarhetsstandarder och produktspecifika standarder för prestanda, hållbarhet, återanvändbarhet, reparerbarhet, giftfrihet, uppgraderbarhet, materialåtervinningsbarhet, återvunnet innehåll och resurs- och energieffektivitet för produkter som släpps ut på EU-marknaden, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om detta under 2021. Parlamentet erinrar samtidigt om sin uppmaning till kommissionen att vara ambitiös i genomförandet av ekodesign för alla energirelaterade produkter inom ekodesigndirektivets nuvarande tillämpningsområde, även när det gäller aspekter som rör cirkulär ekonomi.

24. Europaparlamentet betonar att man behöver bibehålla en enhetlig och tydlig EU-lagstiftningsram för hållbara produkter, och framhåller att man behöver stärka synergierna med andra politikområden, inbegripet EU:s miljömärke. Parlamentet understryker att man, i kombination med lagstadgade minimistandarder för produktdesign, måste tillhandahålla marknadsincitament för de mest hållbara företagen och för hållbara produkter och material.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå bindande mål för material- och miljöavtryck för produkters hela livscykel för varje produktkategori som släpps ut på EU-marknaden, inbegripet de mest koldioxidintensiva halvfabrikaten. Parlamentet uppmanar också kommissionen att föreslå produktspecifika och/eller sektorsspecifika bindande mål för återvunnet innehåll, och samtidigt säkerställa de berörda produkternas prestanda och säkerhet och att de är designade så att de kan återvinnas. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inrätta stödjande tekniska, regleringsmässiga och marknadsmässiga villkor för att uppnå dessa mål, och att ta hänsyn till de industriella förändringar som krävs och investeringscyklerna i varje sektor. Samtidigt uppmanar parlamentet kommissionen med kraft att överväga obligatoriska krav för att göra tjänster mer hållbara.

26. Europaparlamentet stöder planen att införa digitala produktpass för att hjälpa företag, konsumenter och marknadskontrollmyndigheter att se en produkts klimatmässiga, miljömässiga, sociala och övriga påverkan utmed hela värdekedjan och tillhandahålla tillförlitlig, transparent och lättillgänglig information om produktens varaktighet och möjligheterna att underhålla, återanvända, reparera och ta isär den samt om hur den ska hanteras när den är uttjänt, dess sammansättning i fråga om material och kemikalier som använts och dess miljöpåverkan och andra effekter. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma alternativen för märkning i detta avseende. Parlamentet anser att produktpassen bör införas på ett sätt som undviker onödiga regelbördor för företag, särskilt små och medelstora företag, och att de bör vara kompatibla med andra digitala verktyg, såsom det kommande byggnadsrenoveringspasset och SCIP-databasen.

27. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att få till stånd giftfria och återställande materialkretslopp för en framgångsrik cirkulär ekonomi och för att upprätta en hållbar inre marknad, och för att i slutändan säkerställa en giftfri miljö för Europas invånare. Parlamentet bekräftar därför sina ståndpunkter i resolutionen om en kemikaliestrategi för hållbarhet och resolutionen om gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall, och insisterar på snabba åtgärder för att genomföra kemikaliestrategin för hållbarhet På väg mot en giftfri miljö.

28. Europaparlamentet betonar konsumenternas rätt till mer exakt, harmoniserad och korrekt information om produkters och tjänsters miljö- och klimatpåverkan under hela deras livscykel, inbegripet i fråga om hållbarhet och reparerbarhet, och efterlyser åtgärder mot grönmålning och falska miljöpåståenden om produkter som erbjuds online och offline. Parlamentet stöder helhjärtat kommissionens avsikt att lägga fram förslag för att reglera användningen av miljöargument genom att inrätta solida och harmoniserade beräkningsmetoder som omfattar hela värdekedjan, på grundval av harmoniserade indikatorer och livscykelanalyser såsom miljöavtryck, inbegripet i fråga om förebyggande av avfall,

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

Onsdagen den 10 februari 2021

råvaruanvändning, undvikande av skadliga ämnen, hållbarhet och livslängd samt design för reparerbarhet och återvinningsbarhet. Parlamentet framhåller dessutom att det nyligen ändrade direktiv 2005/29/EG⁽²⁷⁾ behöver verkställas genom proaktiva åtgärder för att hantera miljöpåståenden.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen av digitala verktyg för konsumentinformation för att öka konsumenternas inflytande i den digitala tidsåldern. Parlamentet betonar vikten av digitala plattformar och marknadsplatser för att främja hållbara produkter och tjänster, och konstaterar att de skulle kunna ge konsumenterna tydligare och lättbegripligare information om hållbarheten och reparerbarheten hos de produkter som de erbjuder.

30. Europaparlamentet betonar att EU:s miljömärke behöver stärkas som ett riktmärke för miljömässig hållbarhet genom att man ökar marknads och konsumenternas medvetenhet och erkännande, fastställer heltäckande standarder och ytterligare utvidgar systemet till relevanta produkter och gör det lättare att använda vid upphandling.

31. Europaparlamentet stöder de initiativ som planeras för att förbättra produkters hållbarhet och reparerbarhet i enlighet med principen om avfallsförebyggande i avfallshierarkin, samtidigt som konsumenternas rättigheter stärks, på marknader såväl mellan företag och konsument som mellan företag och företag. Parlamentet välkomnar därför varmt de planerade initiativen för att införa en ny "rätt till reparation", som bör omfatta åtminstone produkters förlängda livscykel, tillgång till reservdelar och omfattande information samt till överkomliga reparationstjänster för konsumenterna.

32. Europaparlamentet efterlyser i detta sammanhang åtgärder för att ge alla marknadsaktörer kostnadsfri tillgång till nödvändig reparations- och underhållsinformation, inklusive information om reservdelar och programvaruuppdateringar, med hänsyn tagen till kraven på konsumentssäkerhet och utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2016/943⁽²⁸⁾, samt för att säkerställa tillgång till reservdelar utan orättvisa hinder för alla aktörer i reparationssektorn, inbegripet oberoende reparatörer och konsumenter, fastställa obligatoriska minimiperioder för tillgång till reservdelar och/eller uppdateringar och maximala leveranstider för fler produktkategorier med beaktande av deras särdrag, och bedöma hur reparationer kan uppmuntras inom ramen för den rättsliga garantin. Parlamentet betonar att säljare bör informera alla marknadsaktörer om möjligheten att reparera sina produkter.

33. För att göra det lättare för konsumenterna att fatta beslut vill Europaparlamentet se en tydlig och lättbegriplig harmoniserad märkning, som skulle kunna ta formen av ett index, av produkters hållbarhet (dvs. deras förväntade livslängd) och reparerbarhet samt att en enhetlig reparationskala utarbetas och att slitagemätare införs för vissa produktkategorier. Parlamentet efterlyser minimikrav på information i enlighet med direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU⁽²⁹⁾, Parlamentet uppmanar kommissionen att, när den förbereder sin översyn av direktiv (EU) 2019/771⁽³⁰⁾, överväga att utvidga både rätten till rättsliga garantier och reglerna om omvänd bevisbörda för vissa produktkategorier med en längre förväntad livslängd och att införa direkt producentansvar.

34. Parlamentet efterlyser lagstiftningsåtgärder för att stoppa metoder som leder till planerat åldrande, även genom att man överväger att lägga till sådana metoder i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).

Onsdagen den 10 februari 2021

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att införa lagstiftning för att förbjuda förstöring av osålda hållbara varor såvida de inte utgör ett hot mot säkerheten eller hälsan. Parlamentet understryker att materialåtervinning, återanvändning och omfördelning av andra varor än livsmedel bör vara norm och genomdrivas genom lagstiftning.

36. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka den inre marknaden för hållbara produkter och anser att den offentliga sektorn bör gå i täten. Parlamentet noterar att myndigheter fortfarande ofta endast tillämpar kriteriet lägsta pris som tilldelningskriterium när de väljer ut det bästa anbudet för varor, tjänster eller bygg- och anläggningsarbeten. Parlamentet stöder fastställandet av obligatoriska minimikriterier och mål för grön offentlig upphandling i sektorslagstiftningen.

37. Europaparlamentet betonar den roll som grön offentlig upphandling spelar för att påskynda omställningen till en hållbar och cirkulär ekonomi och vikten av att genomföra grön offentlig upphandling i samband med EU:s ekonomiska återhämtning.

38. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om grön offentlig upphandling. Parlamentet anser att återanvända, reparerade, återtillverkade, renoverade produkter och andra energi- och resurseffektiva produkter och lösningar som minimerar miljöpåverkan under hela livscykeln bör vara standardvalet i alla offentliga upphandlingar, i linje med målen i den europeiska gröna given, och om de inte ges företräde ska "följ eller förklara"-principen tillämpas. Parlamentet uppmanar också kommissionen att tillhandahålla riktlinjer för att stödja hållbar upphandling i företagssektorn. Parlamentet vill se rapporteringsskyldigheter för kommissionen och medlemsstaterna avseende hållbarheten i deras upphandlingsbeslut, med respekt för subsidiaritetsprincipen.

39. Europaparlamentet understryker behovet av att främja materialinsamlingsflöden, återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet, behålla det högsta värdet på material och uppnå rena, giftfria och hållbara slutna materialkretslopp. Parlamentet betonar behovet av att öka tillgången och kvaliteten på återvunna material, med tonvikt på materials förmåga att bibehålla sina inneboende egenskaper efter materialåtervinning och deras förmåga att ersätta primära råvaror i framtida tillämpningar. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att stimulera både ökad återvinningsbarhet i produktdesignen och åtgärder såsom effektiva system för separat insamling och retursystem. Parlamentet efterlyser stöd till inrättandet av anläggningar och kapacitet för materialåtervinning i enlighet med närhetsprincipen, där det inte redan finns.

40. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att stödja utvecklingen av infrastrukturer för insamling, sortering och materialåteranvändning och materialåtervinning av hög kvalitet, och att stödja forskning om utvecklingen av ny innovativ teknik som minimerar resursanvändning och generering av restavfall, förbättrar avkastningen och kvaliteten på återvinningsbara och återanvändbara sekundära material, dekontaminerar återvunna material och minskar det totala miljöavtrycket – inklusive energi- och klimatavtryck – i förhållande till annan teknik. Parlamentet anser att kemisk återvinning, om den uppfyller dessa kriterier, kan bidra till att sluta materialkretsloppet i vissa avfallsflöden.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att effekterna på hälsan, miljön och klimatet av nya materialåtervinnings- och återanvändningsteknikers processer och produktion utvärderas omsorgsfullt på industrinivå innan några incitament skapas för dem, och att insyn garanteras i hela utvärderingen.

42. Europaparlamentet anser att kemisk återvinning måste uppfylla definitionen av materialåtervinning i ramdirektivet om avfall för att säkerställa att upparbetning till material och ämnen som ska användas som bränsle inte betraktas som kemisk återvinning. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att ge rättslig bekräftelse i detta avseende.

43. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att möjliggöra digital teknik, såsom blockkedjeteknik och digital vattenstämpling, och göra den driftskompatibel så att den kan stödja den cirkulära ekonomins utveckling genom spårning och kartläggning av resursanvändning och produktflöden i alla skeden av livscykeln.

44. Europaparlamentet betonar vikten av att förbättra tillgången till finansiering för forsknings- och innovationsprojekt om den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att styra Horisont Europa-programmets verksamheter i riktning mot stöd till forskning och innovation för

— processer och tekniker inom materialåtervinning,

— resurseffektiviteten i industriella processer,

— innovativa och hållbara material, produkter, processer, tekniker och tjänster samt en industriell uppskalning av dem,

Onsdagen den 10 februari 2021

- bioekonomin, genom biobaserad innovation som omfattar utveckling av biobaserade material och produkter,
- jordobservationssatelliter, eftersom de kan spela en viktig roll i att övervaka utvecklingen av en cirkulär ekonomi genom att utvärdera trycket på nya råvaror och utsläppsnivåer.

45. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som hållbara, förnybara insatsvaror kan spela i cirkulära processer i riktning mot en utfasning av fossila bränslen och hur användningen av förnybar energi kan förbättra cirkulariteten i produkters livscyklar, samtidigt som energiomställningen drivs framåt.

46. Europaparlamentet betonar att lagstiftning för "en policyram för hållbara produkter" bör stödjas av ett robust och transparent redovisningssystem för koldioxid och miljö som fungerar som en katalysator för investeringar i produkter och processer för den cirkulära ekonomin.

47. Europaparlamentet betonar att man måste ta hänsyn till en produkts hela livscykel, från vaggan till graven, och påverkan från anskaffning, halvfabrikat, reservdelar och biprodukter i hela värdekedjan vid fastställandet av produktstandarder för klimat- och miljöpåverkan. Parlamentet anser att dessa måste fastställas genom en öppen, transparent och vetenskapligt baserad process, med deltagande från relevanta berörda parter. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang fastställandet av gemensamma metoder för livscykelanalys och förbättrad datainsamling.

48. Europaparlamentet betonar att standardisering är avgörande för genomförandet av en policy för hållbara produkter genom att tillhandahålla tillförlitliga definitioner, parametrar och tester för egenskaper såsom hållbarhet och reparierbarhet.

49. Europaparlamentet insisterar på att EU-standarder ska utarbetas i god tid och i linje med verkliga användningsförhållanden, samtidigt som man undviker administrativa flaskhalsar för berörda parter som leder till ett försenat offentliggörande av standarder.

50. Europaparlamentet påminner om kommissionens meddelande av den 1 juni 2016 om europeiska standarder för 2000-talet och det arbete som utförts med ett gemensamt initiativ för standardisering, och uppmanar kommissionen att ytterligare stärka det gemensamma initiativet och att anta nya åtgärder och projekt för att förbättra de europeiska standardiseringsorganisationernas funktion.

51. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att EU-lagstiftningen om produktsäkerhet och hållbarhetskrav verkligen genomförs och efterlevs för att säkerställa att produkter som släpps ut på marknaden uppfyller sådana regler i enlighet med förordning (EU) 2019/1020.⁽³¹⁾ Parlamentet tillägger att ett mycket stort antal produkter som köps på nätet och importerats till EU inte uppfyller EU:s minimikrav på säkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att säkerställa att produkterna uppfyller kraven, inklusive produkter som säljs på nätet, och att ta itu med de risker som förfälskade produkter utgör för konsumenternas säkerhet genom förbättrad marknads kontroll och likvärdiga standarder för tullkontroller, samt genom stärkt samarbete på detta område och ökade budgetar och personalresurser. Parlamentet efterlyser därför en effektivare tillsyn från EU:s sida, genom harmoniserade regler om minimiantalet kontroller och hur ofta de ska göras, och genom att kommissionen ges befogenhet att övervaka och granska de nationella marknads kontrollmyndigheternas verksamhet.

52. Europaparlamentet understryker att frivilliga avtal har visat sig vara ineffektiva när det gäller att uppnå en hållbar och gemensam laddningslösning för mobil radioutrustning. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att skyndsamt genomföra bestämmelserna i direktiv 2014/53/EU⁽³²⁾ om radioutrustning, och i synnerhet att införa en gemensam laddare för smarttelefoner och alla små och medelstora elektroniska apparater för att på bästa sätt säkerställa standardisering, kompatibilitet och interoperabilitet för laddningskapacitet, inklusive trådlös laddning, som en del av den globala strategin för att minska det elektroniska avfallet. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast utarbeta en frikopplingsstrategi som säkerställer att konsumenter inte tvingas köpa nya laddare till nya apparater, vilket skulle leda till större miljöfördelar, kostnadsbesparingar och bekvämlighet för konsumenterna. Parlamentet upprepar att det är viktigt för konsumenterna att, genom harmoniserad märkning i ett lättläst format, få tillförlitlig och relevant information om relevanta

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknads kontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).

Onsdagen den 10 februari 2021

egenskaper hos laddare såsom interoperabilitet och laddningsprestanda, inklusive uppfyllande av standarden USB 3.1 eller högre, så att de kan göra de mest praktiska, kostnadseffektiva och hållbara valen.

53. Europaparlamentet betonar behovet av en konsekvent politik i befintliga och framtida åtgärder på EU- och medlemsstatsnivå för att säkerställa att handlingsplanens mål uppnås och för att skapa ekonomisk säkerhet och investeringssäkerhet för cirkulär teknik och cirkulära produkter och tjänster, vilket också kommer att främja EU:s konkurrenskraft och innovation. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med eventuella befintliga inkonsekvenser eller hinder i lagstiftningen eller rättsliga oklarheter som står i vägen för ett fullständigt införande av en cirkulär ekonomi. Parlamentet efterlyser ekonomiska incitament såsom prissättning av koldioxid, utökat producentansvar med miljöanpassning av avgifter och skatteincitament, samt andra ekonomiska incitament som främjar hållbara konsumentval. Parlamentet anser att dessa åtgärder i förekommande fall bör vara i linje med de tekniska granskningskriterier för cirkulär ekonomi som fastställs i taxonomiförordningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta målen för den cirkulära ekonomin i all relevant nationell lagstiftning och se till att den är helt anpassad till målen och åtgärderna i EU:s strategi för den cirkulära ekonomin. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att inrikta sig på genomförandet av lagstiftning som rör den cirkulära ekonomin för att säkerställa lika villkor för cirkulära tillverkningsprocesser och affärsmodeller.

Viktiga produktvärdekedjor: elektronik och IKT

54. Europaparlamentet stöder kretsloppsinitiativet för elektronik, som bör ta itu med bristerna när det gäller hållbarhet, cirkulär design, förekomst av farliga och skadliga ämnen, återvunnet innehåll, reparerbarhet, tillgång till reservdelar, uppgraderbarhet, förebyggande av elavfall, insamling, återanvändning och materialåtervinning, och efterlyser en integrering av frågor som rör tidig föråldring, inbegripet föråldring av produkter som orsakas av programvaruändringar. Parlamentet vill se en harmonisering och förbättring av infrastrukturen för materialåtervinning av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning i EU.

55. Europaparlamentet anser att insamlingen av elektroniskt avfall måste bli mycket enklare för konsumenterna. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att undersöka möjligheter till ett EU-omfattande system för återlämnande av IKT-produkter och anser att ett sådant system bör omfatta ett så brett spektrum av produkter som möjligt. Parlamentet betonar vikten av att ett sådant system för återlämnande, och andra eventuella insamlingsmodeller, tas fram på ett sätt som garanterar att IKT-produkter kan återanvändas och ger aktörer inom återanvändning tillgång till återanvändbara varor.

56. Europaparlamentet understryker den potential som ekodesignåtgärder har och påminner om att ekodesigndirektivet och energimärkningsdirektivet⁽³⁾ tillsammans stod för nästan hälften av det mål för energibesparingar som EU fastställt för 2020. Parlamentet understryker behovet av att säkerställa ett snabbt slutförande av det pågående arbetet med ekodesign inom elektronik och IKT, särskilt för smarttelefoner, surfplattor, datorer, skrivare (inklusive patroner), basstationer och undersystem av basstationer för mobiltelefoni samt nätverksutrustning, i syfte att föreslå åtgärder senast 2021.

57. Europaparlamentet betonar vikten av att främja hållbarare konsumtions- och produktionsmönster för elektronik och IKT, och uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att tillhandahålla information till konsumenterna om skillnaden mellan korrigerande uppdateringar och utvecklingsuppdateringar och om dataanvändningens koldioxidavtryck.

58. Europaparlamentet vill att ett obligatoriskt certifieringssystem upprättas för företag som arbetar med återvinning av elektronikavfall för att garantera en effektiv materialåtervinning och miljöskydd.

59. Förutom kretsloppsinitiativet för elektronik ber Europaparlamentet kommissionen att utarbeta ett initiativ för en plan för cirkulär och hållbar digitalisering, IKT och AI.

Viktiga produktvärdekedjor: batterier och fordon

60. Europaparlamentet understryker vikten av ett strategiskt, miljömässigt hållbart och etiskt tillvägagångssätt i de nya regelverken för batterier och fordon mot bakgrund av omställningen till utsläppsfri mobilitet och elnät som bygger på förnybar energi och behovet av att säkerställa en hållbar och etisk anskaffning av råvaror, inklusive råvaror av avgörande betydelse. Parlamentet vill att det inrättas konkurrenskraftiga och resilienta värdekedjor för produktion, återanvändning och materialåtervinning av batterier i EU.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser (EUT L 153, 18.6.2010, s. 1).

Onsdagen den 10 februari 2021

61. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till ny förordning om batterier och förbrukade batterier och anser att EU:s nya regelverk för batterier åtminstone bör omfatta följande: hållbar, etisk och säker anskaffning, ekodesign, inbegripet åtgärder för att ta itu med återvunnet innehåll, ersättning av farliga och skadliga ämnen där så är möjligt, förbättrad separat insamling, återanvändning, renovering, återtillverkning, användning för nya ändamål och materialåtervinning – inbegripet högre materialåtervinningsmål, återvinning av värdefulla material, utökat producentansvar och konsumentinformation. Lagstiftningen bör tackla miljöpåverkan under hela livscykeln, med särskilda bestämmelser om batterier med koppling till mobilitet och energilagring.

62. Europaparlamentet är oroat över att EU är kraftigt beroende av import av råvaror för tillverkning av batterier. Parlamentet är övertygat om att förbättrade återvinningssystem för batterier skulle kunna tillhandahålla en betydande andel av de råvaror som krävs för batteritillverkning i EU.

63. Europaparlamentet uttrycker oro över mineralindustrins, och särskilt koboltindustrins, socioekonomiska konsekvenser. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna till ett genomförbart regelverk för att säkerställa en etisk anskaffning av material och införandet av en obligatorisk lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för att ta itu med negativa effekter på miljö och mänskliga rättigheter i ett internationellt sammanhang.

64. Europaparlamentet välkomnar kommissionens planer på att se över direktivet om uttjänta fordon⁽³⁴⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera direktivet så att det fullt ut avspeglar och respekterar den cirkulära ekonomins principer, däribland principen att designa bort avfall, uppgraderbarhet, modularitet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet på den högsta värdenivån, med återanvändning som första prioritet. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att säkerställa effektiva återanvändningskedjor med biltillverkare och system för utökat producentansvar. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra rapporteringen av uttjänta fordon genom en europeisk databas. Parlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga, stärka och övervaka principen att bildemontering och återanvändning av delarna alltid ska gå före skrotning av bilar.

65. Europaparlamentet understryker behovet av att främja ytterligare forskning och innovation avseende återvinningsprocesser och återvinningsteknik inom ramen för Horisont Europa i syfte att öka potentialen för cirkulär ekonomi när det gäller batterier. Parlamentet bekräftar den roll som små och medelstora företag spelar inom insamlings- och återvinningssektorn.

Viktiga produktvärdekedjor: förpackningar

66. Europaparlamentet upprepar målet att göra alla förpackningar återanvändbara eller materialåtervinningsbara på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030 och uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett lagstiftningsförslag som omfattar åtgärder och mål för avfallsminskning och de ambitiösa grundläggande kraven i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall för att minska onödiga förpackningar, inbegripet inom e-handeln, förbättra materialåtervinningsarbeten och minimera förpackningarnas komplexitet, öka återvunnet innehåll, fasa ut farliga och skadliga ämnen och främja återanvändning. Parlamentet betonar att normerna för livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien inte får äventyras. Parlamentet vill att dessa åtgärder ska syfta till att uppnå bästa övergripande miljöresultat i linje med avfallshierarkin och ett lågt koldioxidavtryck.

67. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som förpackningar spelar för produktsäkerheten, särskilt livsmedelssäkerheten och livsmedelshygien, och när det gäller att minska matsvinnet, och uppmanar industrin att komplettera lagstiftningsåtgärderna med ytterligare frivilliga åtgärder för att i större utsträckning undvika onödiga förpackningar och avsevärt minska mängden förpackningar som släpps ut på marknaden, att utveckla resurseffektiva, cirkulära och klimatvänliga förpackningslösningar, såsom harmoniserade förpackningsformat och återanvändbara och påfyllningsbara förpackningar, och att underlätta användningen av återanvändbara transportförpackningar. Parlamentet uppmanar till initiativ såsom alliansen för cirkulär plast och den europeiska plastpakten.

68. Europaparlamentet upprepar att materialåtervinning av hög kvalitet skapar faktisk efterfrågan på marknaden på återvunnet material och är en av de viktigaste faktorerna i det arbete som görs för att öka den totala mängden förpackningar som samlas in, sorteras och återvinns. Parlamentet uppmanar till att man använder modern och effektiv sorteringsutrustning och separationsteknik i kombination med en bättre ekodesign för förpackningar, och understryker behovet av att omforma förpackningslösningar på grundval av bättre livscykelanalyskriterier.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera olika typer av förpackningar som används inom e-handeln för att fastställa bästa praxis när det gäller att optimera förpackningar för att minska överemballeringen. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja återanvändning av förpackningsmaterial för att tillhandahålla flera produkter som ett alternativ till förpackningsmaterial för engångsbruk.

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EUT L 269, 21.10.2000, s. 34).

Onsdagen den 10 februari 2021

70. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som försäljning i lösvikt kan spela för att minska användningen av förpackningar, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra till denna sorts åtgärder samtidigt som livsmedelssäkerheten och livsmedelshygien säkerställs.
71. Europaparlamentet understryker att innovationsfonder och innovationsprogram spelar en viktig roll för materialminskning och återvinningsinnovationer.
72. Europaparlamentet konstaterar att onlineförsäljningen ökar och att detta leder till ökade paketleveranser. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att vidta åtgärder för att se till att alla onlineförsäljare, oavsett var de befinner sig, uppfyller de grundläggande kraven samt rapporterar och bidrar ekonomiskt till systemen för utökat producentansvar i de EU-medlemsstater där produkterna släpps ut på marknaden.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja separat insamling och sortering av förpackningsavfall enligt vad som föreskrivs i direktiv (EU) 2018/852 och säkerställa att medlemsstaterna införlivar det i tid. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att se över identifieringssystemet för förpackningsmaterial (beslut 97/129/EG⁽³⁵⁾) för att underlätta separat insamling för medborgare i enlighet med förpackningars materialåtervinningsbarhet.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja och undersöka kompatibla nationella retursystems potential att uppnå insamlingsnivån för dryckesbehållare av plast på 90 % och som ett steg mot att inrätta en inre marknad för förpackningar, särskilt för angränsande medlemsstater. Kompatibla system skulle kunna förverkligas genom serialisering och kodifiering samt enhetlig märkning. Om en medlemsstat inte har ett system på plats eller planerar att omforma sitt system bör de uppmuntras att med hjälp av bästa praxis och relevanta vetenskapliga bevis välja ett system som liknar eller är kompatibelt med de som finns i en annan medlemsstat.

Viktiga produktvärdekedjor: plast

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt genomförande av den europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi, framför allt för att driva fram bättre design, cirkulära affärsmodeller och modeller för innovativa produkter och "produkter som tjänster" som erbjuder mer hållbara konsumtionsmönster.
76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med plaster, inklusive mikroplaster, på ett heltäckande sätt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att införa en allmän utfasning av avsiktligt tillsatta mikroplaster och att, genom nya obligatoriska lagstiftningsåtgärder, minska oavsiktliga utsläpp av alla mikroplaster vid källan, bland annat från exempelvis däck, textilier, konstgräs samt produktion av plastpellets. Parlamentet betonar behovet av att förbättra den vetenskapliga kunskapen om mikroplaster och nanoplaster och främja utvecklingen av säkrare alternativ och konkurrenskraftiga marknader med mikroplastfria produkter. Parlamentet insisterar samtidigt på att det är angeläget att vidta åtgärder på kort sikt. Parlamentet understryker att den största andelen mikroplastföreningar kommer från nedbrytningen av makroplaster i miljön och stöder att alla plastprodukter bör omfattas av specifika åtgärder, såsom ekodesignkrav under produktionsfasen, för att förhindra att sekundära mikroplaster släpps ut i miljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka källorna till och fördelningen av både makro- och mikroplast, samt vad det blir av dessa plaster och vilka effekter detta för med sig i samband med rening av avloppsvatten och hantering av dagvatten. Parlamentet påminner om att 80 % av det marina skräpet kommer från land och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att göra något åt ansamlingsplatser av marint skräp i floder och flodmynningar.
77. Europaparlamentet betonar att när produkter för engångsbruk utgör en betydande börda för miljön och resurserna, och det finns återanvändbara och/eller varaktiga alternativ, bör engångsbruk ersättas med återanvändbara produkter på ett miljövänligt sätt, utan att göra avkall på livsmedelshygien eller livsmedelssäkerheten. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att överväga lagstiftningsåtgärder, inbegripet en utvidgning av direktivet om plast för engångsbruk i samband med översynen av det direktivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för att utveckla standarder för återanvändbara förpackningar och ersättningsprodukter för förpackningar, bordsartiklar och bestick för engångsbruk.
78. Europaparlamentet erkänner den potentiella roll som biobaserad och biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast kan spela i den cirkulära ekonomin. Parlamentet varnar dock för att enbart biobaserad och/eller biologiskt nedbrytbar plast inte kommer att vara en lösning på de plastrelaterade miljöproblemen, och betonar vikten av att öka medvetenheten om en korrekt användning av biobaserad och biologiskt nedbrytbar plast.

⁽³⁵⁾ Kommissionens beslut 97/129/EG av den 28 januari 1997 om fastställandet av ett identifieringssystem för förpackningsmaterial i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 50, 20.2.1997, s. 28).

Onsdagen den 10 februari 2021

79. Europaparlamentet uppmuntrar till att det föreslås tydliga globala standarder för material, produkter, design och materialåtervinning.

80. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta en konsekvent ram för transparens och rapporteringsskyldigheter för alla aktörer i värdekedjan avseende produktion, handel, användning och hantering av uttjänt plast.

81. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utveckla system för utökat producentansvar som gör producenter ansvariga för att hantera uttjänta plastprodukter.

Viktiga produktvärdekedjor: textilier

82. Europaparlamentet understryker vikten av en ny övergripande EU-strategi för textilier för att främja dels hållbarhet och cirkularitet, dels spårbarhet och transparens i EU:s textil- och klädsektor, med hänsyn till värdekedjornas globala karaktär och dimensionen med den snabba modeväxlingen. Parlamentet vill att strategin ska presentera en enhetlig uppsättning politiska instrument och stödja nya affärsmodeller för att komma till rätta med alla typer av miljöpåverkan och social påverkan i hela värdekedjan och förbättra textiliernas design för att öka hållbarheten, återanvändbarheten och den mekaniska materialåtervinningsbarheten samt användningen av fibrer av hög kvalitet, framför allt genom en kombination av ekodesigntypkrav, system för producentansvar och märkningssystem.

83. Europaparlamentet välkomnar tillämpningen av den nya policyramen för textilprodukter och betonar att den måste prioritera avfallsförebyggande och hållbarhet, återanvändbarhet och reparerbarhet liksom hantering av farliga och skadliga kemikalier, i enlighet med avfallshierarkin. Parlamentet efterlyser åtgärder på design- och produktionsstadiet mot förlust av syntetiska mikrofibrer och andra åtgärder, såsom utveckling av förebyggande kontrollerad och icke förorenande industriell förtvätt och standarder för att utrusta nya tvättmaskiner med mikrofiberfilter. Parlamentet efterlyser särskilda EU-omfattande kriterier beträffande textilier för när avfall upphört att vara avfall.

84. Europaparlamentet begär att tillämpningen av den nya policyramen för textilprodukter ska vara förenlig med andra politiska instrument, nämligen det kommande förslaget till EU-lagstiftning om tillbörlig aktsamhet avseende mänskliga rättigheter och miljö, för att säkerställa att frågor som rör arbetstagarnas rättigheter, mänskliga rättigheter och jämställdhet tas upp i alla skeden av textilvärdekedjan.

Viktiga produktvärdekedjor: byggnation och byggnader

85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra initiativet "reoveringsvåg" för byggsektorn helt och hållet i enlighet med den cirkulära ekonomins principer, samtidigt som hänsyn tas till mångfalden inom sektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa övergripande och produktspecifika krav. Parlamentet betonar att man genom att förlänga byggnaders livslängd i stället för att riva dem kan uppnå minskade växthusgasutsläpp och miljövinster. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att fastställa minskningsmål för EU-byggnaders koldioxidavtryck och materialavtryck och att tillämpa Level(s)-ramen för hållbara byggnader som en bindande ram för prestanda inom byggsektorn. Parlamentet anser att det är nödvändigt att inkludera rättsliga minimikrav på byggnaders miljöprestanda för att förbättra byggnaders resurseffektivitet och energiprestanda.

86. Europaparlamentet påminner om kommissionens skyldighet enligt ramdirektivet om avfall att överväga en översyn av de materialåtervinningsmål som fastställs i EU-lagstiftningen för bygg- och rivningsavfall och dess materialspecifika fraktioner, och anser att detta bör inbegripa ett materialåtervinningsmål för uppgrävd jord. Parlamentet föreslår att man inkluderar återanvändnings- och återvinningsmål och användningen av returråvaror i byggtillämpningar, och att man gör dem lättare att spåra. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över förordningen om byggprodukter och välkomnar tillkännagivandet av en strategi för en hållbar byggd miljö 2021. Parlamentet anser att införandet av digitala lösningar i den byggda miljön, såsom spårning av avfall, skulle möjliggöra bättre energiprestanda i byggnader och större cirkularitet inom byggsektorn.

87. Europaparlamentet betonar vikten av att utforma en politik för högkvalitativ byggnadsplanering i vilken fokus ligger på renovering, ombyggnad och fortsatt användning av byggnader när detta är möjligt, snarare än på nybyggnation.

88. Europaparlamentet understryker att 90 % av den byggda miljön 2050 redan finns, och att särskilda krav bör fastställas för reoveringssektorn i syfte att ha fullständigt modulära, för olika användningsområden anpassningsbara och energipositiva byggnader senast 2050, inbegripet totalrenoveringar, produktion på plats och återanvändbarhet.

Onsdagen den 10 februari 2021

Viktiga produktvärdekedjor: livsmedel, vatten och näringsämnen

89. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att genomföra målet att halvera matsvinnet senast 2030, i linje med åtagandena i strategin från jord till bord och på grundval av uppgifter som medlemsstaterna rapporterat i enlighet med ramdirektivet om avfall. Parlamentet uppmanar kommissionen att integrera förebyggande av livsmedelsförluster och matsvinn längs hela livsmedelsvärdekedjan i relevant EU-politik, i enlighet med strategin från jord till bord, och påminner om att dessa åtgärder bör vara i linje med avfallshierarkin. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta omfattande åtgärder för att avsevärt begränsa matsvinnet och uppmuntra livsmedelsdonationer.

90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att sluta näringsämnenas kretslopp inom jordbruket, minska Europas beroende av import av vegetabiliskt protein för djurfoder och öka användningen av återvunnet stallgödsel och andra organiska näringsämnen, såsom kompost och rötrest, istället för konstgödsel, samtidigt som man säkerställer en hög skyddsnivå för hälsan samt miljön och ekosystemen.

91. Europaparlamentet efterlyser en cirkulär ekonomi som bygger på ett miljörättigt regelverk, för att undvika eventuella skadliga effekter för akvatiska ekosystem. Parlamentet välkomnar den nyligen antagna förordningen om minimikrav för återanvändning av vatten och översynen av dricksvattendirektivet⁽³⁶⁾ och efterlyser ett fullständigt genomförande av dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut integrera sambandet mellan vatten och energi i EU:s politik, och påminner om att kvaliteten på och tillgången till vattenresurser är beroende av att principen om kontroll vid källan och om att förorenaren betalar genomförs på ett fullgott sätt. Parlamentet stöder en cirkulär strategi för rening och hantering av avloppsvatten i syfte att främja återvinning av avloppsvatten från tätbebyggelse. Parlamentet framhåller att resurser kan återvinnas ur avloppsvatten, alltifrån cellulosa och bioplaster till näringsämnen, energi och vatten, och genom att fortsätta med en analys av de potentiella återanvändningsmöjligheterna, samtidigt som energiförbrukningen minskas. Parlamentet stöder den planerade översynen av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse⁽³⁷⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att vidta lagstiftningsåtgärder för att ta itu med vatteneffektiviteten i byggnader.

92. Europaparlamentet betonar att ökad tillgång till vatten för alla i EU avsevärt kan förbättra cirkulariteten och leda till mindre beroende av förpackat vatten. Parlamentet efterlyser ett fullständigt genomförande av bestämmelserna om tillgång till vatten i dricksvattendirektivet.

93. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som hållbara biobaserade produkter spelar i omställningen till en cirkulär och klimatneutral ekonomi, särskilt genom en bättre återvinning av biologiskt avfall och användning av rest- och biprodukter.

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att separat insamling av bioavfall, som införts genom ramdirektivet om avfall, syftar till att producera kompost av hög kvalitet för att främja jordförbättring, ofarliga kemikalier och andra produkter och förnybar energi, där så är möjligt och gynnsamt för miljön.

95. Europaparlamentet betonar potentialen hos en hållbar bioekonomi och en hållbar skogsbaserad sektor. Parlamentet betonar vikten av att genomföra EU:s strategier för bioekonomi och biologisk mångfald för att förbättra cirkulariteten genom att ersätta fossila material med förnybara, när detta är miljömässigt gynnsamt och hållbart, även för den biologiska mångfalden, med beaktande av den ökande efterfrågan på biobaserade material.

Mindre avfall, mer värde

96. Europaparlamentet understryker vikten av att prioritera förebyggande av avfall först, i enlighet med EU:s avfallshierarki, både i produkt- och avfallspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå bindande mål för den totala avfallsminskningen och minskningen av avfall i särskilda avfallsflöden och produktgrupper samt mål för att begränsa genereringen av restavfall, i samband med den översyn av ramdirektivet om avfall och direktivet om deponering av avfall som planeras till 2024. Parlamentet anser att ett utarbetande av återanvändnings- och materialåtervinningsmål bör ske separat, för att kunna ge utarbetande av återanvändningsmål prioritering i enlighet med avfallshierarkin.

⁽³⁶⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁽³⁷⁾ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

Onsdagen den 10 februari 2021

97. Europaparlamentet uttrycker oro över det ojämna genomförandet av EU:s avfallsmål i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla medlemsstater verkligen genomför både de nuvarande avfallsmålen och "avfallspaketet" från 2018 fullt ut, och uppmanar eftertryckligen samtliga medlemsstater att utan ytterligare dröjsmål fullständigt införliva lagstiftningen från 2018.

98. Europaparlamentet anser att priser som inte är konkurrenskraftiga, brist på returråvaror av hög kvalitet och avsaknad av marknader för dem hör till hindren för en cirkulär ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera åtgärder för att göra returråvaror mer konkurrenskraftiga och samtidigt bidra till en giftfri miljö.

99. Europaparlamentet ser den privata sektorn som en stark partner när det gäller att öka efterfrågan på och konsumentintresset för cirkulära lösningar och produkter, och uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att stödja företag vars affärsmodeller, tjänster eller produkter minskar avfallet och resursanvändningen och att använda deras tjänster.

100. Europaparlamentet stöder helhjärtat ambitionen att inrätta en välfungerande EU-marknad för giftfria returråvaror av hög kvalitet – utan att det påverkar bestämmelserna i ramdirektivet om avfall och förordningen om transport av avfall – och understryker att detta kommer att kräva gemensamma kvalitetsstandarder. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa nationella kriterier för biprodukter och för när avfall upphört att vara avfall och uppmanar kommissionen att föreslå harmoniserade europeiska kriterier för när avfall upphört att vara avfall i viktiga avfallsflöden, i linje med ramdirektivet om avfall, för att avlägsna marknadshinder och säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet. Parlamentet beklagar att kommissionen inte har fastställt EU-specifika kriterier för papper, däck och textilier, vilket krävts enligt ramdirektivet om avfall.

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmärksamma bestämmelserna om gränsöverskridande förflyttningar av avfall mellan EU-medlemsstater för återvinning och överväga att anpassa dessa för att göra dem tydligare och mer lättförståeliga, ta bort administrativa hinder och ändå bibehålla en lagstiftning som utgör ett effektivt skydd för människors hälsa och för miljön, samt att harmonisera genomförandet av dessa bestämmelser i alla EU-medlemsstater, bland annat genom att inrätta ett gemensamt elektroniskt EU-system för registrering av avfallstransporter.

102. Europaparlamentet stöder kommissionens pågående arbete för att säkerställa lämplig behandling av spilloljor. Parlamentet uppmanar kommissionen att, enligt vad som fastställs i direktiv 2008/98/EG⁽³⁸⁾, lägga fram ett lagstiftningsförslag senast 2022 med ytterligare åtgärder för att främja regenerering av spilloljor, bland annat att införa kvantitativa mål.

103. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna är skyldiga att se till att bioavfall senast den 31 december 2023 antingen separeras och återvinns vid källan eller samlas in separat och inte blandas med andra typer av avfall. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att styra investeringarna för att skala upp insamlingen och komposteringen av organiskt avfall.

104. Europaparlamentet påminner om EU:s avfallsmål och understryker att EU och medlemsstaterna måste stärka avfallsförebyggandet och förberedandet av återanvändning, öka återvinning av hög kvalitet samt röra sig bort från deponiavfall och samtidigt minimera förbränningen, i enlighet med avfallshierarkin. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en gemensam EU-omfattande linje för hanteringen av kommunalt icke-återvinningsbart restavfall för att säkerställa en optimal behandling och undvika att bygga upp en överkapacitet för avfallsförbränning på EU-nivå som riskerar att orsaka inläsningseffekter och hämma utvecklingen av den cirkulära ekonomin. Parlamentet anser att förbränning, när det används, bör ske i de mest avancerade avfallsenergianläggningarna med hög energieffektivitet och låga utsläpp inom EU.

105. Europaparlamentet understryker att separat insamling av avfall är en förutsättning för högkvalitativ återvinning och för att hålla kvar värdefulla material och produkter i återvinningskretsloppet. Parlamentet stöder kommissionens planer på att föreslå åtgärder för att förbättra och harmonisera befintliga separatinsamlingssystem, som bör beakta bästa praxis i medlemsstaterna samt de olikartade regionala och lokala förhållandena och som inte bör inverka negativt på välfungerande befintliga system. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att bestämmelserna i ramdirektivet om avfall genomförs ordentligt.

106. Europaparlamentet framhåller behovet av att avfallsstrategierna och avfallspolitiken bygger på robusta vetenskapliga uppgifter och metoder för att göra EU-statistiken mer tillförlitlig och jämförbar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ytterligare harmonisera avfallsstatistiken och samla in uppgifter om återvunnet material och avfall under tre punkter: insamling, ingångspunkt till återvinningsanläggning och andel effektiv återanvändning av återvunnet material.

⁽³⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

Onsdagen den 10 februari 2021

107. Europaparlamentet beklagar att direktivet om deponering av avfall inte fokuserar på förebyggande av avfall och vill därför att direktivet anpassas till de övergripande principerna i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin och att målet på 10 % deponering fastställs utifrån ett basår och kilogram avfall per person och år för att förebygga avledning från deponering till avfallsförbränning.

108. Europaparlamentet påminner om att industriell symbios är en viktig beståndsdel för att uppnå en cirkulär ekonomi genom att främja sammanlänkade nätverk där avfall från en industri blir till råvaror för en annan och där energi och material kan kretsa kontinuerligt, vilket håller resurser i produktiv användning så länge som möjligt. Parlamentet efterlyser därför ökade ansträngningar för att skala upp den industriella symbiosen på EU-nivå och göra den industriella värdekedjan mer effektiv och konkurrenskraftig.

109. Europaparlamentet betonar att utveckling av industriell symbios skulle tvinga territorierna till bättre förståelse och förvaltning av sina lokala resursflöden och få dem att genomföra nya strategier för fysisk planering i samarbete med industrier, berörda parter, lokalförvaltning och medborgare. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att ålägga lokala och regionala myndigheter att identifiera möjligheter till industriell symbios genom en grundlig kartläggning av ekonomiska verksamheter och obligatorisk flödesanalys av resurser.

110. Europaparlamentet understryker vikten av att genomföra artikel 8a.1 i ramdirektivet om avfall, där det tydligt anges att medlemsstaterna är skyldiga att exakt definiera ansvarsområden och roller för producentansvarsorganisationer.

111. Europaparlamentet rekommenderar att utvecklingen av lokala värdekedjor som bygger på återvinning av bioavfall för produktion av förnybar energi, såsom biometan, stöds för att skapa tätare band mellan landsbygd och tätbebyggelse, samtidigt som avfallshierarkin till fullo genomförs.

112. Europaparlamentet framhåller behovet av att inkludera produkters cirkularitet och resursintensitet i gränsöverskridande justeringsmekanismer.

En cirkulär ekonomi som fungerar för människor, regioner och städer

113. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som regionstyrelser, lokala myndigheter, lokalsamhällen och små och medelstora företag spelar i den cirkulära ekonomin, i avfallshanteringen och i genomförandet av åtgärderna i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja inrättande av och samarbete mellan cirkularitetsknutpunkter i alla europeiska regioner, industrikuster och lokalsamhällen i samma anda som det "nya europeiska Bauhaus" som föreslagits, med stöd till utvecklingen av cirkulära modeller för design, upphandling och avfallshantering.

114. Europaparlamentet stöder idén om att uppdatera kompetensagendan för den cirkulära ekonomin och uppmanar kommissionen att skraddarsy denna agenda efter särskilda sysselsättningsbehov, t.ex. utbildningskrav och nya arbetstillfällen som behövs i omställningen till en cirkulär ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att handlingsplanen för den cirkulära ekonomin kopplas till genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och jämställdhetsstrategin och att säkerställa en rättvis omställning. Parlamentet framhåller även arbetsmarknadsparternas avgörande roll i de arbetsrelaterade och sociala aspekterna av omställningen till en cirkulär ekonomi.

115. Europaparlamentet framhåller konsumenternas nyckelroll i avfallsförebyggande och avfallshantering och behovet av att underlätta för allmänheten att delta i separat avfallsinsamling. Parlamentet upprepar vikten av att medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter ökar allmänhetens medvetenhet om hållbar konsumtion, bland annat konsumtionsmodeller baserade på återanvändning, uthyrning och delning, och om förebyggande av avfall och effektiv sortering och effektivt bortskaffande av avfall.

116. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den cirkulära ekonomins principer byggs in i all praxis och att stödja medlemsstaterna med utbyte av kunskaper och bästa praxis från olika cirkuläreconomiska satsningar på regional och lokal nivå i EU.

117. Europaparlamentet framhåller betydelsen av samarbete mellan regeringar, lokala myndigheter, den akademiska världen och näringslivet, med både producenter och köpare inkluderade, för att stimulera och skala upp åtgärderna för en cirkulär ekonomi. Parlamentet understryker betydelsen av att utöka detta samarbete till andra berörda parter, såsom sociala företag, uppstarts företag och icke-statliga organisationer.

Onsdagen den 10 februari 2021

118. Europaparlamentet konstaterar att reparations- och underhållstjänster är en sektor med stor potential att skapa arbetstillfällen och dess utveckling måste stödjas och främjas, särskilt initiativ, kooperativ och sociala företag för reparationer lokalt, på gräsrotsnivå och i närsamhället.

119. Europaparlamentet understryker den roll som miljömässigt säker avskiljning, lagring och användning av koldioxid kan spela för att nå målen för den europeiska gröna given. Parlamentet stöder ett integrerat system baserat på den politiska kontexten för att stimulera användningen av miljösäkra tillämpningar för avskiljning, lagring och användning av koldioxid som leder till en nettominskning av växthusgasutsläppen i syfte att göra den tunga industrin klimatneutral när inga direkta alternativ för utsläppsminskningar finns tillgängliga⁽³⁹⁾. Parlamentet bekräftar dock att EU:s strategi för nettonollutsläpp bör prioritera direkta utsläppsminskningar och åtgärder som bibehåller och förbättrar EU:s naturliga sänkor och reservoarer⁽⁴⁰⁾.

Leda insatserna på global nivå

120. Europaparlamentet stöder kommissionens ambition att se över förordningen om transport av avfall för att säkerställa insyn och spårbarhet i avfallshandeln inom EU, hejda exporten till tredjeländer av avfall som skadar miljön eller människors hälsa och bekämpa olagligt beteende effektivare för att se till att allt avfall hanteras enligt den cirkulära ekonomins principer. Vidare stöder parlamentet kommissionen när det gäller att genomföra de nya ändringarna av Baselkonventionen om plastavfall och handla med full respekt för EU:s skyldigheter enligt den konventionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att även fokusera på att

- skapa ekonomiska incitament för att inrätta en verklig inre marknad och lika villkor för returråvaror av hög kvalitet,
- underlätta förfarandena för att främja återvinningskapaciteten och infrastrukturen för avfallshantering i EU,
- genomföra systemet för elektroniskt datautbyte (EDI) för att övervaka avfallsflödena bättre,
- genomföra översynen av förordningen om transport av avfall⁽⁴¹⁾ och ramdirektivet om avfall.

121. Europaparlamentet välkomnar den globala alliansen för cirkulär ekonomi och resurseffektivitet som ett sätt att påskynda den globala omställningen till en klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi, och uppmanar kommissionen att gå före i insatserna för ett internationellt avtal om naturresursförvaltning för att hålla sig inom "planetens gränser" för användningen av naturresurser.

122. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar på internationell nivå för att nå ett globalt avtal om plast och för att främja ett globalt anammande av EU:s cirkuläreconomiska förhållningssätt till plast. Parlamentet understryker behovet av att säkerställa att de olika åtaganden som gjorts på både EU-nivå och global nivå kan spåras på ett integrerat och öppet sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att visa aktivt ledarskap för ett fortsatt arbete med internationella åtgärder mot plastavfall och mikroplast i haven.

123. Europaparlamentet understryker vikten av att kräva att primära och sekundära råvaror som importeras till EU är förenliga med mänskliga rättigheter och standarder för människors hälsa och miljöskydd som motsvarar EU:s standarder, bland annat genom kommissionens kommande lagstiftningsförslag om hållbar företagsstyrning och tillbörlig aktsamhet, och att säkerställa lika villkor i EU:s viktigaste leveranskedjor. Parlamentet framhåller vikten av att säkerställa samstämdhet mellan EU:s interna och externa politik vad gäller målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, bland annat i unionens yttre förbindelser och i utrikeshandelsavtal.

124. Europaparlamentet uppmanar de europeiska producenterna att ta ansvar när de säljer produkter i tredjeländer, och föreslår att berörda parter inom industrin ska förbinda sig att utöka sitt producentansvar till organisering eller finansiering av separat insamling av sina produkter när dessa blir avfall i tredjeländer. Parlamentet uppmanar även producenterna att ta itu med inkonsekvenser vad gäller kvaliteten på exporterade produkter och produkter som säljs på EU-marknaden.

125. Europaparlamentet stöder kommissionen när det gäller att främja multilaterala diskussioner om hållbara nivåer på resursanvändning och planetens gränser, bland annat utforskning av vetenskapligt baserade mål för resursanvändning.

⁽³⁹⁾ Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given, punkt 33.

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om klimatförändringar – en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi i överensstämmelse med Parisavtalet om klimatförändringar, punkt 13.

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

Onsdagen den 10 februari 2021

126. Europaparlamentet framhåller det akuta behovet av att genomföra agenda 2030 i frågor om att stärka den internationella förvaltningen av och skyddet mot hälso- och miljöskador orsakade av kemikalier. Parlamentet framhåller i synnerhet vikten av den pågående processen inom ramen för strategin för internationell kemikaliehantering (SAICM) för att det ska fattas beslut om ett starkt ramverk för sund hantering av kemikalier och avfall efter 2020 vid den internationella konferensen om kemikaliehantering (ICCM 5) i Bonn i juli 2021.

127. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att främja användningen av resurseffektivitetsindikatorer genom internationella konvent för att möjliggöra jämförelser mellan olika industrier och ekonomier och säkerställa lika villkor, samt att stödja dialog och samarbete med tredjeländer.

128. Europaparlamentet anser, med beaktande av premissen att jordens resurser är ändliga, att ett internationellt konvent om resurstillräcklighet bör inrättas för att diskutera resurstillgång och konsekvenser av resursanvändning, med hållbarhet och rättvisa i centrum.

129. Europaparlamentet påminner om att man utöver att vidta åtgärder för att uppnå EU:s mål om klimatneutralitet senast 2050 även måste komma till rätta med koldioxidavtrycket i EU:s efterfrågan på importerade produkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att identifiera och undanröja hinder för grön tillväxt och miljöinnovation och sådana som förhindrar eller begränsar marknadstillträdet för cirkulära produkter och tjänster från länder utanför EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna och fördelarna med att minska tullavgifterna och de icke-tariffära handelshindren för vissa produkter och tjänster i syfte att uppmuntra den cirkulära ekonomins utveckling, bland annat inom ramen för den pågående översynen av EU:s allmänna preferenssystem. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att lägga till den cirkulärekonomiska dimensionen i förhandlingarna om avtalet om miljöanpassade varor, som bör intensifieras. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta de särskilda behoven hos EU:s små och medelstora företag, att hjälpa de små och medelstora företagen att integrera den cirkulära ekonomin i sina affärsmodeller, inbegripet genom incitament, och att stödja dem i genomförandet av affärsstrategier för export av cirkulära produkter, särskilt genom att införa ett riskbedömningsverktyg för ursprungsregler, som kommissionen för närvarande överväger. Parlamentet uppmanar kommissionen att visa vägen inom WTO för att produkter ska behandlas utifrån sitt koldioxidinnehåll som ett sätt att skapa lika villkor i regelverket.

130. Europaparlamentet anser att det krävs rättsligt förnuftiga bestämmelser i handelsavtal för att skydda relevant EU-lagstiftning om den cirkulära ekonomin mot begreppet handelshinder.

131. Europaparlamentet betonar att en strategisk handelspolitik är ett viktigt verktyg för att främja omställningen till den cirkulära ekonomin och EU:s och FN:s agenda för hållbar utveckling globalt senast 2030, och understryker därför vikten av att säkerställa att handels- och investeringsavtal är anpassade till politiken för en cirkulär ekonomi.

132. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att inleda öppna och transparenta dialoger och samarbeten med EU:s handelspartner för att ytterligare stödja målen för den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra ytterligare insatser i internationella forum (Unctad, WTO, G20, G7) för att driva EU:s agenda för den cirkulära ekonomin och säkerställa lika villkor globalt med internationella partner genom möjligheten att utforska begreppet digitala pass för att främja tillgången till uppgifter om produkters innehåll, koldioxidavtryck och materialåtervinningsbarhet, möjliggöra bättre cirkularitet och främja utökat producentansvar och hållbara konsumentval. Parlamentet föreslår i detta avseende även att kommissionen ska samverka med relevanta multilaterala organisationer för att enas om en internationell märkning som är lätt att förstå för konsumenterna och som anger om en produkt kan materialåtervinnas. Parlamentet betonar dessutom att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt hur mindre utvecklade partnerländer kan delta i och dra nytta av den cirkulära ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att i synnerhet integrera den cirkulära ekonomins principer i sin "övergripande strategi för Afrika". Parlamentet uppmanar kommissionen att använda Aid for Trade och GSP+ för att hjälpa utvecklingsländerna att införa cirkulärekonomiska metoder, inbegripet produktstandarder.

o

o o

133. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0041

Genomförandet av direktivet om bekämpande av människohandel

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer (2020/2029(INI))

(2021/C 465/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 8, 79 och 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 3, 5 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF⁽¹⁾ (direktivet mot människohandel),
- med beaktande av Europarådets konvention om bekämpande av människohandel och Europarådets rekommendationer på detta område,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Palermokonventionen) och tilläggsprotokoll, i synnerhet tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, och tilläggsprotokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter och det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi samt Europaparlamentets resolution av den 26 november 2019 om barnets rättigheter med anledning av 30-årsjubileet för konventionen om barnets rättigheter⁽²⁾,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
- med beaktande av det arbete som utförs av FN:s särskilda rapportör för människohandel, särskilt avseende handel med kvinnor och barn,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, särskilt artikel 6, genom vilken man eftersträvar att bekämpa alla former av kvinnohandel och utnyttjande av prostitution av kvinnor,
- med beaktande av FN:s konvention om bekämpande och avskaffande av människohandel och utnyttjande av andra vid prostitution,
- med beaktande av Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking, som antogs vid den fjärde världskonferensen för kvinnor den 15 september 1995, och de slutdokument som senare antogs vid FN:s extra sessioner Peking + 5 (2000), Peking + 10 (2005), Peking + 15 (2010) och översynskonferensen Peking + 20,
- med beaktande av den gemensamma FN-kommentaren om EU-direktivet om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer, som kräver internationellt skydd för offer för människohandel på ett genusmedvetet sätt,

⁽¹⁾ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P9_TA(2019)0066.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 29 om tvångsarbete (1930), 2014 års protokoll till konventionen om tvångsarbete (1930), konvention nr 105 om avskaffande av tvångsarbete (1957) och rekommendation nr 203 om tvångsarbete (kompletterande åtgärder) (2014), konvention nr 182 om de värsta formerna av barnarbete (1999) och konvention nr 189 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare (2011),
- med beaktande av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 33 om kvinnors tillgång till rättslig prövning av den 23 juli 2015 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av FN:s resolution *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*, som antogs av generalförsamlingen den 25 september 2015, särskilt dess mål 5.2 för hållbar utveckling om avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor i den offentliga och privata sfären, inbegripet människohandel och sexuellt utnyttjande samt andra former av utnyttjande,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF⁽³⁾ (direktivet om brottsoffers rättigheter),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF⁽⁴⁾ (direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn och barnpornografi),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna⁽⁷⁾ (direktivet om uppehållstillstånd),
- med beaktande av rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse⁽⁸⁾ och rådets rambeslut 2002/946/RIF av den 28 november 2002 om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse⁽⁹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juni 2020 *EU-strategi för brottsoffers rättigheter (2020–2025)* (COM(2020)0258),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 juni 2012 *EU:s strategi för utrotande av människohandel 2012–2016* (COM(2012)0286),

⁽³⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT L 18, 21.1.2012, s. 7.

⁽⁵⁾ EUT L 168, 30.6.2009, s. 24.

⁽⁶⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 9.

⁽⁷⁾ EUT L 261, 6.8.2004, s. 19.

⁽⁸⁾ EGT L 328, 5.12.2002, s. 17.

⁽⁹⁾ EGT L 328, 5.12.2002, s. 1.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 17 oktober 2014 *Mid-term report on the implementation of the EU strategy towards the eradication of trafficking in human beings* (SWD(2014)0318) och den första, andra och tredje framstegsrapporten om strategin för utrotande av människohandel (COM(2016)0267, COM(2018)0777 och COM(2020)0661),
- med beaktande av kommissionens rapport som bedömer i vilken utsträckning medlemsstaterna vidtagit nödvändiga åtgärder för att uppfylla kraven i direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel samt skydd av dess offer i enlighet med artikel 23.1 (COM(2016)0722),
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2020 om jämställdhet inom EU:s utrikes- och säkerhetspolitik ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 november 2019 om EU:s anslutning till Istanbulkonventionen och andra åtgärder för att bekämpa könsrelaterat våld ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2016 om kampen mot människohandel i EU:s yttre förbindelser ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om genomförandet av direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer ur ett jämställdhetsperspektiv ⁽¹³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om sexuell exploatering och prostitution samt effekterna av detta för jämställdheten ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 december 2017 *Rapport om uppföljningen av EU:s strategi för utrotande av människohandel och ytterligare konkreta åtgärder* (COM(2017)0728),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152),
- med beaktande av kommissionens studie från 2020 om de ekonomiska, sociala och mänskliga kostnaderna av människohandel, dess studie från 2020 om granskning av hur väl medlemsstaternas nationella och transnationella rutiner för vidareutslussning fungerar, dess studie från 2020 om insamling av uppgifter om människohandel, samt dess studie från 2016 om människohandelns jämställdhetsdimension,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från 2018 om ett åtagande om samarbete mot människohandel, som undertecknats av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), EU:s byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), EU:s byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol), Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EMCDDA), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) och Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE),
- med beaktande av Europols lägesrapport *Trafficking in human beings in the EU* av den 18 februari 2016,
- med beaktande av Europols rapport *The challenges of countering human trafficking in the digital era* av den 18 oktober 2020,
- med beaktande av Europols hotbilsbedömning för 2017 avseende grov och organiserad brottslighet (Socta),

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0286.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P9_TA(2019)0080.

⁽¹²⁾ EUT C 101, 16.3.2018, s. 47.

⁽¹³⁾ EUT C 76, 28.2.2018, s. 61.

⁽¹⁴⁾ EUT C 285, 29.8.2017, s. 78.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av den fjärde årsrapporten från Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling, Europol, av den 15 maj 2020,
- med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om utnyttjande av arbetstagare som flyttar inom eller till Europeiska unionen *Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union* av den 29 maj 2015,
- med beaktande av Eurostats rapport om människohandel *Trafficking in human beings* av den 17 oktober 2014,
- med beaktande av resolution 9/1 från partskonferensen för Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (Untoc) om inrättandet av en mekanism för översyn av genomförandet av Untoc och tilläggsprotokoll,
- med beaktande av FN:s flyktingkommissariats riktlinjer av den 7 april 2006 om internationellt skydd: *The application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked*,
- med beaktande av människohandelsrapporten från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) *2018 Global Report on Trafficking in Persons*,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 38 av den 6 november 2020, från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, om människohandel med kvinnor och barn i samband med global migration,
- med beaktande av bedömningen av genomförandet på EU-nivå av direktiv 2011/36/EU: migrations- och könsfrågor, som offentliggjordes av generaldirektoratet för parlamentarisk utredning och analys den 15 september 2020 ⁽¹⁵⁾,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, i enlighet med artikel 58 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A9-0011/2021), och av följande skäl:
 - A. Människohandel är en kränkning av den mänskliga värdigheten och en människas fysiska och psykologiska integritet som förekommer runt omkring oss i vår vardag och utgör ett brott mot de grundläggande rättigheterna, sådana de fastställs i artikel 5.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - B. Människohandel är ett fenomen med tydlig genusinriktning. Under 2017 och 2018 var nästan tre fjärdedelar ⁽¹⁶⁾ av alla inrapporterade offer kvinnor och flickor, och de flesta av dessa utsattes för människohandel för sexuellt utnyttjande. Sexuellt utnyttjande har varit den vanligaste orsaken till människohandel i EU sedan 2008.
 - C. Antalet registrerade offer för människohandel har ökat under kommissionens senaste undersökningsperiod (2017 och 2018) i förhållande till föregående period, och antalet fortsätter att stiga ⁽¹⁷⁾. Det är troligt att det faktiska antalet offer är betydligt större än vad som rapporterats, eftersom många offer inte upptäcks.

⁽¹⁵⁾ European implementation assessment – *Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues*, generaldirektoratet för parlamentarisk utredning och analys, enheten för efterhandsutvärdering, 15 september 2020.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens tredje rapport om framsteg i kampen mot människohandel (2020) i enlighet med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel (COM(2020)0661).

⁽¹⁷⁾ COM(2020)0661

Onsdagen den 10 februari 2021

- D. Ett betydande antal av offren för människohandel är barn. 78 procent av alla barn som utsätts för människohandel är flickor och 68 procent av de vuxna offren är kvinnor ⁽¹⁸⁾.
- E. Bristande jämställdhet, fattigdom, tvångsflyttningar, arbetslöshet, avsaknad av socioekonomiska möjligheter, bristande tillgång till utbildning, könsrelaterat våld, diskriminering och marginalisering samt korruption är några av de bidragande faktorer som gör att människor, särskilt kvinnor och barn, faller offer för människohandel. Grundorsakerna till människohandeln åtgärdas inte i tillräckligt stor utsträckning.
- F. Människohandelns offer är ofta föremål för flera och överlappande former av diskriminering och våld, däribland grundat på kön, ålder, ras, funktionsnedsättning, etnicitet, kultur och religion, liksom nationellt eller socialt ursprung eller annan status, och dessa former av diskriminering kan i sig underblåsa människohandel ⁽¹⁹⁾.
- G. Det finns många former av människohandel, men de bygger alla på missbruk av offrens inneboende sårbarhet och syftar till utnyttjande av människor. De som faller offer för människohandel har kopplingar till olika lagliga och olagliga verksamheter, bland annat, men inte begränsat till, jordbrukssektorn, livsmedelsberedning, sexindustrin, hushållsarbete, tillverkning, vård, städning, andra industrier (särskilt tjänsteindustrin), tiggeri, kriminalitet, tvångsåktenskap, sexuellt utnyttjande på och utanför internet, olagliga adoptioner och handel med mänskliga organ. Det finns andra former av människohandel som fortfarande är underregistrerade och underrapporterade, däribland vissa som är i hög grad könsspecifika, exempelvis tvångsåktenskap och slavarbete i hemmet.
- H. De senaste åren har man kunnat se att migranter och asylsökande löper särskilt stor risk att bli utsatta för människohandel. Bland dessa utgör ensamkommande barn samt kvinnor en särskild målgrupp för de nätverk som ägnar sig åt människohandel.
- I. Europol varnar för att konsekvenserna av pandemin skulle kunna få antalet offer att öka ännu mer ⁽²⁰⁾ och minska sannolikheten för att brottsbekämpande myndigheter ska upptäcka människohandlare, och att en ekonomisk recession i covid-19-krisens kölvatten också skulle kunna få farliga konsekvenser inom området människohandel ⁽²¹⁾. Situationen för människohandelns offer har förvärrats sedan krisens början, och stödtjänsterna har haft svårigheter att bistå offer.
- J. Användningen av digital teknik har enligt Europol ⁽²²⁾ breddat brottslingarnas förmåga att handla med människor för olika typer av utnyttjande. Ny teknik används av människohandlare under varje fas av det sexuella utnyttjandet, från rekrytering och annonsering av offer, till utpressning och kontroll av deras rörelser. De nya verktygen ökar människohandlarnas anonymitet och gör det svårare för brottsbekämpande myndigheter att upptäcka brotten. Interaktion på nätet skapar både risker och möjligheter för brottslingar, offer och brottsbekämpande myndigheter.
- K. Människohandel är fortfarande ett komplext och utbrett brott som inverkar på möjligheten att uppnå alla målen för hållbar utveckling, i synnerhet mål 5 (jämställdhet mellan kvinnor och män), 8 (anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt), 16 (fredliga och inkluderande samhällen) och mål 17 (genomförande och globalt partnerskap).
- L. Handel med människor är först och främst ett allvarligt brott mot enskilda personer, men människohandeln leder även till samhällskostnader genom extra användning av offentliga tjänster, däribland brottsbekämpning, specialiserade tjänster, hälso- och sjukvård samt socialt skydd, förlorade ekonomiska intäkter, förlorad livskvalitet och samordning av arbetet för att förebygga människohandel. Denna kostnad uppskattas uppgå till 3 700 524 433 euro för EU-28 ⁽²³⁾.
- M. Människohandel är en komplex gränsöverskridande företeelse som bara kan hanteras effektivt om EU-institutionerna, medlemsstaterna, tredjeländer och EU samt internationella organisationer arbetar tillsammans på ett samordnat sätt. Internationellt samarbete är grundläggande för att utrota människohandeln genom samverkan mellan olika befintliga

⁽¹⁸⁾ *Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU* (2020).

⁽¹⁹⁾ COM(2020)0661, s. 1.

⁽²⁰⁾ COM(2020)0661, s. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>.

⁽²²⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>.

⁽²³⁾ Studie om de ekonomiska, sociala och mänskliga kostnaderna av människohandel inom EU (2020).

Onsdagen den 10 februari 2021

interna och externa strategier, såsom den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik och handlingsplanen för mänskliga rättigheter och demokrati 2020-2024, liksom genom relevanta informationskampanjer i berörda länder. Människohandeln bör beaktas i lagstiftningsarbetet för en tredje handlingsplan för jämställdhet.

- N. Effektiv upptäckt av människohandelns offer fortsätter att vara en utmaning i de flesta medlemsstater, av olika orsaker, såsom offrens brist på språkkunskaper och ovilja att rapportera till polisen, eller begränsad brottsbekämpningskapacitet. Identifieringen av barnoffer försvåras ofta av att barnen inte förstår att de är offer. Medlemsstaterna är skyldiga att iakttä tillbörlig aktsamhet för att förebygga människohandel, undersöka fall av människohandel och straffa gärningsmännen, stödja offren och förbättra deras möjligheter, respektera deras värdighet samt se till att de får skydd och tillgång till rättsmedel, och om dessa skyldigheter inte fullgörs innebär det att offrens åtnjutande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter kränks, förhindras eller ogiltigförklaras.
- O. Direktivet mot människohandel fastställer miniminormer som ska tillämpas i hela EU för förebyggande och bekämpande av människohandel, samt skydd av dess offer, och ger en definition av vad som utgör människohandel. Ett fullständigt och korrekt införlivande av direktivet, följt av dess fullständiga genomförande, är inte bara obligatoriskt utan även nödvändigt för att nå framsteg i arbetet mot människohandeln.
- P. Alla övervakningsrapporter visar att det nästan tio år efter att direktivet antogs fortfarande kvarstår hinder för ett fullständigt genomförande på medlemsstatsnivå. De flesta offren upptäcks inte, och antalet åtal och fällande domar mot gärningsmän ligger fortfarande på en låg nivå. Stora brister i täckning och genomförande av nationell lagstiftning och politik som rör människohandel kan utnyttjas aktivt av organiserade kriminella grupper och göra stora grupper av människor mer utsatta för utnyttjande.
- Q. Genomförandet av direktivet om brottsoffers rättigheter har inte varit tillfredsställande, särskilt på grund av ofullständigt och/eller felaktigt genomförande.
- R. Människohandel är en mycket lukrativ form av organiserad brottslighet och är därför efterfråge- och vinststyrd. En minskning av efterfrågan, också avseende det sexuella utnyttjandet av kvinnor och flickor, bör stå i centrum för kampen mot människohandel. Fysiskt, psykiskt och sexuellt våld utgör rekvisit för människohandel för sexuellt utnyttjande och våld mot kvinnor.
- S. EU:s ratificering av Istanbulkonventionen skulle kunna utgöra ett komplement till unionens och medlemsstaternas insatser i kampen mot människohandel.
- T. Grov arbetskraftsexploatering förekommer i många ekonomiska sektorer inom EU och påverkar olika grupper av personer som arbetar över gränserna, såväl unionsmedborgare som tredjelandsmedborgare. Som rekommenderats av FRA ⁽²⁴⁾, bör sådana metoder åtgärdas bland annat genom ett övergripande system med riktade inspektioner av olika arbetsförhållanden.
1. Europaparlamentet framhåller att det krävs en samordnad, harmoniserad och enhetlig ram på EU-nivå, baserad på mer effektiva utvärderings- och uppföljningsmekanismer, som garanterar ett förstärkt förebyggande av människohandel, tillsammans med stöd, hjälp och skydd för människohandelns offer, med målet att fullständigt utrota människohandeln, bland annat genom ett samordnat genomförande med de rättigheter som fastställs i direktivet om brottsoffers rättigheter, direktivet om uppehållstillstånd, direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt direktivet om ersättning ⁽²⁵⁾, eftersom människohandel är ett gränsöverskridande brott som inte kan hanteras endast på nationell nivå.

⁽²⁴⁾ Grov arbetskraftsexploatering: Arbetstagare som flyttar inom eller till Europeiska unionen (sammanfattning på svenska): http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-severe-labour-exploitation-summary_sv.pdf.

⁽²⁵⁾ Rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, 6.8.2004, s. 15).

Onsdagen den 10 februari 2021

2. Europaparlamentet lovordar det goda arbete som kommissionen har utfört genom att samordna EU:s åtgärder mot människohandel och ta fram kunskap och utveckla iakttagelser om de olika aspekterna av människohandel, inklusive forskning om genusaspekten och barns särskilda sårbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att detta arbete fortsätter, genom att tillsätta en heltidsanställd EU-samordnare för kampen mot människohandel, som har relevant sakkunskap och ett tydligt uppdrag samt arbetar med ett nätverk av nationella företrädare från medlemsstaterna och det civila samhället för att säkerställa ett konsekvent samarbete.

3. Europaparlamentet framhåller vikten av att finansiera program inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Daphneprogrammet, Europeiska socialfonden+ och fonden för inre säkerhet så att de även fortsättningsvis kan användas för projekt för att bekämpa människohandel, samt av att använda andra tillgängliga instrument och EU-program, till exempel programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden, finansieringsinstrument såsom instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI) och EU:s förvaltningsfond för Afrika, och initiativ som Empact samt EU:s och FN:s Spotlight-initiativ och globala insats för att förebygga och ta itu med människohandel och smuggling av migranter. Parlamentet påminner om att det behövs initiativ och projekt med koppling till människohandelns genusperspektiv, och vill att det görs en övergripande policyöversyn av EU-finansierade projekt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa stabil finansiering och tillräcklig personal för att identifiera och skydda offren, och uttrycker oro över bristen på tillräcklig finansiering för offrens organisationer, särskilt de som ger stöd till kvinnor, som på grund av kraftiga nedskärningar av finansieringen kämpar för att fortsätta att tillhandahålla tjänster till offren.

4. Europaparlamentet betonar att bristen på enhetliga, jämförbara och detaljerade uppgifter fortfarande förhindrar adekvata och faktabaserade bedömningar av omfattning och trender när det gäller människohandel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina insatser och sin finansiering för forskning, analys och insamling av uppgifter om alla former av människohandel, och att förbättra samordningen mellan uppgiftskällorna på nationell nivå och EU-nivå, liksom insamlingen av mer aktuella, centraliserade och omfattande uppgifter uppdelade efter typ av människohandel, ålder och kön, ras och etniskt ursprung, inbegripet för personer som utsatts för människohandel internt, genom att sammanställa statistisk information med vederbörlig respekt för rätten till integritet och skydd av personuppgifter, i samarbete med de berörda institutionella aktörerna, det civila samhället, Europeiska jämställdhetsinstitutet och alla relevanta internationella organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet sammanställa och offentliggöra sådana uppgifter för EU.

5. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att åtskillnad görs mellan människohandel och människosmuggling, vilket kräver djupare analys och olika åtgärder inom lagstiftning och politik. Parlamentet betonar att sammanblandning av begreppen ofta leder till misslyckanden med att korrekt identifiera offer, säkerställa att de får tillgång till skyddsåtgärder och förhindra sekundär viktimisering.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bedöma och utvärdera användningen av digital teknik, sociala medier och internetjänster som de viktigaste verktygen för att rekrytera offer för människohandel, och önskar att de stärker de brottsbekämpande myndigheterna och det civila samhällets organisationer i kampen mot människohandel genom att förse dem med nödvändig teknisk kunskap och särskilda resurser för att möta de utmaningar som den nya tekniken medför. Parlamentet uppmanar dem vidare att anta regler om skadeståndsansvar för teknikföretag som ger plats åt exploaterande material, att förbättra de lagstiftningsverktyg som används i rättsliga förfaranden och vid lagföring av människohandlare, att främja utbyte av information och samarbete mellan relevanta myndigheter, internetleverantörer och sociala medieföretag, att främja offentliga informationskampanjer om människohandel i hela EU, samtidigt som offrens rätt till integritet och säkerhet respekteras, samt att säkerställa offrens grundläggande rättigheter och uppgiftsskydd och att öka stödet för att bygga upp gränsöverskridande expertis och teknikbaserade lösningar, till exempel för att blockera rekrytering av offer.

7. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att prioritera it-medvetenheten i kampanjer som riktar sig till skolor, universitet, företag och forskningsorgan, och att bygga vidare på befintlig sakkunskap såsom portalen Better Internet for Kids. Parlamentet understryker att medvetandehöjande åtgärder avseende människohandel på sociala medier är avgörande för att hindra att nya offer dras in i människohandelns nätverk. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta aktivt med plattformar för att utveckla gemensamma riktlinjer och handlingsplaner som förebygger och bekämpar människohandel på internet.

Identifiering av samt skydd, hjälp och stöd till offer

8. Europaparlamentet framhåller att tidig identifiering av offer fortfarande är en av de främsta utmaningarna för genomförandet, och en av de mest avgörande utmaningarna när det gäller att skapa möjligheter för offer att utöva sina rättigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skydda offren, att ge fler aktörer ansvar och möjligheter att öka medvetenheten för att kunna identifiera offer för människohandel i alla skeden av processen, däribland företrädare för civilsamhällets organisationer, personal vid brottsbekämpande myndigheter, asyl- och immigrationstjänstemän, arbetsmiljöinspektörer, socialarbetare och hälso- och sjukvårdspersonal, liksom andra berörda yrkesutövare och aktörer. Parlamentet betonar behovet av en strategi som bygger på de fyra centrala strategierna för förebyggande, lagföring, skydd av

Onsdagen den 10 februari 2021

offren och flernivåpartnerskap. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att öronmärka tillräckliga medel för identifiering, skydd, hjälp och stöd till offer för människohandel i alla skeden. Tidig identifiering är viktig och bör ta vederbörlig hänsyn till särdragen inom högrisksektorer och högriskgrupper, t.ex. offer som är kvinnor och flickor.

9. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att på ett effektivt sätt garantera offers rättigheter genom att i ett så tidigt skede som möjligt ge dem rättsligt stöd, med lättillgänglig information om deras juridiska rättigheter, och att skydda och stödja dem med hjälp av en strategi som tar hänsyn till jämställdhetsaspekter och barnets perspektiv samt kompletterar direktivet om brottsoffers rättigheter. Parlamentet påminner om att direktivet mot människohandel förpliktar medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att se till att de behöriga myndigheterna har rätt att inte lagföra eller straffa människohandelns offer för inblandning i brottsliga handlingar som de tvingats utföra.

10. Europaparlamentet beklagar att många medlemsstater saknar riktade skyddsprogram för utsatta offer. Parlamentet betonar vikten av att erbjuda åtgärder för de särskilda behoven hos offer i utsatta situationer och särskild vägledning till dem som fallit offer för människohandel för sexuellt utnyttjande. Parlamentet framhåller behovet av att säkerställa ovillkorligt och individualiserat skydd, bistånd och stöd till offer, även med tanke på deras närmast anhöriga och även i samband med rättsliga förfaranden inom ramen för brottmål eller civilrättsliga och andra åtgärder mot människohandlare eller utnyttjare. Parlamentet efterlyser ett effektivt genomförande i alla medlemsstater av direktivet om brottsoffers rättigheter och all tillhörande lagstiftning, med ett genus- och brottsofferbaserat synsätt. Parlamentet påminner om att människor som arbetar för att skydda och hjälpa offer för människohandel inte bör kriminaliseras för sitt arbete med detta.

11. Europaparlamentet noterar att offer för människohandel behöver specialiserade tjänster, bl.a. tillgång till ett tryggt boende på kort och lång sikt, vittnesskydd, hälso- och sjukvård samt rådgivning, översättning och tolkning, rättsmedel, ersättning, tillgång till teoretisk och praktisk utbildning, inklusive undervisning i språket i det land där de bor, tillgång till arbetsmarknaden och arbetsförmedling, integrering eller återanpassning, vidarebosättningsstöd och individanpassade tjänster, med ett särskilt genusperspektiv. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att säkerställa ett könsspecifikt, lämpligt och målinriktat tillhandahållande av tjänster till dem som fallit offer för människohandel.

12. Europaparlamentet beklagar att de särskilda behoven hos offer i utsatta situationer, såsom kvinnor, barn, hbt-personer, personer med funktionsnedsättning och personer från rasifierade grupper ofta förbises, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att säkerställa genus specifika tjänster och stöd till offer som är anpassade till deras behov. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt inrikta sig på hbt-personers behov, eftersom dessa personer är mycket sårbara för människohandel genom den samlade effekten av olika former av diskriminering som grundas på sexuell läggning eller könsidentitet.

13. Europaparlamentet påpekar att de romska befolkningsgrupperna är mycket utsatta för alla former av människohandel och utnyttjande, särskilt kvinnor och barn, enligt kommissionens tre framstegsrapporter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma specifika åtgärder för att bekämpa människohandel genom de nationella strategierna för integrering av romer för 2020–2030. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in statistiska uppgifter om människohandelns offer baserat på etnisk bakgrund.

14. Europaparlamentet är oroat över att de som faller offer för människohandeln i många fall inte får tillfredsställande information om sina rättigheter, eller om de hjälp- och stödåtgärder som finns att tillgå. Parlamentet understryker vikten av att ha klar och konsekvent information för dem som fallit offer och för dem som arbetar i främsta ledet och kan komma i kontakt med offren.

15. Europaparlamentet betonar att de fulla effekterna av covid-19-pandemin ännu inte är mätbara, men att det ändå står klart att krisen i oproportionerligt hög grad drabbar människohandelns mest utsatta offer, särskilt kvinnor, barn och personer i otrygga situationer, och att den har tvingat många hårbärgen och boenden att stänga eller avbryta sina tjänster på grund av rapporterade infektioner, så att offer för människohandel har lämnats utan bostad, hälso- och sjukvård och juridisk hjälp. Parlamentet betonar att tillgång till vård och sociala tjänster bör garanteras utan diskriminering. Parlamentet påminner om att de bakomliggande orsakerna till människohandeln har förvärrats av pandemin och gjort att sårbara befolkningsgrupper utsätts för ökad risk för människohandel, med fler annonser på nätet där offer för människohandel bjuds ut, fler sexuellt inriktade förövare som försöker få kontakt med barn, fler fall av sexuellt utnyttjande på internet och ökad efterfrågan på barnpornografi. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder med stöd av organisationer i det civila samhället och av EU-organ såsom Europol, som i mars 2020 offentliggjorde rapporten *Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis*. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en djupare analys av covid-19-pandemins konsekvenser för potentiella offer för människohandel, och av människohandelns struktur och sätt att fungera i allmänhet, för att skapa specifika åtgärder för utrotande av människohandel.

Onsdagen den 10 februari 2021

16. Europaparlamentet påpekar behovet av fullt fungerande, enhetliga nationella mekanismer för hänskjutande av ärenden, samordnade med gränsöverskridande hänvisningsmekanismer och finansierade genom särskilda finansiella anslag, för att möta utmaningarna med att samordna olika aktörer och åtgärda de brister som leder till begränsat förtroende bland offren och kan ha en negativ inverkan på faktiska hänskjutanden av ärenden. Parlamentet betonar att ett gott samarbete mellan polis och icke-statliga organisationer bör utgöra ett komplement till en fullt utvecklad nationell hänvisningsmekanism, där roller och ansvarsområden för alla relevanta aktörer fastställs⁽²⁶⁾ på ett sätt som säkerställer att offers grundläggande rättigheter skyddas och främjas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta nationella center som är specialiserade på att stödja och ta emot offer för människohandel, och att underlätta direkt och effektivt gränsöverskridande samarbete mellan dessa center, liksom mellan brottsbekämpande myndigheter och relevanta EU-organ.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och bedöma situationen för ersättning till brottsoffer i medlemsstaterna och över gränserna med avseende på tillgång, verkställande och faktiska utbetalningar, och att lägga fram specifika åtgärder för att säkerställa bättre, snabbare och kostnadsfritt juridiskt stöd och tillgång till ersättning i alla medlemsstater, utan att det påverkar andra former av gottgörelse.

18. Europaparlamentet välkomnar godkännandet 2018 av inrättandet av en mekanism för översyn av genomförandet av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet med tilläggsprotokoll, och att denna översyn inleddes 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera modell och vara ett föredöme i denna översynsprocess. Parlamentet understryker vikten av att öka förståelsen av människohandel som ett komplext och växande brott. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att se till att ett människorättsbaserat svar förblir centralt för analysen av och reaktionerna på människohandel, och påminner om behovet av att samarbeta med allmänheten och det civila samhällets organisationer. Här har Europaparlamentet tillsammans med de nationella parlamenten en viktig roll att spela. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ansluta sig till FN:s internationella kampanj mot människohandel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera alla relevanta internationella instrument avseende människohandel, däribland Europarådets konvention om bekämpande av människohandel.

Människohandel som ett könsspecifikt brott och bekämpning av människohandel för sexuellt utnyttjande

19. Europaparlamentet betonar att sexuellt utnyttjande har varit den vanligaste och mest inrapporterade formen av människohandel i EU sedan 2008: sextio procent av offren utsätts för människohandel för sexuellt utnyttjande. Parlamentet konstaterar att nittiotvå procent av dessa offer är kvinnor och flickor, och att mer än sjuttio procent av människohandlarna är män⁽²⁷⁾, vilket återspeglar hur människohandel för sexuellt utnyttjande har sin grund i jämställdhetsbrister.

20. Europaparlamentet uppmanar därför med kraft medlemsstaterna att anta särskilda åtgärder för att motverka könsrelaterat våld, våld mot kvinnor och barn, social acceptans av våld och straffrihetskultur samt strukturella jämställdhetsbrister och fördomar som bakomliggande orsaker till människohandel, särskilt genom utbildnings- och informationskampanjer och medvetandehöjande insatser som kompletteras med ett utbyte av bästa praxis, inklusive program och utbildningskurser för att involvera män och pojkar. Parlamentet rekommenderar att kommissionen förstärker och utvecklar jämställdhetsdimensionen i övervakningen av genomförandet av EU-lagstiftningen mot människohandel, och uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta granska detta i sin utvärdering av hur direktivet mot människohandel efterlevs och genomförs i medlemsstaterna.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna undersöka på vilket sätt efterfrågan på sexuella tjänster driver på människohandeln, eftersom Europol rapporterat att det finns medlemsstater där prostitution är laglig, vilket gör det mycket enklare för människohandlarna att dra nytta av en rättslig ram för att utnyttja sina offer⁽²⁸⁾. Enligt Europol har misstänkta gärningsmän i vissa EU-medlemsstater där prostitution är laglig kunnat utnyttja både barn och vuxna offer⁽²⁹⁾. Parlamentet betonar att människohandeln underblåses av de stora vinsterna för människohandlarna, och bygger på en efterfrågan som uppmanar alla former av utnyttjande. Parlamentet betonar att det är tämligen vanligt bland människohandlare att använda lagliga företag som täckmantel för sin exploatering. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna har en rättslig skyldighet att avskräcka från och minska efterfrågan på alla former av utnyttjande, vilket bör vara ett centralt mål för förebyggande och lagförande insatser.

⁽²⁶⁾ Rekommendationerna från Europarådets expertgrupp för åtgärder mot människohandel inbegriper att säkerställa tillämpning av nationella hänvisningsmekanismer på asylsökande och personer i migrationsförvar.

⁽²⁷⁾ *Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU (2020)*.

⁽²⁸⁾ Europols lägesrapport *Trafficking in human beings in the EU* av den 18 februari 2016.

⁽²⁹⁾ (COM(2018)0777, s. 6).

Onsdagen den 10 februari 2021

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att prioritera förebyggande av människohandelsbrott för sexuellt utnyttjande, bland annat genom information och kampanjer för ökad medvetenhet och utbildning samt åtgärder och program för att motverka och minska efterfrågan, och eventuellt anta särskild lagstiftning i framtiden, och uppmanar medlemsstaterna att kriminalisera medvetet utnyttjande av tjänster utförda av offer för människohandel i sin nationella lagstiftning, vilket rekommenderas i artikel 18 i direktivet mot människohandel och på nytt framhölls av kommissionen 2018⁽³⁰⁾, samt föreskriva effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att ha ett nära samarbete med civilsamhällesorganisationer som arbetar med personer som blivit utsatta för människohandel.

23. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna och kommissionen att genom utveckling av digital kompetens, inbegripet säkerhet på nätet, och i samarbete med alla aktörer, fokusera på återkommande och framväxande mönster inom människohandel för sexuellt utnyttjande, såsom det ökande utnyttjandet av barn och kvinnor, till exempel genom grooming och sexuell utpressning, och användningen av olika metoder, bland annat den kärleksutlovande så kallade lover boy-metoden, som är de vanligaste sätten att med hjälp av online-teknik locka till sig offer och göra dem medgörliga. Parlamentet noterar att kriminella nätverk som ägnar sig åt människohandel ökat sin teknikanvändning, vilket i betydande grad omvandlat deras traditionella tillvägagångssätt, särskilt under vissa stadier av människohandelsprocessen.

24. Europaparlamentet framhåller vikten av, och efterlyser fler, utbildningsprogram med genus- och barnperspektiv för alla tjänstemän, domare, berörda parter och aktörer som hanterar människohandelsfall, utredningar och potentiella offer, för att öka möjligheterna till tidig identifiering av personer som kan falla offer för människohandel för sexuellt utnyttjande, och uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att stödja offren, t.ex. strategier för att ta sig ur situationen, psykologiska stödåtgärder, anständiga möjligheter till social återanpassning och återintegrering på arbetsmarknaden, utbildning och tillgång till övergripande tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa, tillgång till rättsväsendet och tillhörande rättigheter, samtidigt som civilsamhället, arbetsmarknadens parter och det privata näringslivet involveras. Parlamentet understryker dessutom i detta sammanhang betydelsen av informationsprogram riktade till allmänheten för att identifiera och skydda potentiella offer. Parlamentet betonar behovet av att avsätta tillräckliga medel för utbildningsändamål, och uppmanar därför medlemsstaterna att tillhandahålla adekvata resurser.

25. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att godkänna omfattande sexualundervisning, anpassad efter ålder och utveckling, som ett centralt sätt att förebygga alla former av våld mot kvinnor och flickor, däribland människohandel och sexuellt utnyttjande, och inkludera utbildning om samtycke och samlevnad för att främja sunda attityder präglade av respekt och jämlikhet i all interaktion.

Människohandel för arbetskraftsexploatering

26. Europaparlamentet beklagar djupt att flera medlemsstater och civilsamhällesorganisationer rapporterat en ökning av människohandel för arbetskraftsexploatering⁽³¹⁾. Parlamentet beklagar även att barn i allt högre grad fallit offer för människohandel för arbetskraftsexploatering, och uppmanar nationella yrkesinspektioner i medlemsstaterna att snabbt vidta åtgärder för att upptäcka och sätta stopp för sådana metoder. Parlamentet uppmanar vidare Europeiska arbetsmyndigheten att behandla problemet med grov arbetskraftsexploatering som en prioriterad fråga, och att stödja medlemsstaterna med kapacitetsuppbyggnad i detta ämne för att bättre kunna identifiera och sanktionera grov arbetskraftsexploatering genom riktade inspektioner. Parlamentet framhåller vikten av att låta utbildningsprogrammen omfatta arbetskraftsexploatering för tjänstemän som möter offer, för att öka tidig identifiering av dem som fallit offer för människohandel i tvångsarbets syfte. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna undersöka på vilket sätt efterfrågan på billig arbetskraft driver på människohandel för arbetskraftsexploatering. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaternas myndigheter att öka sina ansträngningar för att avskaffa alla former av informellt och oreglerat arbete, och därigenom säkra arbetstagar rättigheter för alla arbetstagare. Parlamentet framhåller att de berörda arbetstagarnas osäkra arbetsstatus gör dem beroende av sina arbetsgivare och gör det möjligt för människohandlarna att utnyttja sina offer.

Andra former av utnyttjande

27. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att fokusera på återkommande och framväxande mönster för alla former av människohandel, bland annat för arbetskraftsexploatering, påtvingat tiggeri, tvångs- och skenäktenskap samt tvångskriminalitet. Parlamentet betonar att människohandeln underblåses av de stora vinsterna för människohandlarna och av den efterfrågan som uppmanar alla former av utnyttjande. Parlamentet noterar med oro att många EU-medlemsstater inte har lämplig lagstiftning för offer för alla former av utnyttjande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att beakta alla former av människohandel när de tillhandahåller skydd, hjälp och stöd till offer.

⁽³⁰⁾ Andra framstegsrapporten om genomförandet av direktivet, COM(2018)0777, s. 6.

⁽³¹⁾ Kommissionens tredje rapport om framsteg i kampen mot människohandel (2020), i enlighet med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel (COM(2020)0661).

Onsdagen den 10 februari 2021

Trots färsk rapport om kriminella nätverk som ägnar sig åt människohandel i hela EU för arbetskraftsexploatering och andra former av utnyttjande saknas det tillfredsställande uppgifter, lagstiftning och tillgång till stödjänster för offer för dessa former av utnyttjande.

28. Europaparlamentet noterar att människohandel för andra former av utnyttjande gäller arton procent av offren⁽³²⁾, och inkluderar påtvingat tiggeri, påtvingad kriminalitet, försäljning av spädbarn, avlägsnande av organ, olaglig adoption, ekonomiskt utnyttjande genom bedrägeri samt människohandel genom surrogatmoderskap. Parlamentet påpekar att många offer för påtvingat tiggeri och påtvingad kriminalitet ofta kommer från marginaliserade romska befolkningsgrupper och ofta är barn.

29. Europaparlamentet betonar att EU:s rättsliga och politiska ramar om människohandel omfattar både inrikes- och utrikesdimensionen, och fastställer att bekämpning av människohandel, som utgör ett allvarligt brott och en kränkning av de mänskliga rättigheterna, är ett tydligt mål för EU:s yttre åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utöka samarbetet med tredjeländer för att bekämpa alla former av människohandel och stärka möjligheterna till gemensamma utredningar och specialiserad lagföring.

Människohandel i samband med asyl och migration

30. Europaparlamentet betonar att de flesta offer visserligen är EU-medborgare, men att kriminella organisationer har missbrukat migrationsrutterna för att leda offer för människohandel till EU, och de humanitära kriserna har ökat migranternas, flyktingars och asylsökandes utsatthet för människohandlarna. Parlamentet påpekar att det under de senaste åren skett en kraftig ökning av människohandeln med kvinnor och flickor för sexuellt utnyttjande i EU längs den centrala Medelhavsrutten⁽³³⁾. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att hitta dessa kvinnor och flickor och att förebygga liknande fall i framtiden genom att använda en konsekvent och samordnad rättighetsbaserad strategi med ett genus- och barnperspektiv för att förhindra och motverka människohandel. Parlamentet påminner om att kvinnor och barn ofta utsätts för sexuella övergrepp längs migrationsrutten, i utbyte mot skydd och basförnödenheter. Parlamentet understryker att kriterierna för att dessa kvinnor och barn ska ges officiell status som offer för människohandel ofta är alltför strikta och svåra att uppfylla, och att de därför inte kan få den hjälp som krävs för att hantera den skada de lider.

31. Europaparlamentet upprepar att asylsökande, flyktingar och migranter, och särskilt ensamkommande barn och barn som skilts från sina familjer, är sårbara för människohandel, och att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt handel med kvinnor, barn och andra utsatta grupper. Parlamentet betonar att det finns sårbarheter och risker i de olika faserna av migrationsprocessen före själva migrationen, på väg till EU, på destinationsorten och för dem som kanske skickas tillbaka. Parlamentet noterar att en persons begränsade kunskaper i det språk som talas på platsen och/eller bristande förståelse av sina rättigheter, begränsad tillgång till gångbara försörjningsmöjligheter eller ordentlig utbildning samt begränsningar av rörelsefriheten ökar risken för att personen ska bli offer för människohandel.

32. Europaparlamentet framhåller det mycket låga antalet registrerade offer för människohandel inom ramen för förfaranden för internationellt skydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka tillhandahållandet av information till anländande personer, även med hjälp av översättning och tolkning, om deras rättigheter och tillämpliga förfaranden enligt EU:s lagstiftning, bland annat om möjligheter att få stöd av jurister och kulturtolkare som arbetar för att förebygga människohandel och utnyttjande.

33. Europaparlamentet påpekar att personer som ansöker om internationellt skydd och som har identifierats som offer för människohandel i vissa medlemsstater kan ha beslutat eller tvingats att byta förfarande och ansöka om uppehållstillstånd enligt direktivet om uppehållstillstånd⁽³⁴⁾. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att förfarandena för bekämpning av människohandel och för asylprövning är sammankopplade och kompletterar varandra.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en konsekvent tillämpning av de bestämmelser som fastställs i Dublin III-förordningen, direktivet mot människohandel och direktivet om uppehållstillstånd, i syfte att förebygga den praxis i vissa medlemsstater som består i att återsända offer för människohandel till det land där de utnyttjades när de först anlände, vilket exponerar dem än mer för risken att på nytt falla offer för människohandel och på nytt traumatiseras.

⁽³²⁾ COM(2020)0661.

⁽³³⁾ Andra framstegsrapporten, COM(2018)0777, s. 3.

⁽³⁴⁾ European implementation assessment – *Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues*, generaldirektoratet för parlamentarisk utredning och analys, enheten för efterhandsutvärdering, 15 september 2020, s. 49.

Onsdagen den 10 februari 2021

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar för att i ett tidigt skede identifiera potentiella offer, i synnerhet inom migrationsflöden och hotspot-områden, och att vidta förebyggande och skyddande åtgärder. Parlamentet understryker att potentiella offer som identifierats bör ges skydd och tillgång till en trygg plats där de kan få information och rättslig hjälp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att säkerställa att alla offer, inbegripet offer som är migranter, har tillgång till rättslig prövning oberoende av om de anses vistas lagligt eller olagligt i landet.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla tillräckliga resurser och specialiserade inrättningar för konstaterade och misstänkta offer för människohandel, inbegripet kvinnor, ensamkommande barn och barn som skilts från sin familj, och säkerställa tillräckliga platser i särskilda boenden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns personal som är utbildad i genusfrågor vid mottagningsanläggningarna och att erbjuda vederbörlig hjälp och finansiering till civilsamhällesorganisationer som arbetar med dem.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa rätten till familjeliv för offer för människohandel, och att bedöma en eventuell utvidgning av det internationella skydd som beviljas offren till att även gälla deras familjemedlemmar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda sina förfaranden för familjeåterforening för personer som tillhör ett offers familj och som utsätts för fara i ursprungslandet.

38. Europaparlamentet understryker behovet av att inrätta nationella mekanismer för insamling av uppgifter om offer för människohandel i samband med asylförfaranden, för att kunna säkerställa att upptäckta fall följs upp.

39. Europaparlamentet oroas över att återhämtnings- och betänketiden är kopplad till att offret ska samarbeta under utredningen och att den beviljas av brottsbekämpande myndigheter. Parlamentet beklagar att denna tid i vissa medlemsstater⁽³⁵⁾ varken beviljas offer för människohandel som är EU- eller EES-medborgare eller asylsökande. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka genomförandet av de rättsliga lösningar som finns på medlemsstatsnivå, i synnerhet beviljandet av en återhämtnings- och betänketid.

40. Europaparlamentet framhåller att smuggling av migranter och människohandel enligt Europol ibland utförs av samma kriminella organisationer⁽³⁶⁾, och utredningar visar att människohandlare i allt högre grad riktar in sig på migranter och asylsökande i EU för att utnyttja dem⁽³⁷⁾. Parlamentet betonar betydelsen av att förebygga och bekämpa människohandel när man samarbetar med tredjeländer, vare sig de är ursprungsländer eller transitländer, för att motverka smuggling, och att erbjuda offren skydd med heltäckande stöd-, återintegrerings- och rehabiliteringsprogram.

41. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att avsaknaden av säkra och lagliga migrationsvägar för asylsökande gör dem mer sårbara för människohandel, eftersom de kan utnyttjas både under resan och vid ankomsten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa fler säkra och lagliga migrationsvägar, såsom humanitära visum, för att förhindra att utsatta personer utnyttjas.

42. Europaparlamentet noterar att status som papperslös eller i beroendeställning ökar sannolikheten för viktimisering och minskar sannolikheten att offren söker hjälp eller anmäler övergrepp på grund av rädsla för invandringsrelaterade konsekvenser, vilket innebär att de utsätts för risk att utnyttjas och utsätts för övergrepp. Parlamentet noterar att de stora bristerna i täckningen och genomförandet av nationell lagstiftning och politik som rör människohandel ger människohandlarna extra utrymme att utnyttja offer som invandrat irreguljärt och gör att stora grupper av människor löper ökad risk att utnyttjas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bryta kopplingen mellan åtgärder för att verkställa migrationsregler och åtgärder för brottsbekämpning. Parlamentet betonar att mekanismer för säker rapportering och effektiva överklagandesystem bör inrättas för utsatta personer.

Människohandel med barn

43. Europaparlamentet noterar att barn utgör nästan en fjärdedel av alla offer i EU, och att flickor (sjuttioåtta procent) står för den stora majoriteten av barnoffer i EU. Parlamentet påpekar att nästan sjuttiofem procent av alla barn som fallit offer i EU är unionsmedborgare. Parlamentet ser med särskild oro på det våld, de övergrepp och det utnyttjande som drabbar barnoffren i EU, i synnerhet de barn som utsätts för människohandel för sexuellt utnyttjande⁽³⁸⁾.

⁽³⁵⁾ Nionde allmänna rapporten om verksamheten inom expertgruppen för åtgärder mot människohandel, s. 57.

⁽³⁶⁾ Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling, Europol, fjärde årsrapporten, 2020.

⁽³⁷⁾ Europols hotbilsbedömning avseende den grova organiserade brottsligheten (Socta) för 2017.

⁽³⁸⁾ Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling, Europol, fjärde årsrapporten, 2020.

Onsdagen den 10 februari 2021

44. Europaparlamentet påminner om medlemsstaternas skyldighet att särskilt fokusera på barn som är offer för människosmuggling och i alla förfaranden alltid ställa barnets bästa i första rummet. Parlamentet betonar den fysiska och psykiska skada som barn som utsatts för människohandel utsätts för och deras ökade sårbarhet för utnyttjande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa kraftfulla barnskyddsåtgärder, barnpresumtion och åldersbedömning av barn, skydd före och under straffrättsliga förfaranden, tillgång till ovillkorlig hjälp, ersättning, befrielse från påföljder, hjälp och stöd till familjemedlemmar till barn som är brottsoffer, samt förebyggande åtgärder.

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fokusera på att identifiera barn som är offer och att hjälpa dem att utöva sina rättigheter. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att välutbildade förmyndare som har stöd från samhället omedelbart utses för barn som är offer, även för ensamkommande barn, och med tillfälliga förmyndare i akuta situationer, och understryker betydelsen av rätts- och specialisttjänster som är anpassade för barn. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att vidta åtgärder för att säkerställa tillräcklig och lämplig utbildning, i synnerhet inom juridik och psykologi, för dem som arbetar med barn som fallit offer för människohandel, och att öka antalet förmyndare genom att organisera kampanjer för att öka medvetenheten.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att konsulär personal fokuserar på att korrekt fastställa minderårigas identitet och kopplingen till den eller de personer som uppges vara föräldrar eller vårdnadshavare, när de registrerar en minderårigs biometriska uppgifter vid visumansökningar. Parlamentet uppmanar kommissionen, i nära samarbete med Europol och organisationer i det civila samhället, och medlemsstaterna, att tillhandahålla målinriktad och effektiv teoretisk och praktisk utbildning samt information om de metoder som människohandlarna använder, till nationella, lokala och regionala myndigheter för att förhindra handel med barn.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn och barnpornografi, och att stärka det polisiära och rättsliga samarbetet på EU-nivå för att förebygga och bekämpa sexuellt utnyttjande. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att samarbeta med civilsamhällsorganisationer och EU:s byråer, särskilt Europol och Eurojust, för att intensifiera informationsutbytet och stödja gränsöverskridande utredningar.

48. Europaparlamentet noterar med stor oro att de sexuella övergreppen mot barn fortgår och att människohandel och sexuellt utnyttjande av barn är ett mönster som normaliseras, och efterlyser adekvata åtgärder från värdplattformar på nätet så att det kan undvikas att övergreppsmaterial med barn blir tillgängligt.

49. Europaparlamentet noterar användningen av nya metoder såsom internet och sociala medier för att rekrytera och locka till sig potentiella offer. Internetplattformarna bör ägna särskild uppmärksamhet åt att utveckla lämpliga verktyg. Parlamentet önskar att den nya rättsakten om digitala tjänster tar upp denna användning av nätvaldsmetoder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla en modell för identifiering, tidigt stöd och hjälp till barn som är offer för sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp på internet, samt program för ökad medvetenhet och barnvänliga rapporteringsmekanismer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta ytterligare åtgärder för att bekämpa dessa brott på nätet, och att förstärka arbetet med förebyggande åtgärder. Parlamentet understryker därför behovet av att förbättra det gränsöverskridande samarbetet och utbytet mellan brottsbekämpande myndigheter och barnavårdsmyndigheter samt att införa snabba familjespårningssystem och alternativa omsorgsmöjligheter för ensamkommande barn.

50. Europaparlamentet påpekar att barn som är brottsoffer behöver särskilt stöd, med hänsyn till deras bästa och till deras särskilda sårbarhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att yrkespersoner som kommer i kontakt med barn som fallit offer för människohandel, såsom personal inom brottsbekämpande myndigheter, gränsvakter, tjänstemän, personal inom rättsväsendet samt socialarbetare och hälsovårdspersonal (även de som arbetar vid ungdomsmottagningar), har tillräcklig utbildning vad gäller att identifiera, stödja och hänvisa barn som fallit offer för människohandel. Parlamentet noterar att specialiserade grupper inom brottsbekämpande myndigheter som utbildats i audiovisuell inspelning av vittnesmål från barn inte alltid deltar i förhören av alla barn som fallit offer för människohandel. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att göra sådan praxis till standard och att utbilda personal inom brottsbekämpande myndigheter i denna typ av barnvänliga förhör. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att bygga upp en stark "kedjereaktionsstrategi", med nära kopplingar mellan specifikt stöd avseende människohandel, såsom specialiserade centrum för stöd till och mottagande av offer för människohandel, och integrerade allmänna ungdomsmottagningar, samtidigt som de tillgodoser de särskilda behoven hos varje barn som fallit offer för människohandel.

51. Europaparlamentet konstaterar att romska barn är särskilt utsatta för utnyttjande och människohandel, och löper stor risk att utsättas för sexuellt utnyttjande, arbetskraftsexploatering och påtvingat tiggeri.

52. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att i EU:s strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn av den 24 juli 2020 ta med inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och bekämpning av

Onsdagen den 10 februari 2021

sexuella övergrepp mot barn, vilket efterlystes i Europaparlamentets resolution av den 26 november 2019 om barnets rättigheter, som en hörnsten i en samordnad och flerpartisinriktad strategi på EU-nivå som omfattar förebyggande arbete och bekämpning av övergrepp mot barn samt stöd till brottsoffer.

53. Europaparlamentet noterar att migrerande barn, och i synnerhet ensamkommande barn och barn som skilts från sina familjer under resan, fortfarande löper hög risk att utsättas för våld, människohandel och utnyttjande längs migrationsrutterna till och inom EU. Flickor löper risk att utsättas för sexuellt utnyttjande och könsrelaterat våld längs migrationsrutterna. Parlamentet önskar att medlemsstaterna ska ge ensamkommande barn som fallit offer för människohandel hjälp, stöd och skyddsåtgärder som tillgodoser deras särskilda behov, utse en förmyndare vid ankomsten och ge dem lämpliga och anpassade levnadsvillkor. Parlamentet påminner om att sådana åtgärder bör ta hänsyn till de ensamkommande barnens bästa både på kort och på lång sikt. Parlamentet fördömer att vissa medlemsstater har använt frihetsberövande som ett slags "skydd" för ensamkommande barn, även i polisceller. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna bör undersöka alternativ till frihetsberövande, särskilt när det gäller barn. Frihetsberövande kan aldrig vara till barnets bästa och medlemsstaterna bör ge barnen icke-frihetsberövande och barnvänlig inkvartering.

54. Europaparlamentet konstaterar att människohandlare ofta har använt mottagningscentrum för att identifiera potentiella offer och se till att de transporteras till platser för utnyttjande, och att berörda offentliga myndigheter och andra ansvariga aktörer i medlemsstaterna därför måste vara särskilt vaksamma och övervaka samt skydda dessa center, med särskild uppmärksamhet på de mest sårbara, såsom barn, samtidigt som de stärker skyddet för dem och informerar dem samt ger dem egenmakt genom att öka medvetenheten i skolor, ungdomsmottagningar och ungdomsrörelser. Parlamentet betonar att det behövs en samordnad europeisk strategi för att hitta och skydda ensamkommande migrerande barn när de försvinner.

De straffrättsliga systemens effektivitet och kriminalisering av utnyttjande av tjänster som utförs av offer

55. Europaparlamentet noterar det låga antalet åtal och fällande domar för människohandelsbrott. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra och påskynda utredningarna av människohandel genom förstärkta polisiära insatser såväl nationellt som internationellt, och att införa kraftfulla straffrättsliga påföljder för människohandelsbrott. Parlamentet betonar att de befintliga nationella påföljderna och metoderna för att verkställa dem fortfarande i hög grad skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt underrapporterade områden och frågor som inte undersökts tillräckligt, särskilt anställningar av säsongsbetonad och tillfällig karaktär i lågkvalificerade och lågavlönade sektorer, såsom arbetskraftsexploatering inom jordbrukssektorn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att motverka straffrihet genom en samordnad strategi mellan berörda EU-organ i partnerskap med medlemsstaterna, EU-institutionerna, det civila samhällets organisationer och andra partner, för att på så sätt effektivisera utredningar och åtal, bland annat genom effektiv användning av befintliga plattformar som drivs av byråer som Europol och Eurojust. Parlamentet uppmanar därför de behöriga myndigheter som ansvarar för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott, inklusive fall av människohandel, att använda storskaliga it-system, inbegripet Schengens informationssystem (SIS II), i enlighet med bestämmelserna i relevant lagstiftning, i syfte att stödja dem.

56. Europaparlamentet påpekar att inte alla medlemsstater har infört lagstiftning i enlighet med artikel 18 i direktivet mot människohandel⁽³⁹⁾. Parlamentet noterar att skilda rättsliga landskap när det gäller kriminalisering av utnyttjandet av de tjänster som utförs av offer försvårar insatserna för att minska efterfrågan. Parlamentet beklagar att antalet åtal och fällande domar inom EU som gäller medveten användning av offrens tjänster och sexuellt utnyttjande är lågt. Parlamentet uppmanar på nytt medlemsstaterna att snarast fastställa att det är ett brott att medvetet utnyttja tjänster som utförs av offer för människohandel.

57. Europaparlamentet understryker att det är av avgörande betydelse för EU:s brottsbekämpning att det utvecklas en effektiv och utvidgad analyskapacitet som svar på människohandelns brottsmönster, vilka hela tiden ökar i antal och underlättas genom internet. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge ekonomiskt stöd till EU-byråer såsom Europol, och till medlemsstaterna genom särskilda sektorsfonder såsom fonden för inre säkerhet, för att säkerställa högsta analytiska standard och lämpliga verktyg för att behandla allt mer komplexa informationsmängder.

58. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor på grund av sin socioekonomiska situation eller migrationsstatus kriminaliseras på ett oproportionerligt sätt och hindras från att få lika tillgång till rättslig prövning på grund av könsfördomar, diskriminerande lagar, överlappande eller flergrundad diskriminering, förfarandekrav och beviskrav samt praxis. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att tillgång till rättslig prövning är fysiskt, ekonomiskt, socialt och kulturellt möjlig för alla kvinnor. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att börja arbeta med de faktorer som hindrar kvinnors tillgång till rättslig prövning.

⁽³⁹⁾ Andra framstegsrapporten, COM(2018)0777, s. 29.

Onsdagen den 10 februari 2021

59. Europaparlamentet beklagar att villkoren för att ett offer ska få officiell status som offer för människohandel ofta är alltför svåra att uppfylla, särskilt för minderåriga och andra utsatta offer som är ekonomiskt och känslomässigt beroende av sina människohandlare. Parlamentet beklagar djupt att människohandelns offer fortfarande åtalas och döms till fällande domar för brott som de har tvingats begå, ofta i samband med den olagliga inresa till en medlemsstats territorium som för det mesta är en naturlig del av deras situation i människohandeln. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta tydliga bestämmelser om att avstå från att lagföra eller utdöma påföljder för offer för människohandel, och om att bryta det samband mellan skydd och samarbete med brottsbekämpande organ som i dagsläget gör att offret tvingas bära hela bördan. Parlamentet begär att medlemsstaterna i stället ska tillgodose offrens behov av psykologiskt stöd. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att hjälp och stöd till ett brottsoffer inte är beroende av att brottsoffret är villigt att samarbeta vid brottsutredning, åtal eller rättegång, i överensstämmelse med artikel 11 i direktivet mot människohandel.

60. Europaparlamentet beklagar djupt att uppgifter om identiteten på offer för människohandel förekommer i polisrapporter och under hela rättsförandet, vilket gör det svårt för offren att säga sanningen och skyddas från repressalier. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bevara namn och andra identitetsuppgifter i separata register som polisen och åklagarmyndigheten har tillgång till, men som inte får avslöjas för dem som misstänks för människohandel eller för deras advokater, samtidigt som rätten till en opartisk domstol respekteras.

61. Europaparlamentet framhåller vikten av finansiella utredningar och följ pengarna-principen, som central strategi för att utreda och lagföra de organiserade brottsliga nätverk som tjänar pengar på människohandel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda ekonomiska utredningar och arbeta med specialister på penningtvätt när en ny utredning om människohandel inleds. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka samarbetet när det gäller att frysa och förverka tillgångar hos personer som är inblandade i människohandel och ge ersättning till offer, bland annat genom att använda förverkad vinning för att stödja offrens hjälp och skydd, i enlighet med skäl 13 i direktivet mot människohandel. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma och främja användning av befintligt rättsligt och polisiärt samarbete samt tillgängliga verktyg, såsom ömsesidigt erkännande av domar, gemensamma utredningsteam och den europeiska utredningsordern. Parlamentet efterlyser i detta avseende ett förstärkt helhetsgrepp som syftar till att främja ett samlat tänkande inom alla sektorer, till exempel migration, sysselsättning, säkerhet och hälsa på arbetsplatsen och många andra sektorer.

Samarbete mellan medlemsstaterna och med EU-organ

62. Europaparlamentet erinrar om den roll som EU-organ spelar för en tidig identifiering av offer och för kampen mot människohandel. Parlamentet efterlyser mer resurser till organ för rättsliga och inrikes frågor (RIF) i syfte att möjliggöra utbildning av deras personal och utveckling av instrument för kapacitetsuppbyggnad avseende upptäckt av offer, med personal som har tillräcklig utbildning i genus- och barninriktade synsätt, särskilt i medlemsstater som möter ökande blandade migrationsströmmar. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för att integrera jämställdhets- och människorättsexpertis i den verksamhet som bedrivs av brottsbekämpande myndigheter i hela EU, bland annat genom att utarbeta konsekventa program för att förbättra könsfördelningen inom beslutsprocesserna och bland den personal vid RIF-myndigheter som hanterar människohandelsfrågor.

63. Europaparlamentet välkomnar RIF-myndigheternas gemensamma uttalande om ett åtagande om samarbete för att motverka människohandel. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att öka det gränsöverskridande samarbetet och kunskapsdelningen med relevanta EU-organ såsom Eurojust, Europol, FRA, Frontex, Cepol, EIGE och Easo i kampen mot människohandel.

64. Europaparlamentet påpekar vilken betydelsefull roll Eurojust spelar för samarbetet kring och samordningen av komplexa utredningar och åtal mellan medlemsstaternas rättsliga myndigheter, bland annat genom den europeiska arresteringsordern och den europeiska utredningsordern, liksom genom användning av gemensamma utredningsgrupper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att fler människohandelsärenden snabbt hänskjuts till Eurojust i syfte att stärka samordningen av rättsliga utredningar och åtal mellan medlemsstaterna och med tredjeländer. Parlamentet uppmanar till ökad användning av de gemensamma utredningsgrupperna med stöd av Eurojust och Europol, eftersom detta verktyg för rättsligt samarbete har visat sig vara mycket effektivt i kampen mot människohandel.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka data- och informationsutbytet för bekämpning av människohandeln genom att använda Europols relevanta resurser och databaser.

66. Europaparlamentet uppmanar Cepol att tillhandahålla utbildning för behöriga brottsbekämpande myndigheter i syfte att säkerställa standardiserade metoder för utredning och skydd av offer.

Onsdagen den 10 februari 2021

Rekommendationer

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra direktivet mot människohandel efter en grundlig konsekvensbedömning i syfte att förbättra bestämmelserna för att förebygga, motverka och lagföra alla former av människohandel, och särskilt handeln för sexuellt utnyttjande som utgör den största delen av människohandeln, att uppmärksamma användningen av onlineteknik både när det gäller spridning och förebyggande av människohandel, och att förbättra åtgärderna för förebyggande och tidig identifiering av offer med snabb och förbehållslös tillgång till hjälp och skydd, samtidigt som ett övergripande genusinriktat och barnfokuserat perspektiv förstärks avseende alla former av människohandel.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra direktivet mot människohandel i syfte att säkerställa att medlemsstaterna uttryckligen kriminaliserar medveten användning av tjänster som tillhandahålls av offer för människohandel, vilket inbegriper utnyttjande och överensstämmer med vad som sägs i artikel 18 i direktivet mot människohandel, med tanke på att detta brott är allvarligt, allmänt förekommande inom EU och att antalet åtal är litet. Parlamentet beklagar att det är svårt för åklagarmyndigheterna att bevisa att förövarna varit medvetna om att det är offer för människohandel som utfört de tjänster de använt sig av. Parlamentet betonar att svårigheten att hitta bevis inte nödvändigtvis är ett avgörande argument för att inte behandla en viss typ av beteende som ett brott. Om det straffrättsliga ansvaret begränsas endast till den situation där användaren har direkt och faktisk kännedom om att personen är offer för människohandel skapas en mycket hög tröskel för åtal. Parlamentet anser att den nivå avseende medvetenhet som krävs för detta brott bör utredas noggrant. Parlamentet anser att användaren bör visa att alla rimliga åtgärder har vidtagits för att undvika utnyttjande av tjänster av ett människohandelsoffer. Parlamentet är bekymrat över att brottsbekämpningen inte har tillräckliga kunskaper om medveten användning av tjänster som tillhandahålls av offer för människohandel, över bristen på rättspraxis för den berörda bestämmelsen och över de otillräckliga och olämpliga personalresurser som avsätts. Parlamentet betonar vikten av att medlemsstaterna stärker sina insatser för att öka antalet utredningar och åtal, och minskar den börda som läggs på offren och deras vittnesmål under förfarandena vad gäller uppvisande av bevis. Parlamentet efterlyser regelbunden och skraddarsydd utbildning för utredare, åklagare och domare och en systematisk användning av finansiella utredningar och andra effektiva underrättelseledda utredningsverktyg, som kan tillhandahålla en rad olika typer av bevis som kan användas som komplement till offrens vittnesmål. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att hantera detta brott på lämpligt sätt.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan ytterligare dröjsmål offentliggöra en särskild EU-strategi för utrotande av människohandel, att ta sig an människohandeln i EU som ett prioriterat område och arbeta med en övergripande, genus- och barnspecifik rättslig och politisk ram som sätter offren i centrum.

70. Europaparlamentet påminner om att direktivet mot människohandel måste genomföras till punkt och pricka och tillämpas genomgående och omsorgsfullt av alla aktörer på området, inklusive lagstiftare, domare, åklagare, polismyndigheter och offentlig förvaltning. Parlamentet betonar att det är viktigt att alla dessa aktörer får lämplig utbildning, liksom att det genomförs upplysningskampanjer i förebyggande syfte och att det sker ett samarbete mellan offentlig förvaltning och civilsamhällsorganisationer. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera arbetet i denna riktning.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet bedöma och se över medlemsstaternas genomförande av direktivet mot människohandel och lägga fram en rapport i enlighet med artikel 23.1, med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa direktivet och av effekterna av befintlig nationell lagstiftning, samt skyndsamt inleda överträdelseförfaranden i de fall där det faktiska genomförandet brustit, rapportera till parlamentet och lägga fram förslag om översyn av direktivet.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en översyn direktivet om uppehållstillstånd, för att säkerställa att offer inte skickas tillbaka efter att betänketiden löpt ut och för att uppehållstillstånd för personer som är offer för människohandel inte ska beviljas endast på villkor att offret deltar eller är villig att delta i utredningen eller det straffrättsliga förfarandet i fallet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att den förbehållslösa tillgång till hjälp och stöd som föreskrivs i direktivet mot människohandel sammanjämkas med direktivet om uppehållstillstånd och dess tillämpning.

73. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fastställa, anslå och öronmärka tillräckliga medel i kampen mot människohandel, antingen på nationell nivå eller på EU-nivå, genom de finansieringsmöjligheter som erbjuds via EU:s fonder och projekt, såsom asyl- och migrationsfonden (Amif), fonden för inre säkerhet och Daphne-delen av programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden i den nya fleråriga budgetramen.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anordna informationskampanjer som når ut till potentiella offer och upplyser dem om den hjälp och det skydd de kan få och deras rättigheter i alla EU:s medlemsstater.

Onsdagen den 10 februari 2021

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra evidensbaserad forskning om riskfaktorerna för potentiella offer och om hur olika politikområden inverkar på handeln med människor inom risksektorer.

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa en människorättsbaserad strategi för att förebygga människohandel, med fokus på offrens rättigheter, att samarbeta med det civila samhället för att tillhandahålla nödvändiga tjänster och stöd till offren och att se till att de har tillgång till rättslig prövning, ersättning och gottgörelse.

77. Europaparlamentet framhåller vikten av en enhetlig strategi för att förbättra identifieringen av potentiella offer i samband med migrationsflöden och på hotspot-platser, och av att förbättra tillgången till asylförfaranden och säkerställa dessa förfarandens komplementaritet med de förfaranden som är relaterade till människohandel. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma genomförandet av direktivet mot människohandel och att lägga fram förslag om att se över det.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta skyndsamma åtgärder mot kriminella grupper som ägnar sig åt migrantsmuggling och människohandel, med tanke på sannolikheten att människor som smugglas faller offer för människohandel, och att bedöma de risker som migranterna och de mest sårbara personerna löper, särskilt ensamkommande barn, barn som skilts från sin familj och kvinnor. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att det krävs fler lagliga och säkra migrationsrutter för att förebygga utnyttjande av människor med irreguljär status.

79. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att som en reaktion på covid-19 utarbeta en beredskapsplan för att säkerställa att de viktigaste funktionerna i systemen för bekämpning av människohandel kan upprätthållas även i en nödsituation. Parlamentet noterar att beredskapsplanen bör säkerställa en minsta uppsättning tjänster som är tillgängliga för offren för att tillgodose deras omedelbara behov under den period då det finns färre möjligheter till hänskjutande, skydd, ärendetredning och domstolsförfaranden.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa kontinuiteten i det arbete som EU:s samordnare för kampen mot människohandel utför, genom att inrätta en heltidstjänst som EU-samordnare för arbetet mot människohandel, och att låta detta ingå i den nya strategin avseende människohandel.

o

o o

81. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0042

Genomförande av artikel 43 i direktivet om asylförfaranden

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om genomförandet av artikel 43 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (2020/2047(INI))

(2021/C 465/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs av FN:s generalförsamling 1948, och den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av konventionen av 1951 om flyktingars status och det tillhörande protokollet av 1967, och särskilt rätten till "non-refoulement",
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), särskilt artiklarna 1, 3, 4, 6, 7, 18, 19, 20 och 47,
- med beaktande av den globala pakten för säker, ordnad och reguljär migration, som antogs av FN:s generalförsamling den 19 december 2018,
- med beaktande av artikel 78 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ⁽¹⁾ (direktiv om asylförfaranden),
- med beaktande av relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol (domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (direktivet om mottagningsvillkor) ⁽²⁾,
- med beaktande av den preliminära överenskommelsen mellan parlamentet och rådet av den 14 juni 2018 om det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (Dublin III) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 april 2020 *Covid-19: Vägledning om genomförandet av relevanta EU-bestämmelser på området asyl- och återvändandeförfaranden samt om vidarebosättning* (C(2020)2516),

⁽¹⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180, 29.6.2013, s. 31.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av Europaparlamentets utredningstjänsts europeiska genomförandebedömning från november 2020 om asylförfaranden vid gränsen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av studien från Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) från september 2020 *Border Procedures for Asylum Applications in EU+ Countries* och Easo-publikationen från 2019 med titeln *Guidance on asylum procedure: operational standards and indicators*,
- med beaktande av rapporten om grundläggande rättigheter 2020 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA),
- med beaktande av FRA:s yttrande 3/2019 av den 4 mars 2019 *Update of the 2016 Opinion of the European Union Agency for Fundamental Rights on fundamental rights in the "hotspots" set up in Greece and Italy*,
- med beaktande av FRA:s rapport av den 8 december 2020 med titeln *Migration: Fundamental Rights Challenges at Land Borders*,
- med beaktande av de rekommenderade principerna och riktlinjerna avseende mänskliga rättigheter och människohandel från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter vid internationella gränser,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet från 2016 om bättre lagstiftning mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen,
- med beaktande av sin resolution av den 30 maj 2018 om tolkningen och genomförandet av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor av den 22 maj 2018 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A9-0005/2021), och av följande skäl:
 - A. Syftet med denna resolution är att förse medlagstiftarna med evidensbaserad information om den nuvarande tillämpningen av gränsförfaranden genom att bedöma hur medlemsstaterna genomför artikel 43 i direktivet om asylförfaranden och de därmed sammanhängande bestämmelserna. Syftet med denna resolution är inte att ersätta vare sig kommissionens försenade fullständiga rapport om genomförandet av direktivet om asylförfaranden eller lagstiftningsförhandlingarna om det nya ändrade förslaget till förordning om asylförfaranden.
 - B. Disaggregerade och jämförbara data som rör genomförandet av artikel 43 i direktivet om asylförfaranden samlas ofta inte in eller är inte offentligt tillgängliga. De ekonomiska kostnaderna för gränsförfaranden finns inte tillgängliga. Frihetsberövande kan medföra betydande mänskliga kostnader för enskilda personer, särskilt om försvarsanläggningarna vid gränsen är otillräckliga eller om rättssäkerhetsgarantierna inte tillämpas eller tillämpas bristfälligt.
 - C. Direktivet innehåller inte någon tydlig definition av gränsförfaranden och specificerar inte målen med dem. Artikel 43.1 i direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjlighet att välja att använda gränsförfaranden. 14 medlemsstater har ett gränsförfarande, och bland dem har tre av de medlemsstater som omfattas av utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå använt skäl som går utöver direktivet om asylförfaranden. Medlemsstaterna kan föreskriva förfaranden för tillåtlighet och/eller prövning i sak vid gränsen eller i en transitzon under väl definierade omständigheter. Majoriteten av medlemsstaterna bedömer också om Dublinförfarandet är tillämpligt vid gränsen eller i transitzoner. Gränsförfaranden utgör bara en liten andel av de beslutande myndigheternas totala ärenden med undantag för Grekland, där över 50 procent av ansökningarna hanteras genom ett påskyndat förfarande som inrättats efter uttalandet från EU och Turkiet.

⁽⁵⁾ van Ballegooij, W. & Eisele, K., *Asylum procedures at the border, European Implementation Assessment*, Europaparlamentets utredningstjänst, 2020.

⁽⁶⁾ EUT C 76, 9.3.2020, s. 86.

Onsdagen den 10 februari 2021

- D. I artikel 43 i direktivet om asylföranden anges inte uttryckligen vid vilka gränser medlemsstaterna får använda gränsföranden. Enligt utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå bör begreppet "gräns" i ovannämnda artikel förstås som EU:s yttre gränser. Två medlemsstater tillämpar också gränsföranden vid de inre gränserna och kvarhåller sökande i polisiära anläggningar.
- E. Vissa medlemsstater kvarhåller asylsökande i gränsföranden utan någon rättslig grund enligt nationell rätt. Förutom otillräckliga garantier för sökande kan detta också leda till att parlamentsledamöterna förvägras sin besöksrätt.
- F. Förvar i gränsföranden omfattas av samma regler som förvar av sökande någon annanstans på en medlemsstats territorium. I direktivet om mottagningsvillkor föreskrivs att sökande får tas i förvar endast som en sista utväg sedan alla icke-frihetsberövande alternativa åtgärder till förvar vederbörligen prövats, och att förvar måste bygga på principerna om nödvändighet och proportionalitet. Om beslut om förvar fattas av en förvaltningsmyndighet måste medlemsstaterna ombesörja att en snabb rättslig prövning av förvarsbeslutets laglighet utförs ex officio och/eller på begäran av den sökande. När det gäller underåriga måste medlemsstaterna också, inom ramen för den nuvarande rättsliga ramen, göra allt de kan för att de ska kunna friges från förvar och placeras i en bostad som är lämplig för underåriga.
- G. Trots den betydande ökningen av påstådda kränkningar av de grundläggande rättigheterna vid EU:s yttre gränser finns det ingen skyldighet för medlemsstaterna att inrätta en oberoende övervakningsmekanism som säkerställer skyddet av de grundläggande rättigheterna vid de yttre gränserna.
- H. Inom ramen för gränsföranden bör tredjelandmedborgare eller statslösa tillhandahållas tydlig information och adekvat stöd, däribland rättsligt bistånd och tolkningsinsatser, framför allt när det gäller möjligheten att lämna in ansökan om internationellt skydd.
- I. I utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå framgick att de förfarandegarantier som föreskrivs i direktivet om asylföranden, särskilt rätten till information, rättsligt bistånd och tolkning, inte eller endast restriktivt tillämpas i praktiken av de medlemsstater som undersöks i bedömningen.
- J. Utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå avslöjar flera fall av bristande efterlevnad av asylförandedirektivet. Kommissionen har inlett överträdelseförfanden endast mot två medlemsstater.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet noterar att kommissionen har genomfört samråd med berörda parter samt utbyten med parlamentet och medlemsstaterna inför den nya migrations- och asylopakten. Parlamentet betonar dock att kommissionen, trots sin rättsliga rapporteringskyldighet och de krav som följer av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, aldrig har lagt fram någon genomföranderapport om direktivet om asylföranden, och att den under 2016 och 2020 lade fram förslag till en förordning om asylföranden utan någon konsekvensbedömning. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram denna rapport, som har varit försenad sedan 2017.
2. Europaparlamentet upprepar vikten av att ett konsekvent beslutsfattande vägleds av ett evidensbaserat förhållnings-sätt.
3. Europaparlamentet noterar att övervakningsuppgifter och statistiska uppgifter är viktiga för att säkerställa efterlevnaden av EU-rätten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla in statistik om i) antalet ansökningar som behandlas i gränsföranden och den kategori av sökande som berörs, ii) de typer av skäl som åberopas för att tillämpa gränsförandet och deras frekvens, iii) resultaten av gränsföranden, både i första instans och i överklaganden, och iv) antalet personer och kategorier av personer som inte slussas in i gränsförandet.

Tillämpningsområde

4. Europaparlamentet betonar att gränsföranden för närvarande utgör undantag från den rättsligt fastställda regeln att asylsökande har rätt att resa in på en medlemsstats territorium. Parlamentet noterar att många ansökningar om internationellt skydd görs vid gränsen eller i en transitzon i en medlemsstat före ett beslut om sökandens inresa. Parlamentet noterar att medlemsstaterna i dessa fall får föreskriva gränsföranden endast i de fall som uttömmande anges i artiklarna 31.8 och 33 i direktivet om asylföranden och i enlighet med de grundläggande principerna och garantierna i kapitel II i direktivet om asylföranden. Parlamentet noterar att införlivandet och tillämpningen av gränsföranden inom ramen för direktivet om asylföranden varierar mellan medlemsstaterna, vilket leder till bristande enhetlighet i EU. Parlamentet noterar att de flesta medlemsstaterna tillämpar gränsföranden endast i ett litet antal fall och att flera medlemsstater i allmänhet avstår från att använda sig av gränsföranden. Parlamentet betonar dock att tre av de sju medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå tillämpar gränsföranden av andra skäl än de som anges i artikel 43 i asylförandedirektivet, och uppmanar dem att avstå från detta. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att avstå från att tillämpa gränsföranden vid de inre gränserna.

Onsdagen den 10 februari 2021

5. Parlamentet noterar att alla människor som söker internationellt skydd har ett intresse av att deras ansökningar behandlas så snabbt och effektivt som möjligt, förutsatt att alla ansökningar blir föremål för en individuell prövning och att rättssäkerhetsgarantierna och de rättigheter som sökande beviljas enligt unionsrätten tillämpas och kan utövas i praktiken.

Den rättsliga fiktionen om icke-inresa och förvar

6. Europaparlamentet påminner om att gränsförfaranden innebär att en asylsökande prövas vid gränsen eller i en transitzon innan ett beslut om inresa till en medlemsstats territorium fattas. Parlamentet upprepar att nekad inresa enligt kodexen om Schengengränserna inte får påverka tillämpningen av särskilda bestämmelser om rätten till asyl och till internationellt skydd. Parlamentet konstaterar därför att medlemsstaterna är skyldiga att bedöma om en asylsökande är i behov av skydd.

7. Europaparlamentet noterar att sökande enligt artikel 9.1 i asylförfarandedirektivet ska tillåtas att stanna kvar på medlemsstaternas territorium, inbegripet vid gränsen eller i de transitzoner där ansökan om internationellt skydd har gjorts.

8. Europaparlamentet påpekar att den omständighet att en sökande i lagens mening inte skulle ha rest in på medlemsstatens territorium, men faktiskt befinner sig där, utgör en rättslig fiktion. Parlamentet betonar att denna rättsliga fiktion endast påverkar rätten till inresa och vistelse, men inte innebär att sökanden inte omfattas av den berörda medlemsstatens jurisdiktion.

9. Europaparlamentet betonar att sökande som omfattas av gränsförfaranden sannolikt kommer att hållas i förvar under prövningen av deras asylsökande. Parlamentet påpekar vidare att alla medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå tar asylsökande i förvar inom ramen för gränsförfaranden.

10. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaterna, så som anges i direktivet om mottagningsvillkor, inte får hålla en person i förvar av enbart det skälet att han eller hon är en sökande, och påminner om att sökande endast får hållas i förvar i väldigt tydligt definierade undantagsfall. Parlamentet påminner om sin gemensamma preliminära överenskommelse med rådet om det omarbetade direktivet om mottagningsvillkor, där det anges att medlemsstaterna inte får ta en sökande i förvar på grund av hans eller hennes nationalitet. Parlamentet betonar att det i direktivet om mottagningsvillkor fastställs att förvar måste förbli en sista utväg, med så kort varaktighet som möjligt, och endast får fortgå så länge de skäl som anges i artikel 8.3 i direktivet om mottagningsvillkor är tillämpliga, och att personer som hålls i förvar måste ges möjlighet att överklaga sitt frihetsberövande. Parlamentet upprepar att rätten till frihet enligt artikel 6 i stadgan och artikel 5 i Europakonventionen också gäller vid EU:s gränser. Parlamentet beklagar att knappast några alternativ till förvar har utvecklats och tillämpats i gränsförfaranden, och uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att alternativ till förvar finns tillgängliga.

11. Europaparlamentet är bekymrat över att vissa medlemsstater håller asylsökande i förvar i gränsförfaranden utan någon relevant rättslig grund för förvar enligt gränsförfaranden i nationell rätt, eftersom detta kan leda till otillräckliga garantier. Parlamentet betonar att medlemsstaterna, om de väljer att använda sig av förvar, bör tillhandahålla en rättslig grund för detta i sin nationella rätt.

12. Europaparlamentet påminner om att EU-domstolen i de förenade målen C-924/19 PPU och C-925/19 PPU slog fast att även om en sökande kan lämna en transitzon i riktning mot ett tredjeland kan denna situation betraktas som förvar.

13. Europaparlamentet är djupt oroat över rapporterna om allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och undermåliga förvarsvillkor i transitzoner eller förvarsenheter i gränsområdena. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa värdiga mottagningsvillkor vid gränsanläggningarna i linje med standarderna i direktivet om mottagningsvillkor. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att sökande som hålls i förvar bör behandlas med full respekt för sin mänskliga värdighet.

14. Europaparlamentet betonar att barnets bästa bör komma i främsta rummet när medlemsstaterna tillämpar direktivet om asylförfaranden, i överensstämmelse med stadgan och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989. Parlamentet noterar att FN:s kommitté för barnets rättigheter har klargjort att barn aldrig får hållas i förvar av immigrationsskäl. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt om att barn aldrig bör hållas i förvar som en del av gränsförfaranden, och att gränsförfarandet endast får tillämpas på underåriga om det finns ett tillgängligt alternativ till förvar. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som för närvarande tillämpar gränsförfarandet på underåriga att införa alternativ till förvar i enlighet med barnets bästa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att endast tillämpa gränsförfaranden när sådana icke-frihetsberövande alternativ finns.

Onsdagen den 10 februari 2021

Nekad inresa och övervakning

15. Europaparlamentet framhåller de senaste rönen från FRA, särskilt att det under de senaste åren skett en avsevärd ökning av det antal påstådda incidenter med kränkningar av de grundläggande rättigheterna som rapporterats vid de yttre gränserna. Parlamentet noterar att detta inbegriper många fall med personer som nekas inresa utan att deras asylansökningar registreras, inbegripet i samband med gränsförfaranden. Parlamentet upprepar att medlemsstaterna är skyldiga att förhindra obehörig gränspassage och påminner om att denna skyldighet inte påverkar rättigheterna för personer som ansöker om internationellt skydd. Parlamentet håller med FRA om att dessa påstådda incidenters regelbundenhet och allvar utgör ett allvarligt problem för de grundläggande rättigheterna. Parlamentet upprepar att det enligt EU-rätten och internationell rätt är förbjudet med automatiskt nekad inresa, avvisning och kollektiva utvisningar. Parlamentet betonar vidare att medlemsstaterna enligt artikel 8 i direktivet om asylförfaranden är skyldiga att informera personer om möjligheten att ansöka om asyl om det finns tecken på skyddsbehov, och att personer som nekas inresa måste garanteras tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med EU-rätten och Europakonventionen. Parlamentet beklagar djupt alla fall där medlemsstaterna underlåter att fullgöra sina skyldigheter i detta avseende, och uppmanar dem att till fullo uppfylla dessa skyldigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att verkligen se till att medlemsstaterna fullgör dessa skyldigheter, bland annat genom att ställa in EU:s utbetalningar i händelse av allvarliga brister.

16. Europaparlamentet anser det viktigt att inrätta en oberoende övervakningsmekanism och uppmanar medlemsstaterna att ge övervakningsorgan obehindrad tillgång till gränsanläggningar för att säkerställa ett effektivt skydd av de grundläggande rättigheterna och systematisk rapportering av kränkningar, i linje med FRA:s rekommendationer i sin rapport om problem för grundläggande rättigheter vid landgränser. Parlamentet anser att oberoende övervakning även bör kontrollera kvaliteten på beslutsprocessen och dess resultat samt förvarsvillkoren och efterlevnaden av rättssäkerhetsgarantierna. Parlamentet anser att oberoende och kompetenta nationella människorättsinstitutioner och icke-statliga organisationer, EU-organ såsom Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter samt internationella organisationer såsom UNHCR bör ingå i övervakningsorganen.

Ensamkommande barn och utsatta sökande i behov av särskilda rättssäkerhetsgarantier i gränsförfarandet

17. Europaparlamentet noterar att det i artikel 24 i direktivet om asylförfaranden anges att medlemsstaterna inom rimlig tid efter det att en ansökan om internationellt skydd har gjorts ska bedöma huruvida sökanden är en sökande i behov av särskilda förfarandegarantier och att de inte får tillämpa gränsförfarandet om sådana garantier inte kan tillhandahållas inom ramen för detta.

18. Europaparlamentet betonar att medlemsstater visserligen har inrättat mekanismer för att identifiera sökande som är i behov av särskilda förfarandegarantier, men att dessa ofta inte är effektiva när det gäller att upptäcka sådana behov och, när behov identifieras, ofta endast bedömer synliga behov. Parlamentet konstaterar att en effektiv och snabb identifiering av sökande i behov av särskilda förfarandegarantier fortfarande är en utmaning. Parlamentet framhåller att utsatta personer har rätt att få sina behov av särskilda rättssäkerhetsgarantier bedömda och, om gränsförfaranden tillämpas på dem, att få tillräckligt stöd enligt EU-rätten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att alla sökande som behöver särskilda förfarandegarantier verkligen identifieras och ges full tillgång till dessa särskilda garantier och stöd, i enlighet med vad som föreskrivs i direktivet om mottagningsvillkor. Parlamentet betonar att om lämpligt stöd inte kan ges inom ramen för gränsförfarandet, eller om den beslutande myndigheten anser att sökanden behöver särskilda förfarandegarantier med särskild uppmärksamhet åt offer för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt, sexuellt eller könsrelaterat våld, får den beslutande myndigheten inte tillämpa eller måste upphöra att tillämpa dessa förfaranden på sökanden.

19. Europaparlamentet påminner om att artikel 25.6 b i direktivet om asylförfaranden föreskriver ett begränsat antal omständigheter då det är tillåtet för medlemsstaterna att behandla ensamkommande barns ansökningar i ett gränsförfarande. Parlamentet betonar att de granskade medlemsstaterna inte har inrättat adekvata metoder för åldersbedömning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att barnets bästa respekteras och att skydda barn, inbegripet offer för människohandel. Parlamentet betonar att direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjlighet att undanta ensamkommande barn från gränsförfarandet och att således handlägga deras ansökningar inom ramen för det reguljära asylförfarandet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att undanta ensamkommande barn från gränsförfaranden.

Rättssäkerhetsgarantier

20. Europaparlamentet noterar att gränsförfaranden är påskyndade förfaranden och påminner om att sökande i gränsförfaranden enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden åtnjuter samma rättigheter och garantier som sökande i normala förfaranden.

21. Europaparlamentet betonar att betydande problem med tillgången till och kvaliteten på rättsligt bistånd rapporterades i alla granskade medlemsstater. Parlamentet betonar att rättsligt bistånd är avgörande för att säkerställa rättvisa asylförfaranden. Parlamentet rekommenderar att kostnadsfritt rättsligt bistånd garanteras redan i första instans så snart asylansökan registreras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att också ge faktisk tillgång till rättsligt bistånd i praktiken och att se till att det finns tillräckligt många kvalificerade juridiska rådgivare.

Onsdagen den 10 februari 2021

22. Europaparlamentet noterar att direktivet om asylförfaranden ger medlemsstaterna möjligheten att ge icke-statliga organisationer tillgång till gränsförfarandet för att tillhandahålla stöd till sökande. Parlamentet beklagar att många medlemsstater inom ramen för gränsförfaranden inte reglerar denna tillgång för specialiserade icke-statliga organisationer vid gränsanläggningar, gränsövergångar och transitzoner som kan spela en nyckelroll när det gäller att säkerställa den sökandes juridiska och förfarandemässiga rättigheter och öka kvaliteten på beslut i första instans.

23. Europaparlamentet betonar att gränsförfaranden kännetecknas av en kombination av korta förfarandemässiga tidsfrister och förvarshållande. Parlamentet anser att effektiva förfarandemässiga tidsfrister är nödvändiga för att minimera det tillfälliga berövandet av rätten till fri rörlighet om personer hålls i förvar. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna kan införa kortare men rimliga tidsfrister, utan att det påverkar en adekvat och fullständig prövning och sökandens faktiska tillgång till de grundläggande garantier och principer som föreskrivs i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet konstaterar att tidsfristen för ett beslut i ett gränsförfarande bland medlemsstaterna varierar mellan två och 28 dagar, och att tidsfristen för att lämna in ett överklagande varierar mellan två och sju dagar. Parlamentet påpekar att korta tidsfrister kan vara en utmaning för en grundlig förberedelse av intervjun eller ett överklagande och därmed för en rättvis tillämpning av förfarandet, särskilt om de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden inte tillämpas på ett effektivt sätt.

24. Europaparlamentet upprepar medlemsstaternas skyldigheter att ge de sökande tillgång till stöd, representation och information om förfarandet i enlighet med vad som föreskrivs i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet betonar att sökande i god tid måste få tillgång till adekvat och begriplig information om gränsförfaranden och om sina rättigheter och skyldigheter. Parlamentet påpekar att tolkning bör tillhandahållas personligen och i alla skeden av gränsförfarandet. Parlamentet påminner om att personliga intervjuer är en naturlig följd av medlemsstaternas skyldighet att ge de sökande en effektiv möjlighet att lägga fram skälen för sina ansökningar och de viktigaste delarna av prövningen, och måste utföras av personal med lämplig utbildning. Parlamentet betonar att de sökande bör ges tillräckligt med tid för att förbereda intervjun. Parlamentet noterar med oro att de medlemsstater som granskades i utredningstjänstens bedömning av genomförandet på EU-nivå inte uppfyller sina skyldigheter enligt direktivet om asylförfaranden när det gäller rättssäkerhetsgarantier i samband med gränsförfaranden, och betonar att de sökandes svårigheter att få tillgång till rättssäkerhetsgarantier kan få allvarliga återverkningar på deras rättigheter som garanteras i stadgan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra och tillämpa de garantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden.

25. Europaparlamentet är medvetet om att direktivet om asylförfaranden överlåter åt medlemsstaternas gottfinnande att avgöra huruvida överklaganden har automatisk suspensiv verkan. EU-domstolen har dock fastställt att ett överklagande av ett beslut om återsändande, vars verkställighet kan utsätta den berörda tredjelandsmedborgaren för en allvarlig risk för avvísning vid inresan, måste ha suspensiv verkan.

Gränsförfaranden och ett stort antal ankomster

26. Europaparlamentet noterar att om ett stort antal tredjelandsmedborgare eller statslösa som lämnar in ansökningar om internationellt skydd vid gränsen eller i transitzonen kan dessa förfaranden, enligt artikel 43.3 i direktivet om asylförfaranden, även tillämpas om och under den tid dessa tredjelandsmedborgare eller statslösa personer normalt är förlagda på platser i närheten av gränsen eller i transitzonen.

27. Europaparlamentet påminner om att de skyddsåtgärder som fastställs i kapitel II i direktivet om asylförfaranden också gäller vid ett stort antal ankomster. Parlamentet anser att det är nödvändigt med tillräcklig personal och tillräckliga resurser i detta avseende. Parlamentet noterar med oro att en korrekt tillämpning av gränsförfaranden i dessa fall kan vara en utmaning, skapa en risk för kränkningar av de grundläggande rättigheterna och ge upphov till effektivitetsproblem.

28. Europaparlamentet delar den oro som uttryckts av FRA, FN:s flyktingkommissarie och FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter när det gäller respekten för förfarandegarantier och grundläggande rättigheter i påskyndade gränsförfaranden som har tillämpats på de grekiska mottagningscentrumen. Parlamentet beklagar de allvarliga brister i grundläggande rättigheter som finns i de europeiska mottagningscentrum som identifierats av byrån för grundläggande rättigheter.

29. Europaparlamentet konstaterar att EU-byråerna kan stödja medlemsstaterna vid ett stort antal anläggande asylsökande vid gränsövergångar för att säkerställa ett snabbt och rättvist förfarande för alla sökande. Parlamentet noterar i synnerhet att Easo kan tillhandahålla operativt stöd i olika steg i asylförfarandet och att Frontex kan hjälpa till med screening, identifiering och upptagande av fingeravtryck. Parlamentet noterar att Easo hittills endast har tillhandahållit stöd i Grekland inom ramen för det så kallade påskyndade gränsförfarandet för öar. Parlamentet påpekar dessutom att förbättringar har gjorts, men att allvarliga brister kvarstår, såsom en genomsnittlig tidsåtgång på flera månader för gränsförfaranden. Parlamentet hoppas att EU:s planerade asylbyrå kommer att bidra till att åtgärda dessa brister.

Onsdagen den 10 februari 2021

Tillämpning av gränsförfaranden

30. Europaparlamentet påminner om att det fortfarande är upp till medlemsstaterna att besluta om tillämpningen av gränsförfaranden. Parlamentet upprepar att om medlemsstaterna tillämpar gränsförfaranden bör de skapa villkor som säkerställer ett rättvist och lämpligt förfarande samt snabb klarhet om dess resultat för personer som ansöker om internationellt skydd. Parlamentet noterar att effektiviteten i rättssäkerhetsgarantierna, såsom rätten till rättsligt bistånd, särskilt i mer komplicerade fall kan komma att undergrävas. Parlamentet betonar att effektiva förfaranden och rättssäkerhetsgarantier måste gå hand i hand. Parlamentet betonar att om ett beslut inte kan fattas inom högst fyra veckor ska ansökan handläggas i enlighet med de övriga bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i lag och i praktiken fullt ut uppfylla de rättssäkerhetsgarantier som fastställs i direktivet om asylförfaranden.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta utbyta bästa praxis när det gäller korrekt tillämpning av de aktuella gränsförfarandena och även dela med sig av dem till kommissionen.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kritiskt bedöma om deras nuvarande operativa kapacitet är tillräcklig för att säkerställa att de fullgör sina skyldigheter i samband med gränsförfaranden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka det operativa samarbetet och stödet där så är nödvändigt.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verkligen övervaka genomförandet av artikel 43 och de därmed sammanhängande bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden och att vidta åtgärder vid bristande efterlevnad, inbegripet genom att inleda överträdelseförfaranden vid behov.

o

o o

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0043

Tillgång till handlingar – årsrapport för 2016–2018

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 122.7 i arbetsordningen) – årsrapport för 2016–2018 (2019/2198(INI))

(2021/C 465/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 1, 9, 10, 11 och 16 i EU-fördraget och artikel 15 i EUF-fördraget,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), särskilt artiklarna 41 och 42,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2014 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 104.7 i arbetsordningen) åren 2011–2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 28 april 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar (artikel 116.7 i arbetsordningen) åren 2014–2015 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2017 om öppenhet, ansvarstagande och integritet i EU:s institutioner ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens årsrapporter och hennes särskilda rapport i den strategiska undersökningen OI/2/2017 om insynen i rådets lagstiftningsprocess,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 17 januari 2019 om ombudsmannens strategiska undersökning OI/2/2017 om insynen i diskussionerna om lagstiftning i rådets förberedande organ ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol (domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),
- med beaktande av kommissionens, rådets och parlamentets rapporter från 2016, 2017 och 2018 om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2017 om årsrapporten om Europeiska ombudsmannens verksamhet 2016 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av ordförande Ursula von der Leyens politiska riktlinjer för kommissionen 2019–2024,
- med beaktande av artiklarna 54 och 122.7 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A9-0004/2021), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 378, 9.11.2017, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 66, 21.2.2018, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT C 337, 20.9.2018, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 411, 27.11.2020, s. 149.

⁽⁶⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT C 356, 4.10.2018, s. 77.

Onsdagen den 10 februari 2021

- A. Unionen ska enligt fördragen "respektera principen om jämlikhet mellan sina medborgare, som ska få lika uppmärksamhet från unionens institutioner" (artikel 9 i EU-fördraget). "Varje medborgare ska ha rätt att delta i unionens demokratiska liv" och "besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt" (artikel 10.3 i EU-fördraget, uttryckt på liknande sätt i det trettonde skälet i ingressen samt i artikel 1 andra stycket och artikel 9).
- B. I artikel 15 i EUF-fördraget anges att "unionens institutioner, organ och byråer ska utföra sitt arbete så öppet som möjligt" för att "främja en god förvaltning och se till att det civila samhället kan delta", och att "varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat ska ha rätt till tillgång till unionens institutioners, organs och byråers handlingar".
- C. Rätten till tillgång till handlingar, och dess status som en grundläggande rättighet, betonas ytterligare genom artikel 42 i stadgan, som numera har "samma rättsliga värde som fördragen" (artikel 6.1 i EU-fördraget). Rätten till tillgång till handlingar gör det möjligt för medborgarna att effektivt utöva sin rätt att granska det arbete och den verksamhet som utförs av EU:s institutioner, organ och byråer, i synnerhet lagstiftningsprocessen.
- D. EU:s institutioner bör fungera i enlighet med rättsstatens principer. Unionens institutioner måste sträva efter högsta möjliga normer för öppenhet, ansvarstagande och integritet. Dessa vägledande principer utgör viktiga delar för att främja god förvaltning inom EU:s institutioner och säkerställa större öppenhet i EU:s funktionssätt och beslutsprocess. Medborgarnas förtroende för EU:s institutioner är av grundläggande betydelse för demokratin, en god förvaltning och ett effektivt beslutsfattande. Öppenhet och tillgång till handlingar bör också garanteras när det gäller det sätt på vilket EU:s politik genomförs på alla nivåer och hur EU:s medel används. Öppenhet och deltagande av det civila samhället är oundgängligt för att främja goda styrelseformer inom EU:s institutioner. I enlighet med demokratins grundprinciper har medborgarna rätt att känna till och följa beslutsprocessen. Europaparlamentet arbetar med en hög grad av öppenhet i sin lagstiftningsprocess, även i utskottsskedet, vilket gör det möjligt för medborgare, medier och berörda parter att se hur och varför beslut fattas, och att tydligt identifiera olika ståndpunkter inom parlamentet och ursprunget till specifika förslag samt följa antagandet av slutliga beslut.
- E. Enligt artikel 16.8 i EU-fördraget ska rådets möten vara offentliga när det överlägger och röstar om ett utkast till lagstiftningsakt. Att förse de flesta förberedande handlingar i pågående lagstiftningsförfaranden med beteckningen "LIMITE" innebär en oproportionell begränsning av medborgarnas rätt till tillgång till lagstiftningshandlingar⁽⁸⁾. Avsaknaden av ett åtagande att säkerställa öppenhet inom rådet återspeglar en brist på ansvarstagande i dess roll som medlagstiftare för EU.
- F. Huvudfrågorna i de undersökningar som ombudsmannen avslutade 2018 gällde öppenhet, ansvarsskyldighet och allmänhetens tillgång till information och handlingar (24,6 %), följt av serviceanda (19,8 %) och korrekt användning av skönsmässig bedömning (16,1 %). Andra frågor gällde bland annat respekt för processuella rättigheter såsom rätten att bli hörd, respekt för grundläggande rättigheter, etiska frågor, allmänhetens deltagande i EU:s beslutsprocesser, och då även i överträdelseförfaranden, sund ekonomisk förvaltning avseende EU:s upphandlingar, bidrag och kontrakt samt rekrytering och god förvaltning inom EU:s personalfrågor.
- G. Under 2018 lanserade ombudsmannen en ny webbplats med ett reviderat och användarvänligt gränssnitt för potentiella klagande. Ombudsmannens "snabbspårsförfarande" för hantering av klagomål som gäller allmänhetens tillgång till handlingar återspeglar ombudsmannens åtagande att ge stöd till dem som söker hjälp och att fatta snabba beslut.
- H. I ombudsmannens strategiska undersökning OI/2/2017/TE konstaterades att rådets bristande öppenhet när det gäller allmänhetens tillgång till rådets lagstiftningshandlingar och dess nuvarande praxis i beslutsprocessen, särskilt under förberedelsearbetet i rådets förberedande organ, däribland dess utskott, arbetsgrupper och de ständiga representanternas

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/89518>

Onsdagen den 10 februari 2021

kommitté (Coreper), utgör administrativa missförhållanden. Sedan rådet visat sig motvilliga att genomföra hennes rekommendationer lade ombudsmannen den 16 maj 2018 inför parlamentet fram sin särskilda rapport OI/2/2017/TE om öppenheten i rådets lagstiftningsprocess. I sin resolution av den 17 januari 2019 om ombudsmannens strategiska undersökning stödde parlamentet ombudsmannens rekommendationer.

- I ärende 1302/2017/MH om kommissionens hantering av en begäran om allmänhetens tillgång till yttranden från dess juridiska avdelning avseende öppenhetsregistret, konstaterade ombudsmannen att kommissionens ständiga vägran att bevilja bredare tillgång till handlingarna utgjorde administrativa missförhållanden, eftersom kommissionen inte varit så öppen och tillmötesgående som möjligt när det gäller själva de bestämmelser och åtgärder som syftar till att främja öppenhet som ett sätt att uppnå större legitimitet och ansvarstagande för EU.

Öppenhet ur ett bredare perspektiv

- Europaparlamentet är mycket målmedvetet i sitt arbete för att allmänheten ska föras närmare beslutsprocessen. Parlamentet betonar att öppenhet och ansvarsskyldighet är grundläggande för att bibehålla medborgarnas förtroende för EU:s politiska, lagstiftande och administrativa verksamhet. Parlamentet betonar att i artikel 10.3 i EU-fördraget erkänns deltagandedemokrati som en av de demokratiska huvudprinciperna i EU, och att det därför är tydligt att beslut måste fattas så nära medborgarna som möjligt. Parlamentet erinrar om att ett helt demokratiskt och i hög grad öppet beslutsfattande på europeisk nivå är nödvändigt för att öka medborgarnas förtroende för EU-institutionerna. Parlamentet betonar att alla EU-institutioner måste fortsätta framåt med en likvärdig grad av öppenhet.
- Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att en kommissionsledamot med ansvar för öppenhet har utnämnts, vars uppdrag det är att införa större öppenhet i lagstiftningsprocessen inom EU-institutionerna.
- Europaparlamentet påminner om sin roll som ett organ som företräder unionsmedborgarnas intressen på ett öppet och insynsvänligt sätt med målet att ge dem fullständig information, vilket bekräftats av ombudsmannen, och noterar kommissionens framsteg i arbetet med att förbättra sina öppenhetsstandarder. Parlamentet är djupt oroat över att rådet, trots parlamentets och ombudsmannens uppmaningar och rekommendationer, ännu inte har genomfört jämförbara standarder och att beslutsprocessen i rådet är långt ifrån transparent. Parlamentet uppmanar rådet att praktiskt genomföra domstolens domar i denna fråga, och att inte kringgå dem. Parlamentet uppskattar den goda praxis som vissa rådsordförandeskap och vissa medlemsstater har när det gäller att offentliggöra rådsdokument, inbegripet förslag från rådets ordförandeskap.
- Europaparlamentet välkomnar att rådet, sedan ombudsmannen inlett ärende 1011/2015/TN, beslutat att tillämpa förordning (EG) nr 1049/2001 på handlingar inom rådets generalsekretariat som gäller uppgifter för stöd till olika mellanstatliga organ och enheter, såsom yttranden från den berörda instansen över sökandes lämplighet att utöva ämbetet som domare och generaladvokat vid Europeiska unionens domstol och tribunal. Parlamentet välkomnar ombudsmannens yttrande om att större öppenhet ska främjas när det gäller frågan om hur man skapar rätt balans mellan behovet av att skydda personuppgifter för personer vars meriter bedöms för höga offentliga ämbeten, och behovet av att säkerställa maximal öppenhet i utnämningsprocessen för sådana höga offentliga ämbeten.
- Europaparlamentet beklagar kommissionens återkommande praxis att förse parlamentet med endast mycket begränsad information om genomförandet av EU-lagstiftningen. Institutionerna bör respektera principen om lojalt samarbete och proaktivt offentliggöra denna information. Parlamentet beklagar kommissionens vägran att offentliggöra statistik som visar EU-politikens effektivitet, vilket hindrar offentlig granskning av politik som har en betydande inverkan på de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara mer proaktiv i offentliggörandet av sådan statistik för att visa att politiken är nödvändig och proportionerlig i förhållande till sina mål. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara transparent när det gäller avtal med tredje parter. Kommissionen uppmanas även att vara mer proaktiv och offentliggöra så mycket information som möjligt om upphandlingsförfaranden jämfört med sin nuvarande praxis.
- Europaparlamentet betonar vikten av de åtgärder som vidtagits för att öka insynen i beslut som fattas i överträdelseförfaranden. Parlamentet begär framför allt att allmänheten ska få tillgång till de handlingar som kommissionen sänder till medlemsstaterna inom ramen för dessa förfaranden, och till de tillhörande svaren.
- Europaparlamentet betonar att internationella överenskommelser är rättsligt bindande och har inverkan på EU-lagstiftningen, och understryker därför att förhandlingarna måste ske med öppenhet under hela processen. Enligt artikel 218 i EUF-fördraget måste parlamentet hållas fullständigt och omedelbart informerat i alla skeden av förhandlingarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka sina ansträngningar och att se till att artikel 218 i EUF-fördraget efterlevs till fullo.

Onsdagen den 10 februari 2021

8. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen och rådet begär att möten ska hållas inom stängda dörrar utan ordentlig motivering. Varje begäran om stängda dörrar för ett sammanträde bör bedömas ordentligt. Parlamentet efterlyser tydliga kriterier och regler som styr begäranden om sammanträden inom stängda dörrar i EU-institutionerna.
9. Europaparlamentet påpekar att insyn i lagstiftningsarbetet är av central betydelse för allmänheten och ett viktigt sätt att säkerställa aktivt deltagande från medborgarna i lagstiftningsprocessen. Parlamentet välkomnar det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2016 och de tre institutionernas åtagande i avtalet att säkerställa insyn i lagstiftningsförfarandena på grundval av relevant lagstiftning och rättspraxis, inbegripet lämplig hantering av trepartsförhandlingar.
10. Europaparlamentet uppmanar med kraft institutionerna att fortsätta diskussionen om att upprätta en särskild och användarvänlig gemensam databas med information om hur lagstiftningsärenden fortskrider (gemensam lagstiftningsdatabas), enligt överenskommelsen i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning för att öka öppenheten.
11. Europaparlamentet välkomnar de initiativ som redan inletts som ett svar på allmänhetens krav på större öppenhet, t. ex. det interinstitutionella register över delegerade akter som infördes i december 2017 som ett gemensamt verktyg för parlamentet, kommissionen och rådet och som ger tillgång till delegerade akters hela livscykel.
12. Europaparlamentet påpekar att kommittéförfarandenas öppenhet och tillgången till kommittéregistret bör ökas ytterligare, och att ändringar av dess innehåll bör göras för att säkerställa större öppenhet avseende beslutsprocessen. Parlamentet understryker att det i arbetet med detta bör vara centralt att förbättra registrets sökfunktioner genom att möjliggöra sökningar som begränsas till ett politikområde.
13. Europaparlamentet välkomnar den nya uppförandekoden för kommissionens ledamöter, som trädde i kraft i februari 2018 och som ökar öppenheten, framför allt när det gäller möten mellan kommissionsledamöter och företrädare för intressegrupper samt kostnaderna för enskilda kommissionsledamöters tjänsteresor. Parlamentet beklagar att rådet fortfarande inte har antagit en uppförandekod för sina medlemmar och uppmanar rådet att anta en sådan kod utan ytterligare dröjsmål. Parlamentet betonar att rådet måste vara lika ansvarstagande och öppet som de andra institutionerna.
14. Europaparlamentet påminner om sin reviderade arbetsordning, enligt vilken ledamöterna systematiskt bör tillämpa en praxis att träffa enbart sådana företrädare för intressegrupper som registrerat sig i öppenhetsregistret. Parlamentet påminner även om att ledamöterna uppmanas att på internet offentliggöra alla planerade möten med företrädare för intressegrupper som omfattas av öppenhetsregistret, och föredragande, skuggföredragande och utskottsordförande är för varje betänkande skyldiga att på internet offentliggöra alla planerade möten med företrädare för intressegrupper som omfattas av öppenhetsregistret. Parlamentet påpekar dock i detta sammanhang att valda företrädare är fria att träffa alla som de anser vara relevanta och viktiga för det politiska arbetet, utan begränsningar.
15. Europaparlamentet anser att det nuvarande sättet att få kunskaper om parlamentsledamöters röstningsbeteende, via pdf-filer som innehåller hundratals röster på parlamentets webbplats, inte är användarvänligt och inte bidrar till EU:s öppenhet. Parlamentet efterlyser ett användarvänligt system, där man för varje omröstning med namnupprop kan se den text parlamentet röstat om och samtidigt filtrera omröstningsresultaten per grupp och per ledamot.
16. Europaparlamentet välkomnar att förhandlingarna om kommissionens förslag till ett interinstitutionellt avtal om ett obligatoriskt öppenhetsregister (COM(2016)0627) äntligen har avslutats, och uppmanar eftertryckligen de tre institutionerna att snarast börja tillämpa det. För att upprätthålla en hög grad av förtroende för de europeiska institutionerna bland medborgarna behövs det ökad transparens när det gäller de möten som anordnas inom institutionerna.
17. Europaparlamentet uppmuntrar även dem som ingår i nationella regeringar och ledamöterna i de nationella parlamenten att sträva efter större öppenhet i fråga om sina möten med företrädare för intressegrupper, eftersom de, när de fattar beslut i EU-frågor, är en del av EU:s lagstiftande församling i vidare bemärkelse.

Tillgång till handlingar

18. Europaparlamentet påminner om att allmänhetens rätt till tillgång till institutionernas handlingar är en grundläggande rättighet som stadfäst i fördragen och i stadgan, och den är direkt kopplad till institutionernas demokratiska natur. Parlamentet betonar att det är av största vikt att denna rättighet utnyttjas ordentligt i ett så tidigt skede som möjligt, eftersom den garanterar demokratisk kontroll av EU-institutionernas arbete och verksamhet. Parlamentet påminner om att medborgarnas förtroende för politiska institutioner är en oundgänglig grundbult i representativa demokratier.

Onsdagen den 10 februari 2021

19. Europaparlamentet påminner om sina uppmaningar i tidigare resolutioner om allmänhetens tillgång till handlingar. Parlamentet beklagar att flera av parlamentets förslag inte har följts upp ordentligt av kommissionen och rådet.
20. Europaparlamentet påpekar att öppenhet och fullständig tillgång till institutionernas handlingar måste vara grundregeln, i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001, och att undantag från denna regel måste ges en strikt tolkning, vilket redan har stipulerats i domstolens fasta rättspraxis, samt att hänsyn måste tas till att det kan föreligga ett övervägande allmänintresse av att handlingarna lämnas ut.
21. Europaparlamentet erinrar om vikten av att inte överdriva säkerhetsskyddsklassificeringen av handlingar, eftersom det kan inverka negativt på den offentliga granskningen. Parlamentet beklagar att officiella handlingar ofta säkerhetsklassificeras på ett överdrivet sätt. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att det bör fastställas tydliga och enhetliga regler för hur handlingar ska säkerhetsklassificeras och fråntas sin säkerhetsskyddsklassificering.
22. Europaparlamentet noterar att kommissionen får in det största antalet ursprungliga ansökningar (6 912 under 2018) som rör specifika handlingar, följt av rådet (2 474 under 2018) och parlamentet (498 under 2018). Många får ett positivt svar på sin förfrågan och andelen bifall är stor (under 2018 var siffrorna 80 procent för kommissionen, 72,2 procent för rådet och 96 procent för parlamentet).
23. Europaparlamentet noterar med intresse att de främsta skälen till avslag grundar sig på behovet att skydda institutionernas beslutsförfarande, enskildas privatliv och integritet och en fysisk eller juridisk persons affärsintressen. Parlamentet noterar vidare att skyddet av juridisk rådgivning också har varit ett relevant skäl för parlamentet i de fall där i huvudsak presidiedokument har begärts, medan inspektioner, utredningar och revisioner och allmän säkerhet också varit relevanta skäl för kommissionen att vägra tillgång till handlingar.
24. Europaparlamentet välkomnar EU-domstolens beslut i mål C-213/15 P (kommissionen mot Patrick Breyer), där domstolen fastställde tribunalens dom och konstaterade att kommissionen inte kan neka tillgång till skriftliga inlagor från medlemsstaterna som kommissionen innehar endast på grund av att handlingarna rör domstolsförfaranden. Parlamentet konstaterar att domstolen anser att alla beslut om en sådan ansökan om tillgång måste fattas på grundval av förordning (EG) nr 1049/2001, och att handlingar som är kopplade till domstolens dömande verksamhet av principskäl inte ligger utanför förordningens tillämpningsområde när de innehas av de EU-institutioner som anges i förordningen, t.ex. kommissionen i just detta fall.
25. Europaparlamentet stöder det civila samhällets uppmaning⁽⁹⁾ till direktströmning av offentliga utfrågningar i Europeiska unionens domstol, vilket redan görs i vissa nationella och internationella domstolar, t.ex. i *Conseil Constitutionnel* i Frankrike och i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen).
26. Europaparlamentet påminner om sina uppmaningar till kommissionen och rådet i sin resolution av den 28 april 2016 om allmänhetens tillgång till handlingar under åren 2014–2015.
27. Europaparlamentet påminner om att översynen av förordning (EG) nr 1049/2001 har blockerats sedan 2012, och beklagar kommissionens avsikt att dra tillbaka förslaget. Parlamentet uppmanar alla involverade parter att återuppta processen och fortsätta arbetet med översynen för att anpassa förordningens bestämmelser till Lissabonfördraget och se till att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta alla EU:s institutioner, organ och byråer, med det slutliga målet att ge unionsmedborgarna en bredare och förbättrad tillgång till EU:s handlingar.
28. Europaparlamentet påpekar att rätten till tillgång till handlingar, alltsedan EU-fördraget och EUF-fördraget trädde i kraft, gäller alla EU:s institutioner, organ och byråer, i enlighet med vad som fastställs i artikel 15.3 i EUF-fördraget. Parlamentet anser att förordning (EG) nr 1049/2001 bör ändras och moderniseras för att den ska stämma överens med EUF-fördraget, ta hänsyn till utvecklingen på detta område och beakta relevant rättspraxis från domstolen och Europadomstolen. Parlamentet uppmanar därför samtliga tre institutioner att arbeta konstruktivt för att en reviderad förordning ska kunna antas.
29. Europaparlamentet betonar att det är ett rättsligt krav enligt fördragen och en grundförutsättning för demokratisk kontroll och demokratin som helhet att medborgarna kan förstå, i detalj följa och medverka i lagstiftningsarbetet. Parlamentet anser att handlingar som upprättas inom ramen för trepartsmöten, exempelvis föredragningslistor, resultatsammanfattningar, protokoll och allmänna ställningstaganden i rådet, i den mån och i det format som de finns tillgängliga, är handlingar som rör lagstiftningsförfaranden och i princip inte kan behandlas annorlunda än andra lagstiftningshandlingar.

⁽⁹⁾ <https://thegoodlobby.eu/campaigns/openletter-to-the-president-of-the-court-of-justice-of-the-european-union-asking-foreu-courts-to-live-stream-their-publichearings>

Onsdagen den 10 februari 2021

30. Europaparlamentet framhåller vikten av öppenhet och av allmänhetens tillgång till handlingar. Parlamentet betonar att en hög nivå av insyn i lagstiftningsprocessen är väsentlig för att medborgare, medier, civilsamhälle och andra parter ska kunna ställa sina valda företrädare och regeringar till svars. Parlamentet erkänner ombudsmannens värdefulla roll som kontakt och medlare mellan EU:s institutioner och medborgare, och lyfter fram ombudsmannens arbete med att öka ansvarsskyldigheten gentemot allmänheten i EU:s lagstiftningsprocess.

31. Europaparlamentet påminner om att enligt Europeiska ombudsmannen bör begränsningar av tillgången till handlingar, särskilt lagstiftningshandlingar, utgöra ett undantag och begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Parlamentet välkomnar ombudsmannens snabbspårsförfarande för tillgång till handlingar, men beklagar att hennes rekommendationer inte är juridiskt bindande.

32. Europaparlamentet påpekar att alla beslut som nekar allmänheten tillgång till handlingar måste bygga på tydligt och noggrant fastställda rättsliga undantag och åtföljas av motiverade och särskilda skäl som gör det möjligt för medborgarna att förstå varför tillgång till handlingen nekats och att på ett effektivt sätt använda sig av de rättsmedel som finns att tillgå. Parlamentet noterar med oro att allmänhetens enda rättsliga möjlighet att överklaga ett avslag på en begäran om att få tillgång till handlingar i dagsläget är att väcka talan vid EU-domstolen, vilket innebär långdragna förfaranden, en risk för höga kostnader och en oviss utgång, vilket lägger en orimlig börda på medborgare som vill överklaga ett beslut och kanske avskräcker dem från att agera.

33. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende EU:s institutioner, organ och byråer att anta snabbare, mindre krångliga och mer lättillgängliga förfaranden för att behandla klagomål som gäller avslag på begäranden om tillgång till handlingar. Parlamentet anser att en mer proaktiv strategi skulle bidra till att säkerställa verklig insyn, och även förhindra onödiga rättstvister som kan medföra onödiga kostnader och bördor såväl för medborgarna som för institutionerna. Parlamentet anser att allmänheten inte bör hindras från att överklaga beslut på grund av bristande resurser. Parlamentet påminner om möjligheten att ansöka om rättshjälp i enlighet med bestämmelserna i stadgan. EU-institutionerna uppmanas att inte kräva att motparten ska stå för kostnaderna för domstolsförhandlingar.

34. Europaparlamentet erinrar i detta sammanhang om ombudsmannens beslut av den 19 december 2017 i ärende 682/2014/JF, där kommissionens krav på att alla personer som begär tillgång till handlingar måste uppge sin postadress på grund av kommissionens arrangemang för postbefordran anses vara ett administrativt missförhållande, och det betonas att kravet på förnyade begäranden och formaliteter avseende förfarandet, när dessa är onödiga och inte tjänar något uppenbart syfte, visar på en bristande respekt för medborgarnas grundläggande rättigheter.

35. Europaparlamentet beklagar djupt att de flesta handlingar som rör lagstiftningsärenden inte offentliggörs av rådet på förhand, vilket gör att allmänheten inte kan veta vilka handlingar som faktiskt finns och därmed hindras i sin rätt att begära tillgång till dem. Parlamentet beklagar att den tillgängliga informationen om handlingar som rör lagstiftningsärenden presenteras av rådet i ett register som är ofullständigt och inte användarvänligt. Parlamentet uppmanar rådet att förteckna de handlingar som rör lagstiftningsärenden i ett användarvänligt offentligt register, för att på så sätt fullt ut återspegla allmänhetens intresse av insyn och möjliggöra legitim granskning, inte bara för allmänheten utan även för de nationella parlamenten.

36. Europaparlamentet uppmanar rådet att anpassa sina arbetsmetoder till normerna för en parlamentarisk och deltagarbaserad demokrati i enlighet med fördragen, och upprepar att rådet måste vara lika ansvarstagande och insynsvänligt som de andra institutionerna.

37. Europaparlamentet stöder till fullo Europeiska ombudsmannens rekommendationer till rådet efter den strategiska undersökningen, nämligen a) att systematiskt registrera vilka ståndpunkter medlemsstaterna uttrycker i diskussionerna med förberedande organ, b) att ta fram tydliga kriterier, som är tillgängliga för allmänheten, för märkning av handlingar med "LIMITE" och c) att systematiskt se över handlingars "LIMITE"-status i ett tidigt skede, före det slutliga antagandet av en lagstiftningsakt och före informella förhandlingar i trepartsmöten, då rådet redan nått en preliminär ståndpunkt om förslaget. Parlamentet uppmanar rådet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra Europeiska ombudsmannens rekommendationer så snart som möjligt, för att garantera insyn i lagstiftningsdiskussionerna i sina förberedande organ.

38. Europaparlamentet anser att rådets nuvarande utbredda och godtyckliga praxis att förse de flesta förberedande handlingar i pågående lagstiftningsförfaranden med beteckningen "LIMITE" innebär en begränsning av medborgarnas rätt att få största möjliga tillgång till lagstiftningshandlingar.

Onsdagen den 10 februari 2021

39. Europaparlamentet noterar att det efter tribunalens dom i De Capitani-målet⁽¹⁰⁾, har skett en avsevärd ökning av antalet förfrågningar till parlamentet om tillgång till de flerkolumnsdokument som diskuterats vid trepartsmöten, och noterar med tillfredsställelse att parlamentet sedan domen har lämnat ut samtliga flerkolumnsdokument till vilka tillgång har begärts i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001. Parlamentet välkomnar detta, eftersom insyn i lagstiftningsprocessen bidrar till att öka institutionernas legitimitet i unionsmedborgarnas ögon. Parlamentet understryker att det allmänna kriteriet att tillgång bör ges till handlingar är det mest lämpliga verktyget för att samtliga EU-institutioner ska kunna svara på den enorma ökningen av begäranden om handlingar.

40. Europaparlamentet noterar att tribunalens dom i De Capitani-målet från mars 2018 anger att de åsikter från institutionerna som återspeglas i dokumenten med fyra kolumner inte kan anses omfattas av en allmän presumtion om sekretess. Parlamentet konstaterar att det känsliga innehållet i trepartsdokumentet inte i sig ansågs utgöra tillräckliga skäl för att vägra allmänheten tillgång.

41. Europaparlamentet påminner om att tribunalens slutsatser gäller för alla EU-institutioner och att tribunalen tydligt anger att om en handling som kommer från en EU-institution omfattas av ett undantag från allmänhetens rätt till tillgång, så måste institutionen tydligt bedöma och förklara varför tillgång till denna handling specifikt och i praktiken skulle kunna undergräva det intresse som skyddas genom undantaget, och särskilt varför fullständig tillgång till handlingarna specifikt och konkret skulle kunna undergräva beslutsprocessen, vilket alltså kräver att risken är rimligt förutsägbar och inte enbart rent hypotetisk. Parlamentet betonar att varje vägran att ge tillgång till handlingar måste motiveras till fullo i varje enskilt fall.

42. Europaparlamentet välkomnar det faktum att målet ClientEarth mot kommissionen avsevärt förtydligar omfattningen av begreppet "lagstiftningshandlingar", och att EU-domstolen konstaterade att handlingar som utarbetas i samband med en konsekvensbedömning ska betraktas som lagstiftningshandlingar och därmed inte kan skyddas av en allmän presumtion mot offentliggörande.

43. Europaparlamentet beklagar att rådgivningen från rådets, kommissionens och parlamentets respektive rättsliga avdelning är begränsad och att ledamöterna i andra utskott ofta inte ens har tillgång till råden från parlamentets rättstjänst. Parlamentet uppmanar institutionerna att säkerställa insyn och öppenhet.

44. Europaparlamentet noterar de undersökningar som inleddes 2020 av Europeiska ombudsmannen om praxis inom byrån Frontex när det gäller dess skyldigheter enligt EU:s bestämmelser avseende allmänhetens tillgång till handlingar. Parlamentet uppmanar med kraft byrån att följa upp Europeiska ombudsmannens slutsatser och genomföra hennes rekommendationer om att uppdatera registret över handlingar och offentliggöra hur många känsliga handlingar inom byrån som inte finns med i dess register över handlingar⁽¹¹⁾.

45. Europaparlamentet betonar visseblåsares viktiga roll för att avslöja fall av administrativa missförhållanden, och stöder åtgärder för att skydda visseblåsare mot repressalier. Parlamentet uppmanar alla institutioner att utvärdera, och, där så är nödvändigt, se över sina interna strukturer för rapportering av missförhållanden och tjänstefel.

46. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkra allmänhetens fulla tillgång till alla förhandsbeställningar som EU gör till privata företag på hälsoområdet, särskilt när unionen beställer vacciner.

Slutsatser

47. Europaparlamentet betonar att behovet av öppenhet bör balanseras och noggrant vägas mot behovet av att skydda personuppgifter och möjligheten att vid behov fatta beslut med ett visst mått av sekretess.

48. Europaparlamentet påpekar med eftertryck att alla undantag från allmänhetens tillgång till EU-handlingar eller information måste analyseras från fall till fall, med beaktande av att tillgången till sådana handlingar är regel, medan undantagen från denna regel är föremål för strikt tolkning.

49. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner, organ och byråer att utveckla en gemensam strategi för tillgång till dokumentation, även inom förfarandet för trepartsmaterial, och att ständigt utforska och utveckla nya metoder och åtgärder för att nå största möjliga öppenhet.

⁽¹⁰⁾ Tribunalens dom av den 22 mars 2018, Emilio De Capitani mot Europaparlamentet, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/137293>

Onsdagen den 10 februari 2021

50. Europaparlamentet uppmanar institutionerna att säkerställa insyn i lagstiftningsförfarandena på grundval av relevant lagstiftning och rättspraxis samt rekommendationerna från Europeiska ombudsmannen.

51. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att förbättra kommunikationen under hela lagstiftningscykeln och att proaktivt sprida fler av sina handlingar kopplade till lagstiftningsförfarandet, på ett så enkelt, användarvänligt och lättillgängligt sätt som möjligt, genom att offentliggöra handlingarna på sina webbplatser och via andra kommunikationsvägar. Parlamentet understryker att det behövs mer insyn i beslutsfattandet inom överträdelseförfaranden. Parlamentet uppmanar institutionerna att öka sina ansträngningar för att upprätta en särskild och användarvänlig gemensam databas med information om hur pågående lagstiftningsärenden fortskrider, enligt överenskommelsen i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, så att man möjliggör insyn i de olika faserna av lagstiftningsförfarandet och ger allmänheten en bättre bild av hur EU:s lagstiftning kommer till.

52. Europaparlamentet påminner om att unionens rika språkliga mångfald måste respekteras, i enlighet med artikel 3 i EU-fördraget och med stadgan. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att göra allt de kan för att tillhandahålla handlingar på Europeiska unionens alla officiella språk.

53. Europaparlamentet betonar att öppna demokratiska samhällen är beroende av medborgarnas möjlighet att få tillgång till flera olika verifierbara informationskällor, så att de kan bilda sig en uppfattning i olika frågor. Parlamentet påpekar att tillgång till information ökar ansvarsskyldigheten i beslutsfattandet och är grundläggande för fungerande demokratiska samhällen.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska ombudsmannen, unionens andra organ och byråer samt Europarådet.

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0044

Minskad ojämlikhet med särskilt fokus på fattigdom bland förvärvsarbetande

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om minskad ojämlikhet med särskilt fokus på fattigdom bland förvärvsarbetande (2019/2188(INI))

(2021/C 465/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av målet om sammanhållning, vilket inrättats i enlighet med artikel 3 i EU-fördraget, i synnerhet den uppåtgående sociala konvergensen,
- med beaktande av den övergripande sociala klausulen i artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av socialpolitiken enligt artikel 151 och följande artiklar i EUF-fördraget,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som avses i artikel 6 i EU-fördraget,
- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och särskilt dess principer 5 och 6,
- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner och rekommendationer,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och av dess ikraftträdande i Europeiska unionen den 21 januari 2011 enligt rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ⁽³⁾,
- med beaktande av Ursula von der Leyens politiska riktlinjer,
- med beaktande av kommissionens justerade arbetsprogram för 2020,
- med beaktande av det mål för fattigdom och social utestängning som fastställts i Europa 2020-strategin,
- med beaktande av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

Onsdagen den 10 februari 2021

- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om minimiinkomstens roll när det gäller att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2020 om europeiskt skydd av gränsöverskridande arbetare och säsongarbetare i samband med covid-19-krisen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 maj 2016 *Ett könsperspektiv på fattigdom* ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 november 2018 om situationen för kvinnor med funktionsnedsättning ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets jämställdhetsindex,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152),
- med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2017 om minimiinkomstpolitik som ett sätt att bekämpa fattigdom ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2017 om arbetsvillkor och osäkra anställningar ⁽¹³⁾,
- med beaktande av Internationella fackliga samorganisationens (IFS) globala rättighetsindex ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av rapporterna från Europeiska nätverket mot fattigdom och de relevanta rapporterna från Europeiskt handikappforum och *European Roma Grassroots Organisations Network*,
- med beaktande av de målsättningar som fastställts i den europeiska gröna given för att uppnå en rättvis omställning genom att ge tillgång till omskolningsprogram och arbetstillfällen i de nya ekonomiska sektorerna,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 januari 2020 *Ett starkt socialt Europa för rättvisa omställningar* (COM(2020)0014),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandena från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A9-0006/2021), och av följande skäl:

Ökad ojämlikhet och fattigdom

- A. En av EU:s styrkor är dess sociala modell. Den tekniska utvecklingen och den globala trenden med ökande ojämlikhet kräver att denna sociala modell omprövas och anpassas till vår moderna, snabba, komplicerade och oförutsägbara globala miljö.

⁽⁵⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0176.

⁽⁷⁾ EUT C 366, 27.10.2017, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT C 482, 23.12.2016, s. 31.

⁽⁹⁾ EUT C 76, 28.2.2018, s. 93.

⁽¹⁰⁾ EUT C 363, 28.10.2020, s. 164.

⁽¹¹⁾ EUT C 346, 27.9.2018, s. 156.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0054.

⁽¹³⁾ EUT C 334, 19.9.2018, s. 88.

⁽¹⁴⁾ <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2019>.

Onsdagen den 10 februari 2021

- B. Enligt Eurostats definition riskerar förvärvsarbetande att hamna i fattigdom när de arbetar över hälften av året och deras årliga disponibla inkomst per konsumtionsenhet är under 60 % av den nationella medianinkomsten för hushåll (efter sociala transfereringar). Enligt de senaste siffrorna från Eurostat riskerade 9,4 % av europeiska arbetstagare att drabbas av fattigdom under 2018 ⁽¹⁵⁾.
- C. Det finns ojämlikhet inom och mellan medlemsstaterna och den varierar kraftigt. Klyftan i nettoförmögenhet mellan den rikaste percentilen och alla andra ökar. Medan nettotillgångarna per hushåll för de svagaste 20 procenten i länderna i Eurogruppen sjönk 2017 ökade de relativt kraftigt för de starkaste 20 procenten ⁽¹⁶⁾, och de svagaste 20 procenten av hushållen hade en nettoskuld på i genomsnitt 4 500 euro medan de rikaste 10 procenten hade nettotillgångar på 1 189 700 euro ⁽¹⁷⁾.
- D. De faktorer som bidrar till fattigdom och de ökande skillnaderna i nettoförmögenhet är komplexa och sammanlänkade, och omfattar framför allt löneskillnader, klyftan mellan könen, bristen på bostäder till rimliga priser, diskriminering, låga utbildningsnivåer, tekniska förändringar i arbetslivet och strukturella förändringar på arbetsmarknaden. Produktivitetsökningar utan motsvarande löneökningar gör också att de ekonomiska skillnaderna inom och mellan medlemsstaterna ökar.
- E. Risken att fenomenet med inkomstexkludering ökar bland arbetstagare har framför allt påverkat lågutbildade personer, men även nyutexaminerade (däribland från universitet och högskolor) som ska in på arbetsmarknaden. Inkomstklyftan mellan dem som tjänar mest och minst kommer att öka.
- F. En av sex arbetstagare i EU har låglönejobb, dvs. de tjänar mindre än två tredjedelar av den nationella medianlönen, och denna andel ökar ständigt. De låga lönerna har inte hållit jämna steg med övriga löner i många medlemsstater, vilket har ökat inkomstskillnaderna och förvärrat fattigdomen bland förvärvsarbetande samt minskat låginkomsttagares förmåga att hantera ekonomiska svårigheter.
- G. Nedgången på arbetsmarknaden under den föregående krisen ökade dramatiskt antalet ofrivilligt deltidsanställda, som ofta arbetar i serviceyrken och sektorer på en låg eller lägre tjänstenivå med mycket hög risk för att bli arbetande fattiga.
- H. Jämställdhet mellan kvinnor och män och icke-diskriminering är ett grundläggande värde för Europeiska unionen enligt EU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- I. I EU-27 tjänar kvinnor i genomsnitt 15 % mindre än män ⁽¹⁸⁾, 9,38 % efter justering för olika orsaker ⁽¹⁹⁾. Flera decennier av löneskillnader mellan kvinnor och män har inneburit en pensionsklyfta på 37 % – en situation som skapar en ojämlikhet i ekonomiskt oberoende mellan äldre kvinnor och män.

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_01_41/default/table?lang=en

⁽¹⁶⁾ Household Finance and Consumption Network, *The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave*, ECB:s statistikdokument serie nr 36, mars 2020, s. 25. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpsps/ecb.sps36~0245ed80c7.en.pdf?bd73411fbeb0a33928ce4c5ef2c5e872>.

⁽¹⁷⁾ Household Finance and Consumption Network, *The Household Finance and Consumption Survey: Wave 2017 – Statistical tables*, juni 2020, s. 5. https://www.ecb.europa.eu/home/pdf/research/hfcn/HFCS_Statistical_Tables_Wave_2017.pdf?656f4e10de45c91c3-c882840e9174eac.

⁽¹⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/sv/headlines/society/20200227STO73519/lonogapet-mellan-konen-i-europa-fakta-och-statistik-grafik>.

⁽¹⁹⁾ Justering är en statistisk metod som gör det möjligt att jämföra befolkningsgrupper genom att hänsyn tas till skillnader i fördelningen av olika faktorer (verksamhetssektor, ålder, yrke osv.) mellan dessa befolkningsgrupper. Den ojusterade löneskillnaden mellan män och kvinnor beräknas som den relativa skillnaden mellan kvinnors och mäns genomsnittliga timlön. Den ger en enkel indikator på ojämlika löner, vilket förklarar varför politiska beslutsfattare använder den i så stor utsträckning. Den ojusterade löneskillnaden mellan män och kvinnor omfattar emellertid både den eventuella diskrimineringen mellan män och kvinnor när det gäller "ojämlik lön för lika arbete" och effekterna av skillnader i mäns och kvinnors genomsnittliga egenskaper på arbetsmarknaden. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/report-gender-pay-gap-eu-countries_october2018_en_0.pdf.

Onsdagen den 10 februari 2021

- J. Den ojämna fördelningen av omsorgsansvar i EU, där kvinnor bär en oproportionerligt stor börda som primära vårdgivare i familjen, kombinerat med begränsad tillgång till barnomsorg och äldreomsorg i vissa medlemsstater, leder till perioder av frånvaro från arbetsmarknaden och därmed till löne- och pensionsklyftor mellan könen. Denna ojämna fördelning av omsorgsansvar och ojämlika löner för arbete som oftast utförs av kvinnor, och den inverkan som avbrott i yrkeslivet har för karriären och pensionen, är alla faktorer som leder till fattigdom bland kvinnor.
- K. År 2017 var risken för fattigdom och socialt utanförskap 23,3 % för kvinnor, högre än för män (21,6 %) ⁽²⁰⁾.
- L. Lönegapet mellan kvinnor och män är i allmänhet mindre för dem som är nya på arbetsmarknaden ⁽²¹⁾. Lika möjligheter bör fortsätta att främjas för att ytterligare minska ojämlikheten mellan kvinnor och män.
- M. Kvinnor arbetar i betydligt större utsträckning i tjänstesektorn än i industrin, främst inom hälso- och sjukvårdssektorn och den sociala sektorn samt i detaljhandels-, tillverknings-, utbildnings- och affärssektorn, och en allt större andel kvinnor arbetar deltid och har tillfälliga anställningar.
- N. Jämställdhetsintegrering är ett viktigt verktyg i integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i alla EU:s politikområden, åtgärder och insatser, bland annat i arbetsmarknadsåtgärder och sociala åtgärder för att främja lika möjligheter och bekämpa alla former av diskriminering mot kvinnor.
- O. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter innehåller rekommendationer om jämställdhet, lika möjligheter och aktiva arbetsmarknadsåtgärder.
- P. I princip 6 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastslås att fattigdom bland förvärvsarbetande måste förhindras och att tillräckliga minimilöner måste säkerställas så att arbetstagarnas och deras familjers behov tillgodoses, med hänsyn till nationella ekonomiska och sociala förhållanden, samtidigt som tillgången till sysselsättning och incitament att söka arbete upprätthålls. När en princip i den europeiska pelaren för sociala rättigheter hänvisar till arbetstagare gäller den alla sysselsatta, oberoende av anställningens status, form eller varaktighet.
- Q. Ungdomar har svårt att hitta ett stabilt jobb av god kvalitet med tillsvidareanställning och upplever ofta perioder av långtidsarbetslöshet. I många medlemsstater får arbetsgivare ge yngre arbetstagare lägre lön, vilket diskriminerar yngre arbetstagare. Ungdomar har ofta obetalda praktikplatser utan möjlighet till anställning.
- R. Osäkra anställningar drabbar vissa grupper i större utsträckning än andra, där vissa befolkningsgrupper, såsom romer, har varit överrepresenterade när det gäller atypiska och osäkra låglönejobb. 80 % av romerna och deras barn lever på en inkomst som ligger under respektive nationell gräns för fattigdomsrisk ⁽²²⁾, oavsett om de arbetar eller inte. Romerna har drabbats hårt av pandemin och av åtgärderna för att begränsa spridningen ⁽²³⁾.
- S. 95 miljoner människor (21,7 %) i EU riskerar fattigdom och social utestängning, vilket gör att den ekonomiska överlevnaden, den sociala delaktigheten och livskvaliteten ⁽²⁴⁾ för var femte person i världens tredje största ekonomi är hotad. 85,3 miljoner människor (16,9 %) i EU har drabbats av fattigdom eller social utestängning efter sociala transfereringar.
- T. EU:s fattigdomsstatistik visar på stora skillnader när det gäller hur medlemsstaterna lyckats uppnå målet att minska fattigdom och social utestängning.

⁽²⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20181017-1?inheritRedirect=true>

⁽²¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics#Gender_pay_gap_much_lower_for_young_employees.

⁽²²⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_sv.pdf.

⁽²³⁾ <http://ergonetwork.org/2020/04/eu-recovery-plan-the-case-of-roma/>.

⁽²⁴⁾ Livskvalitet är föreställningen om människors välfärd (välbefinnande) mätt utifrån sociala indikatorer snarare än kvantitativa mått av inkomst och produktion (källa: Eurostat).

Onsdagen den 10 februari 2021

- U. 8,2 miljoner människor har tagit sig ur de kategorier som riskerar fattigdom eller social utestängning jämfört med referensscenariot för 2008, till stor del tack vare att arbetsmarknadsförhållandena förbättrats, att den allvarliga materiella fattigdomen minskat ⁽²⁵⁾ och att färre människor lever i hushåll med mycket låg arbetsintensitet ⁽²⁶⁾ i vissa medlemsstater.
- V. Trots att situationen i vissa medlemsstater har förbättrats avsevärt har EU missat Europa 2020-strategins mål att minska antalet människor (i absoluta tal) som riskerar fattigdom med 20 miljoner fram till 2020 jämfört med 2008.
- W. Vissa kategorier arbetstagare, såsom säsongarbetare eller vissa gränsarbetare löper särskilt stor risk att bli fattiga förvärvsarbetande och drabbas av social utestängning, och är ofta anställda på kort tid med liten eller ingen anställningstrygghet, inga arbetstagarättigheter eller inget socialt skydd.
- X. Det finns olika ekonomiska och sociala konsekvenser av otrygga levnads- och arbetsvillkor och av att vara fattig förvärvsarbetande, bland annat sämre subjektivt psykiskt välbefinnande, problem med boende och livsmiljö, dåliga relationer och känsla av social utestängning ⁽²⁷⁾.
- Y. Förvärvsarbetande som drabbas av fattigdom har ofta arbeten med oacceptabla arbetsförhållanden, såsom arbete utan kollektivavtal, överskridande av arbetstiden ⁽²⁸⁾ och arbetsmiljörisker.
- Z. I tider av ekonomisk nedgång har sådana arbetstagare en ännu svagare ställning på arbetsmarknaden.
- AA. Deltidsanställda, och särskilt ofrivilligt deltidanställda, löper överlag högre risk att drabbas av fattigdom när man kombinerar olika riskfaktorer, däribland att ha låg lön, instabil anställning, vara ensamstående inkomsttagare och ha beroende hushållsmedlemmar ⁽²⁹⁾.
- AB. 5,8 % av befolkningen i EU-27 levde i allvarlig materiell fattigdom 2019 och extrem fattigdom förekommer i flera regioner och samhällsgrupper. Denna andel kommer sannolikt att öka markant mot bakgrund av covid-19-pandemin, vilket gör det till ett ännu mer akut problem.
- AC. Energifattigdom är ett särskilt utbrett problem i Europa, där mellan 50 och 125 miljoner människor inte har råd med ordentlig värmekomfort inomhus ⁽³⁰⁾. 11 % av hushållen i EU har inte tillgång till internet ⁽³¹⁾.

⁽²⁵⁾ Med materiell fattigdom avses ett tillstånd av ekonomisk påfrestning, definierat som den påtvingade oförmågan (snarare än valet att inte göra det) att betala oväntade utgifter eller ha råd med en veckas semester utanför hemmet, en måltid med kött, kyckling eller fisk varannan dag, lämplig uppvärmning av en bostad eller varaktiga varor som tvättmaskin eller färg-tv. Allvarlig materiell fattigdom å andra sidan avser oförmågan att ha råd med minst 4 av följande 11 kategorier: låne- eller hyreskostnader, hushållsräkningar, avbetalningar på köp eller betalningar på andra lån, en veckas årlig semester, måltider innehållande kött, fisk eller protein varannan dag, oförutsedda utgifter, telefon (inklusive mobiltelefon), färg-tv, tvättmaskin, bil, värme (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview).

⁽²⁶⁾ Indikatorn "Boende i hushåll med mycket låg arbetsintensitet" definieras som antalet personer som bor i ett hushåll där personerna i arbetsför ålder arbetat mindre än 20 % av sin totala potential under de föregående tolv månaderna. Arbetsintensiteten i ett hushåll är förhållandet mellan det totala antal månader som alla personer i arbetsför ålder i hushållet har arbetat under inkomstreferensåret och det totala antalet månader som samma personer teoretiskt sett skulle ha kunnat arbeta under samma period. En person i arbetsför ålder är en person i åldern 18–59 år, exklusive studerande mellan 18 och 24 år. Hushåll som endast består av barn, av studerande under 25 år och/eller personer över 60 år undantas helt från beräkningen av indikatorn.

⁽²⁷⁾ Eurofound, *In-work poverty in the EU*, 5 september 2017.

⁽²⁸⁾ Enligt definitionen i arbetstidsdirektivet, EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽²⁹⁾ Eurofound, *In-work poverty in the EU*, 5 september 2017.

⁽³⁰⁾ https://ec.europa.eu/energy/content/introduction-5_en.

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Digital_economy_and_society_statistics_-_households_and_individuals/sv.

Onsdagen den 10 februari 2021

- AD. Fattigdom ⁽³²⁾ i hushåll minskar ⁽³³⁾ långsamt: Vart fjärde barn under 18 riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning och är således fast i en ond cirkel där generation efter generation missgynnas ⁽³⁴⁾. Ensamstående föräldrar (34,2 %) och storfamiljer drabbas särskilt hårt ⁽³⁵⁾. Familjer med ett barn eller en släkting med funktionsnedsättning löper större risk att drabbas av fattigdom.
- AE. Hyrorna ökar konstant i de flesta medlemsstater. Den alltför höga boendekostnaden ⁽³⁶⁾ i EU är 9,6 %, vilket innebär att människor som bor i dessa hushåll lägger 40 % eller mer av sin disponibla inkomst per konsumtionsenhet på boendet ⁽³⁷⁾. I vissa medlemsstater är boendekostnaderna så höga som 50–90 % ⁽³⁸⁾. Låginkomsthushåll i EU som hyr sin bostad har en medianbostadskostnad på mellan 20 % och 45 % av deras disponibla inkomster.
- AF. En av de största orsakerna till skillnaderna i nettoförmögenhet är förändringar i bostadspriserna. Bristen på bostäder till rimliga priser håller på att bli den största orsaken till ojämlikhet i många medlemsstater.
- AG. Hemlösheten ökar runtom i Europa, där omkring 700 000 personer uppskattas ha varit hemlösa under 2019 ⁽³⁹⁾: 70 % mer än för tio år sedan ⁽⁴⁰⁾.
- AH. År 2017 uppskattade man att andelen unga i åldern 18–24 år i Europeiska unionen som riskerade fattigdom trots att de hade anställning låg på 11 % och så högt som 28,2 % i Rumänien ⁽⁴¹⁾.
- AI. Fattigdomen bland äldre fortsätter att öka. Fattigdomsriskerna bland personer över 65 låg i genomsnitt på 16,1 % (EU-27). Denna andel kommer att fortsätta öka främst beroende på de osäkra och atypiska anställningar som är särskilt vanliga bland äldre ⁽⁴²⁾.
- AJ. Fattigdom bland förvärvsarbetande gör att arbetet förlorar sin grundläggande mening, dvs. att ge de anställda och deras familjer ett anständigt liv, eftersom de hindras från att bli ekonomiskt oberoende.
- AK. I artikel 4 i Europarådets europeiska sociala stadga föreskrivs att alla arbetstagare har rätt till en rättvis lön som är tillräcklig för att de och deras familjer ska ha en rimlig levnadsstandard.

Täckningsgraden för kollektivavtal minskar

- AL. Täckningsgraden för kollektivavtal i OECD-länderna har minskat under de senaste tre årtiondena, från i genomsnitt 46 % till 32 %. I minst 14 EU-medlemsstater arbetar 50 % av de anställda utan kollektivavtal. I bara sju medlemsstater är täckningsgraden för kollektivavtal över 80 % ⁽⁴³⁾. Nedgången var snabbast i de länder som genomförde strukturella reformer riktade mot kollektivavtal ⁽⁴⁴⁾.

⁽³²⁾ Ett hushåll definieras i samband med undersökningar om sociala villkor som en hushållsenhet eller, driftsmässigt, som en social enhet med gemensamma arrangemang, med delade hushållsutgifter eller dagliga behov, med ett delat gemensamt boende. Ett hushåll omfattar antingen en person som lever ensam eller en grupp människor, inte nödvändigtvis besläktade, som bor på samma adress och har ett gemensamt hushåll, dvs. som delar minst en måltid per dag eller delar ett vardagsrum.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>.

⁽³⁴⁾ Eurostat, *EU statistics on income and living conditions (EU-SILC) methodology – 2011 intergenerational transmission of disadvantages* ([https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_\(EU-SILC\)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_(EU-SILC)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages)).

⁽³⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview.

⁽³⁶⁾ Andelen invånare som bor i ett hushåll där de totala boendekostnaderna (netto efter bostadsbidrag) utgör mer än 40 % av hushållets totala disponibla inkomst (netto efter bostadsbidrag).

⁽³⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Housing_statistics#Housing_affordability.

⁽³⁸⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi163/default/table?lang=en>.

⁽³⁹⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2020-01-13/11/housing-urgent-action-needed-to-address-homelessness-in-europe>.

⁽⁴⁰⁾ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/magazine/2019/Spring/Homeless_in_Europe_magazine_-_Spring_2019.pdf; <https://www.feantsa.org/en/news/2020/07/23/fifth-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2020>.

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190122-1?inheritRedirect=true>.

⁽⁴²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi012/default/table?lang=en>.

⁽⁴³⁾ OECD, Visser (2016) ICTWSS- databasen.

<https://www.etuc.org/en/document/etuc-reply-first-phase-consultation-social-partners-under-article-154-tfeu-possible-action>, s. 6, nr 15.

⁽⁴⁴⁾ Eurofound, *Industrial relations: Developments 2015-2019*, 11 december 2020.

Onsdagen den 10 februari 2021

- AM. Välsamordnade system för kollektivavtal med omfattande täckningsgrad ger goda resultat på arbetsmarknaden, och arbetstagare som omfattas av kollektivavtal har vanligtvis bättre arbetsvillkor och en bättre arbetsmiljö än de som inte gör det.
- AN. Antalet länder runt om i världen där arbetstagare inte har rätt att starta eller ansluta sig till en fackförening ökade från 92 till 107 länder mellan åren 2018 och 2019. Den största ökningen skedde i Europa. 40 % av Europas länder tillåter inte att arbetstagare ansluter sig till fackföreningar, och 68 % bröt mot strejkrätten, medan 50 % bröt mot rätten till kollektiva förhandlingar ⁽⁴⁵⁾.
- AO. För arbetstagare på landsbygden är det svårare att få facklig representation och förhandla fram lokala och sektoriella kollektivavtal, vilket också beror på sektorn.
- AP. Löneökningen för euroområdet låg under produktionsökningen mellan 2000 och 2016 ⁽⁴⁶⁾. Löneökningen har inte hållit takten med det ökade mervärdet, vilket har befast den ojämlikhet som redan finns.
- AQ. Kollektiva förhandlingar och sektorsvisa kollektivavtal reglerar både lönenivåer och arbetsförhållanden såsom arbetstid, betald ledighet, semester och möjligheter till kompetensutveckling.
- AR. Starka arbetsmarknadsparter och kollektiva förhandlingar kan ha en positiv inverkan på de allmänna lönenivåerna i Europa, bland annat på minimilönen och medianlönen. Kollektiva förhandlingar säkerställer att arbetstagare blir hörda och respekteras. Det finns bevis för ett positivt samband mellan arbetstagares delaktighet på arbetsplatsen och företagets resultat och intäkter ⁽⁴⁷⁾.

Fler atypiska och osäkra anställningar

- AS. Sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning (50,6 %) var 2017 betydligt lägre än den totala sysselsättningsgraden (74,8 %) ⁽⁴⁸⁾.
- AT. Personer med funktionsnedsättning löper därför större risk att drabbas av fattigdom som förvärsarbetande (11 % jämfört med EU-genomsnittet på 9,1 %) ⁽⁴⁹⁾.
- AU. Endast 20,7 % av kvinnor med funktionsnedsättning och 28,6 % av män med funktionsnedsättning har en heltidsanställning ⁽⁵⁰⁾.
- AV. I vissa medlemsstater förlorar personer med funktionsnedsättning ofta sina rättigheter till funktionsnedsättning när de börjar arbeta, vilket ökar risken att bli arbetande fattig.

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>.

⁽⁴⁶⁾ OECD, *Negotiating Our Way Up: Collective Bargaining in a Changing World of Work*, 18 november 2019, Figur 3.10, s. 125.

⁽⁴⁷⁾ Van den Berg, A., Grift, Y., van Witteloostuijn, A., *The effect of employee workplace representation on firm performance: a cross-country comparison within Europe*, forskningsrapport 2013-008, ACED 2013-016, Antwerpens universitet, april 2013.

⁽⁴⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/sv/headlines/society/20200604STO80506/parlamentet-efterlyser-en-ambitos-ny-handikappstrategi>.

⁽⁴⁹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34425.pdf>.

⁽⁵⁰⁾ Jämställdhetsindex 2019.

Onsdagen den 10 februari 2021

- AW. I vissa medlemsstater har personer med funktionsnedsättning som arbetar i skyddade verkstäder inte nödvändigtvis anställningsstatus, arbetstagarrättigheter eller garanterad minimilön⁽⁵¹⁾.
- AX. Att få personer med funktionsnedsättning in på arbetsmarknaden har visat sig vara ännu svårare i kölvattnet av den ekonomiska krisen⁽⁵²⁾.
- AY. Andelen arbetstagare som lever i ett hushåll som riskerar fattigdom har ökat från 8 % till 9,4 % på tio år, dvs. med 20,5 miljoner människor⁽⁵³⁾.
- AZ. Man har sett ett samband mellan ökningen av atypiska anställningsformer och den ökande andelen européer som riskerar att bli arbetande fattiga⁽⁵⁴⁾. 16,2 % av dem som arbetar deltid eller har visstidsanställning löper större risk att bli arbetande fattiga än de som har fast anställning (6,1 %).
- BA. Utbildningsnivån har stor betydelse för risken att bli arbetande fattig. Risken att drabbas av fattigdom som förvärvsarbetande är betydligt högre för lågutbildade arbetstagare. I vissa medlemsstater riskerar till och med högutbildade arbetstagare att bli arbetande fattiga⁽⁵⁵⁾.
- BB. Lönesättningen varierar inom EU.
- BC. Systemen för minimilöner – där sådana finns – varierar kraftigt i omfattning och täckning mellan medlemsstaterna⁽⁵⁶⁾. Minimilönesystemen varierar också när det gäller deras absoluta och relativa nivå, och det finns stora luckor i fråga om täckning och tillräcklighet för att säkerställa en rimlig levnadsstandard. Även om dessa skillnader minskar så fort prisskillnaderna har tagits med i beräkningen, så är skillnaderna i köpkraft fortfarande stora⁽⁵⁷⁾. Andelen personer med minimilön varierar också kraftigt mellan medlemsstaterna.
- BD. I bara tre medlemsstater ligger minimilönen genomgående över den fastställda fattigdomsgränsen (60 % av bruttomedianen), och i övriga medlemsstater utgör den inget skydd mot fattigdom. Ibland är vissa sektorer, grupper av arbetstagare och arbetsformer inte inkluderade i eller täckta av minimilönesystemen eller kollektivavtal.
- BE. Arbetstagare med minimilön har ofta svårt att få ekonomin att gå ihop. Sju av tio arbetstagare med minimilön har åtminstone "vissa" svårigheter att få ekonomin att gå ihop jämfört med fem av tio övriga arbetstagare, med stora skillnader mellan medlemsstaterna⁽⁵⁸⁾.
- BF. Nedgången i sysselsättning under finanskrisen 2008 ledde till en dramatisk ökning av antalet personer med atypiskt arbete, korttidsarbete och deltidsarbete, inklusive ofrivilligt deltidsarbete⁽⁵⁹⁾. OFrivilliga deltidsanställda arbetar vanligtvis i serviceyrken och sektorer på en låg eller lägre tjänstenivå och tillhör dem som löper störst risk att bli arbetande fattiga. Mer än en tredjedel av de deltidsanställda arbetar ofrivilligt deltid, och varannan har korttidsarbete⁽⁶⁰⁾.

⁽⁵¹⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/empl/dv/empl20141120-wss-people-disabilities-/empl20141120-wss-people-disabilities-en.pdf.

⁽⁵²⁾ Eurostat, Statistics Explained, *Europe 2020 indicators – poverty and social exclusion*, 11 juni 2020 (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Europe_2020_indicators_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=394836).
<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>.

⁽⁵³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>.

⁽⁵⁴⁾ Eurofound, *In-work poverty in the EU*, 5 september 2017.

⁽⁵⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps04/default/table?lang=en.

⁽⁵⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics.

⁽⁵⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics#Minimum_wages_expressed_in_purchasing_power_standards.

⁽⁵⁸⁾ Eurofound, *Minimum wages in 2020: Annual review*, 4 juni 2020.

⁽⁵⁹⁾ ETUI, *Benchmarking Working Europe 2019*, kapitlet *Labour market and social developments*, 2019.

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>.

⁽⁶⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU\(2016\)587285_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU(2016)587285_EN.pdf).

Onsdagen den 10 februari 2021

- BG. Vanliga tillsvidareanställningar på heltid står för 59 % av den totala sysselsättningen i EU, medan atypiska, och ofta men inte alltid osäkra, anställningar fortsätter att öka ⁽⁶¹⁾.
- BH. Korttidsarbete bidrar inte till en utveckling, fortbildning och anpassning av de anställdas kompetenser som stämmer överens med det föränderliga arbetslivet.
- BI. Det är stora skillnader i antalet arbetstagare med otrygga anställningar i EU inom parti- och detaljhandeln, transportsektorn, hotellindustrin, catering ⁽⁶²⁾ samt kultur- och evenemangssektorn.
- BJ. Fattigdom bland förvärvsarbetande kan även drabba unga yrkesverksamma med hög utbildningsnivå, i synnerhet i medlemsstater med hög ungdomsarbetslöshet. Andelen unga med universitetsexamen som är arbetande fattiga är visserligen lägre än bland lågutbildade unga, men andelen är ändå fortsatt hög i vissa medlemsstater. Dessa unga vuxna måste ofta nöja sig med låga löner, orättvisa arbetsvillkor, falskt egenföretagande, atypiska anställningsavtal och till och med odeklarerat arbete ⁽⁶³⁾.
- BK. De främsta skälen till att arbeta via digitala plattformar tycks vara extrainkomster, mer flexibilitet, att få erfarenhet, locka till sig fler kunder och att det saknas möjligheter på den traditionella arbetsmarknaden. Arbete via digitala plattformar är generellt sett positivt när det gäller att integreras på arbetsmarknaden ⁽⁶⁴⁾. Arbete via digitala plattformar är heterogent och leder till en universallösning som skulle undergräva framväxten av viktiga arbetsformer ⁽⁶⁵⁾.
- BL. Europeiska arbetsmyndigheten inrättades i juli 2019 i syfte att hjälpa medlemsstaterna och kommissionen att effektivt tillämpa och verkställa den unionsrätt som rör arbetskraftens rörlighet och samordningen av den sociala tryggheten. Europeiska arbetsmyndigheten förväntas nå full operativ kapacitet 2024.
- BM. Trots att kommissionen har meddelat sin avsikt att lägga fram ett förslag om ett europeiskt socialförsäkringsnummer har ännu inget konkret förslag lagts fram.
- BN. Andelen vuxenstuderande i EU var 11,1 % 2018. Målet för 2020 var 15 % ⁽⁶⁶⁾. Teknik och innovation har stor potential att öppna upp möjligheter, men trots det har mer än 40 % av de vuxna i EU inte grundläggande digitala färdigheter.

De ekonomiska och sociala konsekvenserna av covid-19-pandemin

- BO. Såväl arbetslösheten som osäkra och atypiska anställningar ökade kraftigt under finanskrisen 2008, och även under covid-19-krisen ligger fokus på sociala frågor som förlorade arbetstillfällen, korttidsarbete och hot mot exempelvis små och medelstora företags, små hantverksföretags samt små detaljhandlares och gränsarbetares ekonomiska överlevnad. Medelklassen krymper, klyftan mellan fattiga och rika växer och obalanserna inom och mellan medlemsstaterna förvärras av covid-19-krisen.
- BP. I april 2020, under covid-19-pandemin, minskades arbetstiden för 50 % av arbetstagarna i EU, och mer än en tredjedel (34 %) av dem som arbetade uppgav att den hade minskat "mycket" och 16 % uppgav att den hade minskat "lite" ⁽⁶⁷⁾.
- BQ. 75 % av EU:s medborgare anser att deras nuvarande ekonomiska situation är sämre än före covid-19-pandemin, och 68 % rapporterar svårigheter att få ekonomin att gå ihop och 68 % kan inte upprätthålla sin levnadsstandard i mer än tre månader utan inkomst. 16 % av arbetstagarna i EU tror att de antagligen kommer att förlora sina jobb inom kort ⁽⁶⁸⁾.

⁽⁶¹⁾ Eurofound, *In-work poverty in the EU*, 5 september 2017 (<https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/in-work-poverty-in-the-eu>).

⁽⁶²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>.

⁽⁶³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>.

⁽⁶⁴⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf.

⁽⁶⁵⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf.

⁽⁶⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190517-1>.

⁽⁶⁷⁾ Eurofound, *Living, Working and COVID-19 dataset*, 28 september 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁽⁶⁸⁾ Eurofound, *Living, Working and COVID-19 dataset*, 28 september 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

Onsdagen den 10 februari 2021

- BR. Den ekonomiska kris som orsakats av covid-19-pandemin kan få allvarliga och långvariga konsekvenser på arbetsmarknaden, särskilt för de unga eller för sårbara arbetstagare, eftersom den kan tvinga dem att ta osäkra och atypiska anställningar, vilket kraftigt kommer att försämra arbetsvillkoren och förstärka den befintliga ojämlikheten.
- BS. Covid-19-pandemin kommer därför med största sannolikhet att ha en direkt inverkan genom att den ökar fattigdomen och fattigdomen bland förvärvsarbetande ⁽⁶⁹⁾, särskilt bland de mest utsatta grupperna i samhället.
- BT. Covid-19-pandemin har visat på behovet av ett mer inkluderande socialt skydd som omfattar alla typer av arbetstagare, särskilt egenföretagare och plattformarbetare.
- BU. Låglönejobben och höglönejobben fortsätter att öka i antal, samtidigt som antalet medellönejobben minskar. Låglönejobb innebär inte låga kvalifikationer, särskilt inte för plattformarbetare. Efterfrågan på högutbildade arbetstagare ökar, även för låglönejobben.

1. Europaparlamentet betonar att EU i enlighet med artikel 31 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har en skyldighet att säkerställa att alla arbetstagare har hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden och vill att man uppmärksammar att fattigdom och utestängning från arbetsmarknaden och samhället förvärrar ojämlikheten och segregeringen. Parlamentet påminner om att kommissionen och medlemsstaterna vid genomförandet av sin politik bör stärka EU:s sociala modell ytterligare och beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för en rimlig levnadsstandard och ett fullgott socialt skydd för alla, samt kampen mot fattigdom och social utestängning.

2. Europaparlamentet betonar att det i EU-fördraget fastställs att unionen har en grundläggande skyldighet att verka för en hållbar utveckling i Europa som bland annat bygger på en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt en hög skydds nivå. Parlamentet betonar att EU bör bekämpa social utestängning och diskriminering och främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter.

3. Europaparlamentet håller med kommissionen om att inkomstskillnaderna i EU som världsregion är lägre än i vissa andra stora, utvecklade ekonomier, men att de fortfarande utgör ett problem. Parlamentet betonar att stor ojämlikhet är oroande ur rättvisesynpunkt, eftersom djupt rotad ojämlikhet kan leda till ojämlika möjligheter och minska den potentiella tillväxten. Parlamentet understryker att relativt stor ojämlikhet kan kopplas till större fattigdomsrisik, mer uttalad social utestängning och fler personer i ekonomiska svårigheter, och därmed leda till minskad social sammanhållning ⁽⁷⁰⁾.

4. Europaparlamentet konstaterar att fattigdomen bland kvinnor varierar avsevärt från en medlemsstat till en annan, men att risken för fattigdom och social utestängning är hög bland äldre kvinnor, ensamstående kvinnor, kvinnor med barn och ensamstående mödrar, flykting- och migrantkvinnor, färgade kvinnor, kvinnor från etniska minoriteter, homosexuella, bisexuella och transsexuella kvinnor samt kvinnor med funktionsnedsättning. Den allmänna trenden är att kvinnor löper större risk att hamna i fattigdom och social utestängning än män (22,8 % i EU under 2018). Parlamentet konstaterar att intersektionella riskfaktorer såsom inaktivitet, brist på barnomsorg och beroende familjemedlemmar gör att vissa kategorier kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom än andra.

5. Europaparlamentet betonar att en av två personer med utomeuropeisk bakgrund löper risk att drabbas av fattigdom och social utestängning, att det är särskilt vanligt med osäkra arbeten bland migrant- och flyktingkvinnor och att fattigdomen bland kvinnor i beroendeställning eller med irreguljär status är extremt hög. Parlamentet betonar att fyra av fem i den romska befolkningsgruppen har inkomster under fattigdomsgränsen och att färre än var femte romsk kvinna (16 år och äldre) yrkesarbetar. Parlamentet betonar att diskriminering i tillgången till och kvaliteten på utbildning och sysselsättning bidrar till denna situation. Parlamentet uppmanar EU att arbeta med medlemsstaterna för att säkerställa ett fullständigt genomförande av europeiska och nationella anställningsnormer, utan någon form av diskriminering, bland annat genom mekanismer för övervakning, klagomål och prövning som är effektiva, oberoende och tillgängliga för alla arbetstagare.

⁽⁶⁹⁾ <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>.

⁽⁷⁰⁾ Sysselsättning och social utveckling i Europa 2019 <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8219>.

Onsdagen den 10 februari 2021

6. Europaparlamentet påpekar att enligt Eurostat finns det för närvarande 64,6 miljoner kvinnor och 57,6 miljoner män som lever i fattigdom i EU:s medlemsstater, vilket visar att fattigdomen bland kvinnor och män skiljer sig åt. Parlamentet konstaterar att dessa siffror bara visar hur många kvinnor som påverkas och måste utvärderas tillsammans med andra indikatorer, till exempel ålder, förväntad livslängd, inkomstskillnader, lönegap mellan könen, hushållstyp och sociala transfereringar för att förstå dem fullt ut. Parlamentet betonar att kvinnors risk för fattigdom sannolikt underskattas och uppmanar medlemsstaterna att samla in uppgifter om fattigdom på ett sätt som återspeglar en persons hushåll och individuella situation, tillsammans med relevanta jämställdhetsuppgifter, och att göra jämställdhetsanalyser av fattigdomsstatistik och åtgärder mot fattigdom, eftersom man inte kan förutsätta att resurserna är jämt fördelade mellan kvinnor och män i hushållen.

Åtgärder mot ojämlikhet

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppnå målet om jämförbara levnadsvillkor genom uppåtgående social och ekonomisk konvergens, att motverka den ökande ojämlikheten inom och mellan medlemsstaterna och att öka solidariteten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka systemen för kollektivavtal och säkerställa ett socialt minimiskydd och ett socialt trygghetssystem för alla åldersgrupper. Parlamentet betonar att dessa mål kan uppnås genom instrument som inbegriper men inte är begränsat till minimiinkomst, minimilöner och minimipensioner inom den första pelaren⁽⁷¹⁾ i enlighet med varje medlemsstats befogenheter och lagstiftning, och med respekt för Europeiska unionens alla allmänna principer, inbegripet grundläggande rättigheter, proportionalitet, rättsäkerhet, likhet inför lagen och subsidiaritet.

8. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att arbetet för att förhindra och hantera fattigdom bland förvärvsarbetande måste vara en del av det övergripande målet att utrota fattigdomen i Europeiska unionen.

9. Europaparlamentet anser att tillgången till ekonomiskt rimliga och tillgängliga tjänster (särskilt offentliga tjänster) av god kvalitet är nödvändig för att minska ojämlikheter och fattigdomsnivån. Parlamentet anser därför att medlemsstaterna måste vidta åtgärder för att garantera tillgång till tjänster av god kvalitet och därmed allmän tillgång till hälso- och sjukvård, utbildning, bostäder till rimliga priser, energiförsörjning och socialt skydd.

10. Europaparlamentet är övertygat om att principen "arbete är det bästa skyddet mot fattigdom" inte alltid gäller i dag med låglönesektorer och osäkra arbetsvillkor (inklusive vissa former av atypiskt arbete) som påverkar de sociala trygghetssystemens hållbarhet och tillräcklighet. Parlamentet anser dessutom att effektiva kollektivavtal och effektiva lagstadgade minimilöner, i förekommande fall, är viktiga instrument för att bekämpa fattigdom.

11. Europaparlamentet påminner om att tillväxt är avgörande för att bekämpa otrygghet och fattigdom. Parlamentet är övertygat om att entreprenörskap måste främjas, inbegripet bland kvinnor och ungdomar. Parlamentet påminner om att små och medelstora företag, som skapar sysselsättning och välbefinnande och utgör själva ryggraden i den europeiska ekonomin, måste stödjas. Parlamentet påminner om att de ger livskraft till bygder och bidrar till innovation och till skapandet av en konkurrenskraftig, diversifierad och hållbar arbetsmarknad. Parlamentet understryker att EU-lagstiftning bör gynna företag, i synnerhet små och medelstora företag.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja kollektivavtal på grundval av sina skyldigheter enligt ILO-konventionerna och den reviderade europeiska sociala stadgan och sina åtaganden inom ramen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter och målen för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anpassa sin nationella lagstiftning om den hindrar kollektiva förhandlingar och rätten att organisera sig, förhandla om och sluta kollektivavtal samt att respektera och upprätthålla rätten till rättvisa minimilöner, i förekommande fall.

13. Europaparlamentet understryker att den tekniska utvecklingen och förändringarna i ekonomins struktur leder till att den ekonomiska verksamheten och de högkvalificerade jobben allt oftare koncentreras till storstadsområden, vilket spår på den sociala och geografiska ojämlikheten. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka investeringarna i digital teknik i landsbygdsområden för att stärka de offentliga tjänsterna, förbättra deras kvalitet och effektivitet och skapa nya sätt att leverera tjänster till avlägsna och missgynnade regioner, för att hantera ojämlikhet och skapa bättre arbetstillfällen.

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om kompetensagendan. Parlamentet framhåller att en låg utbildningsnivå är en av de underliggande orsakerna till fattigdomen bland förvärvsarbetande, och måste åtgärdas.

⁽⁷¹⁾ Den "första pelaren" i en typisk trepelarstrategi för pensioner består av lagstadgade offentliga pensioner som förvaltas av staten och som vanligtvis finansieras genom socialförsäkringsavgifter och/eller allmänna skatteintäkter på grundval av fördelningsnyckeln. Källa: Utredningstjänstens briefing, *European Union pension systems: adequate and sustainable?*, november 2015.

Onsdagen den 10 februari 2021

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera lika tillgång till inkluderande utbildning för alla och att göra mer för att antalet elever med högst grundskoleutbildning ska minska.
16. Europaparlamentet understryker att högkvalitativ utbildning från tidig ålder, yrkesutbildning, omskolning och kompetenshöjning är avgörande för att minska ojämlikhet och öka arbetstagarnas förmåga att anpassa sig till det föränderliga arbetslivet och underlätta en framgångsrik övergång till arbete.
17. Europaparlamentet uppmanar därför medlemsstaterna till ett nära samarbete med arbetsmarknadens parter, utbildningsanordnare, företag och andra berörda aktörer för att stärka och förbättra utbildningssystemen och deras kvalitet och relevans för arbetsmarknaden och den personliga utvecklingen, bland annat för att ge människor tillgång till livslångt lärande.
18. Europaparlamentet betonar att den digitala omvandlingen och det ökande antalet högkvalificerade yrken kräver riktade investeringar i livslångt lärande. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erbjuda konsekvent och omfattande stöd för att utveckla den digitala kompetens som krävs, även för äldre arbetstagare. Parlamentet efterlyser därför riktade investeringar i digital omskolning och kompetenshöjning för att arbetstagare ska kunna anpassa sig till förändringar och höja sina löner.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att erbjuda unga en adekvat utbildningsnivå som gör det möjligt för dem att matcha behoven och utmaningarna på arbetsmarknaden, och informera dem om deras arbetsrättsliga och sociala rättigheter så att de inte hamnar i atypiska och osäkra arbeten.
20. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen och medlemsstaterna att i händelse av en konflikt mellan grundläggande ekonomiska friheter och grundläggande sociala rättigheter och arbetstagar rättigheter, de sistnämnda behandlas på samma sätt som de ekonomiska friheterna på den inre marknaden.
21. Europaparlamentet efterlyser en övergripande europeisk strategi mot fattigdom med ambitiösa mål för att minska fattigdomen och utrota den extrema fattigdomen i Europa före 2030, i linje med principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och med hänsyn till målen för hållbar utveckling.
22. Europaparlamentet begär också att kommissionen och medlemsstaterna använder sig av finansiella instrument som ungdomsgarantin och EU-program för att bekämpa ungdomsarbetslösheten, förbättra ungdomars anställbarhet och uppmanar dem att ta stabila och säkra arbeten.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta krafttag mot skatteflykt och skattebedrägeri som ett viktigt sätt att minska ekonomisk ojämlikhet i medlemsstaterna och underlätta skatteuppbörden.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera sin ram för inrättande och utveckling av kooperativ och sociala företag, som automatiskt lägger större tonvikt vid rättvisa arbetsförhållanden och egenmakt för arbetstagarna.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa initiativ för att främja kvinnors egenmakt genom utbildning, yrkesutbildning och livslångt lärande samt genom tillgång till finansiering, kvinnligt entreprenörskap och kvinnors närvaro i framtidsinriktade branscher för att säkerställa tillgången till högkvalitativ sysselsättning. Parlamentet efterlyser framför allt mer främjande av STEM-ämnen, digital utbildning, artificiell intelligens och finansiella kunskaper för att motverka rådande stereotyper och säkerställa att fler kvinnor kommer in i dessa sektorer och bidrar till utvecklingen av dem.
26. Europaparlamentet lyfter fram den regelbundna dialogen mellan kvinnor som hotas av fattigdom och beslutsfattare via forum på nationell och regional nivå samt EU-nivå för att övervaka hur effektiva de nuvarande åtgärderna/tjänsterna är och föreslå lösningar.
27. Europaparlamentet understryker vikten av att säkerställa tillräckliga medel för icke-statliga organisationer och betona deras behov av tillgång till EU-medel för att få till stånd innovativa och effektiva tjänster och bekämpa fattigdom.
28. Europaparlamentet välkomnar kommissionens plan att utan dröjsmål lägga fram en barngaranti ⁽⁷²⁾.

⁽⁷²⁾ I enlighet med sin resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet med särskilt fokus på barnfattigdom (EUT C 366, 27.10.2017, s. 19), och Europeiska kommissionens politiska riktlinjer för 2019–2024: "För att stödja alla barn som behöver det kommer jag att skapa den europeiska barngarantin, som bygger på en idé från Europaparlamentet".

Onsdagen den 10 februari 2021

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa tillgång till godtagbara, tillgängliga, energieffektiva och hälsosamma bostäder till rimliga priser för alla och att göra mer för att främja subventionerat boende, inklusive offentligägda bostäder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka utbytet av bästa praxis kring en effektiv politik för subventionerat boende.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och lokala myndigheter att anta tillfredsställande bostadspolitiska åtgärder, att skapa förutsättningar och stöd för investeringar i subventionerade och bostäder till rimliga priser, och att hantera energifattigdom.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en strategisk EU-ram för nationella strategier mot hemlöshet med tanke på kopplingen mellan fattigdom bland förvärvsarbetande och hemlöshet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta brådskande åtgärder för att förebygga och bekämpa hemlöshet och förhindra tvångsavhysningar.
32. Europaparlamentet understryker vikten av att öka finansieringen till dem som har det sämst ställt inom ramen för Europeiska socialfonden+, som ett centralt inslag i den europeiska solidariteten och som ett sätt att bidra till kampen mot de värsta formerna av fattigdom i EU, t.ex. livsmedelsbrist och barnfattigdom.

Minimiskydd för levnads- och arbetsvillkoren

33. Europaparlamentet anser att ett regelverk som syftar till att reglera villkoren för distansarbete i hela EU behövs för att säkerställa rimliga arbets- och anställningsvillkor i den digitala ekonomin, och därigenom bidra till minskad ojämlikhet och hantera problemet med fattigdom bland förvärvsarbetande.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en EU-ram om minimiinkomst.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera i aktiva arbetspolitiska åtgärder så att de europeiska arbetstagarna och ekonomierna blir mer motståndskraftiga och arbetstagarna får värdefull kompetens.
36. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag till EU-direktiv för att se till att arbetstagare i EU skyddas av adekvata minimilöner som möjliggör en rimlig levnadsstandard.
37. Europaparlamentet betonar att direktivet bör innehålla tydliga skyddsåtgärder i de medlemsstater där lönerna i regel följer de kollektivavtal som förhandlats fram av arbetsmarknadens parter.
38. Europaparlamentet påminner om de åtgärder som föreslås i kommissionens politiska riktlinjer för 2019–2024 ⁽⁷³⁾, vilka syftar till att säkerställa att arbetstagare i unionen har en skäligen minimilön som möjliggör en rimlig levnadsstandard, oavsett var de arbetar.
39. Europaparlamentet påminner om att det, i enlighet med principen om upprätthållande av skyddsnivån och mer förmånliga bestämmelser, föreskrivs minimistandarder i direktiven om arbetstagares rättigheter, och att det står enskilda medlemsstater fritt att tillhandahålla högre skyddsnivåer och standarder.
40. Europaparlamentet anser att detta direktiv genom kollektivavtal och lagstadgade minimilöner bör säkerställa att inga arbetstagare eller deras familjer riskerar att drabbas av fattigdom och att alla kan försörja sig på sitt arbete och delta i samhället.
41. Europaparlamentet understryker att det slutliga direktivet bör garantera att lagstadgade minimilöner – i tillämpliga fall – alltid sätts över fattigdomsgränsen.
42. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter säkerställer minimilöner, i enlighet med nationell praxis, och beaktar deras inverkan på konkurrenskraften, jobbskapandet och fattigdomen bland förvärvsarbetande.
43. Europaparlamentet betonar att åtgärder måste vidtas för att säkerställa att de kostnader som är nödvändiga för att utföra arbetet inte dras ifrån minimilönerna av arbetsgivaren, såsom logi, kläder, verktyg, personlig skyddsutrustning och annan utrustning.

⁽⁷³⁾ En ambitiösare union – Min agenda för Europa, Europeiska kommissionens politiska riktlinjer för 2019–2024.

Onsdagen den 10 februari 2021

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra den rättsliga ramen om minimiarbetsvillkor för alla arbetstagare, särskilt för arbetstagare med osäkra arbetsvillkor, vilket också ofta är fallet för atypiska arbetstagare i gigeekonomin, och att förbättra denna ram genom att åtgärda luckor i lagstiftningen och förbättra befintliga direktiv⁽⁷⁴⁾ eller, i förekommande fall, genom att anta nya rättsakter.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa sociala trygghetssystem för alla arbetstagare och uppmanar kommissionen att komplettera och stödja medlemsstaternas insatser när det gäller social trygghet och socialt skydd för arbetstagare.
46. Europaparlamentet understryker att rörlighet för arbetstagare är nödvändigt för att få ut så mycket som möjligt av de europeiska medborgarnas begåvning och deras ambitioner, för att maximera företags och individers ekonomiska prestationer och framgångar och erbjuda många olika möjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avlägsna de befintliga hindren för rörlighet i Europeiska unionen.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att skälig anpassning erbjuds personer med funktionsnedsättning på arbetsplatsen⁽⁷⁵⁾.
48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekämpa strategier som ökar fattigdomen bland förvärvsarbetande, exempelvis odeklarerad övertid, opålitlig eller oförutsebar planerad arbetstid från arbetsgivarens sida, nolttimmesavtal, odeklarerad ekonomisk verksamhet och den grå ekonomin. Parlamentet påminner om att hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är arbetsgivarens ansvar och att arbetsrelaterad utbildning måste ske under arbetstid.
49. Europaparlamentet noterar att kommissionens europeiska toppmöte om plattformarbete, som skulle undersöka möjligheten att förbättra arbetsvillkoren för plattformarbetare, sköts upp på grund av covid-19-krisen. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att hålla detta möte så fort som möjligt.
50. Europaparlamentet noterar de samhälleliga konsekvenserna av plattformarbete, dvs. arbetstagare utan arbetstagar rättigheter och socialt skydd, och sociala avgifter och skatter som inte betalas in.
51. Europaparlamentet noterar kommissionens plan att anta ett lagstiftningsförslag⁽⁷⁶⁾ om plattformarbetare. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att anställningsförhållandet mellan plattformar och arbetstagare anpassas till den nya verkligheten med ett digitaliserat samhälle och en digital ekonomi, och att detta förtydligas genom att låta dessa arbetstagare omfattas av befintlig arbetsrätt och bestämmelser om social trygghet, för att förbättra plattformarbetarnas arbetsvillkor, kompetens och utbildning och säkerställa förutsägbara arbetstider för dem.
52. Europaparlamentet betonar att ett EU-lagstiftningsförslag bör säkerställa att plattformarbetare kan bilda organ som representerar arbetstagarna och organisera sig i fackföreningar för att sluta kollektivavtal.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt införliva och fullt ut genomföra direktivet om balans mellan arbete och privatliv⁽⁷⁷⁾.
54. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa generell tillgång till barnomsorg av hög kvalitet till överkomligt pris, i synnerhet för ensamstående föräldrar, föräldrar till barn med funktionsnedsättning och föräldrar med stora familjer. Parlamentet påminner om att tillgången till barnomsorg är särskilt viktig för arbetssökande och arbetstagare i instabila anställningssituationer, oavsett typ av avtal, samt tillgången till omsorgstjänster för personer med funktionsnedsättning eller omsorgsberoende anhöriga, för att förhindra att arbetstagare med omsorgsansvar fastnar i osäkra arbeten, vilket ofta gör dem till arbetande fattiga.
55. Parlamentet betonar att bättre alternativ för delad föräldraledighet kan ha positiva effekter på kvinnors sysselsättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att säkerställa att mottagare av ersättningen eller bidraget för föräldraledighet inte hamnar under fattigdomsstrecket.

⁽⁷⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1152 av den 20 juni 2019 om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor i Europeiska unionen (EUT L 186, 11.7.2019, s. 105).

⁽⁷⁵⁾ Tillhandahållandet av skälig anpassning är en skyldighet enligt EU-direktivet om likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16) och artikel 5 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

⁽⁷⁶⁾ Bilagor till kommissionens arbetsprogram 2021 (COM(2020)0690), politiskt mål nr 9 i avsnittet *Europa rustat för den digitala tidsåldern*.

⁽⁷⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1158 av den 20 juni 2019 om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhängigvårdare och om upphävande av rådets direktiv 2010/18/EU (EUT L 188, 12.7.2019, s. 79).

Onsdagen den 10 februari 2021

56. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa överensstämmelse med reglerna om jämställdhet, att ta itu med alla former av diskriminering, särskilt när det gäller löner och arbetsvillkor, att skapa lika möjligheter och att täppa till luckor i lagstiftningen som drabbar missgynnade grupper. Parlamentet vill dessutom att dödläget kring det övergripande antidiskrimineringsdirektivet bryts.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja lika deltagande och lika möjligheter för kvinnor och män på arbetsmarknaden och att ta initiativ för att främja kvinnors tillgång till finansiering, kvinnligt entreprenörskap och kvinnors ekonomiska oberoende.
58. Europaparlamentet understryker att åtgärder för att hantera löneklyftan mellan kvinnor och män och den efterföljande pensionsklyftan behövs för att hantera fattigdomen bland förvärvsarbetande kvinnor. Parlamentet noterar vikten av att det finns lämpligt ekonomiskt stöd för barnomsorg under mamma- och föräldradedigheten.
59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att låta ansvaret för vård av barn ingå i pensionsystemen när kvinnor inte kan arbeta och att lämpliga bidrag utbetalas under sådana perioder.
60. Europaparlamentet betonar att åtgärder för insyn i lönesättningen bör syfta till att åstadkomma lika lön och göra det möjligt för arbetsmarknadens parter att ingå kollektivavtal för att uppnå detta mål.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en handikappstrategi efter 2020 för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning inkluderas fullt ut på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att personer med funktionsnedsättning får den kompetens som behövs för ett arbete på den öppna arbetsmarknaden, och att de omfattas av arbetsrätten, socialt skydd och minimilöner.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att låta personer med funktionsnedsättning få behålla de bidrag som täcker de merkostnader som funktionsnedsättningen innebär när de kommer in på arbetsmarknaden eller när de överskrider en viss inkomstgräns, eftersom detta bidrar till fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta för att hjälpa personer med funktionsnedsättning att övervinna hinder.
63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera att personer med funktionsnedsättning kan utöva sina arbetstagar- och fackföreningsrättigheter på samma sätt som andra.
64. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning ⁽⁷⁸⁾ till kommissionen att utan dröjsmål lägga fram bindande åtgärder för insyn i lönesättningen i linje med sitt åtagande i jämställdhetsstrategin för 2020–2025 ⁽⁷⁹⁾. Parlamentet anser att dessa åtgärder bör respektera de nationella arbetsmarknadsparternas oberoende fullt ut.
65. Europaparlamentet insisterar på att insyn i lönesättningen bör vara arbetsgivarens ansvar i både den offentliga och privata sektorn, med vederbörlig hänsyn till små och medelstora företags särdrag, samtidigt som man förhindrar all praxis som gör att principen om lika lön för lika arbete inte kan uppnås.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hantera den fattigdom bland förvärvsarbetande som rör ungdomar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder mot falskt egenföretagande och exploatering av unga arbetstagare genom låga löner och otydliga eller orättvisa arbetsvillkor, vilket kan leda till fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet bekräftar det brådskande behovet av att se över och stärka den europeiska kvalitetsramen för praktikplatser för att inkludera principen om ersättning för praktik bland kvalitetskriterierna, samt att säkerställa adekvat tillgång till sociala trygghetssystem. Parlamentet upprepar att anställning av ungdomar inte bör betraktas som ett sätt att få billig arbetskraft och att unga bör ges rättvisa arbetsvillkor och löner samt normala anställningsavtal, också i enlighet med deras erfarenheter och kvalifikationer.
67. Europaparlamentet är bekymrat över att antalet atypiska och osäkra anställningar kan öka på grund av covid-19-krisen. Parlamentet betonar att lagstadgade minimilöner bör omfatta alla arbetstagare, inbegripet de kategorier av arbetstagare som för närvarande är exkluderade, exempelvis atypiska arbetstagare.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in mer detaljerad statistik om det ökade antalet osäkra arbeten och vissa former av atypiskt arbete på arbetsmarknaden, och att vidta motåtgärder genom att anpassa och modernisera befintlig arbetsrätt.

⁽⁷⁸⁾ Resolution av den 30 januari 2020 om lönegapet mellan kvinnor och män, punkt 2 (Antagna texter, P9_TA(2020)0025).

⁽⁷⁹⁾ Enligt strategin skulle kommissionen ha lagt fram bindande åtgärder för insyn i lönesättningen före utgången av 2020.

Onsdagen den 10 februari 2021

69. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas initiativ för att minska osäkra anställningar och få ett slut på bedrägliga metoder som syftar till att sänka löner och undvika sociala avgifter⁽⁸⁰⁾, och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag, inom ramen för sina befogenheter, i enlighet med fördragen.
70. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att de offentliga arbetsförmedlingarna bör fortsätta att erbjuda så många möjligheter till kvalitativ sysselsättning som möjligt.
71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fasa ut användningen av nolltimmeavtal. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda ofrivilligt deltidsarbete och att kämpa för att främja tillsvidareanställning och begränsa användningen av ständigt förnyade visstidsavtal.
72. Europaparlamentet är övertygat om att arbetsgivare ska bära hela ansvaret för att ge anställda den utrustning, de kläder och den försäkring som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter, utan kostnad för arbetstagarna själva. Parlamentet betonar att arbetsgivare har det fulla ansvaret för de utgifter eller den utbildning som behövs för att de anställda ska kunna utföra sitt arbete.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att EU-lagstiftning om arbetskraftens rörlighet och om samordning av de sociala trygghetssystemen efterlevs, och att framför allt se till att arbetstagarna informeras om sina rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier på ett språk som de förstår innan de undertecknar sina avtal⁽⁸¹⁾. Parlamentet uppmanar Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna att övervaka efterlevnaden av tillämplig arbets- och sociallagstiftning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta yrkesinspektioner och att involvera Europeiska arbetsmyndigheten i gränsöverskridande situationer.
74. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna bör säkerställa att de nationella yrkesinspektionerna genomför effektiva och adekvata kontroller och inspektioner, tillhandahåller lämpliga klagomålsmekanismer och upprätthåller rättigheterna för alla arbetstagare, särskilt de med osäkra anställningar och vissa former av atypiskt arbete, och se till att de får tillräcklig finansiering.
75. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det reviderade direktivet om utstationering av arbetstagare följs för att säkerställa ett verkligt skydd för arbetstagare i denna kategori.
76. Europaparlamentet betonar att övervakning och kontroll är särskilt viktigt när det gäller tredjelandsmedborgare som arbetar inom unionen för att de ska skyddas och inte utsättas för övergrepp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna till ett intensivt samarbete med Europeiska arbetsmyndigheten i detta avseende.
77. Europaparlamentet efterlyser verkliga kontrollbefogenheter för Europeiska arbetsmyndigheten för att effektivt bekämpa olagliga metoder samt exploatering av och övergrepp på arbetstagare.
78. Europaparlamentet välkomnar kommissionens riktlinjer av den 16 juli 2020 om skydd för säsongarbetare och rådets slutsatser av den 9 oktober 2020 om säsongarbetare.
79. Europaparlamentet noterar det stora antal framställningar som utskottet för framställningar har tagit emot, där utskottet uppmärksammas på att avtal om visstidsanställning missbrukas i både den offentliga⁽⁸²⁾ och privata⁽⁸³⁾ sektorn, och konstaterar i detta avseende att osäkra anställningar är den vanligaste orsaken till arbetsrelaterad stress. Parlamentet uppmanar kommissionen att behandla dessa framställningar och vidta effektivare åtgärder, i enlighet med sina och medlemsstaternas befogenheter, för att mer ändamålsenligt komma till rätta med fattigdom bland förvärvsarbetande, social utestängning och osäkra anställningar.
80. Europaparlamentet anser att prostitution är en allvarlig form av våld och exploatering som främst drabbar kvinnor och flickor. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta särskilda åtgärder för att bekämpa prostitutionens ekonomiska, sociala och kulturella orsaker, och att ge stöd åt prostituerade som underlättar deras återintegrering i samhället och arbetslivet.
81. Europaparlamentet anser att mer tonvikt bör läggas vid värden och åtgärder som främjar arbete och dess samband med en förbättrad livskvalitet, och att sådana värden och åtgärder bör bidra till att förbättra människors sociala och fysiska miljö på ett meningsfullt sätt.

⁽⁸⁰⁾ Till exempel att etablera dotterbolag (eller brevlådeföretag) och/eller bemanningsföretag i medlemsstater med lägre löner enbart i syfte att anlita utstationerade arbetstagare i stället för lokala.

⁽⁸¹⁾ I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1152 av den 20 juni 2019 om tydliga och förutsägbara arbetsvillkor i Europeiska unionen (EUT L 186, 11.7.2019, s. 105).

⁽⁸²⁾ Bland annat framställningarna nr 0240/18, 0328/18, 0365/18, 0374/18, 0396/18, 0419/18, 0829/2018, 0897/2018, 1161/2018, 0290/19, 0310/2019, 0335/2019, 0579/19, 0624/19, 0652/19, 0683/2019, 0737/2019, 1017/19, 1045/2019, 1241/2019, 1318/2019 och 0036/2020.

⁽⁸³⁾ Bland annat framställningarna nr 1378/2013, 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017, 0110/2018 och 0335/2019.

Onsdagen den 10 februari 2021

82. Europaparlamentet välkomnar att mobilitetspaketet har antagits. Parlamentet anser att mobilitetspaketet är ett starkt verktyg som kan användas för att bekämpa social dumpning och fattigdom bland förvärvsarbetande i transportsektorn. Parlamentet efterlyser ett snabbt och fullständigt genomförande av förordning (EU) 2020/1054⁽⁸⁴⁾ om körtider, viloperioder och färdskrivare som gäller lastbilsförare i hela Europa. Parlamentet betonar att ytterligare och liknande initiativ måste tas för att hantera social dumpning och fattigdom bland förvärvsarbetande i andra branscher där social dumpning och dåliga arbetsförhållanden förekommer, exempelvis luft- och sjöfartsindustrin.

83. Europaparlamentet anser att företag bör se praktikplatser som en investering och inte som gratis arbetskraft. Parlamentet påminner om att ungdomar sällan har andra inkomstkällor när de praktiserar. Parlamentet anser att praktikanternas bidrag är värdefullt och nödvändigt och att de förtjänar betalning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att avskaffa oavlönade praktikplatser och att garantera praktikplatser av hög kvalitet med rimlig lön.

84. Europaparlamentet anser att unga vuxna arbetstagare bör få lön som bygger på deras erfarenhet och att de inte bör diskrimineras genom att få betydligt lägre lön baserat enbart på deras ålder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att därför avskaffa lagstadgade löner under miniminivå för unga vuxna arbetstagare.

Kollektivavtal

85. Europaparlamentet konstaterar att oberoende arbetsmarknadsparter är värdefullt och betonar behovet av att säkerställa detta i varje medlemsstat och att övervaka efterlevnaden på EU-nivå. Parlamentet noterar kommissionens förslag⁽⁸⁵⁾ att skydda och stärka systemen för kollektivavtal på nationell nivå, särskilt på sektorsnivå.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja användningen av ESF+ för att bygga upp arbetsmarknadens parter kapacitet med målet att öka kollektivavtalen i Europa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta de institutioner och mekanismer som behövs för att stödja kollektivavtal, med särskild fokus på sektorsvisa kollektivavtal. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samråda med och involvera nationella arbetsmarknadsparter i lagstifningen när detta är relevant.

87. Europaparlamentet noterar kommissionens förslag att medlemsstaterna ska vidta åtgärder som skapar förutsättningar för kollektivavtal där täckningsgraden är mindre än 70 %⁽⁸⁶⁾ av arbetstagarna. Parlamentet betonar att arbetsmarknadens parter måste involveras i beslutsprocessen för att inleda sådana åtgärder. Parlamentet anser att åtgärder som vidtas i detta avseende inte får inkräkta på arbetsmarknadsparternas oberoende.

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och medlemsstaterna att säkerställa arbetstagarnas rätt att organisera sig och förhandla om och sluta kollektivavtal, och att vidta omedelbara åtgärder när denna rätt åsidosätts.

89. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att fackföreningar har tillgång till arbetsplatsen, även vid distansarbete, i syfte att organisera sig, utbyta information och samråda.

90. För att förhindra konkurrens på bekostnad av löner uppmanar Europaparlamentet med kraft kommissionen att förbättra direktiven om offentlig upphandling⁽⁸⁷⁾ så att endast de som inte undergräver befintliga kollektivavtal får lämna anbud. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa efterlevnad, kontroll och upprätthållande.

91. Europaparlamentet noterar att digitaliseringen och globaliseringen har lett till att egenföretagande och olika former av atypiskt arbete har ökat betydligt. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att bedöma om det är nödvändigt att anta åtgärder på EU-nivå som gör det möjligt för enskilda egenföretagare att förena sig och sluta kollektivavtal, liksom dess åtagande att vid behov föreslå regeländringar, och det nyligen genomförda offentliga samrådet i detta avseende. Parlamentet

⁽⁸⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1054 av den 15 juli 2020 om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 vad gäller minimikrav om maximal daglig körtid och körtid per vecka, minimigränser för raster och minsta dygns- och veckovila och av förordning (EU) nr 165/2014 vad gäller positionsbestämning med hjälp av färdskrivare (EUT L 249, 31.7.2020, s. 1).

⁽⁸⁵⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 28 oktober 2020 om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen (COM(2020)0682).

⁽⁸⁶⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv av den 28 oktober 2020 om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen (COM(2020)0682).

⁽⁸⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1). Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65). Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Onsdagen den 10 februari 2021

väntar på att konsekvensbedömningen av de första alternativen för framtida åtgärder ska offentliggöras. Parlamentet betonar att detta inte får användas för att fördröja andra initiativ från kommissionen som syftar till att hantera falskt egenföretagande och säkra rättigheter för atypiska arbetstagare.

92. Europaparlamentet anser att varje arbetstagare måste ha tillgång till en fullständig översikt över vem deras arbetsgivare är och vilka deras löne- och arbetsrelaterade rättigheter är, antingen i enlighet med sektorns kollektivavtal eller med nationell lagstiftning. Parlamentet anser att denna information bör vara tillgänglig för yrkesinspektionerna. Parlamentet menar att det skulle kunna vara i form av ett särskilt id-kort för gränsarbetare, vilket redan har visat sig vara effektivt i vissa medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen i detta avseende att snabbt införa ett digitalt europeiskt socialförsäkringsnummer. Parlamentet anser att ett europeiskt socialförsäkringsnummer mycket väl skulle kunna fungera som en kontrollmekanism både för enskilda individer och berörda myndigheter, för att garantera att ersättningen från socialförsäkringen betalas ut i enlighet med reglerna, och för att bekämpa socialförsäkringsbedrägeri.

Sociala konsekvenser av covid-19-pandemin

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera på EU-nivå för att utöka stödet till de små och medelstora företag som leds av kvinnor under och efter krisen.

94. Europaparlamentet framhåller att covid-19-krisen har fått stora konsekvenser för arbetstagare och missgynnade personer. Parlamentet understryker att de politiska reaktionerna på pandemin måste ha människan i fokus och bygga på global solidaritet. Parlamentet insisterar på att åtgärder för att bekämpa fattigdom och fattigdom bland förvärvsarbetande är särskilt viktiga och bör åstadkomma en snabb, rättvis och grön återhämtning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa ett tillfredsställande skydd för alla utsatta arbetstagare under pandemin och att arbeta tillsammans med arbetsmarknadens parter för att utveckla effektiva, praktiska och rättvisa lösningar på de utmaningar som pandemin har medfört. Parlamentet erinrar i detta avseende om att en tillräcklig andel av de ytterligare resurser som gjorts tillgängliga inom ramen för React-EU bör användas för att öka tillgängligheten till medel från fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) för att därmed hjälpa de mest behövande. Parlamentet understryker också vikten av att säkerställa att ESF+ tilldelas tillräckliga medel i den fleråriga budgetramen.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma de ekonomiska konsekvenserna av systemen för korttidsarbete för de personer som sägs upp eller permitteras, och de sociala konsekvenserna för personer i en otrygg situation. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att systemen för korttidsarbete inte är desamma i alla medlemsstater och att ersättningen varierar kraftigt, där anställda med låg ersättning löper särskild risk att bli arbetande fattiga. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att därför skydda arbetstagare så att de kan behålla sina arbeten, bland annat genom att tillhandahålla ekonomiskt stöd, t.ex. genom system för korttidsarbete, och stöd till personer med osäkra anställningar och vissa former av atypiskt arbete, och att överväga ekonomiskt stöd till vissa typer av enskilda egenföretagare som har förlorat sin ekonomiska bas på grund av krisen. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att skydda människor med en otrygg livssituation.

96. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att föreslå minimistandarder för sina respektive nationella arbetslöshetsförsäkringssystem och minimitrygghetssystem i form av rättsliga regelverk för en förbättrad social trygghet för Europas arbetstagare och invånare.

97. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att undvika att ofrivilliga deltidsanställningar ökar som en följd av covid-19-pandemin.

98. Europaparlamentet påminner om de oroväckande rapporter om överträdelser av gränsarbetares och säsongsarbetares rättigheter i fråga om deras arbets- och levnadsvillkor, som har kommit under krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att åtgärda missbruk och skydda de säsongsarbetares och gränsarbetares rättigheter som är anställda i underleverantörs- och försörjningskedjan. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna att säkerställa bostäder till rimliga priser för arbetstagare, utan att kostnaderna för dessa dras från deras löner.

99. Europaparlamentet betonar att covid-19-krisen har visat hur viktig sysselsättningen är inom de yrken som har identifierats som systemviktiga för vår ekonomi och vårt samhälle. Parlamentet påminner om att i vissa medlemsstater är många av de som arbetar i frontlinjen lågavlönade, undervärderade och underbetalda, och de får ofta stå ut med otrygga arbetsvillkor, delvis på grund av bristande hälsoskydd och socialt skydd. Parlamentet betonar att dessa yrken är kvinnodominerade. Parlamentet framhåller vikten av uppåtgående konvergens när det gäller vård och omsorg.

100. Europaparlamentet betonar att för att hantera större chocker bör medlemsstaterna anta långsiktiga strategier som bevarar sysselsättningen och arbetstagarnas kompetens och minskar pressen på de nationella offentliga finanserna.

Onsdagen den 10 februari 2021

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en vårdstrategi för EU där man beaktar de sociala effekterna för dem med vårdansvar, som till oproportionerligt stor del är kvinnor. Parlamentet betonar att en sådan strategi bör kräva betydande investeringar i vårdekonomin, stärkta åtgärder för att balansera arbetsliv med vårdansvar under en persons hela liv samt lösningar på arbetskraftsbrister, i synnerhet genom utbildning, erkännande av färdigheter och bättre arbetsförhållanden i dessa sektorer.

102. Europaparlamentet ser fram emot kommissionens kommande förslag om ett långsiktigt europeiskt system för arbetslöshetsåterförsäkring, med tanke på att uppsägningarna med största sannolikhet kommer att öka. Parlamentet begär att detta förslag ska omfatta länder i Ekonomiska och monetära unionen (EMU), och att de länder som inte ingår i EMU ska ges möjlighet att ansluta sig.

103. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att mildra de allvarligaste effekterna av covid-19 genom riktat stöd på EU-nivå och nationell nivå och att anslå tillräckliga medel. Parlamentet välkomnar i detta avseende skapandet av instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (Sure) och uppmanar medlemsstaterna att snabbt genomföra det. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att ekonomiskt stöd inte ges till företag som är registrerade i de länder som anges i bilaga 1 till rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att stödmottagarna respekterar de grundläggande värden som fastställs i fördragen och att företag som får offentligt ekonomiskt stöd skyddar arbetstagarna, garanterar rimliga arbetsvillkor, respekterar fackföreningar och tillämpliga kollektivavtal, betalar sin skatt och avstår från aktieåterköp eller utbetalning av bonusar till chefer eller utdelningar till aktieägare.

104. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i ökad bredbandstillgång, distansutbildning och distanslärande i de landsbygdsområden som riskerar avfolkning och generationsfattigdom.

105. Europaparlamentet föreslår att proaktiva åtgärder vidtas för att motverka en potentiellt hög arbetslöshet genom åtgärder på EU-nivå och nationell nivå och nationella sysselsättningsprogram, samt att främja en grön, digital, social, hållbar och rättvis omställning där ingen lämnas utanför, genom investeringar i nya, hållbara och tillgängliga arbetstillfällen av god kvalitet, omskolningsprogram, framtidsorienterad infrastruktur, innovation och digitalisering. Parlamentet anser att särskild hänsyn bör tas till främjande av ungdomars sysselsättning.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med krisens konsekvenser och att underlätta omställningen genom att ta hänsyn till regionala särdrag, och därmed garantera en snabb fördelning av tillgängliga medel, till exempel genom utbildning i framtidsorienterade jobb, kompetenshöjning och omskolning och genom att i detta syfte vidareutveckla ESF+ ekonomiskt.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att framför allt övervaka sektorer som kännetecknas av mycket otrygga anställningsförhållanden, för att förebygga att arbetstagare utnyttjas, exempelvis de med tillfällig anställning i jordbrukssektorn, där säsongarbetare konfronteras med orimliga arbetsvillkor som i vissa fall strider mot arbetstagar rättigheterna, men även mot arbetstagarernas grundläggande rättigheter.

108. Europaparlamentet betonar att låginkomsttagare löper högre risk att exponeras för covid-19 eftersom de arbetar i sektorer med betydligt mer mänsklig kontakt, exempelvis omsorgs- och transportsektorerna, eller börjar arbeta via digitala plattformar utan möjlighet till distansarbete. Parlamentet är starkt kritiskt till genomförandeperioden för klassificeringen av covid-19 i direktivet om biologiska agens⁽⁸⁸⁾. Parlamentet efterlyser en omedelbar översyn av direktivet om biologiska agens i syfte att anpassa det till globala pandemier och andra extraordinära omständigheter för att så snabbt som möjligt säkra ett fullständigt skydd av arbetstagare mot risken för exponering.

109. Europaparlamentet understryker att låginkomsttagare ofta arbetar i sektorer med hög risk för fysiska skador, vilket långsiktigt kan påverka deras fysiska och psykiska välbefinnande och deras framtida försörjningsförmåga. Parlamentet anser att den nuvarande arbetsmiljölagstiftningen inte fokuserar tillräckligt på förebyggande av arbetsskador. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt föreslå en ny strategisk ram för arbetsmiljö efter 2020 och uppmanar kommissionen i detta avseende att identifiera de utmaningar som arbetstagare i låglönesektorer står inför och lägga fram

⁽⁸⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/54/EG av den 18 september 2000 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agens i arbetet (EGT L 262, 17.10.2000, s. 21).

Onsdagen den 10 februari 2021

instrument så att de kan hantera dem. Strategin måste innehålla ett fokus på plattformarbetare och arbetstagare med olika former av atypiskt arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att ändra direktiv 2004/37/EG⁽⁸⁹⁾ för att se över och utvidga omfattningen av gränsvärdena för exponering på arbetsplatsen för ett antal carcinogener eller mutagena ämnen.

110. Europaparlamentet understryker att arbetsrelaterad stress förekommer ofta i låginkomstsektorer. Parlamentet anser att arbetsrelaterad stress måste vara en huvudprioritering i den europeiska arbetsmiljölagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i nära samarbete med nationella arbetsmarknadsparter föreslå ett direktiv om arbetsrelaterad stress med riktlinjer för företag om hur de ska hantera arbetsrelaterade stressfaktorer och krav på att alla företag utarbetar en företagspolicy om arbetsrelaterad stress.

111. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att säkerställa att genomförandet av återhämtningsplanen för Europa syftar till att utrota fattigdom och socioekonomisk ojämlikhet och är baserad på en effektiv mekanism med mål och referensmått som gör att man på ett korrekt sätt kan mäta de framsteg som har gjorts. Parlamentet framhåller att Europaparlamentet måste involveras fullt ut i både förhands- och efterhandsgranskningar av återhämtningsplanen och att alla valda ledamöter måste ges en formell roll för att säkerställa en fullt demokratisk och öppen utvärderings- och genomförandeprocess.

o

o o

112. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽⁸⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0045

Hur covid-19 påverkar ungdomar och idrott

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om hur covid-19 påverkar ungdomar och idrott (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen och protokoll nr 2 till fördragen om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av artikel 14 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2020 om rättigheter för personer med intellektuell funktionsnedsättning och deras familjer under covid-19-krisen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 september 2020 om kulturell återhämtning i Europa ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2020 om ungdomsgarantin ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2020 om den europeiska utbildningens framtid i samband med covid-19 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om hur covid-19 påverkar ungdomar och idrott (O-000074/2020 – B9-0005/2021),
- med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för kultur och utbildning, och av följande skäl:
 - A. Enligt Internationella arbetsorganisationen ⁽⁶⁾ slår den pågående covid-19-pandemin oproportionerligt hårt mot unga människor, som sannolikt kommer att drabbas av allvarliga negativa och långvariga effekter vad gäller deras ekonomiska situation, hälsa och välbefinnande, bland annat genom att de går miste om möjligheter till utbildning, volontärarbete och vidareutbildning i ett avgörande skede av sin utveckling.
 - B. Covid-19-pandemin har påverkat EU:s ungdoms- och utbildningsprogramms verksamhet på områdena ungdoms- och frivilligarbete, de nationella utbildningssystemen, sysselsättning och inkomster samt medborgerliga fri- och rättigheter på ett sätt som har förvärrat ojämlikheten. Detta framgår av statistik från OECD, som visar att bara omkring hälften av skoleleverna kan ta del av hela eller stora delar av undervisningen, trots medlemsländernas insatser för att tillhandahålla lösningar för nätbaserad utbildning. Situationen förvärrar den digitala klyftans effekter och hämmar utvecklingen av nödvändiga digitala färdigheter, samtidigt som det för elever med svårigheter inte alltid är tillräckligt att kunna ta del av undervisningen för att lära sig.
 - C. Unga har spelat en central roll i solidariska insatser som tillgodosett behov i deras lokalsamhällen till följd av covid-19-pandemin. Det har handlat om allt ifrån att leda upplysningskampanjer till att arbeta i frontlinjen som en del av Europeiska solidaritetskåren och delta i andra volontärinitiativ.

⁽¹⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Global rapport, *Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being*, 11 augusti 2020.

Onsdagen den 10 februari 2021

- D. Pandemins negativa effekter är så långtgående att de bidragit till ett krympande demokratiskt utrymme i medlemsstater i hela Europa. Många organisationer verksamma inom ungdomsarbete och idrott riskerar att tvingas stänga, vilket skulle påverka de etablerade strukturerna för europeiskt och internationellt samarbete negativt och avsevärt begränsa medborgardeltagandet.
- E. Covid-19-pandemins psykosociala effekter påverkar ungas mentala hälsa och förmåga att fungera socialt, på grund av både omedelbara och långsiktiga faktorer. Bristen på fritidsaktiviteter och de sociala restriktionerna påverkar barn och ungdomar med funktionsnedsättning oproportionerligt mycket.
- F. Covid-19-pandemin har fått förödande konsekvenser för idrotten och idrottsrelaterade sektorer och branscher. Den professionella idrotten har drabbats extremt hårt ekonomiskt, med drastiskt sjunkande intäkter på grund av att många evenemang på alla nivåer ställts in eller behövs hållas utan åskådare.
- G. Pandemins aktuella effekter på idrotten på halvprofessionell och gräsrotsnivå är förödande. Många idrottsklubbar står inför ett existentiellt hot eftersom de är av ideell natur och främst verkar på frivillig basis, vilket innebär att de drivs utan några finansiella reserver.
- H. De restriktioner som covid-19-pandemin medfört och den brist på tillräckliga möjligheter till regelbunden träning och utövning av kontaktsporter som detta inneburit har en negativ inverkan på idrottarnas framsteg och utveckling.
- I. Idrotten är en viktig ekonomisk sektor som står för 2,12 % av EU:s totala BNP och 2,72 % av den totala sysselsättningen i unionen med uppskattningsvis 5,67 miljoner arbetstillfällen.
- J. Idrotten fyller viktiga samhällsfunktioner, till exempel genom att främja social delaktighet, integration, sammanhållning och värden som ömsesidig respekt och förståelse, solidaritet, mångfald och jämlikhet, inbegripet jämställdhet. Idrott och idrottsrelaterat frivilligarbete kan förbättra särskilt ungdomars fysiska och psykiska hälsa och anställbarhet, och även bidra till att styra bort unga från våld, inbegripet könsrelaterat våld, och från brottslighet och narkotika.

Ungdomar

1. Europaparlamentet är bekymrat över den rådande pandemins konsekvenser slår hårdare mot ungdomssysselsättningen eftersom arbetsmarknaden för unga är särskilt känslig för konjunkturcykler och ekonomiska kriser. Detta skulle förstärka de negativa tendenserna i en sektor som till stor del domineras av instabila, lågavlönade deltidsarbeten med sämre rättsligt skydd och svagare normer för social trygghet.
2. Europaparlamentet understryker de särskilt kännbara följderna som den pågående pandemin har haft för unga som varken arbetar eller studerar och framhäver att man behöver åtgärda de problem som ungdomar från utsatta grupper ställs inför. Dessutom betonar parlamentet behovet av att ta hänsyn till de stora skillnaderna mellan könen i fråga om andelen unga som varken arbetar eller studerar.
3. Europaparlamentet framhåller att de sektorer som har drabbats hårdast är arbetsintensiva sektorer som ofta kännetecknas av låga löner, till exempel parti- och detaljhandel, hotell, restaurang och turism, vilka vanligtvis anställer lågutbildade personer och yrkesarbetande studenter. Arbetslösheten och fattigdomen bland unga har ökat stadigt sedan pandemins utbrott. Parlamentet menar att ungdomsarbetslösheten på kort sikt sannolikt kommer att stiga ännu mer och att den på lång sikt kan komma att ligga kvar på högre nivåer än före pandemin.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att motverka de förödande följderna för ungdomssysselsättningen, bland annat makroekonomisk politik (finans- och penningpolitik) där offentliga utgifter går till anställningsstöd eller ungdomsgarantier som ska stödja skraddarsydda system för bevarande och skapande av arbetstillfällen och för kompetenshöjning och omskolning av unga, men också investeringar i ekonomiska sektorer som kan fånga upp unga arbetssökande genom att erbjuda arbetstillfällen av hög kvalitet och anständiga arbets- och lönevillkor.
5. Europaparlamentet påminner om den roll som frivilligarbete spelar för utvecklingen av ungdomars livskunskap och arbetsfärdigheter. Ekonomiskt understött frivilligarbete skulle kunna hjälpa arbetslösa ungdomar att uthärda den ekonomiska chocken som covid-19-krisen förorsakat, samtidigt som de bidrar till samhället och får värdefull erfarenhet som underlättar övergången till långsiktig reguljär anställning. Parlamentet anser att Europeiska solidaritetskåren kan hjälpa

Onsdagen den 10 februari 2021

europiska ungdomar att bredda sina möjligheter bortom den lokala nivån. Kommissionen uppmanas i detta avseende att skapa klarhet och tillhandahålla enhetliga riktlinjer för genomförandet av program i krissituationer och för underröjandet av hinder för deltagande som orsakas av bland annat bristande flexibilitet i finansieringen, minskade anslag, ökade restriktioner när det gäller beviljande av visum för volontärer från partnerländer och underlåtenhet att säkerställa ungdomars rättsliga ställning som volontärer.

6. Europaparlamentet framhåller den vitala betydelsen av informellt och icke-formellt lärande, konst, idrott, volontärarbete och social verksamhet för att främja ungas delaktighet och social sammanhållning, verktyg som kan ha enorm inverkan på lokalsamhällen och hjälpa till att komma till rätta med många utmaningar i dagens samhälle.

7. Europaparlamentet betonar att Europeiska rådet, i och med överenskommelsen som nåddes den 21 juli 2020, borde ha varit mer ambitiöst i sitt stöd till de yngre generationerna, som är Europas framtid. Inte minst borde det ha gett ett större stöd till ungdomar i återhämtningsplanerna genom att avsätta 10 % till utbildning och öronmärka ett bidrag på 20 % till EU:s digitala strategi och förverkligandet av en digital inre marknad. Parlamentet understryker i detta sammanhang att sektorsspecifika program som är direkt ungdomsinriktade, såsom Erasmus +, Europeiska solidaritetskåren, ungdomsgarantin och barngarantin, eller som har potential att stödja omställningen till ett rättvisare och mer socialt och miljömässigt hållbart Europa, måste mobiliseras på ett sådant sätt att deras fulla potential kan uppnås. De riskerar nämligen att inte uppnå sina ambitiösa mål, vilket skulle vara en bitter besvikelse för ungdomar och framtida generationer.

8. Europaparlamentet understryker att den rådande pandemin har förvärrat den digitala klyftan i EU och betonar därför det akuta behovet av att främja digital kompetens för alla och uppmuntra till att i bred utsträckning använda, erkänna och validera alternativ, inbegripet informellt och icke-formellt lärande, såsom nätbaserade och digitala former för lärande och utbildning. Parlamentet efterlyser särskilt ett starkt fokus på och stöd för unga studerande som drabbats av inkomstbortfall inom teknisk utbildning, varvad utbildning och yrkesutbildning, samt utveckling och omfattande användning av digitala verktyg, undervisningsmaterial och innehåll av hög kvalitet, för att förhindra att människor lämnar skolan i förtid och säkerställa en smidig och effektiv övergång från skola till arbetsliv. Oavsett den särskilda kontexten med covid-19-pandemin betonar parlamentet att det är viktigt att upprätthålla närundervisning för att se till att ingen lämnas på efterkälken, särskilt små barn, utsatta grupper och ungdomar från svåra socioekonomiska förhållanden som saknar tekniska resurser och färdigheter.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna med kraft att öka investeringarna i digitala lösningar och digital kompetens för utveckling av praktiska färdigheter, kompetenser och kvalifikationer, att göra tillgången till digital kompetens tillgänglig för alla och att främja utvecklingen av oberoende, flerspråkiga, inkluderande och kostnadsfria verktyg för lärande online i syfte att förbättra den övergripande nivån av digitala färdigheter och digital kompetens som en del av genomförandet av handlingsplanen för digital utbildning (2021–2027). Parlamentet betonar att kompetens bland lärare, utbildare, rektorer, föräldrar och chefer behöver utvecklas för att förbättra utbudet av e-lärande, distanslärande och blandat lärande, med särskilt fokus på program för kompetensutveckling.

10. Europaparlamentet är bekymrat över att covid-19-krisen har lett till ökad ångest och rädsla bland ungdomar, vilket riskerar att få betydande konsekvenser för deras liv och övergången från skola till arbetsliv. Parlamentet yrkar på att på bred front använda individanpassad psykiatrisk vård, psykosocialt stöd och idrottsaktiviteter, antingen som fristående åtgärder eller i kombination, och att stärka stödet för psykiskt välbefinnande i utbildningsinstitutionerna för att se till att pandemin inte får långvariga psykologiska effekter. Parlamentet framhåller pandemins inverkan på ungdomar med funktionsnedsättning och ungdomar som bor på landsbygden och i avlägsna områden, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma denna grupps behov genom att anpassa tillgängliga stödåtgärder och stöd tjänster.

11. Europaparlamentet efterlyser en rättighetsbaserad strategi med förankring i principerna om icke-diskriminering och jämlikhet, som ska tillämpas på de olika politikområdena för att ta itu med de många olika former av diskriminering som ungdomar utsatts för under covid-19-krisen. Kommissionen och medlemsstaterna påminns om att det behövs en särskild strategi för att stödja och skydda utsatta grupper, såsom ungdomar med funktionsnedsättning, ungdomar från missgynnade förhållanden och som riskerar våld i hemmet, unga migranter och flyktingar samt unga hbtqi-personer. Parlamentet betonar att det är viktigt med fri tillgång till kvalitetsinformation om covid-19-pandemin som helhet, anpassad till ungdomars behov.

12. Europaparlamentet påpekar att verksamheter inom hela spektret av idrott och ungdomsarbete är särskilt hotade i hela Europa, vilket leder till ett krympande demokratiskt utrymme. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas med kraft att vidta åtgärder för att bevara strukturerna och garantera ett diversifierat utbud av ungdoms- och idrottsrelaterad verksamhet. Parlamentet påminner om att det behövs ett nära samarbete med lokala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och arbetsmarknadens parter i genomförandet av lösningar som är utformade för att stödja ungdomar och ungdoms- och idrottsorganisationer. Parlamentet framhåller den viktiga roll som organiserad idrott och ungdomsorganisationer spelar för den sociala sammanhållningen.

Onsdagen den 10 februari 2021

Idrott

13. Europaparlamentet är djupt oroat över att den skada som drabbat idrottssektorn ska bli bestående, inte bara när det gäller ekonomi och sysselsättning, utan även för samhället i stort.
14. Europaparlamentet understryker att idrott och fysisk träning är särskilt viktiga i pandemitider, eftersom de stärker den fysiska och psykiska motståndskraften. Parlamentet välkomnar det faktum att nedstängningarna enligt uppgift har fått en del människor att aktivt och allt oftare ägna sig åt individuella idrotter. Parlamentet är däremot oroat över den brist på fysisk aktivitet som noterats hos många ungdomar under nedstängningarna och de konsekvenser detta kan få för folkhälsan.
15. Europaparlamentet betonar att den europeiska modellen för idrott måste bevaras och främjas, eftersom solidaritet, rättvisa och en god värdegrund kommer att bli viktigare än någonsin för idrottssektorns återhämtning och gräsrotsidrottens överlevnad.
16. Europaparlamentet påminner också om att idrotten främjar och förmedlar värden såsom ömsesidig respekt och förståelse, solidaritet, mångfald, rättvisa, samarbete och medborgardeltagande, samtidigt som den bidrar till sammanhållning och integration av migranter och flyktingar. Parlamentet betonar att idrotten inte känner några gränser och förenar människor från olika socioekonomiska och etniska bakgrunder. Parlamentet anser att idrott på gräsrotsnivå spelar en särskilt viktig roll för att bidra till social delaktighet för personer med sämre förutsättningar, personer som tillhör utsatta grupper och personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att stärka delaktigheten genom idrott och att utforska nya vägar för att maximera dess genomslag och räckvidd. Parlamentet efterlyser ökat stöd till låginkomstfamiljer för att deras barn ska kunna delta i idrott och andra fritidsaktiviteter.
17. Europaparlamentet understryker att personer med funktionsnedsättning står inför betydande ekonomiska och organisatoriska utmaningar när det gäller tillgång till idrott, både på gräsrotsnivå och professionellt. Detta har förvärrats under covid-19-pandemin, och parlamentet uppmanar därför kommissionen att särskilt ta itu med detta problem i sin kommande handikappstrategi.
18. Europaparlamentet understryker att covid-19-pandemin har förödande konsekvenser på alla nivåer i hela idrottssektorn, särskilt för idrottsorganisationer och idrottsklubbar, ligor, gym och träningsanläggningar, idrottare, tränare, personal och idrottsrelaterade företag, inte minst arrangörer av idrottsevenemang och idrottsmedier. Parlamentet menar att vägen mot återhämtning kommer att bli en utmaning och understryker behovet av riktade hjälpåtgärder.
19. Europaparlamentet anser att de allmänna återhämtningsinstrument som antagits av EU som svar på krisen måste bidra till att stödja idrottssektorn på kort sikt, och uppmanar medlemsstaterna att se till att nationella stödfonder, strukturfonderna och nationella planer för återhämtning och resiliens gynnar idrottssektorn trots dess särdrag och organisatoriska strukturer.
20. Europaparlamentet understryker vikten av räddningspaket riktade till alla idrotter. Parlamentet lyfter fram att stora åskådarsporter inte sällan är bland de hårdast drabbade ekonomiskt, men att de samtidigt inte bör vara de enda att erbjudas ekonomiskt stöd eller på annat sätt prioriteras.
21. Europaparlamentet anser att det befintliga ekonomiska stödet kan visa sig otillräckligt och uppmanar kommissionen att undersöka alla tänkbara sätt att tillhandahålla ytterligare riktat stöd till både amatöridrotten och den professionella idrotten i syfte att stärka bärkraften i hela sektorn.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka idrottssektorns återhämtning och kriställighet i allmänhet, och gräsrotsidrottens i synnerhet, genom befintliga EU-program för vilka sektorn är stödberättigad, inbegripet programmet Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren, samt att se till att idrotten får full tillgång till faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ och programmet EU för hälsa. Parlamentet understryker att införlivandet av idrotten i respektive förordning och undanröjandet av alla hinder i ansökningsprocessen på nationell nivå är avgörande i detta avseende.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att grundligt bedöma de ekonomiska och sociala följderna av covid-19-pandemin för idrotten i medlemsstaterna och, på grundval av resultaten av denna bedömning, utarbeta en europeisk strategi för att hantera utmaningarna och mildra tänkbara följdverkningar.
24. Europaparlamentet efterlyser ett strukturerat och systematiskt utbyte av bästa praxis medlemsstaterna emellan för att hantera krisens inverkan på idrotten. Parlamentet vill också se en systematisk analys av idrottsdeltagandet och effekterna av covid-19. Parlamentet menar att det vore lämpligt att kartlägga utvecklingen av nya sätt att utöva idrott i situationer som kräver fysisk distansering.

Onsdagen den 10 februari 2021

25. Europaparlamentet anser att det finns ett akut behov av ett brett sektorsövergripande samarbete för att övervinna de utmaningar som har uppstått inom idrottssektorn till följd av covid-19-pandemin. Parlamentet understryker här att samarbete på alla nivåer bör uppmuntras. Detta gäller inte minst alla som är verksamma inom idrotten, den del av näringslivet som är knuten till idrotten och andra relevanta aktörer.
26. Europaparlamentet noterar att användningen av digitala lösningar, inte minst idrottsappar, har ökat under krisen. Parlamentet menar att en fortsatt digitalisering av idrottssektorn kommer att öka dess motståndskraft under eventuella framtida kriser. Parlamentet efterlyser framtagandet av digitala verktyg som gör det möjligt att finansiera idrottsaktiviteter under pandemin.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna alla åtgärder som vidtas för att hantera covid-19-pandemins följder för idrotten i en särskild EU-handlingsplan.
28. Europaparlamentet uppmanar rådet att prioritera åtgärder som syftar till att hjälpa idrottssektorn att hantera följderna av pandemin på kort och lång sikt i EU:s kommande arbetsplan för idrott.
29. Europaparlamentet anser att så länge pandemins framfart pågår är det viktigt att föra en samordnad dialog mellan europeiska och internationella idrottsförbund och medlemsstaterna för att diskutera möjligheterna att på ett säkert sätt fortsätta att anordna stora internationella idrottsevenemang och tävlingar. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att sträva efter en samordnad strategi när det gäller närvaro på arenor, reserestriktioner och covid-19-tester för att möjliggöra effektiv planering och ansvarsfull organisation av alleuropeiska idrottstävlingar.
30. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att stärka det förebyggande arbetet mot dopning under och efter covid-19-nedstängningarna för att främja idrottarnas hälsa och rent spel inom den europeiska idrotten.
31. Europaparlamentet menar att olika idrotter har påverkats i olika hög grad och att mindre klubbar, lägre divisionstävlingar och gräsrotsaktiviteter inom vissa idrotter har drabbats särskilt hårt på grund av deras ekonomiska beroende av små sponsorer och idrottarnas egna bidrag. Parlamentet betonar att amatöridrotten utgör grunden för den professionella idrotten, eftersom de små idrottsklubbarna på gräsrotsnivå i hög grad bidrar till unga idrottares utveckling och främst verkar på frivillig basis. Parlamentet understryker vikten av solidaritet inom det europeiska idrottsamfundet mellan och inom olika idrotter, och efterlyser ökat stöd till minoritets- och gräsrotsidrotten mot bakgrund av de ekonomiska svårigheterna med att upprätthålla deras verksamhet.
32. Europaparlamentet påpekar att de restriktioner som covid-19-pandemin medfört och den brist på tillräckliga möjligheter till regelbunden träning och utövning av kontaktsporter som detta inneburit har haft en negativ inverkan på idrottarnas framsteg och utveckling. Parlamentet anser att evenemangsarrangörer, tränare och idrottarna själva bör göras medvetna om de möjliga konsekvenserna av den långvariga bristen på intensiv träning. Parlamentet efterlyser samarbete mellan idrottsinstitutioner och idrottsorganisationer för att stödja projekt och idéer med fokus på att återfå den kapacitet som gått förlorad.
33. Europaparlamentet anser att arenor och idrottsanläggningar utgör kärnan i idrottens sociala struktur och de kulturella ekosystemen i våra samhällen. Parlamentet anser att öppnandet av dessa mötesplatser på nytt är avgörande för medborgarnas hälsa och välbefinnande och för den ekonomiska återhämtningen, både nu och i framtiden.

o

o o

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0050

EU:s associeringsavtal med Ukraina**Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om genomföranderapporten om EU:s associeringsavtal med Ukraina (2019/2202(INI))**

(2021/C 465/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 8 samt avdelning V, särskilt artiklarna 21, 22, 36, 37 och 49, i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), och femte delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, inbegripet ett djupgående och omfattande frihandelsavtal, som trädde i kraft den 1 september 2017, och den tillhörande associeringsagendan,
- med beaktande av inrättandet den 11 juni 2017 av en viseringsfri ordning för medborgare i Ukraina, till följd av Europaparlamentets och rådets ändringar av rådets förordning (EG) nr 539/2001,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav⁽¹⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 12 december 2018 om genomförandet av EU:s associeringsavtal med Ukraina⁽²⁾, och av den 21 januari 2016 om associeringsavtalen/de djupgående och omfattande frihandelsområdena med Georgien, Moldavien och Ukraina⁽³⁾, samt av sin rekommendation av den 19 juni 2020 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om det östliga partnerskapet inför toppmötet i juni 2020⁽⁴⁾,
- med beaktande av rapporterna från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR) om Ukraina, särskilt den 30:e rapporten om situationen för de mänskliga rättigheterna i Ukraina från september 2020,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport av den 19 juni 2020 om situationen för de mänskliga rättigheterna i den autonoma republiken Krim och staden Sevastopol i Ukraina,
- med beaktande av kommissionens och Europeiska utrikestjänstens gemensamma arbetsdokument av den 12 december 2019 om rapporten om genomförandet av Ukrainas associering (SWD(2019)0433),
- med beaktande av det gemensamma uttalandet efter det 22:a toppmötet mellan EU och Ukraina den 6 oktober 2020,
- med beaktande av rekommendationerna från och verksamheten i Parlamentariska församlingen Euronest, forumet för det civila samhället inom det östliga partnerskapet samt andra företrädare för det civila samhället i Ukraina,
- med beaktande av de slutliga uttalandena och rekommendationerna från mötet i kommittén för parlamentariskt samarbete mellan EU och Ukraina den 19 december 2019,
- med beaktande av slutsatserna från parlamentets valobservatörsuppdrag till det ukrainska presidentvalet den 31 mars och 21 april 2019 och till det tidigarelagda parlamentsvalet den 21 juli 2019,
- med beaktande av utbetalningen den 29 maj 2020 av ett lån på 500 miljoner euro till Ukraina som en del av kommissionens fjärde program för makroekonomiskt stöd,

⁽¹⁾ EUT L 303, 28.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 388, 13.11.2020, s. 116.

⁽³⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0167.

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av de stödpaket utan motstycke som EU infört för att hjälpa grannländerna i kampen mot covid-19-pandemin, särskilt de långfristiga lån på 1,2 miljarder euro som gjorts tillgängliga för Ukraina på mycket förmånliga villkor genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/701 av den 25 maj 2020 om makroekonomiskt stöd till utvidgnings- och grannskapspartner i samband med covid-19-pandemin ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 31 oktober 2019 från samordningsrådet Nato–Ukraina,
- med beaktande av den femte landsspecifika övervakningsrapporten från Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI), som offentliggjordes i september 2017, och slutsatserna om Ukraina angående genomförandet av 2017 års rekommendationer, som offentliggjordes i juni 2020,
- med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation till medlemsstaterna ⁽⁶⁾ om åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet, och av de normer som antagits av Europarådets parlamentariska församling,
- med beaktande av det valobservatörsuppdrag som utfördes av OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) och dess slutrapport av den 21 juli 2019 om det tidigarelagda parlamentsvalet i Ukraina,
- med beaktande av Transparency Internationals korruptionsindex från 2019, där Ukraina hamnar på 126:e plats av de 180 länder och territorier som bedömts (första plats är bäst),
- med beaktande av Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter samt den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk, som antogs den 5 november 1992,
- med beaktande av Venedigkommissionens yttrande över lagen om främjande av det ukrainska språket som Ukrainas officiella språk och dess yttrande över bestämmelserna i lagen om utbildning av den 5 september 2017, som avser användningen av det officiella språket och minoritetsspråk och andra språk inom utbildningen,
- med beaktande av Venedigkommissionens yttrande av den 10 december 2020 om Ukrainas författningsdomstol,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen och artikel 1.1 e i och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för internationell handel,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0219/2020), och av följande skäl:
 - A. Associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet är hörnstenen i Europeiska unionens förbindelser med Ukraina på grundval av politisk associering och ekonomisk integration och utgör en färdplan för reformer, vars fullständiga genomförande bör anses möjliggöra ett kontinuerligt närmande till unionen som gradvis leder till en integrering i unionens inre marknad och ett fullständigt utnyttjande av potentialen och fördelarna med associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet.
 - B. Ukraina har i enlighet med artikel 49 i EU-fördraget utsikter till medlemskap i EU och kan ansöka om medlemskap under förutsättning att landet ansluter sig till samtliga Köpenhamnskriterier och de demokratiska principerna, respekterar grundläggande friheter, mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter samt upprätthåller rättsstaten.
 - C. Vid det tjuogoandra toppmötet mellan EU och Ukraina bekräftade man Ukrainas europeiska ambitioner, välkomnade landets val att tillhöra Europa, erkände dess betydande framsteg i reformarbetet och välkomnade de resultat som redan uppnåtts i genomförandet av associeringsavtalet och framgångarna med det djupgående och omfattande frihandelsavtalet.
 - D. Under 2019 genomgick Ukraina en känslig valperiod, både på president- och parlamentsnivå, och landets hantering av valen samt det fredliga och ordnade maktöverlämnandet som följde förtjänar beröm.

⁽⁵⁾ EUT L 165, 27.5.2020, s. 31.

⁽⁶⁾ CM/Rec(2010)5, tillgänglig på https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cf40a

Torsdagen den 11 februari 2021

- E. De landsomfattande lokalvalen den 25 oktober 2020 utgjorde ytterligare ett test av demokratins tillstånd och en möjlighet till ytterligare konsolidering. Inför lokalvalen den 25 oktober 2020 gjordes försök att ändra vallagen under den pågående valkampanjen, och bristen på tydliga åtgärder för att hantera covid-19-situationen är fortfarande ett stort problem med avseende på antagandet av nya normer för säker röstning.
- F. Det begränsade valobservatörsuppdraget från ODIHR fann att lokalvalet i Ukraina den 25 oktober 2020 var särskilt viktigt efter den senaste tidens decentraliseringsreformer, som gett betydande makt och resurser åt de lokala myndigheterna, att valprocessen överlag var lugn, välorganiserad och öppen, att procedurerna mestadels efterlevdes och att Ukrainas centrala valkommission på det hela taget höll sig till alla rättsliga tidsfrister och handlade på ett opartiskt och öppet sätt som medgav insyn.
- G. Det civila samhället och valexperters rapporterade att lokala partiorganisationer, kandidater och medlemmar av valkommissionerna inte kunde förbereda sig ordentligt för kandidaternas registrering eftersom vallagen antogs omedelbart före valprocessen.
- H. Införandet av de toppstyrda kontrollmekanismer genom vilka principen om bindande mandat fastslogs, liksom kopplingen av partilistorna till ett lägsta antal på 10 000 väljare, försvagar valens demokratiska karaktär.
- I. Det civila samhället har kritiserat beslutet att inte hålla val i 18 lokala samhällen i de regeringskontrollerade områdena i regionerna Donetsk och Luhansk, utan någon tydlig motivering av detta beslut från den civil-militära förvaltningen, vilket i praktiken beröfvade omkring 475 000 väljare som bor i dessa samhällen deras rösträtt.
- J. För att snabbt genomföra den reform som utlovades under valrörelsen har takten i lagstiftningsarbetet, särskilt under andra halvåret 2019, varit särskilt intensiv, stundom på bekostnad av parlamentarisk granskning, insyn och lagstiftningskvalitet.
- K. Även om Ukraina har gjort betydande framsteg i genomförandet av åtaganden kopplade till associeringsavtalet och integrationen med unionen behöver flera av de reformer som inletts slutföras, särskilt på områdena rättsstatliga principer, god samhällsstyrning och korruptionsbekämpning. Trots märkbara framsteg, fortsätter den utbredda korruptionen att hämma Ukrainas reformarbete. Den pågående konstitutionella krisen utgör ett hot mot möjligheterna för presidenten och Verhovna rada att genomföra reformer. Oligarker tycks åter vinna politiskt inflytande. Vissa ytterligare åtgärder behöver fortfarande vidtas för att undvika en tillbakagång, med fokus på rättsväsendet.
- L. De antagna reformernas fulla potential utnyttjas inte, på grund av reformprocessens dynamik och därmed förbundna institutionella utmaningar. Reformerna skadas också av intern institutionell instabilitet och inkonsekvens, brist på tydliga riktmärken, svag kapacitet, begränsade resurser och externa faktorer såsom covid-19-pandemin, liksom en brist på politisk beslutsamhet att acceptera och säkerställa rättsväsendets och de ekonomiska institutionernas fullständiga oberoende och undvika selektiv användning av rättsväsendet.
- M. I det gemensamma uttalandet av den 31 oktober 2019 från samordningsrådet Nato–Ukraina uppmanas Ukraina att fullgöra sina internationella skyldigheter och åtaganden, att respektera mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter och att fullt ut genomföra Venedigkommissionens rekommendationer och slutsatser om lagen om utbildning.
- N. Den senaste rapporten från OHCHR belyser bristen på framsteg i straffrättsliga förfaranden avseende allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna som påstås ha begåtts av medlemmar av de ukrainska styrkorna, liksom förseningar och otillräckliga framsteg i utredningen av brott kopplade till Majdan.
- O. Enligt den senaste rapporten från Transparency International har den uppfattade korruptionen i Ukraina sjunkit till 2017 års nivåer.
- P. Stödet för modernisering, avoligarkisering, reformer och korruptionsbekämpning är fortfarande mycket stort bland allmänheten i Ukraina, och dessa förväntningar bör uppfyllas utan ytterligare dröjsmål.

Torsdagen den 11 februari 2021

- Q. Innan covid-19-pandemin bröt ut hade den ukrainska ekonomin återfått sin stabilitet och uppvisade tillfredsställande tillväxt och minskande arbetslöshet, vilket främjades av de framsteg som gjordes för att utnyttja potentialen i associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet.
- R. Ukrainas makroekonomiska stabilitet måste upprätthållas genom att landet fullgör sina IMF-åtaganden och genomför all strukturpolitik på medellång sikt som man enats om inom EU:s program för makroekonomiskt stöd, samtidigt som en stark och oberoende centralbank i Ukraina måste säkerställas.
- S. Den pågående globala krisen kräver en samordnad strategi och exceptionella paket av stödåtgärder. Alla nödåtgärder måste vara proportionerliga, tidsbegränsade och respektera de grundläggande friheterna.
- T. EU har bistått den ukrainska befolkningen från början av covid-19-pandemin och tillhandahållit ekonomiskt och materiellt stöd genom bilaterala och regionala program, såsom de program som unionen ställde till Ukrainas förfogande i mars, april och maj 2020.
- U. Covid-19-pandemin har fördjupat problemen i det ukrainska hälso- och sjukvårdssystemet. Trots att hälso- och sjukvården ska vara kostnadsfri enligt ukrainsk lagstiftning är det en annan verklighet som möter många av landets medborgare när de söker läkarvård på grund av att reformåtgärderna från Ukrainas hälsoministerium dragit ut orimligt länge på tiden.
- V. Mot bakgrund av covid-19-pandemin är det än viktigare att humanitärt bistånd fortsätter att tillhandahållas och att OSSE:s särskilda övervakningsuppdrag, FN-organ, icke-statliga organisationer och Internationella rödakorskommittén har obehindrat tillträde till de områden som inte kontrolleras av regeringen.
- W. Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet inom landets internationellt erkända gränser, liksom landets förmåga att genomföra nödvändiga ekonomiska och sociala reformer, undergrävs fortfarande allvarligt av riktade desinformationskampanjer, it-angrepp och andra hybridhot och av den olösta konflikten i den östra delen av landet, som orsakas av den pågående ryska militära aggressionen och ockupationen av stora delar av regionerna Donetsk och Luhansk, liksom av Rysslands fortsatta olagliga ockupation och annektering av den autonoma republiken Krim och staden Sevastopol, som förvärrar människorättssituationen och utgör ett hinder för att stärka landets välbefinnande, stabilitet och tillväxt.
- X. EU har kraftfullt fördömt den pågående ryska aggressionen mot Ukraina, inbegripet den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol i strid med landets suveränitet och territoriella integritet, och har antagit och kommer att fortsätta att tillämpa en politik för icke-erkännande av annekteringen. EU fortsätter i detta sammanhang att tillämpa restriktiva åtgärder mot personer och enheter som är inblandade i denna överträdelse av folkrätten.
- Y. EU förblir engagerat i de ansträngningar som görs inom NormandiefORMATET, OSSE, trepartsgruppen för Ukraina och OSSE:s särskilda övervakningsuppdrag i Ukraina, och har välkomnat Ukrainas konstruktiva inställning i NormandiefORMATET och trepartsgruppen för Ukraina samt uppmanat Ryssland till samma gensvar.
- Z. Den 17 juli 2014 sköts Malaysia Airlines flyg MH17 mellan Amsterdam och Kuala Lumpur ned över regionen Donetsk i samband med ryska försök att undergräva Ukrainas territoriella integritet, vilket ledde till att samtliga 298 passagerare och besättningsmän dödades. Den gemensamma utredningsgruppen under ledning av Nederländerna bekräftade att flyg MH17 hade skjutits ned med hjälp av en luftvärnsrobot av typen Buk som tillhandahållits av den Kurskbaserade 53:e luftvärnsbrigaden i de ryska markstridskrafterna.
- AA. En rättegång mot fyra huvudmisstänkta för nedskjutningen av Malaysia Airlines flyg MH17, som möjliggjorts tack vare Ukrainas samarbete med den gemensamma utredningsgruppen, inleddes enligt nederländsk rätt den 9 mars 2020. Den 10 juli 2020 väckte Nederländerna en mellanstatlig talan mot Ryska federationen vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna för dess roll i nedskjutningen av flyg MH17. Ryssland utövade påtryckningar på Ukraina för att landet skulle inkludera en femte person av intresse, Volodymyr Tsemach, i ett fångutbyte den 7 september 2019. Den 15 oktober 2020 drog sig Ryssland ensidigt ur trepartssamråden för att fastställa sanningen tillsammans med Australien och Nederländerna. Ryssland har konsekvent obstruerat alla ansträngningar för att ställa förövarna inför rätta, bland annat genom att förkasta den gemensamma utredningsgruppens resultat, genom att sprida desinformation om flyg MH17 och genom att utöva sin vetorätt i FN:s säkerhetsråd för att förhindra inrättandet av en internationell domstol.

Torsdagen den 11 februari 2021

- AB. EU har fördömt Ryssland för att ha upphört med sitt samarbete i MH17-utredningarna. EU har kraftfullt väddat till Ryssland att samarbeta fullt ut i utredningarna och rättegångarna om flyg MH17.
- AC. Sedan kriget bröt ut i östra Ukraina har omkring 13 000 människor dödats, varav en fjärdedel civila, och så många som 30 000 har sårats. Uppskattningsvis 1,5 miljoner ukrainare har tvingats fly från sina hem på grund av den väpnade konflikten med Rysslandsunderstödda väpnade grupper. Hundratals ukrainare har fängslats av Ryssland och dess ombud, samtidigt som många andra fortfarande är försvunna. Den pågående militära konflikten har orsakat en humanitär kris med förödande konsekvenser för 4,4 miljoner människor, varav uppskattningsvis 1,5 miljoner är internflyktingar. 3,4 miljoner människor som lever vid frontlinjen är i behov av humanitärt bistånd och skydd. Till följd av angrepp på offentlig infrastruktur har lokalbefolkningen begränsad tillgång till hälso- och sjukvård, skolor, vatten och sanitet.
- AD. Människorättssituationen i de ockuperade delarna av östra Ukraina och på den ockuperade Krimhalvön har försämrats avsevärt, samtidigt som kränkningar av yttrandefriheten, religionsfriheten och äganderätten, allvarliga begränsningar av utbildnings- och språkrättigheter, övergrepp mot medierna och påtvingat antagande av ryskt medborgarskap blivit systematiska och grundläggande mänskliga fri- och rättigheter inte garanteras. De självutnämnda myndigheterna på det ockuperade Krim fortsätter att trakassera krimtatarer och har åtalat dussintals av dem på grundval av falska anklagelser om terrorism. Centrumet för medborgerliga friheter i Ukraina uppskattar att minst 94 ukrainska medborgare har åtalats på politiska grunder på Krim eller i Ryssland, varav 71 är krimtatarer, däribland Marlen Asanov, Memet Beljalov, Timur Ibragimov, Sejran Salijev, Server Mustafajev, Server Zekirajev och Edem Smailov, vilka dömdes till fängelsestraff på mellan 13 och 19 år i september 2020.
- AE. Ukraina rankas på plats 96 i det internationella pressfrihetsindexet World Press Freedom Index för 2020. Ukraina har antagit ett antal reformer, bland annat en lag om insyn i medieägandet, men det krävs mycket mer än så för att lossa oligarkernas hårda grepp om medierna, uppmuntra redaktionellt oberoende och bekämpa straffrihet för våldsbrott mot journalister.
- AF. Mediellandskapet i Ukraina står fortfarande under starkt inflytande av oligarkiska medieägare, och medieställda, i synnerhet journalister som undersöker korruption och bedrägerier, utsätts ständigt för hot om våld, skrämsel och död, som i fallet med journalisten Vadym Komarov 2019, samtidigt som deras arbete ofta hindras av bland annat begränsad tillgång till information, rättsliga påtryckningar, såsom i samband med de straffrättsliga förfarandena mot Bihus.info, samt it-angrepp.
- AG. Ukraina har ett stort problem med bristande jämställdhet. Likhhet inför lagen innebär inte faktisk jämställdhet, utan i praktiken fortsätter kvinnor att stöta på stora hinder, särskilt på sina arbetsplatser. I Världsekonomet forum's globala jämställdhetsindex för 2018 ligger Ukraina på plats 65 av totalt 149 länder. Enligt indikatorn för inkomstskillnader i Ukraina tjänar kvinnorna endast 63,1 US-dollar när männen tjänar 100 US-dollar.
- AH. Hbti-personer och feministiska aktivister utsätts fortlöpande för hatpropaganda och våldsamma angrepp, och romer möts av diskriminerande uttalanden och hatpropaganda från statliga och lokala myndigheter och medierna.
- AI. Brottsbekämpande myndigheter har vid flera tillfällen vägrat att utreda brottsanmälningar från hbti-personer, närmare bestämt Pridedemonstranter, rörande hatbrott eller hatpropaganda, eftersom det saknas bestämmelser i strafflagen om lagföring av uppvigling till hat eller våld på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. ECRI har rekommenderat att strafflagen ska ändras så att sådana grunder omfattas och betraktas som försvårande omständigheter.
- AJ. Parlamentet erkänner de ukrainska myndigheternas ledarskap och politiska vilja i fråga om att ge nationella Pridedemonstranter tillräckligt med skydd. Hatpropaganda och hatbrott mot hbti-personer är dock fortfarande utbredd och polis skydd finns inte alltid, såsom framgick av de våldsamma angreppen under Kyiv Pride, där demonstranterna inte fullt ut kunde åtnjuta sin universella rätt till frihet att delta i fredliga sammankomster och samtidigt skyddas från våld.

Torsdagen den 11 februari 2021

- AK. Associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet syftade till en tillnärmning av Ukrainas nationella lagar och standarder till EU:s, även på det sociala området. Trots dessa åtaganden är genomförandet av associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet på det sociala området fortfarande otillfredsstillande. Ukraina har ratificerat de främsta internationella instrumenten, men har fortfarande inte genomfört dem.
- AL. Trots skyldigheterna enligt associeringsavtalet och de många uppmaningarna från fackföreningarna till regeringen om att vidta de åtgärder som krävs för att främja den sociala dialogen är konceptet med trepartssamråd fortfarande dysfunktionellt i grunden. Över ett årtionde efter att det nationella ekonomiska och sociala trepartsrådet inrättades är det fortfarande svagt och verkningslöst, utan något verkligt inflytande på den sociala dialogen, samtidigt som det konstant lider av underbemanning och inkonsekvens i samordningen av sin verksamhet. 2019 fick endast en tredjedel av de 177 landsomfattande ukrainska fackföreningar som var registrerade hos justitieministeriet möjlighet att delta i kollektivförhandlingar.

Gemensamma värden och allmänna principer

1. Europaparlamentet noterar att associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet återspeglar EU:s och Ukrainas gemensamma strävan efter politisk associering och ekonomisk integration och kan tjäna som reformplan, och betonar dess avgörande betydelse, särskilt i dessa exceptionella tider. Avtalet måste genomföras fullt ut och dess potential utnyttjas. De ukrainska myndigheterna uppmanas vidare kraftfullt att låta genomförandet fortsatt stå högt upp på dagordningen, trots de utmaningar som covid-19-pandemin utgör. Parlamentet betonar att EU:s stöd till Ukraina omfattas av stränga villkor och upprepar att Ukraina måste uppvisa ett förnyat åtagande om att genomföra reformer och sluta upp bakom unionens principer. Parlamentet påminner om att associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet behöver uppdateras så att det tar vederbörlig hänsyn till utvecklingen av de rättsliga ramarna och behoven av ekonomisk utveckling, och att övervakningsmekanismerna behöver stärkas. Parlamentet rekommenderar att EU och Ukraina drar nytta av den kommande regelbundna översynen av uppnåendet av associeringsavtalets mål för att undersöka möjligheterna att uppdatera handels- och sektorspecifika delar.
2. Europaparlamentet välkomnar de exempellösa stödpaket, däribland det makroekonomiska stödet, som unionen har ställt till Ukrainas förfogande som en del av Team Europa, för att hjälpa partnerländer att hantera covid-19-krisen. Parlamentet konstaterar att detta är ett avgörande prov på EU:s solidaritet i dessa kristider utan motstycke. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att skapa ett klimat som gynnar investeringar och att snabbt genomföra de överenskomna villkoren för utbetalningen av det makroekonomiska stöd från EU som anges i samförståndsavtalet. Parlamentet erinrar Ukrainas regering om att utbetalningen i december 2020 av den första delen på 600 miljoner euro av det makroekonomiska stödet på 1,2 miljarder euro, utan några särskilda politiska villkor, var ett engångsfall som berodde på stödets nödkaraktär, och detta får inte missbrukas för att backa från avtalade reformer.
3. Europaparlamentet är tillfreds med att OCSE/ODIHR:s valobservatörsuppdrag, med deltagande av Europaparlamentet, överlag bedömde att president- och parlamentsvalen 2019 var konkurrensutsatta och välorganiserade och sköttes på ett effektivt sätt, vilket bekräftar Ukrainas anslutning till unionens demokratiska värden och är särskilt anmärkningsvärt mot bakgrund av de pågående ryska försöken att destabilisera Ukraina. Parlamentet uppmanar eftertryckligen de ukrainska myndigheterna att få bukt med de brister som konstaterats i uttalandena från cheferna för Europaparlamentets delegationer och att följa rekommendationerna i slutrapporterna från OSSE/ODIHR:s valobservatörsuppdrag. Parlamentet fortsätter att vaksamt iakttä i vilken utsträckning de demokratiska normerna för fria och rättvisa val i Ukraina upprätthålls efter landets första lokalval sedan den välkomna decentraliseringsreformen. Parlamentet uppmanar den ukrainska regeringen att säkerställa fria och rättvisa valkampanjer utan oegentliga finansieringsmetoder och utan utrymme för röstköp. Parlamentet betonar att valprocessen och röstningsförfarandet på valdagen bör genomföras med högre säkerhetsstandard och att särskilda säkerhetsåtgärder bör vidtas för att förhindra spridningen av covid-19. Parlamentet konstaterar att valkretsar med enstaka mandat under det tidigare lagda parlamentsvalet i Ukraina 2019 avgränsades på ett sätt som inte gynnade en nationell representation av minoriteter. I vissa regioner, såsom Transkarpatien, observerades valfusk, till exempel genom att "klonade" kandidater ställde upp, vilket minskade chanserna för medlemmar av den ungerska minoriteten att ta sig in i parlamentet.
4. Europaparlamentet välkomnar den nya vallagen, som antogs i december 2019, inklusive dess bestämmelser om internflyktingars rättigheter. Parlamentet påminner dock om att löpande ändringar av vallagen under ett pågående val strider mot Venedigkommissionens rekommendationer, orsakar rättsosäkerhet och inverkar negativt på valkommissionernas arbete. Parlamentet uppmanar Ukraina att fortsätta att motverka olaglig kampanjverksamhet, röstköp, missbruk av administrativa resurser och rättsosäkerhet kring kampanjer i sociala medier.

Torsdagen den 11 februari 2021

5. Europaparlamentet insisterar på att vallagen bör förbättras och anpassas till internationella normer för att behandla frågor såsom kampanjverksamhet på sociala medier, insyn i kampanjutgifter och oberoende kandidaters tillgång till valprocessen. När det gäller lokalval betonar parlamentet dessutom vikten av att undanröja byråkratiska hinder för väljarregistrering av internflyktingar, att sätta ett ekonomiskt tak för kampanjverksamhet och att göra det möjligt för enskilda kandidater att delta, bland annat genom att ompröva planen att införa en kontantdeposition för kandidater i små samhällen.

Reformer och institutionella ramar

6. Europaparlamentet betonar vikten av prodemokratiska reformer och förtroende för institutioner som de effektivaste säkerhetsmekanismerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda de befintliga mekanismerna för att underlätta och stödja Ukrainas genomförande av reformer. Parlamentet föreslår att man i nära samarbete med det civila samhället utvecklar och genomför kvalitativa och kvantitativa mekanismer för att övervaka Ukrainas genomförande av reformer, inbegripet tydliga riktmärken, rekommendationer och principer för villkorlighet som ska användas för att förbättra metoderna för de årliga genomföranderapporterna, som bör bli effektiva vägledande verktyg för reformer.

7. Europaparlamentet framhåller behovet av uppgraderade styr- och rapporteringsmekanismer för bedömning av Ukrainas framsteg – särskilt när det gäller reformer av rättsväsendet, korruptionsbekämpning, statsägda företag, bolagsstyrning och energireformer – som kopplas till ekonomiskt stöd och investeringsstöd.

8. Europaparlamentet rekommenderar att man fokuserar på ett begränsat antal prioriteringar till vilka politiska insatser, ekonomiskt stöd och tekniskt bistånd koncentreras, i syfte att effektivt bygga upp den institutionella kapacitet som krävs för att reformerna ska bli framgångsrika på lång sikt, inte bara i fråga om lagstiftning utan också i praktiken. Parlamentet stöder ett stärkt sektorssamarbete mellan EU och Ukraina på prioriterade områden, såsom den digitala ekonomin, energi, klimatförändringar och handel. Parlamentet välkomnar Ukrainas ambitioner att närma sig politiken för EU:s digitala inre marknad och den europeiska gröna given genom att genomföra det relevanta regelverket.

9. Europaparlamentet erkänner Ukraina och de andra signatärerna av associeringsavtalet och det djupgående och omfattande frihandelsavtalet som associerade partner och efterlyser en förstärkt politisk dialog med dem för att främja ytterligare ekonomisk integration och lagstiftningsharmonisering. Parlamentet uppmanar EU, i enlighet med principen ”mer för mer”, att överväga att för de tre associerade länderna, däribland Ukraina, skapa en förstärkt samarbetsstrategi för reformer och investeringar som skulle vara villkorad på områden som inbegriper, utan att vara begränsade till, uppbyggnad av investeringskapacitet, transport, energi, rättsväsen och den digitala ekonomin, och som skulle bana väg för en ambitiös agenda för integration i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samordning med internationella finansinstitut, före utgången av 2020 föreslå en detaljerad, villkorad och skräddarsydd plan för ekonomi och investeringar för Ukraina och andra länder som är associerade med EU, mot bakgrund av hanteringen av konsekvenserna av covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar dessutom EU-institutionerna att analysera möjligheten att inkludera Ukraina och de andra associerade länderna som observatörer i arbetet i de kommittéer som inrättats i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och förordning (EU) nr 182/2011⁽⁷⁾ samt vid mötena i rådets arbetsgrupper och kommittéer, som ett sätt att visa EU:s engagemang för ytterligare integration och ett stärkande av ländernas inriktning på reformer och administrativa kunnande.

10. Europaparlamentet stöder en genomgripande översyn av associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet i enlighet med avtalets bestämmelser och i syfte att utnyttja dess fulla potential för politisk associering och ekonomisk integration, inbegripet förstärkt sektorsspecifik integration av Ukraina i EU.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppgradera försummade delar i associeringsavtalen/de djupgående och omfattande frihandelsavtalen när det gäller viktiga politikområden såsom jämställdhetsintegration och hantering av hälsokriser, samtidigt som man ser till att avtalen inte strider mot kravet på miljö- och klimatåtgärder eller initiativen inom den europeiska gröna given.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja investeringar i sektorer med potential till utveckling, tillväxt och konkurrenskraft i EU och som ytterligare skulle kunna främja ekonomisk diversifiering, såsom hållbar energi och klimat, den digitala inre marknaden och it-säkerhet samt transporter.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Torsdagen den 11 februari 2021

13. Europaparlamentet välkomnar Ukrainas framsteg med att uppfylla sina åtaganden enligt associeringsavtalet, särskilt på områdena jordbruk, energi, bankväsen, decentralisering, den digitala ekonomin, miljö och valförfaranden. Enligt associeringsavtalets översynsmekanism ("Pulse of the AA") fullföljdes dock endast 37 procent av de genomföranderelaterade uppgifterna under 2019 (en minskning från 52 procent 2018). Parlamentet erkänner de försök som gjordes under andra halvåret 2019 för att påskynda reformtakten, men uppmanar de ukrainska institutionerna kraftfullt att inte prioritera takten i lagstiftningsprocessen framför kvaliteten på den antagna lagstiftningen och betonar samtidigt vikten av att landet fortsätter att genomföra sina åtaganden.

14. I detta avseende understryker Europaparlamentet att Ukraina inte får glömma att nivån på det politiska, tekniska och ekonomiska stödet från EU kommer att vara beroende av i vilken utsträckning landet uppfyller sina åtaganden gentemot unionen och dess medlemsstater, särskilt när det gäller reformprocessen, respekten för mänskliga rättigheter, minoriteter och grundläggande friheter samt upprättandet av en verklig och effektiv rättsstat.

15. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma färdplan för regeringen och parlamentet som antogs 2018 och inrättandet av en gemensam plattform för europeisk integration i november 2019, och hoppas att dessa initiativ kommer att leda till ökad samordning mellan de olika institutioner som är delaktiga i utformningen, antagandet och genomförandet av reformerna. Parlamentet uppmanar Ukrainas parlament och regering att använda detta verktyg mer och på ett effektivare sätt och att se över sitt samarbete kring genomförandet av åtaganden kopplade till associeringsavtalet och lagstiftningsställningarna, i syfte att maximera synergieffekterna, särskilt i fråga om sakkunskap om EU-lagstiftning och efterlevnadsbedömningar.

16. Europaparlamentet lovordar Ukraina för dess framsteg med att reformera sin offentliga förvaltning, och betonar vikten av att inte sakta ner takten när det gäller fortsatta framsteg och att låta eventuella tillfälliga utnämningar under covid-19-perioden genomgå meritbaserade rekryteringsförfaranden så snart som möjligt. Parlamentet är medvetet om den stora utmaning som detta innebär för styrelse reformer, institutioner och offentlig förvaltning i Ukraina, och uppmanar kommissionen att tillhandahålla lämpligt tekniskt och finansiellt stöd.

17. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts inom den reform för decentralisering och stärkande av kommunerna som inleddes 2014 och som har visat sig vara en av de mest lyckade reformerna hittills. Parlamentet erkänner stödet från U-LEAD-projektet, som lett till att det bildats nästan ett tusen frivilligt sammanslagna lokalsamhällen med omkring 11,7 miljoner invånare. Parlamentet ser positivt på de åtgärder som hittills vidtagits för att decentralisera offentliga myndigheter och offentliga finanser genom ett paket med rättsakter och det praktiska genomförandet av dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga studera detaljerna i decentraliseringsreformen och att eventuellt använda den som en lyckad fallstudie för andra länder.

18. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ukraina att slutföra decentraliseringsreformen i en bred och öppen dialog, särskilt med lokala självstyrelseorgan och deras sammanslutningar, i syfte att öka de lokala myndigheternas autonomi och befogenheter och uppmanar till regelbundna utbyten mellan centralregeringen och nationella sammanslutningar av lokala och regionala myndigheter i fråga om all politik som kan få territoriella konsekvenser.

19. Europaparlamentet välkomnar anordnandet av den första omgången lokalval den 25 oktober 2020, med ett valdeltagande på över 36 %, där valdeltagandet var fritt och rättvist, men som kombinerades med ett samtidigt offentligt samråd, vilket enligt OSSE/ODIHR gav upphov till en otillbörlig politisk fördel och suddade ut åtskillnaden mellan stat och parti. Parlamentet uppmanar de statliga myndigheterna att respektera de lokala självstyrelseorganens autonomi och att stödja den administrativa kapaciteten hos kommuner och städer. Parlamentet vill se ett införande av begreppet territoriellt offentligt organ som juridisk person, vilket är etablerad praxis i EU och även erkänns i den europeiska konventionen om kommunal självstyrelse. Parlamentet välkomnar ändringen av budgetlagen, som innebär att en andel på 60 % av den lokala inkomstskatten för privatpersoner garanteras som ett nödvändigt bidrag till sunda offentliga finanser på lokal nivå. Parlamentet varnar för inrättandet av parallella strukturer på lokal nivå som skulle kunna ge upphov till behörighetskonflikter, utan föreslår att man överväger att tilldela befattningshavare dubbel behörighet, så att de har lokala befogenheter och samtidigt fungerar som den lägsta statliga myndigheten. Parlamentet noterar Verchovna Radas resolution av den 17 juli 2020 om bildande och upplösning av distrikt, enligt vilken arrangemangen avseende konsolidering av distrikt som regel kommer att vara tillämpliga även på territorierna på Krim och på distrikt i regionerna Donetsk och Luhansk, som för närvarande inte kontrolleras av Ukrainas regering.

Torsdagen den 11 februari 2021

Samarbete inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp)

20. Europaparlamentet är medvetet om Ukrainas unika erfarenhet och sakkunskap och välkomnar Ukrainas deltagande i uppdrag, stridsgrupper och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP), dess bidrag till EU:s stridsgrupper och ökande anpassning till EU:s uttalanden och förklaringar när det gäller internationella och regionala frågor, liksom dess bidrag, och gratulerar Ukraina till landets nya status som Nato-partner med utökade möjligheter.

21. Europaparlamentet välkomnar de framgångsrika åtgärder som vidtagits inom vetenskapligt och tekniskt samarbete, inbegripet inom rymdindustrin, och på försvarsområdet, i synnerhet konvergensen inom de operativa, utbildningsrelaterade och institutionella segmenten, och i genomförandet av de nödvändiga interna förändringarna i dessa sektorer. Parlamentet välkomnar Ukrainas vilja att delta i EU:s ramprogram för forskning och innovation, Horisont Europa, och ESA:s forskningsprogram. Parlamentet noterar det givande samarbetet mellan Ukrainas försvarsministerium och Europeiska försvarsbyrån och uppmuntrar till ytterligare utveckling av detta samarbete. Parlamentet uppmanar EU och Ukraina att främja samarbete inom säkerhet och försvar, och att ägna särskild uppmärksamhet åt konflikten i östra Ukraina och Rysslands försök att undergräva Ukrainas suveränitet samt kränkningen av dess territoriella integritet, genom försoning, samarbete på området för cybersäkerhet och kampen mot desinformation samt genom att arbeta för att stärka familjers, samhällets och statliga institutioners motståndskraft.

22. Europaparlamentet stöder Ukrainas möjliga deltagande i utvalda GSFP-projekt, inbegripet samarbete med Europeiska försvarsbyrån och framför allt det permanenta strukturerade samarbetet (Pesco), förutsatt att Ukraina uppfyller en överenskommen uppsättning politiska, materiella och rättsliga villkor, så som andra tredjeländer gör. Parlamentet välkomnar EU:s nyligen fattade beslut att bjuda in Ukraina till EU:s operation Althea i Bosnien och Hercegovina och uppmuntrar båda sidor – EU och Ukraina – att fortsätta utöka Ukrainas deltagande i EU:s uppdrag och insatser.

23. Europaparlamentet välkomnar det stärkta samarbetet mellan de ukrainska myndigheterna och den europeiska offentliga och privata sektorn för att bekämpa hybridhot, främst från Ryssland, vilka bl.a. syftar till att sprida falsk information, uppvigla till våld och driva på regeringsfientliga och antieuropeiska strömningar. Parlamentet anser det vara lämpligt och lämpligt för EU och Ukraina att så snart som möjligt inleda en dialog om cyberfrågor och stöder idén om att bredda dialogen om säkerhet och försvar i syfte att på ett lämpligt sätt reagera på aktuella och framtida hot, i synnerhet i linje med den globala säkerhetsstrategin för EU.

Ukrainas territoriella integritet och suveränitet

24. Europaparlamentet upprepar unionens orubbliga stöd och engagemang för Ukrainas oberoende, suveränitet och territoriella integritet inom dess internationellt erkända gränser, och sitt stöd för de internationellt samordnade sanktionerna mot Rysslands regering och mot aktörer som undergräver landets suveränitet och territoriella integritet, till dess att alla relevanta villkor för hävande av sanktionerna har uppfyllts, inbegripet det fullständiga genomförandet av Minskavtalen och återupprättandet av Ukrainas territoriella integritet inom dess internationellt erkända gränser.

25. Europaparlamentet fortsätter att fördöma den olagliga annekteringen av Krim och Sevastopol och den faktiska ockupationen av vissa områden i Donetsk och Luhansk. Parlamentet uppmanar Ryska federationen att fullgöra sina internationella skyldigheter, att dra tillbaka sina militära styrkor från Ukrainas territorium och att fullt ut genomföra resolutionerna från FN:s generalförsamling om Ukrainas samt Krims och Sevastopols territoriella integritet.

26. Europaparlamentet understryker att alla avtal med Ryska federationen måste respektera det fullständiga genomförandet av Minskavtalen och uppfyllandet av FN:s resolutioner om Krims status samt Ryska federationens respekt för Ukrainas territoriella integritet.

27. Europaparlamentet välkomnar att fredssamtalen återupptogs i Normandie-kvartetten den 9 december 2019 i Paris efter ett treårigt dödläge. Parlamentet uppmanar med kraft alla parter att ansluta sig till avtalet om eldupphör. Parlamentet betonar vikten av att identifiera ytterligare områden för tillbakadragande, av minröjningsverksamhet och av att öppna gränsposteringar längs kontaktlinjen, och uppmanar Ryssland att använda sitt inflytande över de väpnade grupper som landet backar upp, i syfte att respektera och fullt ut genomföra de åtaganden som gjorts som en del av Minskavtalen och nyligen genomförda möten inom Normandie-kvartetten och trepartsgruppen för Ukraina. Parlamentet upprepar, såsom överenskommet i Minsk och inom det så kallade Steinmeier-formatet, att lokala val i de ockuperade delarna av östra Ukraina måste genomföras i enlighet med ukrainsk lagstiftning och under överinseende av OSSE. Parlamentet understryker att villkoren för fria och rättvisa val i Donetsk och Luhansk för närvarande inte har uppfyllts. Parlamentet välkomnar att man övergett planen att inbegripa Rysslandsunderstödda separatister som part i samtalen inom trepartsgruppen för Ukraina. Parlamentet beklagar de synpunkter som framförts av högt ställda medlemmar av den ukrainska delegationen inom trepartsgruppen för Ukraina, som innebär att man förnekar Rysslands militära inblandning i konflikten i Donbassregionen.

Torsdagen den 11 februari 2021

28. Europaparlamentet fördömer eftertryckligen Rysslands destabiliserande handlingar och militära inblandning i Ukraina. Parlamentet uttrycker oro över Rysslands pågående uppbyggnad av militära anläggningar och installationer på Krimhalvön, bland annat långt över 30 000 trupper, nya robotluftvärnssystem och mark-till-mark-missilssystem, ubåtar med kärnvapenkapacitet och strategiska bombare. Parlamentet fördömer Rysslands olagliga åtgärder som syftar till att överta kontrollen över Kertsjundet, eftersom de utgör brott mot internationell sjörätt och Rysslands internationella åtaganden, särskilt uppförandet av Kertjbron och dess järnvägsförbindelse utan Ukrainas samtycke, dragningen av undervattenskablar och nedstängningen och militariseringen av Azovska sjön, som allvarligt hindrar Ukrainas ekonomiska verksamhet. Parlamentet uppmanar Ryska federationen att säkerställa obehindrad och fri passage till och från Azovska sjön i enlighet med internationell rätt samt tillträde till de ockuperade ukrainska territorierna i Donbass och annekterade Krim för internationella icke-statliga organisationer och internationella humanitära organisationer. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att den ryska ordning för inspektion till havs som inleddes 2018 för alla fartyg som passerar genom det ryskkontrollerade Kertsjundet på väg till och från Azovska sjön fortsätter att ha negativa ekonomiska konsekvenser för regionen. Parlamentet begär att alla ukrainska politiska fångar och krigsfångar i Ryssland, Krim och de delar av Donbass som inte kontrolleras av den ukrainska regeringen ska frigges. Parlamentet uttrycker dock oro över det påtvingade inkluderandet av ryska medborgare som misstänks vara inblandade i nedskjutningen av Malaysian Airlines flyg MH17 i fångväxlingen mellan Ukraina och Ryssland.

29. Europaparlamentet betonar behovet av en politisk lösning på konflikten i östra Ukraina. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att öka sina ansträngningar inom ramen för en fredlig konfliktlösning genom att stödja insatserna från alla sidor i fredsprocessen, samt att förstärka förtroendeskapande åtgärder och ställa sig bakom ett mandat för att sätta in ett fredsbevarande FN-uppdrag i det ockuperade territoriet i Ukraina. Parlamentet begär att parterna i konflikten erbjuder att ett EU-lett GSFP-uppdrag sätts in, så snart situationen tillåter och som ett led i det fullständiga genomförandet av Minskavtalen, för att hjälpa till med uppgifter såsom minröjning, förberedelser inför lokala val och säkerställande av fritt tillträde för organisationer för humanitärt bistånd. Parallellt med detta uppmanar parlamentet EU att vara redo att förstärka sanktionerna mot Ryssland om situationen kräver det, bland annat ifall Ryssland inte fullgör sina skyldigheter enligt Minskprotokollet, särskilt i fråga om säkerhetsaspekten.

30. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Ukraina att fullgöra sina åtaganden om att reformera statliga exportkontroller i enlighet med EU:s krav och standarder och i fråga om genomförandet av en konsekvent och systematisk sanktionspolitik. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att utöva bättre tillsyn över genomförandet av EU:s sanktioner, inbegripet bättre tillsyn över verksamheterna vid de myndigheter i medlemsstaterna som har i uppgift att genomföra de gemensamma EU-reglerna.

31. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att utveckla en mer aktiv roll för EU, med unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik/vice ordförande för kommissionen som företrädare, inom ramen för en fredlig lösning på det pågående kriget i östra Ukraina, inbegripet inom Normandiekvartetten. Parlamentet rekommenderar att man överväger att utse ett särskilt EU-sändebud för Krim och Donbassregionen.

32. Europaparlamentet har upprepade gånger uppmanat till ett internationellt format för förhandlingar om en avslutning av ockupationen av Krimhalvön, med aktivt deltagande av EU. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna att ge allt nödvändigt stöd för inrättandet av en internationell plattform för Krim som skulle göra det möjligt att samordna, formalisera och systematisera insatserna för att återupprätta Ukrainas territoriella integritet. Parlamentet anser det viktigt att involvera Krimtatarernas Mejlis, som är det enda internationellt erkända representativa organet för krimtatarerna, i en sådan plattforms verksamhet.

33. Europaparlamentet påminner samtidigt om att Ryssland, enligt internationell humanitär rätt, i egenskap av ockupationsmakt bär det fulla ansvaret för att tillgodose behoven för befolkningen på den tillfälligt ockuperade Krimhalvön, inbegripet dess vattenförsörjning. Parlamentet påpekar dessutom att det i Genève-konventionen angående skydd för civilpersoner under krigstid, som Ryssland är part i, fastställs att en ockupationsmakt inte får tvinga de bosatta i det ockuperade territoriet att tjänstgöra i dess väpnade styrkor eller hjälptrupper.

34. Europaparlamentet fördömer Ryska federationen för att ha låtit ryska medborgare bosätta sig på det ockuperade Krim och i territorierna Donetsk och Luhansk, och på så sätt rubbat balansen mellan innehavare av ryska pass och ukrainare, det fortsatta utfärdandet av ryska pass till invånare i de tillfälligt ockuperade territorierna i Ukraina, i strid mot Ukrainas suveränitet och målen och bestämmelserna i Minskavtalen, samt för landets försök att anordna lokala val i Autonoma republiken Krim i Ukraina den 13 september 2020. Parlamentet menar att valet av guvernör i Sevastopol var olagligt och stred mot internationell rätt, liksom omröstningen om representanter till det så kallade nationalrådet för "republiken Krim", den så kallade lagstiftande församlingen i staden Simferopol och det så kallade landsbygdsrådet för regionen Rozdolne. Parlamentet uppmanar EU att införa sanktioner mot dem som är ansvariga för anordnande och

Torsdagen den 11 februari 2021

genomförande av omröstningarna. Parlamentet beklagar djupt Rysslands agerande att kalla in unga män på det ockuperade Krim för att tjänstgöra inom ryska försvarsmakten, varav 85 % skickades för tjänstgöring i Ryska federationen. Parlamentet uppmanar Ryssland att sluta kalla in människor på Krim och att till fullo fullgöra sina skyldigheter enligt Genèvekonventionerna.

35. Europaparlamentet uttrycker sitt fulla stöd för alla insatser för att skipa rättvisa för samtliga 298 offer för nedskjutningen av Malaysia Airlines flyg MH17, som sköts ned av en av Ryssland tillhandahållen luftvärnsrobot, och deras närmast anhöriga, inbegripet internationellt understödda brottmålsprocesser mot fyra misstänkta enligt nederländsk rätt och det åtal som väckts mot Ryssland vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet lovordar Ukraina för dess fortsatta samarbete inom den gemensamma utredningsgruppen för att fastställa sanningen, identifiera misstänkta och ställa förövarna inför rätta. Parlamentet fördömer att Ryssland ensidigt dragit sig ur trepartsförhandlingarna för att söka sanningen tillsammans med Australien och Nederländerna. Parlamentet uppmanar Ryssland att samarbeta i alla aspekter i samtliga pågående insatser för att se till att alla enskilda personer eller enheter som varit inblandade i nedskjutningen av MH17 ställs till svars, bland annat genom att återuppta dialogen för att söka sanningen tillsammans med Australien och Nederländerna, säkerställa sitt samarbete i den mellanstatliga stämningensansökan som Nederländerna lämnat till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i detta ärende och utlämna Volodymyr Tsemach till Nederländerna. Parlamentet uppmanar med kraft Ryssland att upphöra med att främja desinformation om flyg MH17.

36. Europaparlamentet uppmanar Ukraina att bistå den moldaviska centralregeringen i dess ansträngningar att återfå kontrollen över Transnistrien på grundval av Moldaviens territoriella integritet.

37. Europaparlamentet noterar antagandet i juni 2018 av lagen om nationell säkerhet, liksom av lagen om försvarsupphandling och om underrättelser år 2020. Parlamentet kräver dock bestämt att ytterligare lagstiftning antas som syftar till att begränsa befogenheterna för Ukrainas säkerhetstjänst i syfte att omvandla den till att uteslutande vara en kontraspionage- och terrorismbekämpningsmyndighet och att parlamentarisk översyn över hela säkerhetssektorn inrättas.

Rättvisa, frihet, säkerhet och kampen mot korruption

38. Europaparlamentet upprepar att det är ytterst viktigt med konkreta resultat i kampen mot korruption, för att bibehålla ett starkt stöd för reformprocessen bland medborgarna samt för att förbättra företagsklimatet och locka utländska direktinvesteringar. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att gå vidare med reformer, i synnerhet på området för rättsstatlighet och korruptionsbekämpning, och att säkerställa viktiga korruptionsbekämpande institutioners oberoende och fortsatta arbete. Parlamentet berömmar i detta sammanhang ombildningen av den nationella byrån för förebyggande av korruption och ikraftträdandet i januari 2020 av nya lagar om olagligt berikande och om visseblåsare, samt inledningen av verksamheten vid den högre domstolen för korruptionsbekämpning i september 2019.

39. Europaparlamentet är dock oroad över resultatet av författningsdomstolens dom av den 27 oktober 2020, som skapade ett rättsligt tomrum i Ukrainas korruptionsbekämpningsstruktur och allvarligt försvagade den nationella byrån för förebyggande av korruption. Parlamentet erkänner de aktiva insatser som inletts av president Zelenskyj och fullföljts av de politiska aktörerna för att återupprätta lagstiftningen och trovärdigheten i Ukrainas korruptionsbekämpningsstruktur. Parlamentet uppmanar med kraft de ukrainska myndigheterna att fortsätta sina ansträngningar för att återupprätta en fullt fungerande, effektiv och övergripande institutionell struktur för korruptionsbekämpning, även inom rättsväsendet, samtidigt som rättsväsendets oberoende gentemot den verkställande och lagstiftande makten bevaras fullt ut. Parlamentet understryker att en nationell byrå för förebyggande av korruption med fullständiga befogenheter spelar en avgörande roll i detta sammanhang och att författningsdomstolens dom inte bör användas som förevändning för att försvaga eller marginalisera den. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de uppenbara försöken av särintressen att omintetgöra det som landet uppnått i kampen mot korruption och de övergripande demokratiska reformerna, särskilt genom att somliga ukrainska oligarker återtagit sin politiska makt, vilket har försvagat den reforminriktade majoriteten i Verhovna Rada, något som också illustrerats av svårigheterna med att täppa till den lucka i lagstiftningen som uppstod efter författningsdomstolens kontroversiella dom av den 27 oktober 2020. Parlamentet uppmanar alla politiska aktörer att hålla i sitt engagemang för de reformer som de ukrainska väljarna har krävt och som är avgörande för att stärka rättsstaten, utrota korruptionen och uppnå större välbefinnande för Ukrainas befolkning.

40. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa oberoendet för den högre domstolen för korruptionsbekämpning och andra korruptionsbekämpande institutioner, och begär att de korruptionsbekämpande institutionernas verksamhet har ett objektivt och opartiskt tillvägagångssätt, för att säkerställa förtroende och allmänhetens stöd i kampen mot korruption. Parlamentet är medvetet om de första domarna som avkunnats och om den högre domstolens respekt för höga yrkesmässiga standarder. Parlamentet begär dock att den högre domstolens arbete ska intensifieras för att öka antalet fällande domar, även i fall på hög nivå.

Torsdagen den 11 februari 2021

41. Europaparlamentet välkomnar det arbete som utförts vid Ukrainas nationella byrå för korruptionsbekämpning, som kan hävdas vara landets mest effektiva korruptionsbekämpande institution. Parlamentet understryker vidare behovet av att stärka den nationella byråns oberoende. Parlamentet begär därför med kraft att lagen om den nationella byrån för korruptionsbekämpning anpassas till konstitutionen och det nyligen fattade beslutet från författningsdomstolen och att insynsvänliga, avpolitiserade och meritbaserade urvalsförfaranden ska föreskrivas för cheferna vid både den nationella byrån och den specialiserade åklagarmyndigheten för korruptionsbekämpning (SAPO) och den statliga utredningsbyrån (SBI), inbegripet en trovärdig integritetskontroll.

42. Europaparlamentet beklagar försöken från ledamöter av Verhovna Rada att angripa och undergräva korruptionsbekämpande institutioner, i synnerhet försöken att avsätta direktören för den nationella byrån för korruptionsbekämpning, och den ogenomskinliga processen för val av direktör för SAPO. Parlamentet noterar det bristande skyddet för aktivister från icke-statliga organisationer och journalister som blottlägger och avslöjar korruption, och efterlyser ett effektivt genomförande av den nya lagen om skydd av visselblåsare som trädde i kraft i januari 2020.

43. Europaparlamentet välkomnar utkastet till strategi för korruptionsbekämpning för 2020–2024 och förväntar sig att Verhovna Rada snart kommer att anta denna omfattande strategi och upprätthålla de viktigaste delarna av utkastet. Parlamentet är medvetet om de olika former av påtryckningar och sabotage som riktas mot de korruptionsbekämpande institutionerna som en återspeglning av den alltmer effektiva och framgångsrika kampen mot korruption. Parlamentet framhåller att de korruptionsbekämpande institutionerna, närmare bestämt den nationella byrån, SAPO och den högre domstolen, måste förbli oberoende och effektiva samt ha tillräckliga resurser. Parlamentet berömmar antagandet i december 2019 av den nya lagstiftningen mot penningtvätt, som stärkte transparensen i fråga om ägarstrukturer för företag i Ukraina och utgör en markant förbättring av den relevanta rättsliga ramen.

44. Europaparlamentet är djupt oroat över den höga graden av systematiska politiska påtryckningar och handlingar i avsikt att skrämmas som begåtts mot ordföranden för Ukrainas nationalbank, dessvärre inte för första gången, och som ledde till att han avgick i juli 2020. Parlamentet uppmanar eftertryckligen de ukrainska myndigheterna att avstå från att utöva politiska påtryckningar mot oberoende ekonomiska institutioner och verkställande myndigheter samt att se till att deras oberoende ställning upprätthålls som en garanti för att marknaden ska fungera korrekt och alla ekonomiska aktörer ska ha lika villkor.

45. Europaparlamentet beklagar att rättsväsendet fortfarande är en av de minst betrodda institutionerna i Ukraina och oroas djupt över i vilket skick det har varit sedan reformen i oktober 2019, som ledde till avvecklingen och ombildningen av kommissionen med högkvalificerade domare (HQCJ) och resulterade i att processen för förnyad bedömning och rekrytering av domare pausats samtidigt som runt 2 000 domartjänster är lediga. Parlamentet beklagar att den högre kvalifikationskommittén för domare tidigare inte tog hänsyn till yttrandet från rådet för offentlig integritet vid sin omprövning av domare, och uppmanar med kraft kommittén att göra detta i framtiden för att tillsätta lediga tjänster vid lägre domstolsinstanser med domare som uppfyller etiska normer och integritetsnormer, i full överensstämmelse med Venedigkommissionens yttrande nr 969/2019. Parlamentet insisterar på att kvalifikationskommittén snabbt ska återinrättas på grundval av en ändring av lag nr 3711 på ett sätt som är förenligt med den ukrainska författningsdomstolens beslut nr 4-p/2020 av den 11 mars 2020, i syfte att inrätta en oberoende högre kvalifikationskommitté för domare baserat på ett öppet urvalsförfarande, med deltagande av internationella experter. Parlamentet anser att en befullmäktigad kvalifikationskommitté på ett effektivt sätt bör kunna genomföra urvalet av nya domare och prövningen av redan tillsatta domare i enlighet med de regler och förfaranden som antagits av kvalifikationskommittén själv, i enlighet med dess uppdrag. Parlamentet kräver med enfass en integritetskontroll av det icke reformerade högsta rättsliga rådet. Parlamentet uppmanar med kraft de ukrainska myndigheterna att fortsätta och påskynda reformen av rättsväsendet så att inte de nyligen inrättade korruptionsbekämpande institutionernas arbete undergrävs, att avstå från politiskt motiverade rättegångar och instrumentalisering av rättsväsendet mot politiska motståndare och att fullborda den rättsliga ramen för bekämpning av organiserad brottslighet.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla befintliga och nya verktyg på området för rättsstatlighet och god samhällsstyrning för att övervaka och bedöma Ukrainas framsteg, i synnerhet resultatavlan för rättskipningen i EU och den europeiska rättsstatsmekanismen, i syfte att säkerställa en ingående granskning av de pågående reformerna och vederbörlig upptäckt och korrigerande av eventuella brister i dessa reformer.

47. Europaparlamentet välkomnar den reform av allmänna åklagarmyndigheten som inleddes i september 2019 och begär att godkännandet av åklagare slutförs, så att det därmed säkerställs att nya åklagare på alla nivåer utses i en öppen och politiskt obunden process. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att stärka kampen mot organiserad brottslighet och förbättra den rättsliga ramen samt samarbetet och samordningen mellan de ansvariga brottsbekämpande myndigheterna.

Torsdagen den 11 februari 2021

48. Europaparlamentet uppmanar med kraft de ukrainska myndigheterna att avstå från sitt tidigare oskick att driva politiskt motiverade rättsliga mål. Parlamentet understryker i detta sammanhang att meningskiljaktigheter i politiska frågor bör tas upp i de behöriga politiska forumen snarare än inom rättsväsendet.

49. Europaparlamentet är bekymrat över att kommissionen har förtecknat Ukraina som ett prioriterat land i "kategori 2", vilket innebär att immateriella rättigheter inte skyddas eller efterlevs i tillräcklig utsträckning. Parlamentet framhåller behovet av att stärka tullkontroller och infrastruktur för att bättre förhindra införseln av förfalskade produkter till Ukraina och transiteringen av dem genom landet. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att bistå Ukraina med att utarbeta nya lagförslag om immateriella rättigheter.

50. Europaparlamentet uppmanar den ukrainska regeringen att fortsätta utredningen av de brott som begicks av medlemmar av de ukrainska styrkorna mot aktivister under Euromajdan-protesterna och att skyndsamt skipa rättvisa för offren och deras familjer.

51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Ukraina att ratificera Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och Istanbulkonventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet.

52. Europaparlamentet välkomnar de ändringar av den ukrainska strafflagen som innebär att våldtäkt och sexuellt våld definieras med hjälp av begreppet bristande samtycke, och begär att det snabbt ska utvecklas en metod för att utreda sexuella våldsbrott. Parlamentet beklagar att det på grund av avsaknaden av en sådan metod inte väcktes några åtal för våldtäkt eller sexuellt våld baserat på bristande samtycke under 2019.

Mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

53. Europaparlamentet fördömer skarpt de omfattande och permanenta kränkningarna av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter såsom yttrande-, religions- och trosfrihet och föreningsfrihet samt rätten till mötesfrihet, som begåtts av de ryska ockupationsstyrkorna på Krim tillfälligt ockuperade territorium och av de av Ryssland understödda väpnade grupperna i de icke regeringskontrollerade områdena i Donbass, och som innebär påtvingad värnplikt, deportering, olagliga och påtvingade utfärdanden av pass, begränsningar av utbildnings- och språkrättigheter, godtyckliga frihetsberövanden, tortyr och andra svåra förhållanden vid frihetsberövande samt restriktiva åtgärder såsom ensidiga stängningar av gränsövergångar och förvägrad inresa för FN-uppdrag och humanitära insatser, vilket är särskilt oroande under den pågående pandemin.

54. Europaparlamentet påminner om att civilbefolkningens liv och välbefinnande fortfarande hotas av kriget i östra Ukraina och konstaterar att minskningen av fiendtligheterna i östra Ukraina under den vapenvila som trädde i kraft den 27 juli 2020 bidrog till att säkerhetsincidenterna minskade med 53 % och likaså till att antalet civila dösoffer minskade. Parlamentet välkomnar programmet "EU4ResilientRegions", som har tilldelats 30 miljoner euro, och som syftar till att stärka motståndskraften i östra och södra Ukraina i samband med de negativa konsekvenserna av den pågående konflikten, inbegripet mot hybridhot och andra destabiliserande faktorer.

55. Europaparlamentet uttrycker dock extrem oro över den allt sämre humanitära situationen i de östliga territorier som för närvarande inte kontrolleras av den ukrainska regeringen, i synnerhet mot bakgrund av den rådande covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar kraftfullt de faktiska lokala myndigheterna att vidta alla åtgärder som krävs för att se till att befolkningens grundläggande behov – inbegripet tillgången till vårdinrättningar och sjukvård av god kvalitet – tillgodoses och att för detta ändamål samarbeta fullt ut med den legitima ukrainska regeringen.

56. Europaparlamentet understryker att mer än 3,5 miljoner människor i östra Ukraina, på båda sidor om frontlinjen, fortfarande är beroende av humanitärt bistånd och skydd och utsätts för strypt vattentillförsel och elavbrott. Parlamentet noterar att de utmaningar som dessa människor står inför har förvärrats av den pågående covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samordning med FN-organen öka sina insatser för att tillhandahålla bistånd under denna humanitära kris, i linje med översikten över de humanitära behoven.

57. Europaparlamentet beklagar den allt sämre människorättsituationen på Krim sedan inledningen av ockupationen, eftersom Ryssland drastiskt har kringskurit mötes-, yttrande-, förenings-, informations- och religionsfriheten sedan ockupationen började. Parlamentet beklagar djupt den diskriminerande politik som de självutnämnda ryska myndigheterna infört mot i synnerhet Krim tatariska etniska minoritet, intrånget i deras egendomsrätt, de tilltagande hoten mot den befolkningsgruppen och mot dem som motsätter sig den olagliga annekteringen genom påtvingad värnplikt, förföljelse, genomsökningar, frihetsberövanden och påtvingade försvinnanden, liksom den ovan nämnda bristen på yttrande-, förenings- och religionsfrihet samt rörlighet på halvön. Parlamentet begär omedelbar och villkorlös frigivning av alla

Torsdagen den 11 februari 2021

olagligt frihetsberövade och fängslade ukrainska medborgare på Krimhalvön och i Ryssland, inbegripet krimtatariska aktivister. Parlamentet uppmanar vidare Ryssland att utreda de grymheter som begåtts mot krimtatarer och att garantera och skydda krimtatarernas, ukrainarnas och alla etniska och religiösa folkgruppers rätt att bevara och utveckla sin egen kultur, tradition, utbildning och identitet.

58. Europaparlamentet beklagar att det finns runt 1,5 miljoner internflyktingar i Ukraina, vilket gör det till det nionde största landet i världen när det gäller antalet internflyktingar. Parlamentet noterar att huvudansvaret för detta vilar hos Ryssland och dess inofficiella styrkor. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att vidta ytterligare åtgärder för att minska lidandet hos de människor som drabbats av konflikten och genomföra åtgärder för att skydda internflyktingars rättigheter. Parlamentet uppmanar Ukraina att bevilja internflyktingarna fullständiga medborgerliga och politiska rättigheter och att följa internationella standarder rörande behandlingen av internflyktingar. Parlamentet betonar vikten av att skydda och garantera de ukrainska medborgerliga rättigheterna på de tillfälligt ockuperade territorierna, inbegripet genom förenklade förfaranden för att få pension utbetald och för att få personbevis utfärdade för barn, och därmed förebygga risken att de blir statslösa och sårbara.

59. Europaparlamentet uppmanar OSSE:s särskilda övervakningsuppdrag i Ukraina att fullgöra sitt mandat och att genomföra regelbundna utbyten med offer för och vittnen till förföljelser, advokater, icke-statliga organisationer och företrädare för medierna som ett ytterligare sätt att bedöma situationen i de tillfälligt ockuperade områdena på Krim och i östra Ukraina. Parlamentet uppmanar EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter att ägna kontinuerlig uppmärksamhet åt människorättssituationen på Krimhalvön och i de områden som inte kontrolleras av regeringen i östra Ukraina.

60. Europaparlamentet noterar att den femåriga handlingsplanen för genomförandet av Ukrainas nationella strategi för mänskliga rättigheter löper ut 2020 och efterfrågar en grundlig översyn av dess främsta resultat innan mål fastställs för en uppföljande handlingsplan. Parlamentet håller sig uppmärksammat på det stöd som den ukrainska regeringen ger det krimtatariska folket och uttrycker sin oro över bristen på finansiering i det budgetförslag för 2021 som lämnades in till Verhovna Rada i september 2020 och rör programmet för vidarebosättning och inkvartering av krimtatarer och personer av andra nationaliteter som deporterats från Ukrainas territorium. Parlamentet uppmanar Ukraina att anta lagarna om Ukrainas urbefolkningar, om den krimtatariska urbefolkningens ställning och om ändring av författningen så att den erkänner det nationella/territoriella självstyret för krimtatarerna i Ukraina, och i synnerhet på Krim, vilket härrör från den krimtatariska urbefolkningens oförytterliga rätt till självbestämmande. Parlamentet insisterar på att de ukrainska myndigheterna ska lösa problemen för den enda tv-kanalen på krimtatarernas språk, ATR, och erbjuda en stabil mekanism för finansiellt och tekniskt stöd i syfte att göra det möjligt för stationen att fortsätta sina sändningar i det Rysslandsockuperade Krim. Parlamentet välkomnar Ukrainas initiativ att utveckla strategin för utveckling och popularisering av krimtatarernas språk för perioden fram till 2032.

61. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att snabbt operationalisera EU:s globala sanktionsordning för mänskliga rättigheter (en europeisk lagstiftning av Magnitskij-typ) som gör det möjligt att snabbt införa sanktioner mot enskilda och företag som är inblandade i allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna, med särskild uppmärksamhet på situationen i Ukrainas tillfälligt ockuperade territorier på Krim och i delar av Donetsk- och Luhanskregionerna, och sanktioner mot dem som är ansvariga för andra brott, inbegripet korruption. Parlamentet uppmanar Ukraina att följa exemplet och införa en ukrainsk version av sådan lagstiftning.

62. Europaparlamentet noterar lagen om stöd till det ukrainska språket som statsspråk och uppmanar de ukrainska myndigheterna att till fullo genomföra lagen i överensstämmelse med sina internationella skyldigheter och i enlighet med rekommendationerna i Venedigkommissionens yttrande nr 960/2019, närmare bestämt att respektera befolkningsgruppernas rätt att utveckla och fullt ut använda sitt eget språk och gå vidare med största möjliga hänsyn och balans gentemot nationella minoriteter, deras språk och deras rätt till utbildning.

63. Europaparlamentet uppmanar Ukraina att ge kommissionären för skydd av det officiella språket, och varje annat ämbete som inrättas för samma ändamål, befogenhet att övervaka efterlevnaden av de rättsliga bestämmelserna om användning av minoritetsspråk och om urbefolkningar.

64. Europaparlamentet stöder tros-, åsikts- och yttrandefriheten och betonar vikten av att ge alla nationella, etniska och språkliga minoriteter likvärdig tillgång till information och anser att detta är livsviktiga ingredienser i alla demokratier. Parlamentet fördömer hatpropaganda och diskriminering på grundval av etnicitet eller språk och falska nyheter och vilseledande information som riktar in sig på nationella, etniska och språkliga minoriteter.

Torsdagen den 11 februari 2021

65. Europaparlamentet noterar att åtgärder krävs för att stärka infrastrukturen för minoriteters rättigheter och att bygga upp förtroende för att minoriteters rättigheter kommer att skyddas både i lag och i praktiken. Parlamentet påpekar att sådana åtgärder bör inbegripa ett starkt rättsligt skydd, ökad institutionell uppmärksamhet på minoritetsfrågor och inrättande av starkare och permanenta samrådsmekanismer. Parlamentet uttrycker oro över att de ukrainska myndigheterna inte vidtagit ordentliga åtgärder för att ta itu med diskriminering och hatpropaganda som riktar sig mot minoritetsgrupper, i synnerhet romer, vilka har utsatts för incidenter med diskriminering, rasistiskt motiverat våld och intoleransyttringar. Parlamentet uppmanar Ukraina att stärka minnet av offren för förintelsen genom att ansluta sig till International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) och genom att anta och tillämpa IHRA:s definition av antisemitism. Parlamentet uppmanar vidare Ukraina att fortsätta att hedra minnet av totalitarismens offer. Parlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in Ukraina att delta i programmet Ett Europa för medborgarna.

66. Europaparlamentet uppmanar till arbete som utförs av europeiska politiska stiftelser för att hjälpa fram nästa generations politiska ledare i Ukraina.

67. Europaparlamentet uppmanar till starkare dialog och samarbete med kyrkor och religiösa samfund och organisationer på områden som fredsbyggande och försoning, och därmed stärka tilltron till det rättvisa och fria samhället samt utbildning, hälso- och sjukvård och grundläggande sociala tjänster.

Medielandskapet

68. Europaparlamentet konstaterar det reformarbete som utförs inom medieområdet. Parlamentet framhåller att reformen framför allt bör säkerställa tillsynsmyndighetens oberoende, opartiskhet och ansvarsskyldighet, insyn i medieägandet och lika möjligheter för mediekanalerna med rättvis konkurrens på marknaden. Parlamentet är bekymrat över planerna på att ge tillsynsorganet nya, omfattande befogenheter som riskerar att göra intrång på mediernas frihet och på innehållet i de internetbaserade och tryckta medierna. Vad gäller lagförslaget om att motarbeta desinformation betonar parlamentet att det befintliga förslaget skulle kunna leda till omfattande statlig påverkan på medieinnehållet och journalisternas verksamhet på mediefrihetens bekostnad, och att det inte kommer att vara effektivt när det gäller att motarbeta desinformation. Parlamentet begär med kraft att bredare samråd organiseras med mediesamhället och berörda internationella organisationer för att undvika att yttrandefriheten äventyras.

69. Europaparlamentet noterar bekymrat att tv-marknaden i Ukraina, trots att den är pluralistisk, fortsätter att kännetecknas av oligarkers alltför stora inflytande. Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att främja fria och oberoende medier och stärka mediernas mångfald. Parlamentet framhåller vikten av ett hållbart public service-bolag för radio och tv, en oberoende medietillsynsmyndighet och ett oberoende civilsamhälle, för att skapa motståndskraft mot desinformation och andra destabiliserande faktorer. Parlamentet uppmanar Verchovna Rada och regeringen att stå fast vid statens åtaganden gentemot public service-bolaget och att säkerställa ekonomiskt och politiskt stöd för dess fortsatta modernisering, oberoende och kapacitet att bedriva undersökande journalistik.

70. Europaparlamentet upprepar att EU måste fortsätta att stödja Ukraina i att motverka hybridhot och desinformation och falska nyheter, inbegripet genom att stärka de oberoende medierna och den strategiska kommunikationen om mediekunnighet i syfte att stärka Ukrainas motståndskraft. Parlamentet välkomnar beskedet om att en dialog på cyberområdet ska inledas mellan EU och Ukraina.

71. Europaparlamentet uttrycker oro över den allt sämre arbetsmiljön för medierepresentanter, i synnerhet undersökande journalister som rapporterar om korrupktion och bedrägerier. Parlamentet beklagar djupt alla handlingar som syftar till att inskränka journalisters arbete, inbegripet begränsningar av tillgången till information, brottsutredningar, påtryckningar för att röja källor samt hatpropaganda, i synnerhet hatpropaganda mot oberoende medier. Parlamentet uttrycker oro över att ledamöterna av Verchovna Rada har fallit offer för eller t.o.m. avsiktligt bidragit till att sprida riktade desinformationskampanjer, enligt en analys som nyligen genomfördes av ukrainska plattformar för undersökande journalister.

72. Europaparlamentet beklagar de otaliga attacker på journalister och medborgarrättsaktivister som registrerats under perioden 2017–2019. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att åtala förövarna och säkerställa mediearbetares och journalisters säkerhet, och uppmanar med kraft myndigheterna att anta en proportionell strategi för reglering av medierna.

73. Europaparlamentet beklagar att det politiska klimatet i landet har försämrats och att hotelser, hatpropaganda och politiska påtryckningar i stor utsträckning används för politiska ändamål. Parlamentet uppmanar med kraft myndigheterna att kraftfullt fördöma och förbjuda verksamheten för extremistiska och hatstimulerande grupper och webbplatser, såsom Myrotvoret, som hetsar till spänningar i samhället och missbrukar hundratals människors personuppgifter, däribland journalister, politiker och medlemmar av minoritetsgrupper.

Torsdagen den 11 februari 2021

74. Europaparlamentet kräver att ett demokratiskt, oberoende, pluralistiskt och balanserat medielandskap får växa fram i Ukraina – vilket skulle betyda slutet för den politiskt motiverade förföljelsen av mediekanalet, inbegripet återkallande av licenser – och säkerställa att lokala journalister, opinionsbildare och dissidenter skyddas från trakasserier och hot, möjliggöra icke diskriminerande tillgång till information såväl på som utanför internet och att det civila samhällets medverkan är betydelsefull, samt skydda och garantera de mänskliga och medborgerliga rättigheterna. Parlamentet framhåller att journalister, människorättsförsvarare och försvarsadvokater måste kunna utföra sitt arbete självständigt och utan otillbörlig inblandning och hot. Parlamentet välkomnar det arbete som utförs av de ukrainska människorättsorganisationerna och åklagaren i Krim som – för närvarande genom att arbeta från Ukrainas fastland – registrerar brott mot och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet insisterar på att alla brott mot de mänskliga rättigheterna måste utredas och gärningsmännen dras inför rätta.

Jämställdhet mellan könen och rättigheter för hbt-personer

75. Europaparlamentet understryker att jämställdhet är en central förutsättning för hållbar och inkluderande utveckling. Parlamentet uppmanar eftertryckligen den ukrainska regeringen och de ukrainska myndigheterna att genomföra åtgärder för att ytterligare stärka kvinnors representation och lika behandling av kvinnor på alla nivåer i politiken och samhället samt när det gäller att bekämpa könsrelaterat våld. Parlamentet begär att kommissionen och utrikestjänsten integrerar jämställdhet mellan könen i all sin politik, sitt ekonomiska stöd och sina program och verksamheter med avseende på Ukraina, i synnerhet när dessa syftar till att begränsa de negativa konsekvenserna av covid-19, eftersom kvinnor, inbegripet kvinnliga egenföretagare, har varit bland dem som drabbats hårdast av den stränga nedstängningen.

76. Europaparlamentet fördömer våldsamma angrepp på och hatbrott mot hbt-personer och uppmanar de ukrainska brottsbekämpande myndigheterna att grundligt utreda dessa angrepp. Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att upprätta och effektivt genomföra omfattande sekundärlagstiftning som säkerställer trosfrihet, motverkar den fortsatta diskrimineringen av hbt-personer, feministiska aktivister, personer med funktionsnedsättning och minoriteter, och att stärka skyddet av deras rättigheter. Parlamentet uppmanar den ukrainska regeringen och alla politiska aktörer att vidta åtgärder för att skapa ett inkluderande och tolerant samhälle.

77. Europaparlamentet beklagar att artikel 161 i strafflagen fortfarande inte föreskriver straff för uppvigling till hat eller våld på grund av sexuell läggning eller könsidentitet, och att dessa grunder inte refereras till som försvårande former av brott och heller inte inkluderas i de allmänna bestämmelserna om försvårande omständigheter i artikel 67.1.3. Parlamentet erinrar om att regeringens handlingsplan för genomförandet av den nationella strategin för mänskliga rättigheter föreskrev inkluderande av grunderna sexuell läggning och könsidentitet som försvårande omständigheter i artikel 67 i strafflagen. Parlamentet erinrar om ECRI:s rekommendationer och uppmanar Ukraina att ändra strafflagen på motsvarande sätt.

Handel och ekonomiskt samarbete, folkhälsa, arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor, arbetstagarnas rörlighet

78. Europaparlamentet framhåller att Ukraina är en viktig geopolitisk och geostrategisk partner och handelspartner för unionen. Parlamentet välkomnar den betydande ökningen av handelsflödet mellan EU och Ukraina, som innebär att unionen för närvarande är Ukrainas största handelspartner. Parlamentet beklagar emellertid de relativt begränsade utländska direktinvesteringarna i landet.

79. Europaparlamentet välkomnar de fortsatt positiva resultat som uppnåtts i de bilaterala förbindelserna inom handel och ekonomi under 2019, med en ökning av importen från Ukraina med 12,3 procent och av exporten med 9,7 procent, vilket motsvarar totalt 43,3 miljarder euro. Parlamentet understryker att handeln mellan EU och Ukraina har ökat med 49 procent och att EU kvarstår som Ukrainas viktigaste handelspartner eftersom EU stod för 40 procent av landets handel 2019, medan Ukraina utgör EU:s 18:e största handelspartner och står för 1,1 procent av EU:s totala handel. Parlamentet noterar att Ukrainas handelsunderskott gentemot EU har ökat till 5,1 miljarder euro.

80. Europaparlamentet uppmanar båda sidor att intensivfiera samarbetet på bilateral nivå och i internationella forum för att ta itu med utmaningarna till följd av covid-19, särskilt genom att göra leveranskedjorna mer motståndskraftiga och diversifierade och genom att samarbeta för att ta itu med protektionistiska trender. Parlamentet konstaterar att EU:s mål att uppnå ett öppet strategiskt oberoende skulle kunna skapa möjligheter för ett ännu närmare samarbete med dess grannskap.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja Ukraina när det gäller att identifiera de områden som skulle kunna främja ekonomisk diversifiering ytterligare och när det gäller att prioritera dem i processen för att genomföra det djupgående och omfattande frihandelsavtalet fullt ut.

Torsdagen den 11 februari 2021

82. Europaparlamentet upprepar att Ukrainas gradvisa integration i EU:s inre marknad, i enlighet med vad som föreskrivs i associeringsavtalet, utgör ett av de viktigaste syftena med associeringen, och ser i detta sammanhang gärna att villkor skapas för utvidgade ekonomiska och handelsmässiga förbindelser mellan Ukraina och EU liksom för en mer övergripande process för tillnärmning av lagstiftningen, under förutsättning att det djupgående och omfattande frihandelsavtalet genomförs fullt ut och att rättsliga, ekonomiska och tekniska bestämmelser och standarder följs.

83. Europaparlamentet konstaterar att ett antal reformer har införts och lett till en avreglering av ekonomin, ökad insyn i de offentliga finanserna och bättre reglering av koncessioner och offentlig-privata partnerskap, vilket skapar nya möjligheter för såväl lokala som utländska investerare.

84. Europaparlamentet noterar dock att inga synliga effekter har åstadkommit när det gäller avoligarkiseringen av landet, med tanke på att oligarkerna fortfarande har ett starkt inflytande över den ukrainska ekonomin och politiken, i synnerhet när det gäller medieägandet och inflytande över rättsväsendet och brottsbekämpningssystemet. Parlamentet anser att skapande av tydliga regler som är lika för alla inom ekonomin och politiken kan visa sig vara en effektiv metod att de facto minska det inofficiella inflytande som en liten grupp av de rikaste entreprenörerna har på statens funktion, inbegripet lagstiftning, och uppmanar därför de ukrainska myndigheterna att påskynda avoligarkiseringsprocessen.

85. Europaparlamentet beklagar också ökningen av statsägda företag och uppmanar med kraft Ukraina att gå vidare med privatiseringen av statsägda företag i syfte att modernisera ekonomin och se till att den fungerar bättre samt förhindra oligarkisering. Parlamentet understryker behovet av förnyade åtaganden från Ukrainas sida för att bekämpa inflytandet av egenintressen som, om de förbises, allvarligt skulle kunna undergräva de reformresultat som uppnåtts hittills och Ukrainas stödåtgärder på det hela taget.

86. Europaparlamentet uppmanar Ukraina och EU att utöka samarbetet om ytterligare liberalisering av den bilaterala handeln, inbegripet ingående av avtalet om bedömning av överensstämmelse och godtagande samt samarbete kring sanitära och fytosanitära åtgärder och på tullområdet. Parlamentet efterlyser ett utökat sektorsamarbete mellan EU och Ukraina inom utbildning och forskning, innovation, IKT-sektorn och digitalisering samt grön teknik, i syfte att utbyta sakkunskap och bästa praxis. Parlamentet efterlyser dessutom ökat samarbete och en gradvis differentierad sektorsintegration av Ukraina i bland annat energiunionen, transportgemenskapen och den digitala inre marknaden.

87. Europaparlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att öppna upp landets luftfartsmarknad för europeiska företag, inbegripet lågprisföretag, och stöder ett undertecknande av avtalet om ett gemensamt luftfartsområde så snart som möjligt.

88. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts inom samarbetet mellan Ukraina och EU på det digitala området och uppmanar till fortsatt fördjupande av detta samarbete, som syftar till att parterna ska behandla varandra som på den inre marknaden, inbegripet inom andra sektorer av ömsesidigt intresse. Parlamentet betonar vikten av de steg som tagits mot en digital omställning och e-förvaltning, liksom framstegen i tillnärmningen av Ukrainas lagstiftning till EU:s inom elektroniska betrodda tjänster och elektronisk kommunikation. Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare stödja Ukrainas arbete med att se till att medie- och informationskunnigheten, e-förvaltningen och den digitala ekonomin återspeglar dagens digitala tidsålder och den gradvisa integrationen i EU:s digitala inre marknad, och att utforska hur roamingavgifterna mellan EU och Ukraina kan sänkas. Parlamentet noterar i detta avseende det nya EU-programmet på 25 miljarder euro till stöd för e-förvaltning och digital ekonomi i Ukraina. Parlamentet uppmanar till en utvidgning av det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) till att omfatta Ukraina, när landet uppfyllt alla tekniska och rättsliga krav.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att genomföra en trovärdig behovsbedömning för Donbassregionen i syfte att upprätta en strategi för dess socioekonomiska återhämtning, och föreslår att ett lämpligt internationellt ramverk tas fram för återuppbyggnaden av Donbass.

90. Europaparlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att fortsätta med sina reformer inom det offentliga hälso- och sjukvårdssystemet, framför allt med tanke på covid-19-pandemins förödande inverkan på det ukrainska hälso- och sjukvårdssystemet. Parlamentet konstaterar att covid-19-pandemin enligt Unicef har gett upphov till inte bara en offentlig hälso- och sjukvårdskris, utan även en socioekonomisk kris som skulle kunna öka fattigdomen i Ukraina från 27,2 procent till 43,6 procent, eller ända upp till 50,8 procent. Parlamentet uppmanar därför den ukrainska regeringen att genomföra omfattande sociala skyddsåtgärder för att begränsa konsekvenserna av covid-19-pandemin.

Torsdagen den 11 februari 2021

91. Europaparlamentet välkomnar att Ukraina har anslutit sig till EU:s hälsosäkerhetskommitté och systemet för tidig varning och reaktion så att landet kan delta i den alleuropeiska samordningen av åtgärder med anledning av covid-19-pandemin inom den offentliga hälso- och sjukvården. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen, medlemsstaterna och Ukraina att intensifiera samarbetet kring folkhälsans motståndskraft och att utbyta bästa praxis och samarbeta med det civila samhället för att inrätta epidemistrategier som är inriktade på samhällets mest utsatta grupper. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att ge stöd till Ukrainas regering när det gäller att få tillgång till vacciner mot covid-19.

92. Europaparlamentet uppmanar Ukrainas regering att se till att alla restriktiva åtgärder inom hanteringen av covid-19-pandemin har en rättslig grund, är strikt nödvändiga och proportionella i förhållande till målet att skydda folkhälsan och rädda liv (på grundval av vetenskapliga råd), fortlöpande ses över samt hävs när de inte längre är nödvändiga, och att de tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt. Parlamentet uppmanar myndigheterna att se till att utsatta och marginaliserade grupper inte blir oproportionellt missgynnade av covid-19-hanteringen samt att vidta åtgärder för att komma till rätta med den ojämlikhet som föreligger sedan tidigare.

93. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ukraina att ta itu med den vittomfattande vänskapskorruption och annan korruption som fortsatt förekommer inom dess hälso- och sjukvårdssektor, särskilt inom hälsoministeriet, och att på ändamålsenligt sätt utreda all korruptionsrelaterad verksamhet, i synnerhet försök att upphandla medicinsk utrustning och vaccin mot covid-19 till oproportionellt höga kostnader mitt under pandemin.

94. Europaparlamentet erkänner det goda arbete som Ukrainas nationella hälso- och sjukvårdsmyndighet har utfört för att inrätta ett öppet system med uppgift att finansiera de specifika behandlingar som patienter ges. Parlamentet uppmanar hälsoministeriet att stödja det arbete som utförs av Ukrainas nationella hälso- och sjukvårdsmyndighet.

95. Europaparlamentet lovordar framstegen i tillnärmningen av lagstiftningen till EU:s regelverk och antagandet i november 2019 av en sanitär och fytosanitär strategi, vilket inbegriper fler än 200 av unionens normativa rättsakter som ska genomföras i Ukrainas lagstiftning.

96. Europaparlamentet noterar med oro bristen på tillräckliga framsteg när det gäller tillnärmningen till EU:s djurskyddsnormer.

97. Europaparlamentet välkomnar antagandet i mars 2020 av lagen om omsättning av jordbruksmark – som torde bidra till att Ukrainas enorma potential inom jordbrukssektorn frigörs – och antagandet i maj 2020 av lagen om förbättring av vissa instrument för reglering av bankverksamhet, som stärker banksystemet och förhindrar att PrivatBank återförs till sina tidigare ägare.

98. Europaparlamentet välkomnar att Ukraina har anslutit sig till det tillfälliga flerpartsarrangemanget för skiljedomsförfaranden, som bidrar till att bryta det dödläge som orsakats av paralyseringen av överprövningsorganet och säkerställa att Världshandelsorganisationens (WTO) medlemmar kan dra nytta av en tvåstegsvistlösning inom WTO till dess att överprövningsorganet på nytt fungerar.

99. Europaparlamentet uppmanar Ukraina att följa kommande beslut från skiljedomstolen vad gäller moratoriet för export av obearbetat trä och samtidigt genomdriva obligatorisk tillbörlig aktsamhet längs hela värdekedjan när det gäller varor från skogsbruk samt förbättra styrningen inom skogsbrukssektorn.

100. Europaparlamentet noterar med oro att Ukraina nyligen inledde två undersökningar om skyddsåtgärder i fråga om import av kvävehaltiga och komplexförenade gödselmedel från EU. Parlamentet konstaterar att Ukraina beslutade att avsluta båda undersökningarna om skyddsåtgärder i sista minuten, men att ytterligare undersökningar om skyddsåtgärder är planerade. Parlamentet varnar för att liknande åtgärder skulle kunna undergräva det ömsesidiga förtroendet mellan de båda parterna.

101. Europaparlamentet erinrar om att kött av fjäderfä är en känslig produkt i EU. Parlamentet noterar den lösning som valts för export av "andra styckningsdelar" av fjäderfä genom ändringen av handelsförmånerna för kött och köttberedningar av fjäderfä, varmed kryphålet i avtalet täppts till. Parlamentet uppmanar Ukraina att avstå från liknande metoder och att till fullo respektera och genomföra alla bestämmelser i det djupgående och omfattande frihandelsavtalet i god tro. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka hur det djupgående och omfattande frihandelsavtalet genomförs och att utnyttja alla tillgängliga åtgärder för att komma till rätta med eventuella marknadssnedvridande metoder och potentiellt utnyttjande av rättsliga kryphål.

102. Europaparlamentet efterlyser med kraft åtgärder för att ta itu med klyftan mellan stad och landsbygd i Ukraina genom ändamålsenliga ekonomiska och tekniska incitament för mikroföretag, små och medelstora företag, småskaliga jordbrukare och familjeföretag i landsbygdsområden och förortsområden, och genom att förbättra den mänskliga konnektiviteten och infrastrukturen mellan städer och landsbygd i syfte att främja social sammanhållning.

Torsdagen den 11 februari 2021

103. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts inom ramen för instrumentet för små och medelstora företag inom det djupgående och omfattande frihandelsområdet när det gäller att förbättra tillgången till finansiering och öppna upp för handelsmöjligheter. Parlamentet framhåller att en ordentlig informationskampanj skulle kunna göra det möjligt för små och medelstora företag att dra större nytta av de möjligheter som det djupgående och omfattande frihandelsområdet erbjuder.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge tekniskt stöd till regionala arbetsförmedlingar för att stimulera sysselsättningen, att stödja och investera i program för ungdomar och hållbar ekonomisk utveckling som främjar socialt företagande och att fokusera på ungdomar från landsbygdsområden, i syfte att stärka utbildningssystemet genom arbetsmarknadskrav för att skydda de mest utsatta och förebygga en avsaknad av socioekonomiska möjligheter.

105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka det djupgående och omfattande frihandelsavtalets effekter på arbetstagarrättigheterna och rätten till föreningsfrihet i anslutning till handeln med EU. Parlamentet uppmanar den ukrainska regeringen att även fokusera på handeln och den hållbara utvecklingens sociala dimension och noga övervaka de ekonomiska och sociala konsekvenserna av genomförandet av det djupgående och omfattande frihandelsavtalet. Parlamentet uppmanar Ukrainas regering att respektera och upprätthålla arbetsnormer, och att ratificera och fullt ut genomföra Internationella arbetsorganisationens (ILO) samtliga konventioner. Parlamentet uppmanar Ukrainas regering att fortsätta med tillnärmningen av sina arbetsnormer till EU:s, i synnerhet vad gäller mötesfriheten och dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Parlamentet välkomnar initiativet att reformera arbetsrätten men betonar att det krävs breda samråd med fackföreningarna och det civila samhället, och rekommenderar att ILO:s sakkunskap inom området utnyttjas.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att såväl fackföreningar som det civila samhället i hela sin mångfald görs delaktiga i övervakningen av genomförandet av associeringsavtalet. Parlamentet uppmanar Ukrainas regering och kommissionen att stödja icke-statliga organisationer som granskar överträdelser av det djupgående och omfattande frihandelsavtalet, i synnerhet på det sociala området.

107. Europaparlamentet uppmanar Ukrainas regering att införa ett system med incitament och sanktioner för att bekämpa det ökanta antalet arbetstillfällen på den informella arbetsmarknaden.

108. Europaparlamentet erkänner arbetskraftens ökade rörlighet mellan Ukraina och EU. Mellan 2,2 och 2,7 miljoner människor har utvandrat, motsvarande 13–16 procent av den sammanlagda arbetskraften i Ukraina, vilket å ena sidan bidrar till minskad tillgång till arbetskraft i Ukraina och brist på arbetskraft inom vissa yrken, och å andra sidan utgör inte bara en av de faktorer som pressar upp lönerna för de arbetstagare som stannar i landet, utan även en källa till inflöde av penningöverföringar från utvandrare personer, med en betydande inverkan på Ukrainas ekonomi till följd, eftersom detta inflöde motsvarar mer än 8 procent av BNP. Parlamentet vill se en fortsatt analys av de ekonomiska och sociala fördelarna med och konsekvenserna av den arbetskraftsutvandring som skett sedan 2014 för ekonomierna och de sociala trygghetssystemen i såväl Ukraina som medlemsstaterna. Parlamentet betonar att det är nödvändigt med en strategi från regeringens sida för ett arbetsmarknadsklimat som erbjuder arbetstagarna vid ukrainska företag anständiga arbetsförhållanden, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, lagliga jobb som omfattas av det statliga sociala trygghetssystemet, fullständiga löneutbetalningar i tid, rätten till fackföreningsmedlemskap och intresserepresentation samt meningsfulla kollektiva avtalsförhandlingar som leder till bindande kollektivavtal. Parlamentet upprepar behovet att ta itu med kompetensflykten i Ukraina genom att främja högkvalitativa och inkluderande utbildnings- och fortbildningsprogram och skapa arbetstillfällen i syfte att ge unga och familjer socioekonomiska utsikter i sina lokalsamhällen.

109. Europaparlamentet välkomnar och uppmanar till en vidareutveckling av de EU-finansierade program som stöder såväl moderniseringen av yrkesutbildningssystemet i Ukraina ("EU4Skills: Better Skills for Modern Ukraine") som företagsklimatet, som spelar en central roll för potentiella återvändande personer och inhemska företagare (anti-korruption, stöd till små och medelstora företag, skatte- och tullreformer etc.) – både genom sektoriella bidrag och som villkor i EU:s program för makroekonomiskt stöd.

110. Europaparlamentet uppmanar associeringsrådet att prioritera genomförandet av internationella arbetsnormer och EU:s lagstiftning och praxis inom områdena socialpolitik, sysselsättning och arbetsmarknad, bestämmelser om kollektiva avtalsförhandlingar, dialog mellan arbetsmarknadens parter, åtgärder för att motverka klyftan mellan könen samt arbetsrättsreformering i syfte att säkerställa balans mellan arbetsmarknadsparternas intressen samt skydd för arbetstagarnas rättigheter i enlighet med bestämmelserna i associeringsavtalet (artiklarna 419–421 och 424) och ILO:s relevanta konventioner (81, 87, 98, 117, 122, 129, 144, 154 och 173). Parlamentet påminner Ukrainas regering om att dess ansträngningar att förbättra företagsklimatet för att locka till sig direktinvesteringar och främja ekonomisk tillväxt inte får ske på bekostnad av arbetstagarnas rättigheter och arbetsvillkor. Parlamentet uppmanar Ukrainas regering att tillämpa ett systematiskt tillvägagångssätt för och ge institutionellt stöd till dialogen mellan arbetsmarknadens parter, och att verka för att det nationella sociala och ekonomiska trepartsrådet ska bli ett ändamålsenligt instrument för denna dialog.

Torsdagen den 11 februari 2021

111. Europaparlamentet konstaterar med oro att fackföreningarna har begränsade möjligheter att utöva sina rättigheter i Ukraina på grund av en bristfällig och otydlig lagstiftning.

Energi, miljö och klimatförändringar

112. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av uppdelningen av Naftogaz 2019 och inrättandet av en juridiskt oberoende systemansvarig för överföringssystem för gas i linje med EU:s tredje energipaket. Parlamentet uppmanar emellertid Ukrainas myndigheter att stärka den systemansvariges tekniska oberoende i förhållande till Naftogaz. Parlamentet välkomnar liberaliseringen och öppnandet av en konkurrenskraftig gasmarknad för hushållen. Parlamentet beklagar emellertid de senaste angreppen mot Naftogaz ledning, inbegripet företagens tillsynsnämnd, vilka undergräver företagens oberoende och de reformframsteg som hittills gjorts på området.

113. Europaparlamentet framhåller Ukrainas roll som ett strategiskt land för gastransitering och att dess nationella system för gasöverföring behöver moderniseras, samt hur viktigt det är att landet integreras med EU:s energimarknad på grundval av det faktiska genomförandet av den uppdaterade bilagan XXVII till associeringsavtalet. Parlamentet välkomnar undertecknandet av det långsiktiga avtalet om gastransitering, som underlättats av EU. Parlamentet är oroat över anläggandet av gasledningen Nord Stream 2 och framhåller på nytt dess djupgående politiska, ekonomiska och säkerhetsrelaterade risker på lång sikt. Parlamentet konstaterar att gasledningen Nord Stream 2 ökar EU:s beroende av ryska gasleveranser, hotar EU:s inre marknad, strider mot EU:s energipolitik och unionens strategiska intressen samt får potentiellt negativa konsekvenser för det krigshärjade Ukraina. Parlamentet uppmanar därför, i linje med sina tidigare resolutioner, alla berörda parter, i synnerhet parter i medlemsstaterna och Europa, att utnyttja tillgängliga juridiska klausuler för att sätta stopp för projektet.

114. Europaparlamentet kräver att kommissionen granskar Ukrainas efterlevnad av Europeiska unionens regelverk inom energiområdet i syfte att ytterligare integrera energimarknaderna. Parlamentet stöder fullt ut Ukrainas integration i det europeiska kontinentalta energinätet (Entso-E). Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att förbättra samordningen mellan internationella institutioner (till exempel kommissionen, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Europeiska investeringsbanken, Världsbanken, KfW, Entso-E och energigemenskapen) och ukrainska institutioner när det gäller strategier och åtgärder som stöder Ukrainas energisektor.

115. Europaparlamentet fördömer Rysslands utvinning av gas från Ukrainas sockel i Ukrainas exklusiva ekonomiska zon och slår fast att EU inte bör erkänna Rysslands beslagtagning av gasfälten i Azovska sjön och Svarta havet utan bör stödja de ukrainska myndigheternas rättsliga åtgärder för att stoppa denna olagliga utvinning.

116. Europaparlamentet beklagar att den nya grossistmarknad för el som sjösattes i Ukraina i juli 2019 fortfarande inte är konkurrenskraftig sett till EU:s standarder. Parlamentet uppmanar därför med kraft Ukraina att slutföra reformen och se till att unionsrätten i högre grad efterlevs, först och främst genom att öka Ukrenergos oberoende och undvika korssubventionering. Parlamentet uppmanar Ukraina att uppgradera sina befintliga kraftverk så att de uppfyller EU:s stränga miljö- och säkerhetsstandarder.

117. Europaparlamentet välkomnar den ukrainska regeringens ståndpunkt när det gäller att respektera energigemenskapens åtagande att följa gällande unionsrätt, inbegripet sådan som rör miljö- och säkerhetspolitiken, dvs. inte tillåta import av elektricitet från kraftverk i grannländer som anläggs utan att kraven i internationella konventioner eller högsta internationella miljö- och säkerhetsstandarder uppfylls.

118. Europaparlamentet beklagar att sektorn för förnybar energiframställning i Ukraina ännu inte fullgör sina skyldigheter gentemot investerarna och att de försenade utbetalningarna till producenterna av el från förnybara energikällor hotar den fortsatta utvecklingen av rena energikällor i Ukraina.

119. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ukrainas myndigheter att så snart som möjligt slutföra moderniseringarna av kärnkraftverken och utreda förseningarna i dessa processer, i synnerhet uppgraderingen av kärnkraftverket Zaporizjzja.

120. Europaparlamentet betonar vikten av en ökning av infrastruktursamarbetet i regionen, ytterligare diversifiering av Ukrainas energiförsörjning, energieffektivitet och förnybara energikällor samt konnektivitet i Ukrainas energisektor, samtidigt som miljömässig hållbarhet säkerställs. Parlamentet konstaterar att stöd till och främjande av intraregional handel mellan länderna i det östliga partnerskapet också kommer att skapa nya ekonomiska möjligheter, även för små och medelstora företag.

121. Europaparlamentet lovordar den ukrainska regeringens antagande i februari 2019 av strategin för den statliga miljöpolitiken fram till 2030 och den nationella avfallshanteringsplanen, lagarna om miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar samt lagarna på det klimatpolitiska området. Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att öka sitt engagemang i kampen mot klimatförändringarna, i genomförandet av strategier mot dem och i integreringen av dem i alla politiska områden, och att intensifiera arbetet med de nationella åtagandena med anknytning till Parisavtalet från 2015.

Torsdagen den 11 februari 2021

122. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ukraina att på effektiva sätt bekämpa olaglig avverkning i enlighet med hållbar skogsförvaltning och gällande miljöskyddsstandarder och att vidta åtgärder för att få ett slut på de miljöskador som orsakas av olagligt och ohållbart utnyttjande av naturresurser, såsom olaglig avverkning i urskogarna i Karpaterna, som också utgör den största orsaken till översvämningar i regionen. Parlamentet uppmanar EU att bidra till att förhindra olaglig avverkning i samband med det olagliga skidortsprojektet i Svydivets, samt den olagliga och miljöskadliga metoden för utvinning av bärnsten. Parlamentet uppmanar Ukraina att investera i en ekologiskt och miljömässigt säker och hållbar turisminfrastruktur och uppmanar de ukrainska myndigheterna att förhindra att framtida projekt skadar miljön med hjälp av bättre granskning, insyn och genomförande av miljökonsekvensbedömningar och tillbörlig aktsamhet. Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att tillhandahålla öppen och smidig tillgång till miljöinformation, utvidga skyddade områden och påskynda genomförandet av den nationella planen för minskade utsläpp av betydande förorenande ämnen från stora förbränningsanläggningar. Parlamentet uppmanar Ukraina att anta lagstiftning för utveckling av hållbara transporter. Parlamentet uppmanar med kraft Ukraina att sanera och bortskafta mycket farliga jordbrukskemikalier på ett säkert och miljömedvetet sätt, särskilt de föräldrade bekämpningsmedlen i länet Cherson och andra regioner i Ukraina.

123. Europaparlamentet är djupt oroat över miljökonsekvenserna av konflikten i östra Ukraina, däribland faror i form av översvämningar i sammankopplade gruvor. Parlamentet kräver en ingående utvärdering av konfliktens miljökonsekvenser med uppföljning i form av en åtgärdsplan, utformad för att förhindra en ekologisk kollaps. Parlamentet föreslår ett program för minrojning i Donbass, med samverkan mellan ukrainska myndigheter och det internationella samfundet.

124. Europaparlamentet är också djupt oroat över de cirka 1 200 källor till radioaktivitet som – för medicinska, industriella eller vetenskapliga ändamål – är belägna i och runt regionen Donetsk och som utgör allvarliga risker för hälsan, säkerheten och miljön. Parlamentet uppmanar OSSE, trepartsgruppen för Ukraina och Normandiekvartetten att motverka spridningen av verksamheter som inbegriper radioaktivitet och smugglingen av radioaktiva ämnen, i linje med systemet för förhindrande av spridning av kärnvapen. Parlamentet uppmanar med kraft alla parter att samverka med berörda parter för att på ett säkert sätt föra ut sådana källor till hög radioaktivitet som inte längre används från Donbassregionen.

125. Europaparlamentet välkomnar Ukrainas ambition att bidra till målen för den europeiska gröna given och uppmanar kommissionen att på lämpligt vis stödja Ukrainas ansträngningar, bland annat genom inrättande av en relevant strukturerad dialog, en färdplan och informationsutbyte. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att det djupgående och omfattande frihandelsavtalet inte strider mot de miljörelaterade mål och initiativ som fastställs i given.

126. Europaparlamentet välkomnar EU:s program på tio miljoner euro avseende ett klimatpaket för en hållbar ekonomi, som ska tillhandahålla Ukraina stöd för utarbetandet av en helhetsstrategi för omställningen av landets viktigaste ekonomiska sektorer till en koldioxidsnål ekonomi.

Direkta personkontakter och gränsförvaltning

127. Europaparlamentet erkänner vikten av rörlighet över gränserna för att öka de direkta personkontakterna och välkomnar det fortsatt framgångsrika genomförandet av det viseringsfria systemet för medborgarna i Ukraina, som har inneburit att ukrainska medborgare har kunnat göra fler än 40 miljoner resor till EU-länderna sedan juni 2017. Parlamentet understryker vikten av att fortsätta att uppnå riktmärkena för viseringsliberalisering och av att påskynda de därmed sammanhängande reformansträngningarna. Parlamentet är av åsikten att det viseringsfria systemet har lett till ökat resande från Ukraina till EU och därmed till ökad förståelse mellan våra respektive samhällen, vilket är den bästa grunden för fortsatt närmande. Parlamentet understryker att denna strategi måste tillämpas även framöver och, med tiden, utvidgas.

128. Europaparlamentet erinrar om vikten av att integrera Ukraina i EU:s ramar, till exempel Erasmus+, Horisont Europa och Kreativa Europa, och om behovet att intensifiera det relevanta samarbetet inom befintliga och framtida program. Parlamentet är av uppfattningen att medverkan i Erasmus+-programmen bör utökas märkbart för ukrainska studenter och för ukrainska lärare vid universitet och i skolor.

129. Europaparlamentet konstaterar att de ukrainska medborgarnas ökade antal besök i Schengenländerna har lett till utmaningar vid gränsövergångsställena mellan EU och Ukraina, där trängseln är stor, och att inte vare sig deras infrastruktur eller deras kapacitet är tillräcklig för att erbjuda dem som passerar gränsen anständiga och humana förhållanden. Parlamentet konstaterar att ett av de mest akuta problemen vid gränsen mellan EU och Ukraina, i synnerhet vid gränsen mellan Ungern och Ukraina och mellan Polen och Ukraina, är de långa väntetiderna för att passera gränsen. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en dialog i syfte att se till att förfarandena vid gränsövergångsställena avlöper snabbt och utan korruption, bland annat genom investeringar, personalutbildning och en ändamålsenlig mekanism för gränsövergångsrelaterade klagomål. Parlamentet uppmanar EU att stödja inrättandet av nya gränsövergångsställen och utvidgningen av de befintliga vid gränsen mellan EU och Ukraina genom strikt övervakning av finansieringen för att undvika sådant missbruk som förekommit vid tidigare tillfällen.

Torsdagen den 11 februari 2021

130. Europaparlamentet stöder ett stärkt samarbete mellan EU och Ukraina, i synnerhet när det gäller gränsförvaltning, nationella asyl- och identitetshanteringsystem som baseras på biometriska metoder, motverkande av penningtvätt och finansiering av terrorism, bekämpning av organiserad brottslighet och grov internationell brottslighet och fördjupande av samarbetet mellan Ukraina och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex).

131. Europaparlamentet noterar att ytterligare framsteg har gjorts när det gäller anpassningen av Ukrainas tull- och gränsförfaranden till unionens förfaranden, liksom de pågående institutionella reformerna av skatte- och tullförvaltningarna. Parlamentet välkomnar lagen om en enda rättslig enhet för den statliga tulltjänsten liksom lagarna om godkända ekonomiska aktörer och om införande av det nationella elektroniska överföringssystemet, vilka antogs hösten 2019. Parlamentet välkomnar också antagandet i juli 2019 av en strategi för integrerad gränsförvaltning fram till 2025 och den efterföljande handlingsplanen för 2020–2022. Parlamentet beklagar emellertid att de EU-finansierade projekten för moderniseringen av de sex posteringarna vid gränsen till unionen har stannat av och beklagar djupt att väntetiderna vid dessa gränser fortfarande är mycket långa. Parlamentet uppmanar också med kraft de ukrainska myndigheterna att anta alla de kvarstående åtgärder och bestämmelser som krävs för att systemen med godkända ekonomiska aktörer och för nationell elektronisk överföring ska bli fullt operativa och för att se till att behöriga kandidater till den nya ledningen av den statliga tulltjänsten snarast tillsätts genom ett transparent och opartiskt offentligt urvalsförfarande. Parlamentet uppmanar med kraft de ukrainska myndigheterna att kriminalisera all varusmuggling, vilket är av yttersta vikt för den integrerade gränsförvaltningen.

132. Europaparlamentet uppmanar EU och de ukrainska och moldaviska myndigheterna att påskynda processen med att blockera olaglig handel och stänga ned smugglingskanaler i regionen Transnistrien, som fungerat som en fristad för smugglare, utnyttjats av kriminella och oligarker, tjänat till att stärka det ryska inflytandet och varit en av de viktigaste orsakerna till att konflikten förlängts.

Institutionella bestämmelser

133. Europaparlamentet välkomnar resultatet av toppmötet mellan EU och Ukraina den 6 oktober 2020, det första bilaterala toppmöte som ägt rum fysiskt i Bryssel sedan covid-19-pandemin bröt ut, och de tydliga förklaringarna från båda sidor om deras fortsatta åtagande att stärka Ukrainas politiska associering till och ekonomiska integration i Europeiska unionen.

134. Europaparlamentet välkomnar resultatet av de pågående mötena och verksamheterna inom ramen för sin Jean Monnet-dialog för fred och demokrati med Ukrainas Verchovna Rada och stöder till fullo en fortsättning. Parlamentet är övertygat om att ett fördjupande av den parlamentariska dialogkulturen kommer att säkerställa ett starkt, oberoende, transparent och effektivt Verchovna Rada för Ukraina, vilket krävs för landets demokratiska och europeiska framtid samt är i linje med de ukrainska medborgarnas förhoppningar.

135. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang Verchovna Rada att aktivt fortsätta med sin institutionella reform, som bland annat syftar till att öka lagstiftningskapaciteten och kvaliteten på lagstiftningen, den politiska tillsynen över den verkställande makten samt insynen och ansvarsskyldigheten gentemot medborgarna, för att integrera och prioritera antagandet av lagförslag som rör genomförandet av associeringsavtalet, samt att inrätta institutionella skyddsåtgärder för att blockera lagstiftning som strider mot åtagandena enligt associeringsavtalet, till exempel genom en starkare roll för kommittén för europeisk integration, vars yttranden bör vara bindande. Parlamentet understryker att det måste fortsätta att samverka med Verchovna Rada för att stödja en sådan reformprocess. Parlamentet framhåller vikten av en fortsättning på det interparlamentariska samarbetet och de direkta personkontakterna, på bästa möjliga sätt, med hänsyn till covid-19-pandemin.

136. Europaparlamentet erinrar om vikten av fortsatt stöd till Europeiska unionens rådgivande uppdrag (EUAM) i Ukraina och dess roll i reformen av den civila säkerhetssektorn. Parlamentet välkomnar öppnandet av dess lokalkontor i Mariupol och hoppas på konkreta resultat, i enlighet med uppdragets mandat. Parlamentet kräver att kommissionen ska öka sina ansträngningar att stärka kapaciteten hos de ukrainska myndigheter som berörs av genomförandet av associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet. Parlamentet kräver att kommissionen ska utforma de verktyg som krävs för att stödja Ukrainas fortsatta anpassning till EU:s regelverk, i enlighet med de relevanta besluten från det 22:a toppmötet mellan Ukraina och EU.

137. Europaparlamentet uppmanar sin uppmaning om att inrätta ett universitet för det östliga partnerskapet i Ukraina. Parlamentet uppmanar unionens institutioner att förstärka och utöka utbildningsprogrammen för ukrainska rättstillämpare som vill specialisera sig på unionsrätten och att stärka Ukrainas möjligheter att delta i Horisont Europa, jämte andra sätt att främja direkta personkontakter och det akademiska och utbildningsrelaterade samarbetet mellan EU och Ukraina.

Torsdagen den 11 februari 2021

138. Europaparlamentet välkomnar EU:s stöd till institutionell kapacitetsuppbyggnad och de fortbildningskurser för Ukrainas offentliganställda som anordnas av Europeiska högskolan i Natolin.

139. Europaparlamentet uppmanar samtliga EU-institutioner, medlemsstaterna och de ukrainska myndigheterna att med hjälp av kampanjer bättre informera allmänheten om de möjligheter som finns inom initiativet för det östliga partnerskapet och genomförandet av associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet, för att öka medvetenheten om fördelarna med en närmare associering och koppla dem till den positiva utvecklingen på arbetsmarknaden i Ukraina samt i övriga associerade länder. Parlamentet uppmanar de ukrainska myndigheterna att bättre informera Ukrainas medborgare om fördelarna med associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet och EU-stödet och att göra mer för att se till att de möjligheter som erbjuds genom associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet och EU:s stöd och program når lokal nivå, även i avlägsna delar av landet, särskilt landsbygdsområden, så att invånarna kan driva på positiva förändringar i sina samhällen.

140. Europaparlamentet lovordar Ukrainas civila samhälle, ungdomar och icke-statliga organisationer för deras aktiviteter på alla områden av det offentliga och politiska livet, och i synnerhet för deras stöd till genomförandet av associeringsavtalet/det djupgående och omfattande frihandelsavtalet, för hanteringen av utmaningarna i samband med covid-19-pandemin, för bekämpningen av desinformationskampanjer, för stödet och hjälpen till internflyktingar och andra utsatta grupper och för stärkandet av samhällets motståndskraft och mediekompetensen hos den ukrainska befolkningen. Parlamentet uppmanar de ukrainska statliga och lokala styrelseorganen att fortsatt främja ett nära samarbete med det civila samhället, bland annat genom ökat ekonomiskt stöd till dess verksamheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera stöd till dessa icke-statliga organisationer och organisationer i det civila samhället. Parlamentet välkomnar i detta hänseende programmet "facilitet för det civila samhället" på 20 miljoner euro, vilket kommer att främja stärkandet av kapaciteten hos organisationer i det civila samhället så att de kan delta i beslutsprocesser och det offentliga livet. Mot bakgrund av ett antal lagförslag om civilsamhällesorganisationers och andra sammanslutningars arbete och funktionssätt uppmanar Parlamentet med kraft de ukrainska myndigheterna att inte anta några lagar som inte är förenliga med Ukrainas inhemska och internationella skyldigheter på människorättsområdet och att garantera att det civila samhället kan verka utan oönskad inblandning.

o

o o

141. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Ukrainas president, regering och parlament och Ryska federationens president, regering och parlament.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0051

Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (2020/2818(RSP))

(2021/C 465/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 14 och 15,
- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europeiska rådet, parlamentet och kommissionen i november 2017, särskilt dess första och fjärde princip "Utbildning och livslångt lärande" respektive "Aktiva arbetsmarknadsåtgärder",
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention från 1974 om betald ledighet för studier,
- med beaktande av kommissionens meddelande om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (COM(2020)0274) och av det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2020)0121) och (SWD(2020)0122),
- med beaktande av kommissionens förslag till rådets rekommendation om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (COM(2020)0275),
- med beaktande av kommissionens meddelande om att skapa ett europeiskt utbildningsområde senast 2025 (COM(2020)0625) och av det arbetsdokument från kommissionens tjänsteavdelningar som åtföljer detta (SWD(2020)0212),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handlingsplan för digital utbildning 2021–2027 – Ställa om utbildningen till den digitala tidsåldern* (COM(2020)0624) och av det arbetsdokument från kommissionens tjänsteavdelningar som åtföljer detta (SWD(2020)0209),
- med beaktande av kommissionens rapport *Digital Economy and Society Index (DESI) 2020 Human capital* ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En ny industristrategi för EU*, (COM(2020)0102), där det konstateras att "den gröna och digitala omställningen påverkar alla delar av vår ekonomi, vårt samhälle och vårt näringsliv" och att "en konkurrenskraftig industri måste kunna rekrytera och behålla kvalificerad arbetskraft" och där det förutses att 120 miljoner människor i EU bara de närmaste fem åren kommer att "behöva utbilda eller omskola sig",
- med beaktande av kommissionens meddelande *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640), där följande konstateras när det gäller att möjliggöra de förändringar som anges i meddelandet: "proaktiv omskolning och kompetenshöjning är nödvändigt om man ska kunna dra nytta av den gröna omställningen",
- med beaktande av rådets slutsatser från den 8 juni 2020 om omskolning och kompetensutveckling som en grund för ökad hållbarhet och anställbarhet, i syfte att stödja ekonomisk återhämtning och social sammanhållning,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 juni 2020 om arbetet för att bekämpa covid-19-krisen på utbildningsområdet,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av rådets resolution av den 18 november 2019 om vidareutveckling av det europeiska området för utbildning som stöd för framtidsorienterade utbildningssystem ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 3 mars 2017 om ökad kompetens hos kvinnor och män på EU:s arbetsmarknad ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 december 2017 om en ny EU-agenda för högre utbildning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/646 av den 18 april 2018 om en gemensam ram för tillhandahållande av bättre tjänster för kompetens och kvalifikationer (Europass) och om upphävande av beslut nr 2241/2004/EG ⁽⁶⁾,
- med beaktande av den politiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 5 maj 2020 *Hållbar finansiering för livslångt lärande och kompetensutveckling i samband med brist på kvalificerad arbetskraft* (förberedande yttrande på begäran av det kroatiska ordförandeskapet),
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 mars 2018 *Framtidens arbete – förvärvande av kunskaper och färdigheter för att tillgodose kraven hos framtidens jobb* (förberedande yttrande på begäran av det bulgariska rådsordförandeskapet) ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den europeiska undersökningen om arbetsvillkor ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Eurofound's undersökning om digitaliseringens inverkan på kompetensanvändning och kompetensutveckling ⁽⁹⁾,
- med beaktande av Cedefops studie *Empowering adults through upskilling and reskilling pathways*, band 1 och 2,
- med beaktande av Cedefops rapport *Skills forecast – trends and challenges to 2030* ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kompetenskartan för EU ⁽¹¹⁾ och det europeiska kompetensindexet ⁽¹²⁾,
- med beaktande av studien från Enheten för vetenskaplig framsyn *Rethinking education in the digital age* ⁽¹³⁾,
- med beaktande av OECD:s databas Skills for Jobs ⁽¹⁴⁾,
- med beaktande av OECD:s studie *Getting Skills Right – Increasing Adult Learning Participation – Learning from successful reforms* ⁽¹⁵⁾,

⁽²⁾ EUT C 389, 18.11.2019, s. 1.

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6889-2017-INIT/sv/pdf>

⁽⁴⁾ EUT C 484, 24.12.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 429, 14.12.2017, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 112, 2.5.2018, s. 42.

⁽⁷⁾ EUT C 237, 6.7.2018, s. 8.

⁽⁸⁾ Sjätte europeiska undersökningen om arbetsvillkor, Eurofound. https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1634en.pdf

⁽⁹⁾ Datoriseringens inverkan på arbetsprofiler (förändrade uppgifter inom yrken – som därmed kräver en annorlunda typ av färdigheter): <https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/wpef19007.pdf>

⁽¹⁰⁾ https://www.cedefop.europa.eu/files/3077_en.pdf

⁽¹¹⁾ <https://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en>

⁽¹²⁾ <https://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/data-visualisations/european-skills-index>

⁽¹³⁾ EPRS_STU(2020)641528_EN.pdf (europa.eu)

⁽¹⁴⁾ <https://www.oecdskillsforjobsdatabase.org/>

⁽¹⁵⁾ <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/cf5d9c21-en.pdf?expires=1600261868&id=id&accname=ocid194994&checksum=3B44E0891A2F10A546C7CBF7A9521676>

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av OECD:s policydokument av den 10 juli 2020 *Skill measures to mobilise the workforce during the COVID-19 crisis* ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2020 om den europeiska utbildningens framtid i samband med covid-19 ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2020 om en förstärkt ungdomsgaranti ⁽¹⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2018 om modernisering av utbildningen i EU ⁽¹⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2017 om en ny kompetensagenda för Europa ⁽²⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om kompetenshöjande åtgärder för att bekämpa ungdomsarbetslöshet ⁽²¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällena som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽²²⁾,
- med beaktande av frågan till kommissionen om meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft (O-000006/2021 – B9-0004/2021),
- med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, och av följande skäl:
 - A. Den gröna och digitala omställningen tillsammans med den demografiska utvecklingen och globaliseringen förändrar arbetets karaktär, arbetets innehåll och de färdigheter och kvalifikationer som krävs för arbetet. Kompetenshöjning och omskolning kommer att vara av avgörande betydelse för att klara av de utmaningar och möjligheter som skapas av den allt snabbare utvecklingen på makronivå och kommer att vara centrala för att åtgärda den allt större kompetensbristen på EU:s arbetsmarknad.
 - B. Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft är till fullo förenlig med den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i synnerhet dess första princip, som innebär att "var och en har rätt till god, inkluderande utbildning och livslångt lärande för att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter att man deltar fullt ut i samhället och framgångsrikt klarar övergången i arbetslivet".
 - C. Utbildning i den digitala tidsåldern inbegriper digital formell utbildning och även informell och icke-formell utbildning i teknisk, mjuk och medborgarskapsrelaterad kompetens under EU-medborgarnas hela livstid.
 - D. Den formella utbildningen och de formella utbildningssystemen har allt större problem med att svara på hela skalan av individuella och sociala behov och krav i en föränderlig värld.
 - E. Covid-19-krisen har förändrat arbetslivet och gjort att många arbeten snabbt har blivit överflödiga och föråldrade, satt fokus på vikten av digitala färdigheter och digital kompetens, vidgat den digitala klyftan och ökat behovet av att uppdatera den europeiska arbetskraftens kompetens, särskilt när det gäller det dramatiskt ökade behovet av digital, teknisk och mjuk kompetens samt motståndskraft och anpassningsförmåga. Dessa behov kommer att vara än mer tvingande i och med den ökade användningen av artificiell intelligens (AI), som helt kan förändra arbetsmönstren och ersätta vissa typer av verksamhet. Pandemin har orsakat störningar i utbildningar och vidareutbildningar, vilket i synnerhet har påverkat studerande inom yrkesutbildningar, och lett till växande arbetslöshet, särskilt bland ungdomar

⁽¹⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/view/?ref=135_135193-hgf8w9g731&title=Skill-measures-to-mobilise-the-

⁽¹⁷⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0282.

⁽¹⁸⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0267.

⁽¹⁹⁾ EUT C 28, 27.1.2020, s. 8.

⁽²⁰⁾ EUT C 337, 20.9.2018, s. 135.

⁽²¹⁾ EUT C 11, 12.1.2018, s. 44.

⁽²²⁾ EUT C 316, 22.9.2017, s. 233.

Torsdagen den 11 februari 2021

som kämpar med övergången från utbildning till arbete. Den påtvingade nedstängningen under covid-19-krisen ger arbetstagarna en möjlighet att uppdatera sin kompetens.

- F. Nyckelkompetenser är av avgörande betydelse i kunskapssamhället och inom ramen för ett livslångt lärande eftersom de garanterar mer flexibilitet vid anpassningen till samhällen och arbetsmarknader i förändring.
- G. Många exempel på bristande jämlikhet kvarstår i tillgången till utbildning och färdigheter såväl för utsatta grupper i samhället som mellan könen, och det är mindre sannolikt att medborgare som har en annan etnisk bakgrund, personer med funktionsnedsättning eller kvinnor har möjlighet att lära sig nya färdigheter.
- H. Individer måste ha de färdigheter som krävs på arbetsmarknaden och förmåga att snabbt anpassa sig till föränderliga kompetenskrav under hela livstiden. Mellan 37 % och 69 % av uppgifterna i EU kan automatiseras inom många sektorer, vilket kan leda till en betydande förändring av resultaten ⁽²³⁾. Enligt Eurofound's undersökningar rapporterar 28 % av arbetstagarna att de har de färdigheter som behövs för att hantera mer krävande uppgifter.
- I. Kompetenshöjning och omskolning är inte enbart en individuell utan också en social förpliktelse, eftersom låg grundläggande kompetens bland vuxna och lågt deltagande i utbildningsverksamhet minskar deras anställningsmöjligheter på arbetsmarknaden, skapar social och ekonomisk ojämlikhet och bidrar till höga fattigdomsnivåer.
- J. Kompetensglapp och brist på färdigheter utgör stora utmaningar för EU:s arbetsmarknad och utbildningssystem. Det råder en enorm brist på digital kompetens bland arbetskraften, och 42 % av EU-medborgarna saknar grundläggande digitala färdigheter ⁽²⁴⁾. Det krävs betydande investeringar för att ta itu med bristen på digital kompetens.
- K. Dagens generation ungdomar är högkvalificerad. Kompetensutveckling, omskolning, kompetenshöjning och livslångt lärande är inte det enda svaret på bristen på arbetstillfällen för ungdomar. Ytterligare sysselsättningsåtgärder behövs för att se till att hållbara arbetstillfällen av god kvalitet skapas. Sysselsättningsläget utvecklas snabbt, och enligt uppskattningar kommer 65 % av de barn som nu börjar grundskolan att jobba i helt nya typer av arbeten som ännu inte existerar ⁽²⁵⁾. År 2019 använde redan 85 % av medborgarna internet, men endast 58 % hade åtminstone grundläggande digital kompetens ⁽²⁶⁾.
- L. Den europeiska gröna givens ambition att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och målet att minska koldioxidutsläppen med 60 % senast 2030 kommer att innebära en övergång till en klimatneutral, cirkulär, energieffektiv ekonomi. Detta kommer på ett grundläggande plan att påverka alla sektorer i ekonomin och innebära att omskolning av arbetskraften samt fokus på gröna färdigheter inom alla utbildningsvägar blir avgörande för att åstadkomma en rättvis övergång som inte lämnar någon på efterkälken.
- M. Utöver tekniska och digitala färdigheter är kritiskt tänkande en av de nyckelfärdigheter som människor kommer att behöva i den digitala tidsåldern. Det finns ett tydligt behov att stärka det kritiska tänkandet bland alla grupper av medborgare för att göra det möjligt för dem att utnyttja de digitala verktygens fulla potential och skydda dem från riskerna med dessa verktyg.
- N. Moderna, innovativa och inkluderande utbildningssystem med digital teknik i centrum har goda förutsättningar att förbereda nya generationer av yrkesmänniskor för framtida utmaningar och möjligheter.
- O. Lika tillgång till högkvalitativ och inkluderande kompetensutveckling, kompetenshöjning och omskolningsåtgärder samt information om kompetensresurser, rådgivning, utbildning och yrkesutbildning för alla människor, inbegripet utsatta grupper, äldre och människor som bor i eftersatta stadsområden, i glesbefolkade och avfolkade områden på

⁽²³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=9150&furtherNews=yes>

⁽²⁴⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

⁽²⁵⁾ *The Future of Jobs Report*, World Economic Forum, september 2018.

⁽²⁶⁾ Indexet för digital ekonomi och digitalt samhälle (Desi) 2020, Europeiska kommissionen.

Torsdagen den 11 februari 2021

landsbygden och i avlägsna områden, är avgörande för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft. Eurofound's forskning visar att ojämlikheten i arbetstagarnas tillgång till utbildning har ökat ⁽²⁷⁾.

- P. I en del EU-länder har den tid som barn ägnar åt skolarbete halverats under covid-19-krisen. En nedstängning av utbildningsinstitutioner, även om den bara är tillfällig, kan ha stora konsekvenser för elever som påverkar läranderesultaten negativt och ökar den befintliga ojämlikheten.
- Q. I motsats till den obligatoriska grundskolan är vuxenutbildning ett frivilligt åtagande som människor tar på sig av personliga eller yrkesmässiga skäl, något som utgör en större utmaning för utbildningsleverantörer.
- R. Att ha aktuella färdigheter gör att människor lättare kan behålla sin anställning på arbetsmarknaden och vara socialt delaktiga, vilket också är av grundläggande betydelse för den mentala hälsan och livet för miljontals av våra medborgare.
- S. Det finns ingenting som heter olika färdigheter beroende på kön, men det finns könsbaserade skillnader i yrkesval och karriärutveckling.
- T. Utbildnings- och kompetenspolitiken hör till medlemsstaternas behörighet. EU spelar en viktig roll när det gäller att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder på dessa områden. Nya utmaningar kräver att EU-omfattande verktyg och stödjande åtgärder används inom ramen för det europeiska utbildningsområdet. Unionsprogram såsom Erasmus+, den europeiska ungdomsgarantin och Europeiska solidaritetskåren spelar en viktig roll när det gäller kompetenshöjning hos ungdomar.
- U. Digital teknik bör dock uppfattas som ett verktyg för att tillhandahålla utbildning av god kvalitet. I framtiden kommer det att finnas ett ökat behov av digital kompetens (programmering, logistik och robotteknik), inte bara för it-utbildning utan också när det gäller läroplanen som helhet.
- V. Möjligheter till digitalt stödd utbildning och kompetensutveckling bör utforskas närmare och främjas, till exempel nätbaserad utbildning för utsatta grupper eller personal på små och medelstora företag som behöver ett mer flexibelt tillhandahållande av utbildning i nära samarbete med de ansvariga regionala institutionerna och organen.
- W. Deltagandet i förskoleverksamhet och barnomsorg i Europa för barn under tre år ligger fortfarande på under 33 % i hälften av EU-länderna ⁽²⁸⁾.
- X. Enligt Eurofound bör inverkan på kompetensen av användningen av digitalt stödda affärsmodeller, såsom plattformarbete, utforskas i närmare detalj och hanteras på ett strategiskt sätt, antingen genom att åtgärda kompetensglapp och kompetensförluster eller genom kompetensutveckling, såsom för övergripande färdigheter och entreprenörsfärdigheter.
- Y. Under 2019 hade 10,2 % av ungdomarna i åldern 18–24 år som mest högstadietutbildning och deltog inte i någon ytterligare utbildning (unga med högst grundskoleutbildning) ⁽²⁹⁾.
- Z. Den viktiga roll som spelas av arbetsplatsförlagt lärande för kompetensutnyttjande och kompetensutveckling har länge erkänts, men ECS 2019 visar att endast en minoritet av organisationerna på ett sammanhängande sätt kombinerar olika typer av arbetsplatspraxis som optimerar kompetensanvändningen och stöder kompetensutvecklingen.

⁽²⁷⁾ *How your birthplace affects your workplace*, Eurofound (2019). https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef19004en.pdf

⁽²⁸⁾ *Key Data on Early Childhood Education and Care in Europe*, 2019 års upplaga, rapport från Eurydice-nätverket, s. 26.

⁽²⁹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Early_leavers_from_education_and_training#Overview

Torsdagen den 11 februari 2021

AA. År 2017 var 72 % av lärarna i Europa kvinnor. Av de lärare som arbetade i EU var 9 % under 30 år medan 36 % var 50 år eller äldre ⁽³⁰⁾.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft*, som sätter kompetens i centrum för EU:s politiska agenda och säkerställer att rätten till kvalitativa och inkluderande utbildning och livslångt lärande för alla och inom alla områden och sektorer, i enlighet med bestämmelserna i den allra första principen i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, blir verklighet i hela EU.

2. Europaparlamentet välkomnar de tolv flaggskeppsåtgärder som läggs fram i meddelandet och de kvantitativa mål som ska nås senast 2025. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge utsatta grupper en bred tillgänglighet till kompetensutveckling och kompetenshöjning, däribland personer med funktionsnedsättning, lågutbildade vuxna, minoriteter, inklusive romer, samt personer med invandrarbakgrund. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur man ska genomföra denna rättighet och införa en övervakningsmekanism som uppmuntrar medlemsstaterna att inrätta nationella handlingsprogram och regelbundet lägga fram nationella rapporter om hur denna rättighet upprätthålls.

3. Europaparlamentet betonar vikten av tillgång till utbildning och omskolning för arbetstagare i industrier och sektorer som måste förändras i grunden med tanke på den digitala och den gröna omställningen. Parlamentet understryker att kvalifikationer och certifierade behörigheter ger arbetstagarna mervärde, förbättrar deras ställning på arbetsmarknaden och kan överföras vid omställningar på arbetsmarknaden. Parlamentet efterlyser en offentlig politik för kompetens som inriktas på erkännande, certifiering och validering av kvalifikationer och meriter.

4. Europaparlamentet understryker att kompetens och livslångt lärande är av avgörande betydelse för hållbar tillväxt, produktivitet, investeringar och innovation och att de därför är nyckelfaktorer för företagens konkurrenskraft, i synnerhet för små och medelstora företag. Parlamentet betonar att ett nära samarbete och utbyte av bästa praxis mellan alla relevanta aktörer som är involverade i kompetensutveckling, inbegripet arbetsmarknadens parter och alla förvaltningsnivåer, är avgörande för att säkerställa att alla kan skaffa sig den kompetens som behövs på arbetsmarknaden och i samhället i stort. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att samla in aktuella uppgifter, information och prognoser om kompetensbehov och kompetenskrav på arbetsmarknaden, även på lokal nivå. Parlamentet stöder lanseringen av kompetenspakten, som syftar till att förbättra företagets insatser för kompetenshöjning och omskolning av Europas arbetskraft. Parlamentet efterlyser lokala kompetenspakter för att bättre nå personer i sektorer som drabbats hårdast av covid-19-krisen och hjälpa dem att omskola sig för att förbli aktiva på arbetsmarknaden.

5. Europaparlamentet påminner om att moderniserade yrkesutbildningssystem är särskilt viktigt för att förbereda ungdomar och vuxna för den gröna och digitala omställningen och för att se till att arbetstagare i yrkesverksam ålder och äldre arbetstagare bibehåller och utvecklar de färdigheter som behövs för att skydda sin anställbarhet och förlänga arbetslivet. Parlamentet påminner också om att en sådan modernisering är central för en återhämtning från covid-19-pandemin. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag till rådets rekommendation om yrkesutbildning för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft. Parlamentet betonar att yrkesutbildningsprogram måste vara riktade, framtidsorienterade, tillgängliga, genomträngliga, sammanlänkade på EU-nivå och elevinriktade, så att de möjliggör flexibla individuella studievägar och ger studerande och lärare inom yrkesutbildning den kompetens som krävs för att bli aktiva och demokratiska medborgare och framgångsrika på arbetsmarknaden och i samhället. Parlamentet påminner om att en modernisering av yrkesutbildningsprogrammen måste gå hand i hand med en ökad attraktionskraft så att ungdomar väljer dem. Parlamentet understryker vikten av en bästa praxis inom varvade utbildningssystem och yrkesutbildning som skulle kunna bidra till strukturförändringar på arbetsmarknaden och leda till högre ungdomssysselsättning.

6. Europaparlamentet anser att lärlingsplatser kan spela en viktig roll i detta sammanhang eftersom de förbereder unga för arbeten som det råder stor efterfrågan på och därmed bidrar till en hållbar integration på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda EU:s resurser för att främja yrkesutbildningen och uppmanar arbetsgivare att skapa betalda praktik- och lärlingsprogram för studerande på yrkesskolor samt anordna tävlingar och branschturneringar för dem. Parlamentet uppmanar företagen att säkerställa kompetenshöjning och omskolning för sin personal och att förbättra tillhandahållandet av lärlingsplatser i linje med kvalitetskriterierna för praktikprogram och den europeiska ramen för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att se över befintliga europeiska instrument såsom kvalitetskriterierna för praktikprogram och den

⁽³⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191004-1#:~:text=Among%20teachers%20working%20in%20the,were%20aged%2050%20or%20older.&text=In%20all%20EU%20Member%20States,in%202017%20were%20predominantly%20female>

Torsdagen den 11 februari 2021

europiska ramen för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet samt att införa kvalitetskriterier för förslag, inklusive principen om rättvis ersättning till praktikanter, tillgång till socialt skydd, hållbara arbetstillfällen och sociala rättigheter. Parlamentet betonar att dessa kriterier skulle säkerställa att praktikanter och lärlingar kan gå vidare till stabila arbetstillfällen av god kvalitet och bidra till att säkerställa könsbalanserade möjligheter för människor i alla sektorer liksom möjligheter som erbjuder långsiktig trygghet, socialt skydd samt jämlika och anständiga arbetsförhållanden och som inte bidrar till att skapa osäkra anställningar.

7. Europaparlamentet påminner om att yrkeskompetens är en av de drivande krafterna i EU:s ekonomi och uppmanar till samordning av konventionell utbildning och yrkesutbildning, där utvecklingen av yrkesfärdigheter, antingen som en central inriktning eller som en komplettering till de alternativ som finns tillgängliga för både studenter och vuxna, kan öka de tillgängliga möjligheterna för arbetssökande, främja rörligheten på arbetsmarknaden och förbättra arbetsmarknadens motståndskraft i krissituationer.

8. Europaparlamentet råder kommissionen att ge medlemsstaterna rekommendationer som gör att yrkesutbildningen stämmer överens med kompetensagendan, med hänsyn till nationella behörigheter och subsidiaritetsprincipen, med målet att förbättra den tidiga yrkesvägledningen och maximera antalet möjligheter som Europas ungdomar har för sin kompetensutveckling. Parlamentet välkomnar i detta avseende de synpunkter som tillhandahållits på området av Cedefop och Eurofound.

9. Europaparlamentet understryker att det blir allt viktigare att tillhandahålla aktivt stöd till lärare och utbildare genom att anta ett ändamålsenligt paket med politiska åtgärder för att se till att de är väl förberedda och har fått kompetensutveckling för den digitala och gröna omställningen av skolor och utbildningsinstitutioner. Parlamentet anser att lärarfackföreningar måste delta i att fastställa de färdigheter och kompetenser som lärare och utbildare måste skaffa sig inom den initiala och fortsatta yrkesutvecklingen med avseende på den gröna och digitala omställningen. Parlamentet anser att investeringar i offentlig utbildning måste öka väsentligt och att den sociala dialogen med fackföreningarna måste vara central för att garantera lämpliga löner, pensioner och rättvisa arbetsvillkor för de som är verksamma i utbildningssektorn.

10. Europaparlamentet betonar behovet av att i samarbete med arbetsmarknadens parter förbättra systemet för kompetensprognos för att bättre kunna identifiera nya kompetensbehov, tillhandahålla allmänna samt sektors- och yrkesspecifika färdigheter där så behövs och minimera kompetensrelaterade flaskhalsar och obalanser. Parlamentet välkomnar i detta avseende de åtgärder för att förbättra kompetensinventeringen som kommissionen har lagt fram. Parlamentet framhåller att tillämpningen av artificiell intelligens och stordataanalys på kompetensinventering vid definieringen av nya yrkesprofiler regelbundet och systematiskt måste övervakas för att förhindra snedvridningar och direkt och indirekt diskriminering, och att korrigerande åtgärder bör säkerställas. Parlamentet understryker att ökad yrkesvägledning från tidig ålder och likvärdig tillgång till information och stöd för studenter och vuxenstuderande kan bidra till att de väljer lämpliga studievägar inom utbildningen och yrkesutbildningen som leder till anställningsmöjligheter som passar ihop med deras intressen, talanger och kompetenser och därmed minskar kompetensglappet. Parlamentet betonar vikten av samarbete mellan arbetsförmedling och socialtjänst för att identifiera och stödja människor som nyligen har förlorat sina arbeten eller riskerar att göra det. Parlamentet understryker vikten av livslång vägledning i den europeiska kompetensagendan och behovet att förbättra tillgången till vägledning av god kvalitet.

11. Europaparlamentet välkomnar rekommendationen till medlemsstaterna om att stärka systemen för tidig varning i syfte att identifiera unga personer som riskerar att hamna i gruppen unga som varken studerar, arbetar eller deltar i yrkesutbildning. Parlamentet är övertygat om att förebyggande åtgärder, såsom bedömning av färdigheter och karriärs- och yrkesvägledning, som syftar till att hjälpa skolavhoppare att hitta sysselsättning eller en utbildning innan de blir arbetslösa, på lång sikt kan leda till färre unga som varken arbetar eller studerar, om de genomförs på rätt sätt och det finns tillgång till inkluderande och icke-diskriminerande ordinarie utbildning.

12. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka den roll som arbetsmarknadens parter spelar genom att se till att strategin för kompetensutveckling uppmuntrar till kollektivavtal när det gäller definieringen och regleringen av kompetens och vidareutbildning, genom att rådfråga arbetsmarknadens parter om vilka kompetensbehov som finns och hur innehållet i utbildningssystemen bör uppdateras och genom att tillsammans med arbetstagarrepresentanter ta fram arbetsplatsförlagda utbildningar för att anpassa dem till arbetskraftens behov.

Torsdagen den 11 februari 2021

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera en indikator på kompetensbrist i den sociala resultattavlan, vilket kan vara användbart för beslutsfattare på nationell nivå för att fastställa var det krävs fler insatser och för att åstadkomma en bättre samordning på EU-nivå, och spåra uppkomsten och utvecklingen av kompetensbrist samt ge incitament till en uppåtgående konvergens mellan medlemsstaterna.

14. Europaparlamentet anser att ömsesidigt erkännande av läranderesultat, examensbevis, utbildning, yrkeskvalifikationer och kompetens som förvärvats i en annan medlemsstat måste förbättras och kommer att bidra till att komma till rätta med kompetensbrist och kompetensglapp. Parlamentet anser att detta även kommer att göra det möjligt för vuxna att erhålla fullständiga kvalifikationer, främja rörlighet, göra EU:s arbetsmarknad mer integrerad och resilient och stärka EU:s konkurrenskraft. Parlamentet betonar vikten av att åtgärda kompetensbrist och kompetensglapp genom att underlätta de studerandes rörlighet och erkännandet över gränserna av kvalifikationer genom en bättre användning av verktyg såsom den europeiska referensramen för kvalifikationer, Europass-cv, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen (ECVET), EU:s kompetenskartan, Esco och Eures. Parlamentet välkomnar kommissionens meddelande om att skapa ett europeiskt utbildningsområde senast 2025.

15. Europaparlamentet betonar att många medborgare skaffar sig värdefulla färdigheter och erfarenheter utanför det formella utbildningssystemet, till exempel anhörigvårdare som vårdar personer med funktionsnedsättning eller äldre. Parlamentet anser att dessa informella färdigheter bör erkännas eftersom de kan hjälpa anhörigvårdare att öka sina möjligheter på arbetsmarknaden.

16. Europaparlamentet uppmanar till ett fullständigt genomförande av direktivet om yrkeskvalifikationer, eftersom dess gemensamma utbildningsram kan öka antalet yrkesverksamma som drar nytta av systemet för automatiskt erkännande och stöder en samordning av detta med kommissionens utveckling av ett digitalt och EU-omfattande europeiskt färdighetspass.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera insatserna för att få utländska studerande att stanna kvar efter att de tagit examen vid universitet i EU. Parlamentet betonar att hela EU:s attraktionskraft skulle kunna öka om man gav högskolestuderande rätt att röra sig inom EU samt ett visum som ger dem rätt att söka arbete.

18. Europaparlamentet vill se att det låsta läget när det gäller revideringen av blåkortsdirektivet hävs, för att se till att europeiska företag får den kompetens som krävs för att förbli eller bli konkurrenskraftiga.

19. Europaparlamentet noterar att covid-19-pandemin har framhävt vikten av både grundläggande och avancerade digitala färdigheter och av motståndskraftiga utbildningssystem och deras förmåga att göra anpassningar mellan klassrums-, distans- och onlineundervisning samt hybrida undervisningsmetoder. Parlamentet noterar vidare att covid-19-pandemin har förändrat arbetsmarknadens kompetenskrav och ökat bristen på digital kompetens och förvärrat den ojämlikhet och de underskott som redan finns i fråga om utbildning. Parlamentet framhåller behovet av att varje medborgare har åtminstone grundläggande digitala färdigheter och av att utbilda högt kvalificerade specialister och förse dem med avancerad digital kompetens och ett innovativt och entreprenörsnärligt tankesätt.

20. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande finns genusbaserade skillnader i kvinnors tillgång till kompetensutveckling och deltagande på arbetsmarknaden⁽³¹⁾. Parlamentet understryker att de huvudsakliga utmaningar som kvinnor står inför inbegriper hinder för utbildning i naturvetenskapliga ämnen (vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik), sociokulturella och ekonomiska begränsningar, i synnerhet i landsbygdsekonomier och informella ekonomier, och en betydande avsaknad av att främja kvinnors lika möjligheter att välja yrken som ofta domineras av män. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmanar till skapandet av mentorsnätverk, vilket gör det möjligt för fler kvinnor att agera som förebilder för att uppmanar kvinnor att välja alternativ till klassiskt könsstereotypa yrken⁽³²⁾. Parlamentet uppmanar till ett undvikande av stereotyper och könsstereotyper via utbildning eftersom detta är kopplat till anställbarheten och skapar en ond cirkel, vilket vidmakthåller den betydande segregeringen av arbetskraften. Parlamentet betonar att 90 % av arbetstillfällena kräver grundläggande digital kompetens och att kvinnor endast utgör 17 % av de personer som arbetar med informations- och kommunikationsteknik i EU⁽³³⁾ och 36 % av de personer som har examen i naturvetenskapliga ämnen⁽³⁴⁾, trots att flickor gör bättre ifrån sig än pojkar när det gäller digital kompetens⁽³⁵⁾.

⁽³¹⁾ ILO:s policysammanfattning, augusti 2020, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_emp/—ifp_skills/documents/publication/wcms_244380.pdf

⁽³²⁾ *ICT for work: Digital Skills in the Workplace*, Europeiska kommissionen, 2017.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20180425-1>

⁽³⁴⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9540ffa1-4478-11e9-a8ed-01aa75ed71a1/language-en>

⁽³⁵⁾ 2 018 års International Computer and Information Literacy Study (ICILS).

Torsdagen den 11 februari 2021

21. Europaparlamentet framhåller vikten av utbildning och kompetensutveckling för att åtgärda snedvridningar på grund av kön och stödja jämställdheten och kräver ökade ansträngningar på både nationell och europeisk nivå för att åtgärda denna könsbaserade snedvridning och se till att kvinnor får tillgång till livslångt lärande och utbildning av god kvalitet, även efter perioder av frånvaro från arbetsmarknaden av omvårdnadsskäl. Parlamentet betonar behovet av jämställdhetsmedvetna rekryterings- och urvalsprocesser inom den privata och den offentliga sektorn, särskilt inom framtidsinriktade sektorer som naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik samt den digitala sektorn, där kvinnor är underrepresenterade. Parlamentet framhåller i detta avseende att diskriminering på grund av kön inte bara skadar individen utan hela samhället. Parlamentet påminner om att åtgärder måste vidtas så att följderna av krisen inte förvärrar bristen på jämställdhet och så att man lindrar den oproportionerliga och långvariga inverkan på kvinnors rättigheter, inkomster och sociala skydd och hindrar ytterligare diskriminering och bristande jämställdhet i arbetslivet, med särskild uppmärksamhet ägnad åt den mycket könsuppdelade arbetsmarknaden, den digitala och gröna omställningen samt den ojämlika fördelningen av obetalt hushålls- och vårdarbete.

22. Europaparlamentet understryker att lika möjligheter för alla är av central betydelse och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera åtgärdandet av bristen på digital kompetens genom att se till att såväl utsatta regioner och de medborgare som har det sämst ställt som de som riskerar social utestängning, däribland personer med funktionsnedsättning eller från etniska minoriteter, har tillgång till digital utbildning, den sortens hårdvara som behövs enligt minimikraven, omfattande tillgång till internet samt digitalt stöd och andra tekniska lärandeverktyg. Parlamentet understryker att stöd måste ges till dessa kategorier för att öka de digitala färdigheter de behöver för att nå framgång och för att undvika förvärrad ojämlikhet och se till att ingen hamnar på efterkälken.

23. Europaparlamentet noterar med stort intresse de möjligheter som erbjuds av spridningen av digitala lösningar såsom distansarbete, för vilka en utveckling av den digitala kompetensen är av avgörande betydelse. Parlamentet erinrar om vikten av en EU-rättslig ram som syftar till att reglera distansarbetsförhållanden och rätten att inte vara uppkopplad över hela unionen samt säkerställa anständiga arbets- och anställningsvillkor i en digital ekonomi vars drivkraft är införskaffandet av nya färdigheter.

24. Europaparlamentet betonar de många möjligheter som digitalt arbete erbjuder för att förbättra de anställdas arbetsvillkor, även för anställda som är nära pensionsåldern, och för att i högre grad inkludera personer med funktionsnedsättning. Parlamentet beklagar att personer med funktionsnedsättning fortsätter att vara förfördelade på arbetsmarknaden och att deras brist på tillgång till utbildning alltför ofta är skälet till deras utestängning från arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sina rekommendationer till medlemsstaterna särskilt fokusera på sätt att förbättra tillgången till digital kompetensutveckling eller omskolning för personer med funktionsnedsättning och att samordna denna med de nya behoven i den framväxande globala digitala ekonomin.

25. Europaparlamentet noterar när det gäller det ökande distansarbetet att kommissionen och medlemsstaterna måste göra färdigheter som främjar detta nya sätt att arbeta centrala i sina strategier. Parlamentet understryker att distansutbildning och distansskolor utgör utmaningar för både utbildare och mottagare av utbildning och att de färdigheter som behövs för att tillhandahålla distansutbildning och utbildning av utbildare är en prioritering på kort sikt för Europa i nuläget.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja erbjudandet om utbildning av arbetstagare som erhåller stöd för korttidsarbete eller delvis arbetslöshet, däribland via Sureprogrammet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda lämpliga utbildningsåtgärder för de arbetstagare som berörs.

27. Europaparlamentet uppmanar arbetsgivarna att använda en arbetsplatspraxis som utnyttjar personalens färdigheter och stöder kompetensutvecklingen genom en inriktning på utbildning av nästa generation arbetsledare, på frågor som rör användningen av organisationsstrategier som utnyttjar kompetensanvändning och kompetensutveckling och på att sluta upp bakom nationella myndigheter och arbetsmarknadens parter för att utveckla nätverk och stödstrukturer för rådgivningsorganisationer rörande den lämpligaste kombinationen av olika typer av arbetsplatspraxis för deras omständigheter.

28. Europaparlamentet uppmanar till en förenkling av erkännande, validering och portabilitet av färdigheter på området icke-formellt och informellt lärande, däribland sådana som utvecklats inom digitalt stödda anställningsformer såsom plattformsarbete.

29. Europaparlamentet efterlyser omedelbara och djärva europeiska nationella, regionala och lokala åtgärder, utvärderingsmekanismer och resurser för att sätta digitala färdigheter i centrum för utbildningspolitiken, samtidigt som man säkerställer en hög nivå på elevernas kunskaper i läsning och matematik och gör digitala färdigheter, it-verktyg och internetuppkoppling tillgängliga för alla, förbättrar de digitala färdigheterna för lärare och utbildare och utrustar skolor, utbildningsinstitutioner, yrkesutbildningsleverantörer, organisationer som är aktiva på vuxenutbildningsområdet och

Torsdagen den 11 februari 2021

universitet med offentliga och oberoende lärandeplattformar online och annan teknik samt den digitala infrastruktur som krävs för e-lärande och distanslärande, liksom blandat lärande. Parlamentet betonar i detta avseende betydelsen av en strategi för genuint livslångt lärande. Parlamentet stöder kommissionens planerade åtgärder i enlighet med kompetensagendan och handlingsplanen för digital utbildning 2021–2027 och uppmanar till starkare samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna på detta område. Parlamentet understryker vikten av incitament för utveckling av innehåll för digitalt lärande och läroplansmoduler som ligger i linje med arbetsmarknadens behov, med inriktning på digital och grön kompetens, inklusive genom utbildningsplattformar online.

30. Europaparlamentet beklagar att det i Europa fortfarande finns såväl barn utan tillgång till utbildning som elever och studerande utan tillgång till, eller utan tillräcklig tillgång till, digital utbildning på grund av avsaknad av all, eller av lämplig, digital utrustning, mjukvara eller internetuppkoppling. Parlamentet framhåller återigen behovet av att förbättra konnektiviteten på alla nivåer, i synnerhet på landsbygden och i avlägsna områden där den ofta saknas helt, och av att öka tillgången till digital utrustning. Parlamentet påpekar att det finns förstklassiga europeiska innovationer inom området datorer, pektdatorer och programvara för utbildningsändamål.

31. Europaparlamentet understryker att följderna av covid-19 erbjuder ett unikt tillfälle att påskynda den digitala och tekniska revolutionen inom det livslånga lärandet, vilken kan bryta ned fysiska barriärer där så är möjligt och väsentligt öka det livslånga lärandets räckvidd och inverkan. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och utbildningsleverantörerna att öka utbildningsmöjligheterna utan fast plats och göra det möjligt för studerande i avlägsna områden och på landsbygden eller utomlands att få tillgång till kurser i hela EU utan platsbegränsningar.

32. Europaparlamentet betonar att EU-åtgärder och nationella åtgärder, däribland utbildningsprogram och riktade investeringar, bör utarbetas och genomföras med det slutgiltiga målet att säkerställa medborgarnas beredskap och förberedelse för framtida arbeten som kräver digitala färdigheter, för att därmed utnyttja den fulla potentialen med den digitala övergången på EU:s arbetsmarknad och göra det möjligt för företag att fullt ut dra nytta av de nya arbetsmetoderna, såsom distansarbete.

33. Europaparlamentet pekar på behovet av att ytterligare tydliggöra initiativet med Europauniversitet och ambitionen att fastställa standarder för den högre utbildningen i EU. Parlamentet upprepar återigen att ett framgångsrikt samarbete mellan universiteten alltid har förlitat sig på en nedifrån-och-upp-strategi, akademiskt oberoende och spetskompetens och att Bolognaprocessen är ett viktigt verktyg för samarbetet mellan universitet inom och utanför EU.

34. Europaparlamentet konstaterar att den gröna omställningen är en viktig drivkraft för efterfrågan på arbetskraft inom alla sektorer och att den kan skapa miljontals arbetstillfällen. Parlamentet påminner om att en framgångsrik övergång till en grön ekonomi måste gå hand i hand med åtgärder för kompetensutveckling, omskolning och kompetenshöjning för att utveckla de färdigheter, kunskaper och kompetenser som krävs av en grön ekonomi. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens åtgärder för att stödja förvärvandet av färdigheter inför den gröna omställningen. Parlamentet efterlyser snabba åtgärder för att undvika kompetensrelaterade flaskhalsar på detta område och för att göra det möjligt för EU att förbli en global ledare inom den gröna ekonomin. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att integrera kompetenser och färdigheter från områdena hållbar utveckling och miljö i utbildningssystemen.

35. Europaparlamentet framhåller att studerandes och lärares rörlighet är ett av de huvudsakliga verktygen för ett utbyte av idéer och bästa praxis och för att höja kvaliteten på kompetensutvecklingen i hela unionen. Parlamentet insisterar på att denna rörlighet måste vara tillgänglig och inkluderande och noterar att även om fysisk rörlighet alltid bör ha den ledande rollen kommer virtuellt lärande att bli allt viktigare som komplettering och även som ersättning i extrema fall, som covid-19-åtgärderna visar.

36. Europaparlamentet noterar att kreativa och konstnärliga färdigheter är av avgörande betydelse för ekonomin och uppmanar till införandet av ett mer övergripande synsätt inom ramen för kompetensagendan för att inkludera dem i läroplanen.

37. Europaparlamentet betonar att genomförandet av kompetensagendan kräver tillräcklig finansiering på både europeisk, nationell och lokal nivå. Parlamentet förväntar sig att den fleråriga budgetramen 2021–2027 och Next Generation EU kommer att tillhandahålla väsentligt större resurser för kompetensutveckling. Parlamentet påminner om att kompetenshöjning och omskolning till största delen är medlemsstaternas och företagans ansvarsområde och uppmanar därför medlemsstaterna att anslå mer medel till kompetensutveckling och utbildning, eftersom betydande investeringar i humankapital är avgörande för att säkerställa hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft.

38. Europaparlamentet understryker vikten av program och instrument som Erasmus+, Horisont Europa, Europeiska solidaritetskåren, Kreativa Europa, programmet Digitala Europa och ungdoms- och barngarantin för att stödja ungdomar och vuxna i att skaffa sig ny kompetens och nya färdigheter av god kvalitet som behövs i den digitala och gröna ekonomin och i arbetslivet och för att tillhandahålla rörlighet i utbildningssystemen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ständigt utforska potentialen hos dessa program för att främja en varaktig samordning av kompetensutvecklingen med behoven på arbetsmarknaden.

Torsdagen den 11 februari 2021

39. Europaparlamentet betonar de potentiella möjligheter som erbjuds av Erasmus+-programmet, i synnerhet på området vuxenutbildning, och behovet att förstärka dess budget för åren 2021–2027.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera omskolning och kompetenshöjning i sina återhämtnings- och resiliensplaner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att Fonden för en rättvis omställning och ESF+ har tillräckliga medel och att de stöder integrerade planer på lokal nivå för att bidra till kompetenshöjning och omskolning, i synnerhet för de mest utsatta grupperna, inklusive personer som riskerar att bli arbetslösa, för att se till att varje enskild individ i utsatta sektorer kan omskola sig och utveckla nya färdigheter för att förbli aktiv på arbetsmarknaden och dra nytta av den gröna och den digitala omställningen. Parlamentet pekar på potentialen hos individuella lärandekonton, en finansieringsmekanism som är av central betydelse för genomförandet av kompetensagendan som ett steg i riktning mot en universell rätt till livslångt lärande.

41. Europaparlamentet understryker att yrkes- och karriärvägledning är av avgörande betydelse för att stödja motiverade och smarta yrkesval och förhindra att elever lämnar utbildningen tidigt, och att stöd under studier och utbildning också är av avgörande betydelse för en framgångsrik studieväg och kompetensutveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa tillgången sådan vägledning för ungdomar som inbegriper utvecklingen av entreprenörsfärdigheter.

42. Europaparlamentet understryker vikten av investeringar i formella och icke-formella utbildningar och livslångt lärande för att säkerställa rättvis utbildning och arbetskraftsovergångar och främjandet av utbildning och lärande under arbetstid.

43. Europaparlamentet noterar att huvudkällan för EU:s finansiering av utbildning är Europeiska socialfonden+ och betonar vikten av att se till att dessa medel förblir tillgängliga för detta syfte, i synnerhet i kristider.

44. Europaparlamentet uppmanar till införandet av strategier för betald studieledighet i linje med ILO:s konvention om betald ledighet för studier som gör det möjligt för arbetstagare att delta i utbildningsprogram på arbetstid utan kostnad för dem själva, för att främja det livslånga lärandet.

45. Europaparlamentet understryker att såväl strategierna för utbildning, uppsökande verksamhet, vägledning och motivation som systemen för livslångt lärande måste vara av god kvalitet, inkluderande, flexibla och tillgängliga för alla för att främja konkurrenskraften på arbetsmarknaden, social inkludering och lika möjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och i synnerhet medlemsstaterna att säkerställa lika tillgång till utbildning av god kvalitet och att underlätta tillgången till program av hög kvalitet för kompetensutveckling för vuxenstuderande, inklusive lågkvalificerade och lågutbildade vuxna, och för missgynnade grupper och utsatta medborgare, såsom personer med funktionsnedsättning, äldre, hemlösa, personer som varken arbetar eller studerar och personer med migrantbakgrund. Parlamentet understryker behovet att öka medvetenheten om vikten av kompetensutveckling genom hela livet till personlig, ekonomisk och social nytta. Parlamentet uppmanar till deltagande av utbildningsaktörer, inbegripet socialtjänst, det civila samhället och icke-formella utbildningsleverantörer, för att identifiera och nå de personer som står längst från arbetsmarknaden. Parlamentet understryker behovet av innovativa lokala lösningar för att ompröva hur man ska åtgärda kompetensbrist och kompetensglapp.

46. Europaparlamentet understryker att potentialen hos deltagare i utbildning kan ökas genom övning och betonar i detta sammanhang vikten av att öka arbetsgivarnas inflytande över den modell som används i yrkesutbildningssystemet. Parlamentet betonar att arbetsgivare bör spela en viktig roll för att tillhandahålla möjligheter för lärare och utbildare samt praktikplatser på företag och därmed bidra till en ökning av lärares och utbildares yrkesmässiga kompetens. Parlamentet uppmanar till ett närmare samarbete mellan näringslivet och utbildningssektorn på alla områden genom att tillhandahålla praktik- och lärlingsprogram på företag för lärare och elever inom yrkesutbildningen.

47. Europaparlamentet betonar vikten av att nå människor på landsbygden och i avlägsna områden och göra möjligheter till kompetenshöjning och omskolning mer tillgängliga och anpassade för personer som arbetar inom jordbruk, fiske, skogsbruk och andra yrken i dessa regioner och att ge dem de gröna, digitala och nödvändiga färdigheter som erbjuds av den gröna och blå ekonomin samt att ge dem möjlighet att ge ett viktigt bidrag till bevarandet av miljön.

48. Europaparlamentet påminner om att program utanför skolan och icke-formellt och informellt lärande, däribland volontärverksamhet, är viktiga för att tillhandahålla anpassningsbara lärandemöjligheter och ny kompetens och kunskap till den majoritet av människor som befinner sig utom räckhåll för den formella utbildningen.

Torsdagen den 11 februari 2021

49. Europaparlamentet understryker behovet att öka läraryrkets attraktionskraft och att behandla lärares höga sociala status som en strategisk inriktning för åtgärder i enskilda EU-länder. Parlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna bör prioritera att locka till sig de bästa kandidaterna för läraryrket och samtidigt förbättra kvalifikationerna och höja kompetensen hos äldre lärare.

50. Europaparlamentet understryker att den huvudsakliga behörigheten för kompetenshöjning och omskolning ligger hos medlemsstaterna. Parlamentet anser att det för att uppnå den dubbla ekologiska och digitala omställningen finns en verklig möjlighet till, och verkliga fördelar med, att utveckla en EU-omfattande enda kontaktpunkt för högteknologiska färdigheter som samordnar bästa praxis och branschledd högteknologisk kompetenshöjning och omskolning och som använder datadrivna metoder för fastställande av den kompetens som behövs i hela EU.

51. Europaparlamentet betonar vikten av övergripande, interpersonella och interkulturella färdigheter utöver digital och teknisk kompetens för att säkerställa en väl avrundad utbildning för enskilda i syfte att bemöta de befintliga och framtida globala utmaningarna och stödja de digitala och gröna omställningarna och göra dem mer inkluderande och rättvisa.

52. Europaparlamentet noterar de åtgärder som kommissionen planerar för att främja livslång kompetens, särskilt uppdateringen av den europeiska agendan för vuxenlärande. Parlamentet uppmanar kommissionen att fördjupa denna inriktning genom att integrera livskunskaper i alla utbildningssektorer. Parlamentet betonar att livskunskap även bör förstås som att den berör behoven utanför arbetsmarknaden och understryker att alla medborgare bör ha tillgång till färdigheter för personlig utveckling för att få egenmakt i dagens snabbt föränderliga samhällen. Parlamentet erinrar om att detta är särskilt viktigt för att stödja medborgarnas motståndskraft i kristider, då uppmärksamhet behöver ägnas åt välbefinnandet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt utvecklingen av mjuka färdigheter såsom analytisk kompetens, emotionell intelligens, ledarskap, entreprenörsfärdigheter och finansiell kompetens, egenmakt, teamarbete, kommunikation, samarbete, ansvar, anpassningsförmåga, kreativitet, innovation, kritiskt tänkande och språkkunskaper, som kommer att bli ännu viktigare för ett aktivt medborgarskap och för arbetslivet efter covid-19-pandemin.

53. Europaparlamentet påpekar att det i ett åldrande samhälle är mycket viktigt att säkerställa livslångt lärande och att förankra en kultur för livslångt lärande från ungdomsåren till äldre dagar. Parlamentet påminner om att bekämpandet av arbetslöshet bland äldre människor i EU förblir en viktig åtgärd. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna större uppmärksamhet åt äldre arbetstagare och se till att de kan delta i program för skräddarsydd kompetenshöjning och omskolning som gör det möjligt för dem att anpassa sig till förändrade kompetensbehov och därmed förbli aktiva på arbetsmarknaden längre och åtnjuta en god livskvalitet och en lämplig nivå av oberoende. Parlamentet understryker att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förbättra den digitala kompetensen och tekniken, som kan erbjuda nya metoder och möjligheter även för utbildningen av vuxna och äldre människor, och åt att garantera internetuppkoppling samt förbättra den digitala infrastrukturen, i synnerhet på landsbygden och i avlägsna områden. Parlamentet noterar i detta avseende den roll som medborgarcentrum, bibliotek och skräddarsydda distansutbildningslösningar spelar för att göra det livslånga lärandet mer tillgängligt för äldre människor. Parlamentet understryker att äldre generationer också är en värdefull resurs i kraft av sin erfarenhet, som de bör uppmanas att dela med sig av för att öka kompetensen hos yngre generationer av arbetstagare.

54. Europaparlamentet understryker behovet att öka antalet barn under tre år som deltar i förskoleutbildning och barnomsorg och av att lägga större vikt vid utvecklingen från de första åren i ett barns liv, undersökningsfärdigheter och ett kreativt tillvägagångssätt när det gäller att lära sig om världen. Parlamentet påpekar att en tidig inledning av förskoleutbildningen har en betydande inverkan på uppnåendet av bättre resultat i utbildningens senare stadier och att obalansen i deltagandet i förskoleutbildning och barnomsorg kan bidra till skillnader i de möjligheter och pedagogiska aktiviteter som barn har tillgång till från de tidigaste utvecklingsstadierna.

55. Europaparlamentet betonar behovet av ett snabbt genomförande av de åtgärder som kommissionen tillkännagett för att tillgodose arbetsmarknadens kompetensbehov och bidra till en snabb återhämtning från covid-19-krisen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ange en tydlig tidsfrist för de planerade åtgärderna.

56. Europaparlamentet understryker behovet av lösningar som syftar till att göra det möjligt för företag och privata arbetsgivare att uppmanas och stödja arbetsplatsförlagd utbildning och studieledighet, även genom att undersöka utbildningskuponger eller ett automatiskt erkännande av färdigheter som förvärvats på arbetsplatsen. Parlamentet påminner om den strategiska vikten av initiativ som Euroskills och Worldskills, vilka är modellexempel på partnerskap mellan näringslivet, statliga myndigheter samt regionala myndigheter och utbildningsmyndigheter. Parlamentet uppmanar till stöd

Torsdagen den 11 februari 2021

för fortsatt utveckling av Euroskills-initiativet genom finansiering av gemensamma projekt, utbyte av erfarenheter, uppbyggnad av institutionernas kapacitet till att tillhandahålla utbildning för Euroskills-initiativets behov, skapande av mästارutbildningar inom ramen för Euroskills, branschcampus för begåvade ungdomar och utbildningssystem för lärare och branschexperter.

57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0052

Säkerheten vid kärnkraftverket i Astravjets (Belarus)**Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om säkerheten vid kärnkraftverket i Astravjets (Belarus) (2021/2511(RSP))**

(2021/C 465/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 10–11 december 2020,
- med beaktande av frågan till kommissionen om säkerheten vid kärnkraftverket i Astravjets (Belarus) (O-000004/2021 – B9-0003/2021),
- med beaktande av artiklarna 136.5 och 132.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, och av följande skäl:
 - A. Kärnsäkerheten är en huvudprioritering för Europeiska unionen både inom och utanför dess yttre gränser.
 - B. Den europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering (Ensreg) sammanför den omfattande sakkunskap som erhållits från sakkunnigbedömningar av kärnkraftverk belägna både inom och utanför EU.
 - C. En sakkunniggrupp från Ensreg besökte Belarus och kärnkraftverket i Astravjets i mars 2018, efter nödvändigt förberedelsearbete, inklusive mottagande av svar på sakkunniggruppens skriftliga frågor, och offentliggjorde sin slutrapport i juli 2018.
 - D. Ensreg uppmanade de belarusiska myndigheterna att utarbeta en nationell handlingsplan för att säkerställa ett snabbt genomförande av alla rekommendationer om säkerhetsförbättringar som lagts fram i rapporten från sakkunnigbedömningen, vilken skulle bli föremål för en framtida oberoende granskning, såsom är fallet för alla EU-länder och tredjeländer som deltar i stresstestet.
 - E. Belarus offentliggjorde sin nationella handlingsplan i augusti 2019 men samtyckte endast till ytterligare en sakkunnigbedömning av Ensreg i juni 2020, efter upprepade krav och betydande påtryckningar på hög nivå från EU:s sida.
 - F. Ytterligare en sakkunnigbedömning pågår, och Ensreg kommer att färdigställa och offentliggöra sina slutsatser om säkerheten vid kärnkraftverket under de kommande månaderna. Målsättningen är att Ensregs plenum ska utfärda en preliminär rapport och överlämna den till Belarus innan anläggningen tas i kommersiellt bruk, vilket de belarusiska myndigheterna planerar att göra i mars 2021.
 - G. Kärnkraftverket började producera el den 3 november 2020, trots att flera säkerhetsproblem kvarstod och trots att det saknades belägg för graden av genomförande av rekommendationerna från EU:s sakkunnigbedömning 2018 och Internationella atomenergiorganet (IAEA).
 - H. Den fysiska igångsättningen av anläggningen genomfördes utan drifttillstånd, eftersom tillståndsförfarandet ändrades i juli 2020.
 - I. Handeln med el mellan Belarus och EU upphörde den 3 november 2020, då anläggningen i Astravjets anslöts till elnätet, till följd av de baltiska staternas gemensamma beslut i augusti 2020 om att upphöra med handelsutbyten av el med Belarus när kärnkraftverket i Astravjets hade börjat producera el.
 - 1. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att kärnkraftverket i Astravjets ligger endast 5 mil från Vilnius (Litauen) och nära andra EU-länder såsom Polen, Lettland och Estland.
 - 2. Europaparlamentet beklagar djupt att projektet genomförs trots protester från belarusiska medborgare och att medlemmar av belarusiska icke-statliga organisationer som försöker öka medvetenheten om bygget av kärnkraftverket i Astravjets har förföljts och olagligen gripits.

Torsdagen den 11 februari 2021

3. Europaparlamentet noterar med oro att kärnkraftverket håller på att genomföras som ett geopolitiskt projekt av Belarus och Ryssland och att bygget och den framtida driften är en källa till potentiellt hot mot EU och dess medlemsstater när det gäller säkerhet, hälsa och miljöskydd.
4. Europaparlamentet är fortsatt oroad över en förhastad idrifttagning av ett kärnkraftverk som inte uppfyller de strängaste internationella standarderna för miljö- och kärnsäkerhet, inklusive IAEA:s rekommendationer.
5. Europaparlamentet beklagar den ihållande bristen på insyn och officiell information avseende återkommande nödstopp av reaktorn och utrustningsfel under idrifttagningsfasen av anläggningen 2020, inklusive haveri i fyra spänningstransformatörer och funktionsfel i kylsystem. Under anläggningens byggfas inträffade dessutom åtta kända incidenter, varav två rörde reaktortryckkärlet.
6. Europaparlamentet noterar att EU:s sakkunnigbedömning 2018 avslöjade ett stort antal brister och att endast ett begränsat antal av dess rekommendationer enligt uppgift har genomförts hittills samt att genomförandet måste kontrolleras av EU:s experter.
7. Europaparlamentet noterar att antalet och frekvensen av säkerhetsincidenter ger upphov till allvarliga farhågor när det gäller den dåliga kvalitetssäkringen och kvalitetskontrollen av anläggningens konstruktion, tillverkning- och monteringsfaserna samt dess låga driftssäkerhet, vilket man behöver titta noga på i EU:s sakkunnigbedömning.
8. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Belarus att utan ytterligare dröjsmål säkerställa full respekt för internationella standarder för kärn- och miljöskydd och ett öppet, inkluderande och konstruktivt samarbete med internationella myndigheter. Parlamentet uppmanar Belarus att upphöra med den selektiva tillämpningen av IAEA:s standarder och rekommendationerna från sakkunnigbedömningen.
9. Europaparlamentet konstaterar att kärnsäkerhetsstandarder måste ges högsta prioritet inte bara under planeringen och bygget utan även under driften av kärnkraftverket, och ständigt måste övervakas av en oberoende tillsynsmyndighet.
10. Europaparlamentet är bekymrat över att den nuvarande tillsynsmyndigheten i Belarus (Gosatomnadzor – avdelningen för kärnsäkerhet och strålskydd vid ministeriet för nödsituationer) står under ständiga politiska påtryckningar och saknar tillräckligt oberoende i både form och sak. Parlamentet betonar därför att en transparent och noggrann sakkunnigbedömning också är avgörande under anläggningens driftsfas.
11. Europaparlamentet noterar beslutet av parterna i konventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (Esbokonventionen) av den 11 december 2020 om att Belarus ska fullgöra sina skyldigheter enligt konventionen med avseende på det belarusiska kärnkraftverket i Astravjets, och uppmanar eftertryckligen Belarus att säkerställa ett fullständigt genomförande av Esbokonventionen.
12. Europaparlamentet betonar behovet av att bygga upp och upprätthålla ett system för tidig varning vid mätning av strålning i de EU-länder som ligger i närheten av kärnkraftverket.
13. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de belarusiska myndigheterna att fullt ut samarbeta med Ensreg i stresstestarbetet, däribland när det gäller en formell granskning och ett skyndsamt genomförande av Belarus nationella handlingsplan.
14. Europaparlamentet beklagar att Ensregs besök för att utföra sakkunnigbedömningen vid kärnkraftverket i Astravjets, som ursprungligen skulle ägt rum i december 2020, behövde ställas in av organisatoriska skäl från världens håll och på grund av covid-19-pandemin.
15. Europaparlamentet välkomnar den första fasen av EU:s pågående sakkunnigbedömning, som består av ett besök på plats i början av februari 2021. Parlamentet betonar vikten av att sakkunnigbedömningsarbetet slutförs i tid och att resultaten offentliggörs, och att åtminstone en preliminär rapport bör överlämnas till Belarus redan före mars 2021, då de belarusiska myndigheterna planerar att ta anläggningen i kommersiellt bruk. Parlamentet konstaterar att alla säkerhetsfrågor är lika viktiga och måste åtgärdas innan anläggningen tas i kommersiellt bruk.
16. Europaparlamentet beklagar djupt en förhastad kommersiell idrifttagning av anläggningen i mars 2021 och betonar att alla säkerhetsrekommendationer från Ensreg måste genomföras innan kärnkraftverket får tas i kommersiellt bruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att ha ett nära samarbete med de belarusiska myndigheterna i syfte att skjuta upp idrifttagningen tills alla rekommendationer från EU:s stresstest genomförts fullt ut och alla nödvändiga säkerhetsförbättringar gjorts samt tills det belarusiska samhället och grannländerna vederbörligen informerats om de åtgärder som vidtagits.

Torsdagen den 11 februari 2021

17. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och Ensreg att fortsätta med en transparent och noggrann sakkunnigbedömning av anläggningen, att insistera på ett omedelbart genomförande av alla rekommendationer och säkerställa en effektiv övervakning av genomförandeprocessen, däribland regelbundna besök av sakkunniggruppen vid anläggningen i Astravjets, även då anläggningen är i drift. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av ett effektivt samarbete med IAEA.
 18. Europaparlamentet noterar att trots den gemensamma överenskommelsen mellan de baltiska länderna om att upphöra med handelsutbyten av el med Belarus, kan el från Belarus fortfarande komma in på EU-marknaden via det ryska elnätet.
 19. Europaparlamentet påminner om Europeiska rådets slutsatser av den 10–11 december 2020, och stöder insatserna för att undersöka möjliga åtgärder för att förhindra kommersiell import av el från kärntekniska anläggningar i tredjeländer som inte uppfyller EU:s erkända säkerhetsnivåer, inbegripet kärnkraftverket i Astravjets.
 20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och föreslå åtgärder för att avbryta elhandeln med Belarus på ett sätt som är förenligt med skyldigheterna enligt internationell handels-, energi- och kärnenergilagstiftning, i syfte att säkerställa att el som produceras vid anläggningen i Astravjets inte kommer in på EU:s energimarknad även om Estland, Lettland och Litauen fortfarande är anslutna till BRELL-nätet.
 21. Europaparlamentet betonar den strategiska betydelsen av att påskynda synkroniseringen av det baltiska elnätet med det europeiska kontinentala nätet, och understryker att den framtida driften av kärnkraftverket i Astravjets inte på något sätt bör hindra en avsynkronisering av Estland, Lettland och Litauen från BRELL-nätet och att EU bör fortsätta att integrera de tre baltiska staterna i EU:s elnät.
 22. Europaparlamentet uttrycker sin fulla solidaritet med de belarusiska medborgarna och medborgarna i de EU-länder som är direkt berörda av bygget och driften av kärnkraftverket i Astravjets och vill se ett större deltagande på hög nivå från EU och dess institutioner i denna fråga, som är ytterst viktig för Europa.
 23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0053

Det humanitära och politiska läget i Jemen

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om det humanitära och politiska läget i Jemen (2021/2539(RSP))

(2021/C 465/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Jemen, särskilt resolutionerna av den 4 oktober 2018 ⁽¹⁾, 30 november 2017 ⁽²⁾, 25 februari 2016 ⁽³⁾ och 9 juli 2015 ⁽⁴⁾ om situationen i Jemen och resolutionen av den 28 april 2016 om angrepp på sjukhus och skolor som kränkningar av internationell humanitär rätt ⁽⁵⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 8 februari 2021 från Europeiska utrike tjänstens talesperson om Ansar Allahs senaste attacker,
- med beaktande av uttalandet av den 12 januari 2021 från Europeiska utrike tjänstens talesperson om Förenade staternas utpekande av Ansar Allah som en terroristorganisation,
- med beaktande av uttalandena av Europeiska utrike tjänstens talesperson av den 30 december 2020 om attacken i Aden, av den 19 december 2020 om bildandet av den nya regeringen, av den 17 oktober 2020 om frisläppandet av fångar, av den 28 september 2020 om fångutbytet och av den 31 juli 2020 om frisläppandet av medlemmar av bahaisamfundet,
- med beaktande av den gemensamma kommunikén av den 17 september 2020 från Tyskland, Kuwait, Sverige, Förenade kungariket, Förenade staterna, Kina, Frankrike, Ryssland och Europeiska unionen om konflikten i Jemen,
- med beaktande av uttalandet av den 9 april 2020 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om utropandet av vapenvila i Jemen,
- med beaktande av de gemensamma uttalandena från EU:s krishanteringskommissionär Janez Lenarčič och den tidigare svenska ministern för internationellt utvecklingssamarbete Peter Eriksson av den 14 februari 2020 och av den 24 september 2020 under rubriken ”FN:s generalförsamling: EU och Sverige gör gemensam sak för att undvika hungersnöd i Jemen”,
- med beaktande av rådets och Europeiska rådets slutsatser om Jemen, särskilt rådets slutsatser av den 25 juni 2018,
- med beaktande av slutrapporten av den 22 januari 2021 från FN:s expertpanel om Jemen,
- med beaktande av de relevanta uttalandena från FN:s grupp av experter på Jemen, särskilt av den 3 december 2020 ”FN:s grupp av framstående internationella och regionala experter informerar FN:s säkerhetsråd och kräver ett slut på straffriheten, en utvidgning av sanktionerna och att FN:s säkerhetsråd ska hänskjuta situationen i Jemen till Internationella brottmålsdomstolen”, av den 12 november 2020 ”FN:s experter: den tekniska arbetsgruppen måste tillåtas avvärja den oljeutsläppskatastrof som hotar Jemen”, av den 15 oktober 2020 ”FN:s experter: den tekniska arbetsgruppen måste tillåtas avvärja den oljeutsläppskatastrof som hotar Jemen”, av den 15 oktober 2020 ”Förenade Arabemiraten: enligt FN:s experter är ett påtvingat återvändande av f.d. Guantánamofångar till Jemen olagligt och innebär en fara för liv” samt av den 23 april 2020 ”FN:s experter vädjar om en omedelbar och ovillkorlig frigivning av bahaierna i Jemen”,

⁽¹⁾ EUT C 11, 13.1.2020, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 356, 4.10.2018, s. 104.

⁽³⁾ EUT C 35, 31.1.2018, s. 142.

⁽⁴⁾ EUT C 265, 11.8.2017, s. 93.

⁽⁵⁾ EUT C 66, 21.2.2018, s. 17.

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av rapporten av den 2 september 2020 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om genomförandet av tekniskt bistånd till den nationella undersökningskommissionen för att utreda anklagelser om kränkningar och övergrepp som begåtts av alla parter i konflikten i Jemen (A/HRC/45/57),
- med beaktande av rapporten om barn och väpnade konflikter av den 23 december 2020 från FN:s generalsekreterares särskilda representant för barn och väpnad konflikt,
- med beaktande av den tredje rapporten av den 28 september 2020 från FN:s grupp av framstående internationella och regionala experter på Jemen om människorättssituationen i Jemen, inbegripet kränkningar och övergrepp sedan september 2014,
- med beaktande av den interaktiva dialogen av den 29 september 2020 mellan FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s grupp av framstående internationella och regionala experter på Jemen,
- med beaktande av relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, särskilt resolution 2534 av den 14 juli 2020 om förlängning av mandatet för FN:s uppdrag till stöd för al-Hudayda-avtalet till och med den 15 juli 2021 och resolution 2511 av den 25 februari 2020 om förlängning av sanktionssystemet för Jemen med ett år,
- med beaktande av uttalandet av den 14 december 2020 från FN:s generalsekreterare om den andra årsdagen av Stockholmsöverenskommelsen,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Stockholmsöverenskommelsen av den 13 december 2018,
- med beaktande av Riyadhöverenskommelsen av den 5 november 2019,
- med beaktande av Genèvekonventionen från 1949 och tilläggsprotokollen till denna,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. För tio år sedan, den 11 februari 2011, startade de massprotester som blev kända som den jemenitiska revolutionen och som senare ledde till president Ali Abdullah Salehs avgång efter 33 års diktatur. Upproret speglade det jemenitiska folkets uppriktiga strävan efter demokrati, frihet, social rättvisa och mänsklig värdighet.
 - B. Sedan den väpnade konflikten inleddes i mars 2015 har minst 133 000 människor dödats och 3,6 miljoner fördrivits internt. Syftet med Stockholmsöverenskommelsen, som undertecknades i december 2018, var att få till stånd säkra humanitära korridorer, fångutbyten och en vapenvila i Rödahavsområdet. Sedan dess har parterna brutit mot avtalet om vapenvila och över 5 000 civila har dödats. De flesta civila har dödats i den saudiskledda koalitionen luftangrepp.
 - C. Analytiker är i stort sett eniga om att Jemen, genom att inte välja en inkluderande politisk väg, nu måste kämpa med ökande klanmotsättningar och politiska spänningar och ett bittert ombudskrig mellan Iranstödta huthirebeller och Saudiarabien, vilket betyder att hela regionen är direkt indragen i en komplex konflikt. Saudiarabien betraktar huthirebellerna i Jemen som en ställföreträdande iransk styrka, medan Iran har fördömt den saudiskledda offensiven och krävt att de saudiskledda luftangreppen omedelbart ska upphöra.

⁽⁶⁾ EUT C 303, 15.12.2009, s. 12.

Torsdagen den 11 februari 2021

- D. Under 2020 intensifierades striderna, särskilt i och runt al-Jawf, Marib, Nihm, Taizz, al-Hudayda, Bayda och Abyan. Direkt stöd och uppbackning har kommit från externa aktörer, bland annat från den saudiskledda koalitionen till den jemenitiska regeringen och från Förenade Arabemiraten till Södra övergångsrådet, medan den Iranstödda huthirörelsen fortfarande kontrollerar största delen av norra och centrala Jemen, där 70 procent av den jemenitiska befolkningen bor. Allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt fortsätter att begås i stor skala utan att förövarna ställs till svars.
- E. EU är oroat över rapporterna om förnyade attacker från huthirörelsen i guvernementen Marib och al-Jawf, liksom över upprepade försök till gränsöverskridande attacker på Saudiarabiens territorium. Den förnyade militära aktiviteten och offensiverna vid just denna tidpunkt undergräver allvarligt de pågående ansträngningarna av FN:s särskilda sändebud, Martin Griffiths, och de övergripande ansträngningarna att få slut på kriget i Jemen.
- F. Mandatet för FN:s grupp av framstående internationella och regionala experter på Jemen förnyades i september 2020 av människorättsrådet. Gruppens senaste rapport från september 2020 visar att alla parter i konflikten fortsätter att begå en rad brott mot internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, inbegripet attacker som kan utgöra krigsförbrytelser.
- G. De verifierade kränkningarna av de mänskliga rättigheterna inbegriper godtyckligt berövande av liv, påtvingade försvinnanden, godtyckliga frihetsberövanden, könsrelaterat våld, inbegripet sexuellt våld, tortyr och andra former av grym, omänsklig eller förnedrande behandling, rekrytering och användning av barn i stridshandlingar, förvägran av rätten till en rättvis rättegång samt kränkningar av grundläggande friheter och ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Huthirörelsens omfattande användning av truppminor utgör ett ständigt hot mot civilbefolkningen och bidrar till ofrivilliga förflyttningar. Huthirörelsen, regeringsanknutna styrkor, Förenade Arabemiraten och jemenitiska styrkor som stöds av detta land har varit direkt ansvariga för godtyckliga frihetsberövanden och påtvingade försvinnanden.
- H. Jemen och Förenade Arabemiraten har undertecknat Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, men de har ännu inte ratificerat den. Saudiarabien har varken undertecknat eller ratificerat Romstadgan. Åtskilliga bestämmelser i Romstadgan, däribland de som rör krigsförbrytelser, återspeglar internationell sedvanerätt. FN:s grupp av framstående internationella och regionala experter på Jemen har uppmanat FN:s säkerhetsråd att hänskjuta situationen i Jemen till Internationella brottmålsdomstolen och att utöka förteckningen över personer som är föremål för säkerhetsrådets sanktioner.
- I. Den 26 december 2020 svors en ny jemenitisk regering med 24 ministrar in av president Abd Rabbuh Mansur al-Hadi på grundval av det saudiskledda Riyadh-avtalet. Jemens nya maktodelningsregering har lika representation från både landets norra och södra regioner, däribland fem ministrar från Södra övergångsrådet. Tyvärr ingår inga kvinnor i regeringen, för första gången på över 20 år. En ny tvist har uppstått mellan den internationellt erkända regeringen och Södra övergångsrådet över en utnämning inom rättsväsendet, vilket bekräftar hur instabil den gemensamma regeringen är. En förnyad militär konflikt har brutit ut mellan regeringsstyrkor (stödda av en saudiskledd koalition) och huthirörelsen. Alltsedan konflikten bröt ut har kvinnor varit helt frånvarande i förhandlingsprocessen, men de är trots det avgörande för att finna en långsiktig lösning på konflikten.
- J. Kriget har lett till den svåraste humanitära krisen i världen. Nästan 80 procent av befolkningen – mer än 24 miljoner människor – är i behov av humanitärt bistånd, däribland 12 miljoner barn. Situationen på plats blir allt värre och 50 000 jemeniter lever redan under svältliknande förhållanden. Enligt den senaste IPC-analysen (Integrated Food Security Phase Classification) för Jemen kommer över hälften av befolkningen, närmare bestämt 16,2 av 30 miljoner människor, att konfronteras med osäker livsmedelsförsörjning på en nivå som utgör ett kristillstånd, och antalet människor som lever under svältliknande förhållanden skulle nästan kunna tredubblas. Hittills har endast 56 procent av de 3,38 miljarder US-dollar som är nödvändiga för de humanitära insatserna 2020 mottagits.
- K. Covid-19 och dess socioekonomiska följder hämmar tillgången till hälso- och sjukvård ytterligare och ökar risken för undernäring. Ett stort utbrott av kolera, det största i modern tid, har ägt rum med över 1,1 miljon rapporterade fall.

Torsdagen den 11 februari 2021

- L. Den pågående konflikten har allvarligt hindrat Jemens möjligheter att nå målen för hållbar utveckling, särskilt mål 1 (ingen fattigdom) och mål 2 (ingen hunger). Konflikten har gjort att Jemens utveckling kastats över tjugo år tillbaka i tiden. Uppnåendet av målen för hållbar utveckling kommer att fortsätta släpa efter alltmer så länge konflikten består.
- M. För tredje gången sedan 2019 håller det på att uppstå en bränslekris i norra Jemen, vilket kraftigt minskar tillgången till livsmedel, vatten, sjukvård och viktiga transporter för civila. Denna mänskligt orsakade kris är en direkt följd av att huthirörelsen och Jemens FN-erkända regering konkurrerar om kontrollen över bränslet.
- N. Det finns 2,1 miljoner barn som är akut undernärda och nästan 358 000 barn under fem år är allvarligt undernärda. Till följd av bristande finansiering har livsmedelsbiståndet minskat sedan april 2020, och ytterligare 1,37 miljoner kommer att drabbas om inte ytterligare finansiering säkras. Om programmen avbryts kan 530 000 barn under två år bli utan näringstjänster.
- O. Kvinnornas situation har förvärrats av konflikten och nu covid-19-pandemin. Det könsbaserade och sexuella våldet har ökat exponentiellt sedan konflikten började. Det straffrättsliga systemets redan begränsade kapacitet att ta itu med sexuellt och könsrelaterat våld har kollapsat, och inga utredningar har genomförts av metoder som bortförande och våldtäkt av kvinnor, eller hot om sådana handlingar. Omkring 30 procent av de fördrivna hushållen har en kvinna som överhuvud. Läkemedel för många kroniska sjukdomar finns inte längre att tillgå, och Jemen hör till de länder där mödradödligheten är högst. Undernärda gravida och ammande kvinnor tenderar att ådra sig kolera i högre utsträckning och de löper större risk för blödningar, vilket avsevärt ökar risken för komplikationer och dödsfall i samband med förlossningar.
- P. FN:s grupp med framstående experter på Jemen har funnit att de av Förenade Arabemiraten understödda säkerhetsbältsstyrkorna begår våldtäkter och andra former av sexuellt våld mot frihetsberövade personer i flera förvaringsanläggningar, däribland koalitionsanläggningen i Bureiqa och Bir Ahmed-fängelset, och mot migranter och marginaliserade svarta afrikaner, samt hotar och trakasserar hbtqi-personer. Det har riktats trovärdiga anklagelser mot huthirörelsen om bruk av våldtäkt och tortyr som krigsvapen, särskilt mot politiskt engagerade kvinnor och kvinnliga aktivister.
- Q. Parlamentet har upprepade gånger krävt ett EU-omfattande förbud mot export, försäljning, uppdatering och underhåll av alla former av säkerhetsutrustning till medlemmar av den saudiskledda koalitionen, däribland Saudiarabien och Förenade Arabemiraten, med tanke på de allvarliga brotten mot internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning som begåtts i Jemen. Vissa EU-medlemsstater har infört förbud mot vapenexport till medlemmar av den saudiskledda koalitionen, däribland Tysklands förbud mot vapenexport till Saudiarabien och Italiens förbud mot vapenexport till Saudiarabien och Förenade Arabemiraten, och andra överväger att göra samma sak. Vissa medlemsstater fortsätter att exportera vapen till Saudiarabien och Förenade Arabemiraten, vilka kan komma att användas i Jemen, i strid med rådets rättsligt bindande gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om vapenexport⁽⁷⁾.
- R. Förenta staterna har stoppat vapenförsäljningen till Saudiarabien och ställt in en leverans av jettflygplanen F-35 till Förenade Arabemiraten i väntan på granskning. Den 4 februari 2021 meddelade Förenta staternas president Biden att allt amerikanskt stöd till offensiva operationer i kriget i Jemen, inklusive relevant vapenförsäljning, snart skulle upphöra, och utnämnde ett nytt sändebud till Jemen.
- S. I sin slutrapport av den 22 januari 2021 konstaterade FN:s expertpanel om Jemen att allt fler bevis tyder på att personer eller enheter i Iran levererar betydande mängder vapen och komponenter till huthirörelsen. Huthirörelsen fortsätter attackera civila mål i Saudiarabien med robotar och obemannade luftfartyg.

(7) EUT L 335, 13.12.2008, s. 99.

Torsdagen den 11 februari 2021

- T. Den tidigare amerikanska regeringen beslutade den 19 januari 2021 att beteckna huthirörelsen Ansar Allah som en terroristorganisation. Trots att Förenta staternas regering beviljat allmänna tillstånd att bedriva handel är denna beteckning fortfarande mycket oroande, med tanke på möjligheten att importera livsmedel, bränsle och läkemedel till landet. Den 5 februari 2021 meddelade Förenta staternas nya regering att Ansar Allah stryks från förteckningarna över utländska terroristorganisationer (FTO) och särskilt utpekade internationella terroristenheter (SDGT).
- U. Den försämrade politiska situationen och säkerhetssituationen har lett till en utbredning och konsolidering av terroristgrupper i landet, däribland Ansar al-Sharia, också kallat al-Qaida på Arabiska halvön, och den så kallade Jemenprovinsen av Daish, som fortsatt kontrollerar mindre delar av territoriet, såväl som Hizbollahs väpnade gren som finns med på EU:s förteckning över terroristorganisationer.
- V. Ett stabilt, säkert och demokratiskt Jemen med en välfungerande regering är avgörande för de internationella insatserna för att bekämpa extremism och våld i och utanför regionen och säkerställa fred och stabilitet i själva Jemen.
- W. Jemens ekonomi minskade med 45 % mellan 2015 och 2019. Jemens ekonomi, som var bräcklig redan före konflikten, har drabbats hårt, och hundratusentals familjer har inte längre någon stabil inkomstkälla. Jemen importerar 90 procent av sina livsmedel genom kommersiell import som hjälpororganisationer inte kan ersätta, eftersom humanitära organisationer ger behövande personer livsmedelskuponger eller kontanter så att de kan handla på marknaderna. 70 procent av Jemens bistånd och kommersiella import kommer till landet via den huthikontrollerade hamnen i al-Hudayda och den närliggande hamnen i al-Salif, med livsmedel, bränsle och läkemedel som befolkningen behöver för sin överlevnad.
- X. Det finns omfattande rapporter om hänsynslöst profitmakeri, då landets ekonomiska och finansiella resurser har förskingrats av både regeringen och huthirörelsen, med förödande konsekvenser för det jemenitiska folket. I slutrapporten från FN:s expertpanel uppges att huthirörelsen under 2019 lade beslag på minst 1,8 miljarder US-dollar som öronmärkts till regeringen för utbetalning av löner och tillhandahållande av grundläggande tjänster till medborgarna. I rapporten framhålls också att regeringen ägnar sig åt penningtvätt och korruption som inverkar negativt på jemeniternas livsmedelsförsörjning, i strid med rätten till livsmedel. Bland annat har 423 miljoner US-dollar från saudiska medel som ursprungligen var avsedda för inköp av ris och andra förnödenheter till det jemenitiska folket på ett olagligt sätt slussats vidare till marknadsaktörer.
- Y. FN:s generalsekreterares talesperson betonade att man snabbt måste åtgärda det humanitära och miljömässiga hot som föreligger då en miljon fat olja riskerar att läcka ut från oljelagringsfartyget Safer utanför Ras Issa i Jemen. Tankfartygets snabba sönderfall utgör en allvarlig risk för ett stort oljeutsläpp som skulle få katastrofala konsekvenser för miljön, förstöra den biologiska mångfalden och slå försörjningsmöjligheterna i spillror för små samhällen längs Röda havets kust. Trots den omedelbara risken för en miljökatastrof har den länge emotsedda inspektionen av det 44 år gamla oljetankfartyget skjutits upp till mars 2021.
1. Europaparlamentet fördömer i starkast möjliga ordalag det våld som har pågått i Jemen sedan 2015, och som har urartat till den värsta humanitära krisen i världen. Parlamentet påminner om att någon militär lösning på konflikten i Jemen inte är möjlig, utan det enda sättet att nå en hållbar lösning är en inkluderande förhandlingsprocess som står under Jemens ledning och egenansvar och omfattar alla delar av det jemenitiska samhället och alla parter i konflikten. Parlamentet framhåller att alla parter, för att få slut på kriget och lindra dagens humanitära kris, bör inleda seriösa förhandlingar som utmynnar i politiska och säkerhetsrelaterade överenskommelser som har framtiden för sig, i linje med FN:s säkerhetsråds resolution 2216 (2015), de gemensamma genomförandemekanismerna från FN:s uppdrag till stöd för al-Hudayda-överenskommelsen och den globala vapenvila som FN:s säkerhetsråd manar till i sin resolution 2532 (2020).
 2. Europaparlamentet är förfärat över den förödande humanitära kris som utspelar sig i landet. Parlamentet uppmanar alla parter att fullgöra sina skyldigheter att underlätta snabb och obehindrad transport av humanitärt bistånd och andra varor som är oumbärliga för befolkningen och obehindrad tillgång till sjukvårdsinrättningar både i Jemen och utomlands. Parlamentet uttrycker särskild oro över den senaste IPC-bedömningen (Integrated food security Phase Classification), som visar att 50 000 människor i Jemen lever under hungersnödsliknande villkor och att antalet väntas bli tre gånger större till juni 2021 även om biståndet ligger kvar på nuvarande nivå.

Torsdagen den 11 februari 2021

3. Europaparlamentet välkomnar att EU gett Jemen politiskt, utvecklingsrelaterat och humanitärt bistånd på över 1 miljard euro sedan 2015. Parlamentet välkomnar EU:s löfte att tredubbla det humanitära biståndet till Jemen under 2021. Parlamentet är dock oroat över att det ändå inte är tillräckligt för att hantera de enorma utmaningar som Jemen står inför. Parlamentet beklagar djupt att finansieringsunderskottet för bistånd till Jemen 2019 ökade till 50 %. Parlamentet påminner om att krisens omfattning och allvar bör vara utgångspunkten för en budgetdiskussion. Parlamentet uppmanar EU att mobilisera ytterligare resurser för att hantera situationen i Jemen som en del av programplaneringen för instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete. Parlamentet riktar en kraftfull generell uppmaning till kommissionen och EU:s medlemsstater att fortsätta leda de internationella insatserna för att snabbt öka det humanitära biståndet, bland annat genom att infria de löften som gjordes vid givarkonferensen i juni 2020 för åtgärdsplanen för humanitärt bistånd till Jemen.

4. Parlamentet framhåller att spridningen av covid-19 innebär ännu fler svåra utmaningar för landets hälso- och sjukvårdsinfrastruktur, som är på väg att bryta samman, i och med att vårdinrättningar saknar grundläggande utrustning för att behandla covid-19-patienter, att vårdpersonal saknar skyddsutrustning och att de flesta inte får lön, med den påföljd att de inte infinner sig på sitt arbete. Parlamentet uppmanar alla internationella givare att utöka sina omedelbara hjälpinsatser för att upprätthålla det lokala hälso- och sjukvårdssystemet så att det kan begränsa spridningen av de pågående dödliga utbrotten i Jemen, bland annat av covid-19, malaria, kolera och denguefeber. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att underlätta tillgången till vaccin i Jemen, bland annat i läger för internflyktingar, genom upphandlingsmekanismen Covax, som en del av sina insatser för att säkerställa rättvis och global tillgång till vaccin mot covid-19, särskilt bland de mest utsatta.

5. Europaparlamentet stöder de insatser som gjorts av FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för Jemen, Martin Griffiths, för att främja den politiska processen och uppnå en omedelbar landsomfattande vapenvila. Parlamentet begär att det särskilda sändebudet ska ges fullständigt och obehindrat tillträde till alla delar av Jemens territorium. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och samtliga medlemsstater att ge Griffiths politisk uppbackning för att nå en framförhandlad och inkluderande uppgörelse. Parlamentet uppmanar med tanke på detta råd (utrikes frågor) att se över och uppdatera sina mest aktuella slutsatser om Jemen av den 18 februari 2019, för att den aktuella situationen i landet ska framgå av dem. Parlamentet uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att fortsätta att samarbeta med alla parter i konflikten och att bekräfta genomförandet av Stockholmsöverenskommelsen och FN:s utkast till politisk förklaring, såsom ett nödvändigt steg på vägen mot nedtrappning och politisk överenskommelse.

6. Europaparlamentet är övertygat om att en långsiktig lösning bör ta tag i de bakomliggande orsakerna till instabilitet i landet och tillmötesgå det jemenitiska folkets legitima krav och strävanden. Parlamentet bekräftar sitt stöd till alla fredliga politiska insatser för att skydda Jemens suveränitet, självständighet och territoriella integritet. Parlamentet fördömer den utländska inblandningen i Jemen, också närvaron av utländska trupper och legosoldater i landet. Parlamentet yrkar på att alla utländska styrkor omedelbart ska dras tillbaka för att den politiska dialogen bland Jemens invånare ska underlättas.

7. Europaparlamentet uppmanar alla parter i konflikten att fullgöra sina skyldigheter enligt internationell humanitär rätt och att upphöra med alla åtgärder som förvärrar den nuvarande humanitära krisen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att på det skarpaste fördöma de grova kränkningar av internationell humanitär rätt som begåtts av alla parter i konflikten sedan slutet av 2014, inbegripet den saudiskledda koalitionen luftangrepp som krävt tusentals civila offer, förvärrat instabiliteten i landet och riktat sig mot icke-militära mål såsom skolor, vattencisterner och bröllopsfester, och att fördöma huthiernas angrepp på saudiarabiska mål på Jemens territorium.

8. Europaparlamentet uppmanar Saudiarabien att omedelbart upphöra med sin blockad av fartyg som transporterar bränsle till huthikontrollerade territorier. Parlamentet uppmanar att alla parter omedelbart måste avstå från att svälta civila som en krigföringsmetod, eftersom detta utgör en överträdelse av internationell humanitär rätt i enlighet med artikel 8.2 b xxv i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet betonar betydelsen av att nå en överenskommelse mellan de båda parterna i norr och söder om användningen av bränsle för att mildra den ekonomiska krisen, jordbrukskrisen, vatten-, hälso-, energi- och transportkrisen, som har förstärkts genom att bränsle använts som ett vapen i ekonomisk krigföring.

9. Europaparlamentet fördömer de attacker som den Iranstödda huthirörelsen utförde nyligen i guvernementen Marib och al-Jawf, liksom de upprepade försöken till gränsöverskridande attacker på Saudiarabiens territorium, som undergräver det internationella samfundets övergripande ansträngningar att få ett slut på detta ombudskrig i Jemen.

10. Europaparlamentet stöder alla förtroendeskapande åtgärder tillsammans med konfliktparterna, och uppmärksammar särskilt vad som gjorts för att omedelbart tillgodose humanitära behov, såsom att flygplatsen i Sana fullständigt öppnats på nytt, att lönerna på nytt börjat utbetalas, att det genomförs mekanismer som gör det möjligt för hamnarna att fungera på varaktig basis så det går lättare att importera bränsle och livsmedel och att det görs insatser för att Jemens

Torsdagen den 11 februari 2021

centralbank ska få resurser och stöd. Parlamentet uppmanar EU och alla medlemsstater att tillhandahålla Jemen ett ekonomiskt räddningspaket, inbegripet tillskott av utländsk valuta för att hjälpa till att stabilisera ekonomin och den jemenitiska rialen och förhindra ytterligare höjningar av livsmedelspriserna, samt valutareserver för att subventionera kommersiell import av livsmedel och bränsle och för att betala ut löner i den offentliga sektorn.

11. Europaparlamentet beklagar djupt frånvaron av kvinnor i Jemens nya regering – den första utan kvinnor på 20 år – och uppmanar den jemenitiska regeringen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa lika representation, närvaro och deltagande för kvinnor i landets politiska sfär.

12. Europaparlamentet betonar att EU-baserade vapenexportörer som underblåser konflikten i Jemen bryter mot flera av kriterierna i rådets rättsligt bindande gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om vapenexport. Parlamentet påyrkar med tanke på detta än en gång ett EU-omfattande förbud mot export, försäljning, uppdatering och underhåll av alla former av säkerhetsutrustning till medlemmar av koalitionen, däribland Saudiarabien och Förenade Arabemiraten, med tanke på de allvarliga brotten mot internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning i Jemen.

13. Europaparlamentet noterar ett antal medlemsstaters beslut att förbjuda vapenexport till Saudiarabien och Förenade Arabemiraten. Parlamentet betonar att vapenexport faller inom medlemsstaternas nationella behörighet. Parlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att upphöra med vapenexport till alla medlemmar av den saudiskledda koalitionen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att rapportera om läget i medlemsstaternas militär- och säkerhetssamarbete med medlemmar av den saudiskledda koalitionen. Parlamentet fördömer att enskilda personer och enheter i Iran försett huthirörelsen med avsevärda mängder vapen och komponenter.

14. Europaparlamentet välkomnar dels att Förenta staterna tillfälligt inställt försäljningen av vapen som används i konflikten i Jemen, liksom också lagt på is ett paket på 23 miljarder US-dollar i form av jaktplan av typ F-35 till Förenade Arabemiraten, dels att Förenta staterna nyligen tillkännagett att det omedelbart ska bli slut på allt stöd till anfalloperationer i kriget i Jemen, inbegripet leveranserna av precisionsstyrda robotar och utbytet av underrättelser. Parlamentet välkomnar här att Förenta staterna ånyo gått in för en diplomatisk lösning på konflikten, såsom det framgår av att landet nyligen utsett ett särskilt sändebud för Jemen.

15. Europaparlamentet uppmanar samtliga parter i konflikten i Jemen att införa regler för vilka mål som robot- och drönanangrepp får inriktas på, varvid reglerna bör följa internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt. Parlamentet uppmanar med kraft rådet, vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att än en gång bekräfta EU:s ståndpunkt enligt folkrätten och se till att medlemsstaterna inför skyddsåtgärder för att varken kommunikationsinfrastruktur för underrättelseverksamhet eller militära baser ska användas för att underlätta utomrättsligt dödande. Parlamentet upprepar sin uppmaning om att anta ett rättsligt bindande rådsbeslut om användning av väpnade drönare och efterlevnad av internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt.

16. Europaparlamentet är djupt oroat över den fortsatta närvaron i Jemen av kriminella grupper och terroristgrupper, däribland al-Qaida på Arabiska halvön och IS/Daish. Parlamentet uppmanar alla parter i konflikten att ta krafttag mot sådana grupper. Parlamentet fördömer alla terrordåd som begåtts av alla terrororganisationer.

17. Europaparlamentet välkomnar beslutet från USA:s nya regering att snarast återkalla den tidigare amerikanska regeringens beslut att beteckna huthirörelsen, även känd som Ansar Allah, som utländsk terroristorganisation och särskilt utpekad internationell terroristenhet.

18. Europaparlamentet uppmanar rådet att fullt ut genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 2216 (2015) genom att utpeka de personer som hindrar leveranser av humanitär bistånd och de personer som planerar, leder eller utför handlingar som strider mot gällande internationell människorättslagstiftning eller internationell humanitär rätt eller handlingar som innebär en kränkning av de mänskliga rättigheterna i Jemen, samt genom att införa riktade sanktioner mot dem. Parlamentet påminner om att inga personer i koalitionen har uppförts på förteckningen för sanktioner av sanktionskommittén, trots uppgifter om upprepade kränkningar från koalitionens sida som samlats in av FN:s grupp med framstående experter, som tillhandahåller information för att bistå med genomförandet av resolutionen från FN:s säkerhetsråd.

Torsdagen den 11 februari 2021

19. Europaparlamentet kräver med eftertryck att alla former av sexuellt och könsrelaterat våld mot kvinnor och flickor, inbegripet dem som sitter frihetsberövade, ska upphöra. Parlamentet begär, i detta avseende, att EU ska säkerställa att särskild finansiering till lokala kvinnoledda organisationer och kvinnorättsorganisationer bättre når ut till kvinnor och flickor samt till dem som har överlevt könsrelaterat våld, och till program som syftar till att öka kvinnors resiliens och ekonomiska egenmakt.

20. Europaparlamentet uppmanar att det är nödvändigt att skydda barn och se till att de kan åtnjuta sina mänskliga rättigheter till fullo. Parlamentet uppmanar med tanke på detta alla parter i konflikten att sluta rekrytera och använda barn som soldater i den väpnade konflikten, att i högre grad se till att pojkar och flickor som har rekryterats eller använts i fientligheter demobiliseras och avväpnas effektivt, och uppmanar med kraft konfliktparterna att frigge dem som har tillfångatagits och att samarbeta med FN i syfte att genomföra ändamålsenliga program för deras rehabilitering, fysiska och psykiska återhämtning och återintegrering i samhället.

21. Europaparlamentet uppmanar alla parter att omedelbart upphöra med alla former av angrepp mot yttrandefriheten, bland annat genom frihetsberövande, påtvingade försvinnanden och hot, och att frigge alla journalister och människorättsförfvarare som frihetsberövats endast för att de har utövat sina mänskliga rättigheter.

22. Europaparlamentet är djupt oroat över rapporter om kränkningar av religions- och trosfriheten, inbegripet diskriminering, olagligt frihetsberövande och användning av våld, uppmanar till respekt för och skydd av rätten till yttrande- och trosfrihet, och fördömer den diskriminering på grund av religionstillhörighet, framför allt av kristna, judar och andra religiösa minoriteter och icke-troende, som förekommer i samband med distribution av humanitärt bistånd. Parlamentet begär dels ett omedelbart och villkorslöst frigivande av de bahaianhängare som för närvarande sitter frihetsberövade för att fredligt ha utövat sin religion och anklagas för brott som är belagda med dödsstraff, dels ett slut på förföljelserna av dem.

23. Europaparlamentet fördömer att Jemens kulturarv skadats genom den saudiskeledda koalitionen luftangrepp, däribland Sanas gamla stadskärna och den historiska staden Zabid, och att huthirörelsen beskjutit nationalmuseet i Taiz med granateld och rövat handskrifter och relikier från det historiska biblioteket i Zabid. Parlamentet betonar att alla som gjort sig skyldiga till sådant måste ställas till svars i enlighet med Haagkonventionen från 1954 om skydd för kulturell egendom i händelse av väpnad konflikt. Parlamentet kräver att Saudiarabiens och Förenade Arabemiratens rösträttigheter i Unescos styrande organ tillfälligt upphävs i väntan på en oberoende och opartisk utredning av de båda ländernas ansvar för förstörelse av kulturarv. Parlamentet uppmanar FN:s generalsekreterare att hänskjuta frågan om skydd av alla kulturella platser som hotas av konflikten i Jemen till säkerhetsrådet för att en resolution ska antas i frågan.

24. Europaparlamentet uppmanar till det akuta behovet av ett FN-uppdrag för bedömning och reparation av oljetankfartyget FSO Safer, som ligger övergivet utanför hamnen i al-Hudaydah och som utgör en omedelbar risk för en stor miljökatastrof för den biologiska mångfalden och för försörjningen i kustsamhällen vid Röda havet. Parlamentet uppmanar EU att tillhandahålla allt nödvändigt politiskt, tekniskt eller finansiellt stöd för att en teknisk arbetsgrupp från FN omedelbart ska tillåtas gå ombord på FSO Safer i syfte att förhindra ett oljeutsläpp som kan bli fyra gånger värre än det historiska utsläppet från Exxon Valdez år 1989 i Alaska.

25. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att använda alla medel de har till sitt förfogande för att alla förövare av allvarliga människorättskränkningar ska ställas till svars. Parlamentet konstaterar att det skulle gå att tillämpa principen om universell jurisdiktion för att utreda och åtala förövare av allvarliga människorättskränkningar i Jemen. Parlamentet vill att EU:s globala ordning för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna tas i bruk, för att riktade sanktioner, såsom reseförbud och frysning av penningmedel, ska kunna påföras tjänstemän från alla konfliktparter som är inblandade i grova kränkningar av mänskliga rättigheter i Jemen, också Iran, Saudiarabien och Förenade Arabemiraten. Parlamentet uppmanar den höga representanten och medlemsstaterna att ställa sig bakom insamlingen av bevis för att de ska kunna användas vid framtida lagföring, och att överväga att inrätta en oberoende kommission som övervakar denna process. Parlamentet anser att de som fallit offer för grymma brott och deras familjer bör få hjälp med att få tillgång till rättslig prövning.

26. Europaparlamentet uppmanar människorättsrådet att se till att människorättsituationen i Jemen stannar kvar på dess dagordning genom att fortsätta att förnya mandatet för FN:s grupp med framstående experter och se till att gruppen får tillräckligt med resurser för att utöva sitt mandat ändamålsenligt, bl.a. genom att samla in, spara och analysera uppgifter om kränkningar och brott.

27. Europaparlamentet uppmanar till sitt åtagande att kämpa mot straffrihet för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna i världen, även i Jemen. Parlamentet anser att de personer som är ansvariga för sådana brott bör åtalas och ställas inför rätta. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att vidta resoluta åtgärder för att FN:s säkerhetsråd ska hänskjuta situationen i Jemen till Internationella brottmålsdomstolen och för att förteckningen över personer som är föremål för säkerhetsrådets sanktioner ska utökas.

Torsdagen den 11 februari 2021

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Gulfstaternas samarbetsråds generalsekreterare, Arabförbundets generalsekreterare, Jemens regering, Konungariket Saudiarabiens regering, Förenade Arabemiratens regering samt Islamiska republiken Irans regering.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0054

Situationen i Myanmar

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om situationen i Myanmar (2021/2540(RSP))

(2021/C 465/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Myanmar och om situationen för rohingyafolket, särskilt resolutionerna av den 22 november 2012 ⁽¹⁾, den 20 april 2012 ⁽²⁾, den 20 maj 2010 ⁽³⁾, den 25 november 2010 ⁽⁴⁾, den 7 juli 2016 ⁽⁵⁾, den 15 december 2016 ⁽⁶⁾, den 14 september 2017 ⁽⁷⁾, den 14 juni 2018 ⁽⁸⁾, den 13 september 2018 ⁽⁹⁾ och den 19 september 2019 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 februari 2018 och den 10 december 2018 om Myanmar/Burma,
- med beaktande av rådets beslut av den 23 april 2020 om att förlänga de befintliga restriktiva åtgärderna mot Myanmar med ytterligare tolv månader,
- med beaktande av den sjätte människorättsdialogen mellan Europeiska unionen och Myanmar, som hölls per videokonferens den 14 oktober 2020,
- med beaktande av uttalandet av den 1 februari 2021 om Myanmar från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,
- med beaktande av uttalandet av den 2 februari 2021 om Myanmar från den höga representanten på Europeiska unionens vägnar,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds rapport från generalsekreteraren om konfliktrelaterat sexuellt våld, som offentliggjordes den 23 mars 2018 (S/2018/250),
- med beaktande av rapporterna från FN:s människorättsråd om Myanmar och människorättssituationen för rohingyamuslimerna och andra minoriteter,
- med beaktande av rapporten från UNIFFM av den 22 augusti 2019 om sexuellt och könsrelaterat våld i Myanmar och de könsspecifika konsekvenserna av landets etniska konflikter (A/HRC/42/CRP.4),
- med beaktande av rapporterna från den särskilda rapportören för situationen för de mänskliga rättigheterna i Myanmar, kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och rapporterna från ILO:s övervakningsmekanism,
- med beaktande av föreläggandet av den 23 januari 2020 från Internationella domstolen med anledning av Republiken Gambias begäran om information om provisoriska åtgärder i fallet om tillämpning av konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord (Gambia mot Myanmar),
- med beaktande av Genèvekonventionen från 1949 och tilläggsprotokollen till denna,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning och det tillhörande protokollet från 1967,

⁽¹⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 189.

⁽²⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 79.

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 154.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 101, 16.3.2018, s. 134.

⁽⁶⁾ EUT C 238, 6.7.2018, s. 112.

⁽⁷⁾ EUT C 337, 20.9.2018, s. 109.

⁽⁸⁾ EUT C 28, 27.1.2020, s. 80.

⁽⁹⁾ EUT C 433, 23.12.2019, s. 124.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter P9_TA(2019)0018.

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av FN:s konvention från 1948 om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord,
- med beaktande av artikel 25 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 29 januari 2021 från diplomatiska beskickningar i Myanmar om stöd till landets övergång till demokrati och insatser för att främja fred, mänskliga rättigheter och utveckling i landet,
- med beaktande av uttalandet av den 1 februari 2021 om Myanmar från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,
- med beaktande av G7-utrikesministrarnas uttalande av den 3 februari 2021 där de fördömde statskuppen i Myanmar,
- med beaktande av pressmeddelandet av den 5 februari 2021 från FN:s säkerhetsråd om situationen i Myanmar,
- med beaktande av pressmeddelandet av den 4 februari 2021 från FN:s generalsekreterare António Guterres,
- med beaktande av uttalandet av den 1 februari 2021 från ordföranden för Sydostasiatiska nationers förbund (Asean) om utvecklingen i Myanmar,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av uttalandena av Tom Andrews, FN:s särskilda rapportör för Myanmar,
- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 1 februari 2021 grep Myanmars militärer (Tatmadaw) i ett tydligt brott mot landets konstitution president Win Myint och statskansler Aung San Suu Kyi samt ledande regeringsmedlemmar och tog genom en statskupp kontrollen över den lagstiftande, dömande och verkställande makten samt utlyste ett ettårigt undantagstillstånd.
 - B. Som en reaktion på statskuppen bröt protester ut i flera städer i Myanmar. Den 7 februari 2021 deltog omkring 100 000 människor i en fredlig demonstration i Yangon. Sedan den 1 februari 2021 har omkring 164 politiker, regeringstjänstemän, företrädare för det civila samhället, munkar och författare olagligen gripits eller satts i husarrest. Som svar på de fortsatta protesterna utlyste militären den 8 februari undantagstillstånd i landets största städer, och införde ett nattligt utgångsförbud och förbjöd alla sammankomster med mer än fem personer.
 - C. Partiet National League for Democracy (NLD) vann parlamentsvalet som hölls i Myanmar den 8 november 2020 och tilldelades 396 av 476 mandat (ungefär 83 procent av alla platser). Detta var det andra valet med flera kandidater efter nästan 50 år av militärdiktatur, och det Tatmadaw-stödda USDP-partiet (Union Solidarity and Development Party) fick endast 33 mandat. NLD-partiet ökade ytterligare sina röster i valet 2015, då det första demokratiska valet i Myanmar sedan 1990 anordnades och då NLD fick 360 platser och USDP 41 platser i parlamentet. Redan 1990 hade militären vägrat att erkänna valet då NLD fick 392 av de 492 mandaten.
 - D. Valdeltagandet i alla demokratiska val har konstant legat kring 70 procent, vilket visar på stödet för demokrati bland Myanmars befolkning.
 - E. Det nya parlamentet skulle samlas för första gången den dag då kuppen gjordes. Militärkuppen ignorerar folkets demokratiskt uttryckta vilja i Myanmar, och återspeglar Tatmadaws avsikt att än en gång skaffa sig total makt över landet, precis som armén gjorde under militärstyret, som officiellt avslutades 2012, men i verkligheten aldrig upphört. Tatmadaw har förklarat att ett nytt val ska hållas efter det ettåriga undantagstillstånd som nu införts, vilket innebär att det inte finns någon parlamentarisk representation under hela denna period.
 - F. Trots militärkuppen avlade 70 valda parlamentsledamöter den 4 februari 2021 sin ämbetsed och lovade att fortsätta att fullgöra parlamentets funktion och utöva sina mandat som företrädare för folket.

Torsdagen den 11 februari 2021

- G. Tatmadaw, som är tydligt medveten om sitt låga stöd bland befolkningen, har vägrat att acceptera valresultatet och hänvisat till omfattande valfusk utan att lägga fram några bevis. Valkommissionen och valobservatorerna i Myanmar har inte bekräftat Tatmadaws anklagelser. Tatmadaw och dess politiska ombud, USDP-partiet, ökade anklagelserna om oegentligheter i samband med val under de senaste veckorna, och uppmanade Myanmar valkommission att ingripa. Militären anordnar demonstrationer till stöd för sig själv. Uppskattningsvis 1,5 miljoner väljare från etniska minoriteter i konflikttrabbade områden, de flesta av dem rohingyer, fick inte delta i valet. I Myanmar medborgarskapslag anges att rohingyafolket är "icke-medborgare" eller "utländska medborgare", vilket berövar dem medborgarskap.
- H. Denna statskupp utgör ett tydligt brott mot Myanmar konstitution från 2008. I Myanmar konstitution föreskrivs att endast presidenten i praktiken kan upphäva det civila styret. Militärkuppen den 1 februari 2021 var därför inte författningsenlig, särskilt som president Win Myint olagligen greps.
- I. Tatmadaw har installerat general Myint Swe som interimspresident. Överbefälhavaren för militären, general Min Aung Hlaing, som står på internationella sanktionslistor på grund av sin medverkan i förföljelserna av den muslimska minoriteten, kommer sannolikt att förbli den viktigaste beslutsfattaren.
- J. Alltsedan statskuppen har Tatmadaw kraftigt begränsat utrymmet för det civila samhället och beslutat om allvarliga restriktioner för medierna, bland annat med fullständiga nedsläckningar av internet och plattformar för sociala medier. Internationella observatörer anklagar Tatmadaw för att använda falska nyheter i syfte att manipulera den allmänna opinionen i fråga om statskuppen. Landsomfattande begränsningar har införts för de sociala medierna och den enda kanal som sänds på televisionen är den militärägda tv-kanalen Myawaddy.
- K. Militären har gjort till en vana att slå undan benen för sina politiska rivaler och kritiker genom att anklaga dem för svårbegripliga brott. Aung San Suu Kyi greps och blev sedan åtalad för olaglig import av minst tio walkie-talkies. Den avsatte presidenten Win Myint greps den 1 februari 2021 för att ha brutit mot nödbestämmelserna avseende coronaviruset, och står nu anklagad för att ha hälsat på en bil full av anhängare under valkampanjen förra året. Om de befins skyldiga riskerar både Aung San Suu Kyi och Win Myint upp till tre års fängelse, och om de finns med i belastningsregistret kan detta komma att hindra dem från att återfå ett offentligt ämbete.
- L. Omkring hundra grupper har anslutit sig till rörelsen för civil olydnad, som har uppmanat till strejker bland annat inom hälso- och sjukvården.
- M. Myanmar har en lång historia av demokratisk kamp och militärt förtryck. Alltsedan landet blev oberoende från Storbritannien 1948, och särskilt under den långa perioden 1962–2015, har militären haft ett starkt grepp om makten och begränsat alla demokratiska framsteg, inbegripet organisationer i det civila samhället och mänskliga rättigheter, och fängslat aktivister inom oppositionen, däribland mottagaren av Nobels fredspris 1991 Aung San Suu Kyi, som hölls i husarrest under stora delar av perioden mellan 1989 och 2010.
- N. Den nuvarande konstitutionen trädde i kraft 2008, och inför valet uttryckte människorättsorganisationer oro över att den garanterar Tatmadaw 25 procent av platserna i parlamentet och därmed i praktiken ger militären vetorätt över alla ytterligare konstitutionella ändringar, som kräver 75 procent av rösterna. Konstitutionen säkerställer dessutom att Tatmadaw upprätthåller full kontroll över säkerhetsstyrkorna, polisen samt inrikes-, försvars- och gränsministerierna.
- O. Efter en rad protester och interna strider började landet gradvis öppna sig för demokrati i början av 2010-talet, vilket ledde till ökade medborgerliga friheter, med långsamma demokratiska framsteg, som uttrycktes i parlamentsvalet 2015 och en rad fyllnadsval, som alla till stor del vanns av oppositionen NLD.
- P. Med tanke på denna övergripande svåra situation stannade Myanmar, som visserligen hade en halvdemokratisk och civil regering sedan 2015, kvar i en bräcklig och spänd situation, eftersom de prodemokratiska krafterna och Tatmadaw, trots att de delade många synsätt avseende vissa ekonomiska utvecklingsprojekt och ekonomiska reformer, hade helt olika visioner landets framtid.

Torsdagen den 11 februari 2021

- Q. Den demokratiska öppningen i Myanmar, som pågått sedan 2010-talet, har till stor del motiverats av behovet av att ekonomiskt utveckla landet, eftersom det varit föremål för stränga internationella sanktioner på grund av det militära styret och den förödande människorättssituationen. Till följd av de försiktiga demokratiska reformerna har sakta men säkert vissa internationella sanktioner upphävts, vilket möjliggjort ekonomisk utveckling och gynnat stora delar av befolkningen i Myanmar. Kuppen återinför läget före demokratiseringsprocesserna och undergräver villkoren för att bevilja "Allt utom vapen"-förmånerna och dra tillbaka sanktionerna.
- R. Kränkningarna av mänskliga rättigheter, särskilt mot den muslimska minoriteten i Myanmar och i synnerhet mot rohingyafolket, som Myanmars regering inte erkänt som en etnisk grupp i landet, har fortsatt även efter den demokratiska öppningen, och kulminerade tragiskt 2017 i grymheter som FN betecknade som etnisk rensning och som ledde till en massiv ström av flyktingar till grannlandet Bangladesh. Trots många uppmaningar från det internationella samfundet fortsätter rohingyaminoriteten att utsättas för förföljelse i Myanmar än idag.
- S. Internationella uppmaningar att stoppa den etniska rensningen av rohingyafolket och att förbättra rohingyernas situation har mestadels ignorerats av Myanmars regering. Till följd av detta beslutade Europaparlamentet slutligen i september 2019 att stänga av Aung San Suu Kyi, dåvarande statskansler och utrikesminister i Myanmar, från deltagande i Sacharovgemenskapens verksamhet, eftersom hon inte agerat mot dessa väldokumenterade kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Internationella sanktioner på grund av kränkningar av de mänskliga rättigheterna har sedan dess utfärdats mot militären och den regerande överbefälhavaren Min Aung Hlaing, bland andra.
- T. Det finns ett stort antal etniska grupper i Myanmar, däribland rohingya-, karen-, rakhine-, shan- och chinfolket. Interna konflikter har lett till att tusentals liv tragiskt gått förlorade under de senaste årtiondena. Den senaste tidens sammandrabbningar i delstaten Karen har lett till att 4 000 personer tvingats bort bara sedan december 2020. Under de senaste åren har militären anklagats för att ha begått allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och grymheter, däribland våldtäkter och krigsförbrytelser, vilket föranlett Internationella brottmålsdomstolen (ICC) att inleda en utredning med särskild inriktning på situationen för rohingyaminoriteten. UNIFFM har efterlyst utredning och lagföring av general Min Aung Hlaing för folkmord i norra delen av delstaten Rakhine samt för brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser i delstaterna Rakhine, Kachin och Shan.
- U. Den 23 januari 2020 utfärdade Internationella domstolen ett föreläggande om provisoriska åtgärder i det mål som Gambia hade inlett mot Myanmar avseende FN:s konvention om folkmord och rohingyafolket. Myanmars regering, vars försvar leddes av Aung San Suu Kyi vid Internationella domstolen, har förklarat att anklagelserna om folkmord ger en vilseledande och ofullständig bild av situationen. Myanmars regering har vidtagit ett begränsat antal åtgärder för att motverka kränkningar av de mänskliga rättigheterna genom flera presidentdirektiv. Regeringen har ännu inte ändrat eller upphävt viktiga lagar som underlättar diskriminering av rohingyer, däribland medborgarskapslagen från 1982.
- V. EU har konsekvent krävt att de ansvariga för dessa brott ska ställas till svars, och EU har stött de resolutioner som antogs av FN:s människorättsråd den 27 september 2018 och i FN:s generalförsamlings tredje utskott den 16 november 2018. De högst uppsatta militärer som övervakade angreppen mot rohingyerna har fortfarande kvar sina befattningar och deltog i statskuppen. Parlamentet har vid ett flertal tillfällen fördömt människorättskränkningarna och de systematiska och utbredda attackerna mot rohingyafolket.
- W. Europeiska unionen har sedan 2013 politiskt och ekonomiskt stött Myanmars övergång till demokrati och gjort enorma ansträngningar för att främja fred, mänskliga rättigheter och utveckling i landet. I oktober 2015 undertecknade EU det nationella avtalet om eldupphör som ett internationellt vittne, vilket återspeglar dess nyckelroll i stödet till fredsprocessen. EU anslog 688 miljoner euro i utvecklingsbistånd till Myanmar under perioden 2014–2020. Myanmar omfattas av handelsförmåner inom ramen för handelsinitiativet "Allt utom vapen", som ger tull- och kvotfritt tillträde till EU:s inre marknad. Det utökade samarbetet inom ramen för "Allt utom vapen"-initiativet inleddes redan 2018 med fokus på efterlevnad av människorättskonventioner och arbetstagares rättigheter.
- X. Den 23 april 2020 förlängde rådet de restriktiva åtgärderna mot Myanmar med ett år, dvs. fram till och med den 30 april 2021, vilket även inbegriper frysning av tillgångar och reseförbud för 14 höga militärer, gränsvakter och poliser i Myanmar som gjort sig skyldiga till människorättskränkningar mot rohingyafolket, mot etniska minoriteter

Torsdagen den 11 februari 2021

i byar och mot civila i delstaterna Rakhine, Kachin och Shan. Inga restriktiva åtgärder har införts mot general Min Aung Hlaing eller mot den biträdande överbefälhavaren, general Soe Win.

- Y. Omkring 600 000 rohingyer beräknas finnas kvar i delstaten Rakhine och de utsätts för ständig diskriminerande politik och praxis, systematiska kränkningar av deras grundläggande rättigheter, godtyckliga gripanden, inspärningar i överbefolkade läger, bristande rörelsefrihet och kraftigt begränsad tillgång till utbildning och hälso- och sjukvård.
- Z. Internationella valutafonden (IMF) hade veckan före statskuppen överfört 350 miljoner US-dollar till Myanmar för finansiering av akuta åtgärder mot coronaviruset.
- AA. Många anklagelser om korruption riktas mot Tatmadaw och dess generaler, som är djupt involverade i Myanmar ekonomi genom att de äger mäktiga konglomerat, kontrollerar landets handel med värdefulla produkter som jade och timmer, förvaltar infrastruktur såsom hamnar och dammar, driver bank- och försäkringsverksamhet samt förvaltar sjukhus, gymnasier och medier. Militärkuppen innebär en risk att denna inblandning i internationella investeringar, turism och finans fortsätter.
- AB. Kuppen har mötts med fördömanden, kritik och oro av ett brett spektrum av internationella aktörer såsom Förenta staterna, Förenade kungariket, Japan, Indien, Australien och Kanada. Aseans ordförande har gjort ett uttalande som uppmanar till "dialog, försoning och återgång till det normala". Den 5 februari 2021 efterlyste den indonesiska presidenten Joko Widodo och Malaysias premiärminister Muhyiddin Yassin ett särskilt Asean-möte i frågan.
- AC. FN:s generalsekreterare Guterres kallar statskuppen "absolut oacceptabel", och FN:s säkerhetsråd har utfärdat ett pressmeddelande där man uttrycker "djup oro" över det militära maktövertagandet i Myanmar och kräver att landets valda ledare Aung San Suu Kyi och president Win Myint omedelbart friges. Kina och Ryssland har hindrat antagandet av en starkare text i FN:s säkerhetsråd. FN:s särskilde rapportör för Myanmar, Tom Andrews, publicerade den 7 februari 2021 ett uttalande där han uppmanade FN:s människorättsråd och andra parter att omedelbart sammankalla en särskild session.
- AD. Internationella brottmålsdomstolens tredje förundersökningskammare beslutade den 14 november 2019 att tillåta en utredning av brottet att utvisa rohingyer från Myanmar till Bangladesh. Enligt den senaste rapporten från UNIFFM av den 16 september 2019 är de åtgärder som vidtas av regeringen i Myanmar fortfarande en del av ett omfattande och systematiskt angrepp mot de rohingyer som fortfarande lever i delstaten Rakhine, vilket utgör förföljelser och andra brott mot mänskligheten.
1. Europaparlamentet uttrycker sin medkänsla och sitt stöd till befolkningen i Myanmar i dess fredliga och legitima kamp för demokrati, frihet och mänskliga rättigheter.
 2. Europaparlamentet fördömer med kraft det militära maktövertagandet den 1 februari 2021, som organiserades av Tatmadaw under ledning av general Min Aung Hlaing, och anser det vara en statskupp, och uppmanar Tatmadaw att fullt ut respektera resultatet av det demokratiska valet i november 2020, och att, för att inte äventyra alla demokratiska framsteg som uppnåtts under de senaste åren, omedelbart återinstallera den civila regeringen, upphäva undantagstillståndet och låta alla valda parlamentsledamöter ta sig an sina mandat för att återupprätta konstitutionell ordning och demokratiska normer. Parlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater samt det internationella samfundet att inte erkänna Myanmar militära ledning, däribland general Min Aung Hlaing, general Soe Win och landets tillförordnade president Myint Swe, och att agera i enlighet med detta.
 3. Europaparlamentet kräver ett omedelbart och villkorslöst frigivande av president Win Myint, statskansler Aung San Suu Kyi och alla andra som olagligen gripits under förevändning av valfusk eller felaktiga valresultat eller andra ogrundade anklagelser. Parlamentet påminner Tatmadaw om att denna typ av anklagelser ytterligare minskar militärens inhemska och internationella trovärdighet. Parlamentet understryker att militären i Myanmar måste klargöra på vilken rättslig grund de gripna har frihetsberövats och även garantera att rättigheterna för dem som gripits respekteras fullt ut, att de behandlas väl och har tillgång till advokater som de själva valt och till sina familjer.

Torsdagen den 11 februari 2021

4. Europaparlamentet fördömer Tatmadaws tillslag mot oberoende aktivister, medier och organisationer i det civila samhället efter kuppen. Parlamentet kräver att alla fängslade aktivister inom det civila samhället, munkar och journalister som gripits enbart för att ha uttryckt avvikande åsikter omedelbart ska frigges, och insisterar på att deras rätt att fredligt protestera mot denna olagliga kupp inte får hindras och att civila inte får utsättas för repressalier i någon form.
5. Europaparlamentet välkomnar anordnandet av det andra demokratiska parlamentsvalet i Myanmar den 8 november 2020, och uppmanar alla berörda parter att strikt respektera folkets vilja i Myanmar. Parlamentet uppmanar alla parter att återuppta övergången till demokrati i Myanmar. Parlamentet insisterar på att båda kamrarna i landets nationalförsamling omedelbart ska sammankallas för att möjliggöra invigningen och utnämningen av landets högsta ledning, inbegripet presidenten, vicepresidenterna och den nya civila regeringen, på ett fullständigt transparent och demokratiskt sätt. Parlamentet upprepar erbjudandet från vice ordföranden/den höga representanten om att Europeiska unionen är redo att stödja en dialog med alla centrala aktörer som med ärligt uppsåt vill lösa situationen och återgå till den konstitutionella ordningen i Myanmar.
6. Europaparlamentet uppmanar Tatmadaw att respektera resultatet från parlamentsvalet den 8 november 2020, att omedelbart upphäva undantagstillståndet och att överlämna makten till de folkvalda myndigheterna. Parlamentet påminner om att alla anklagelser om oegentligheter i samband med valet måste underbyggas med bevis och utredas via lämpliga demokratiska kanaler, med full respekt för de legitima myndigheternas beslut. Parlamentet anser att den nuvarande valkommissionen, som utsågs av Tatmadaw den 3 februari 2021, är olaglig och har ingen möjlighet att bestyrka tidigare och framtida valresultat. Parlamentet insisterar på att den förra valkommissionen omgående måste återinrättas.
7. Europaparlamentet uppmanar med kraft militären och Myanmars rättmätigt valda regering under president Win Myint att inleda en fri och rättvis process för att utarbeta och implementera en ny konstitution tillsammans med befolkningen i Myanmar, i syfte att upprätta en verklig demokrati och en stat som arbetar för välbefinnande och välstånd för alla människor i Myanmar, i synnerhet genom att garantera ett erkännande och representation av alla etniska grupper i Myanmar, däribland rohingyafolket, och som säkerställer säkerhet, frihet, harmoni och fred för alla.
8. Europaparlamentet kritiserar skarpt inskränkningen av de medborgerliga och mänskliga rättigheterna och av yttrande- och mötesfriheten, och fördömer även i detta sammanhang den inskränkning som gjorts av mediefriheten genom nedsläckningen av internet och begränsningen samt blockeringen av sociala medieplattformar som Facebook och Twitter.
9. Europaparlamentet understryker att nedsläckning av telekommunikation utgör ytterligare ett hot mot befolkningen, utöver den pågående covid-19-pandemin, precis som den pågående interna konflikten med väpnade grupper som utsätter civila för risker i flera delar av landet. Parlamentet betonar därför att fullständiga telefon- och internettjänster omedelbart måste återupprättas.
10. Europaparlamentet understryker uttalandet från vice ordföranden/den höga representanten där han sade att Europeiska unionen förväntar sig att medborgarnas säkerhet alltid garanteras, såväl Myanmars som EU-medlemsstaternas, och att EU kommer att överväga alla alternativ som står till dess förfogande för att säkerställa att demokratin segrar.
11. Europaparlamentet hyllar folket i Myanmar, som utstått årtionden av militärt styre och som trots att det endast åtnjutit begränsade demokratiska friheter fortsätter sin strävan efter ett demokratiskt Myanmar, och lovordar invånarna för det imponerande valdeltagandet på omkring sjuttio procent i valet 2020, vilket är en tydlig indikator på medborgarnas önskan att medverka i det demokratiska styret av landet.
12. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd till civilsamhällets och demokratins förespråkare i Myanmar, och uppmanar EU och dess institutioner att fortsätta sina ansträngningar för att hjälpa det civila samhället framåt, trots nuvarande och eventuellt fortsatta begränsningar som dagens militärregim inför.
13. Europaparlamentet bekräftar sin grundläggande övertygelse att demokrati, rättssäkerhet och respekt för de mänskliga rättigheterna är avgörande för att uppnå hållbar och verkligt inkluderande ekonomisk tillväxt och välstånd.
14. Europaparlamentet upprepar att Aung San Suu Kyi, trots att hon inte adekvat fördömt kränkningarna av de mänskliga rättigheterna för minoriteterna i Myanmar, fortsätter att vara folkets symbol i Myanmar när det gäller demokratiska strävanden och ambitioner för en mer rättvis och demokratisk framtid.
15. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den ökande mängden förfalskad och manipulerad information som Tatmadaw sprider i Myanmar, och anser att den allt större förekomsten av sådana falska nyheter i landet är en oroande trend.

Torsdagen den 11 februari 2021

16. Europaparlamentet påminner om att Myanmar måste fullgöra sina skyldigheter och åtaganden när det gäller demokratiska principer och mänskliga rättigheter, vilket är en väsentlig del av handelsinitiativet "Allt utom vapen". Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att inleda en undersökning i enlighet med artikel 19.1 a i GSP-förordningen i syfte att upphäva de handelsförmåner som Myanmar, och särskilt företag som tillhör medlemmar av militären, omfattas av inom specifika sektorer, och att hålla parlamentet vederbörligen informerat. Parlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att öka trycket på Tatmadaw och vidta alla åtgärder som står till deras förfogande för att se till att de valda myndigheterna kan återvända till makten. Parlamentet uppmanar kommissionen att, utan att utesluta några åtgärder, däribland eventuella sanktioner mot de ansvariga för kuppen, utforma gradvisa straffåtgärder för att på lämpligt sätt reagera på befintliga kränkningar och eventuella framtida kränkningar, samtidigt som de positiva konsekvenserna av tidigare beviljade handelspreferenser för det civila samhället och den civila ekonomin inte får glömmas bort.

17. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att brådska tillhandahålla rådgivning till EU-baserade företag för att varna dem för riskerna vad gäller mänskliga rättigheter och anseende liksom de rättsliga riskerna med att göra affärer med Myanmars militär. Parlamentet uppmanar med kraft EU-baserade företag att iaktta tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och att säkerställa att de inte har några kopplingar till Myanmars säkerhetsstyrkor, deras enskilda medlemmar eller enheter som ägs eller kontrolleras av dem, och att de inte direkt eller indirekt bidrar till militärens tillslag mot demokratin och de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU-baserade företag, både moder- och dotterbolag, att skyndsamt se över sina affärskontakter i Myanmar och avbryta alla förbindelser med företag som har koppling till militären. Parlamentet uppmärksammar de pågående lagstiftningsinitiativen i fråga om företagets tillbörliga aktsamhet som ålägger EU-företag och företag som är verksamma på den inre marknaden skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter, och som säkerställer att företag som bidrar eller har kopplingar till kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt i Myanmar hålls ansvariga i enlighet med nationell rätt.

18. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och andra internationella finansorganisationer att noggrant granska Tatmadaws och dess medlemmars finansiella verksamhet, och att fundera på vilken typ av lämpliga åtgärder som skulle kunna vidtas om situationen i Myanmar inte förbättras, eller rentav förvärras ytterligare.

19. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja internationell samordning för att förhindra olaglig export av varor från Myanmar som specifikt gynnar militären ekonomiskt, och att stoppa produktionen av olagliga varor, särskilt utnyttjandet av naturresurser såsom olagligt avverkat timmer.

20. Europaparlamentet uppmanar rådet att se över och eventuellt ändra EU:s vapenembargo mot Myanmar för att säkerställa att övervakningsutrustning och produkter med dubbla användningsområden som kan användas av militären vid tillslagen mot rättigheter och oliktänkande omfattas av embargot.

21. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta med program som hjälper landets medborgare, och att vid behov öka stödet mot bakgrund av den rådande krisen, inbegripet initiativ för humanitärt bistånd och demokratistöd. Parlamentet lovordar det beslut som antogs den 1 juli 2020 av Finland, Frankrike, Nederländerna, Polen, Tyskland och Österrike om att avbryta Myanmars skuldåterbetalning på 98 miljoner US-dollar för att hjälpa landet att hantera de allvarliga konsekvenserna av covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att se till att utvecklingsbiståndet inte distribueras via Myanmars regeringskanaler, som nu ligger i händerna på Tatmadaw.

22. Europaparlamentet anser att Asean vid behov kan fungera som en kanal för det internationella samfundets bistånd till Myanmar, precis som när cyklonen Nargis ödelade Myanmar 2008. Parlamentet uppmanar vidare Asean att påta sig en aktiv medlarroll i den pågående krisen i Myanmar. Parlamentet anser att valobservatörsuppdrag kan vara ett effektivt verktyg för Asean för att stödja konsolideringen av demokratin i dess medlemsstater, eftersom dessa uppdrag ger valprocessen ytterligare legitimitet.

23. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att nära samverka med likasinnade partner, såsom Förenta staterna, Förenade kungariket, Japan, Indien, Australien, Kanada och i synnerhet medlemmarna i Asean, med ett nära samarbete för att samordna ståndpunkter och initiativ i syfte att arbeta för att en civil regering snarast möjligt ska kunna återinstalleras i Myanmar.

24. Europaparlamentet begär att internationella humanitära observatörer, däribland EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, FN:s särskilda rapportör om människorättsituationen i Myanmar och människorättsrådets särskilda förfaranden, ska beviljas omedelbart och obehindrat tillträde till hela Myanmars territorium. Parlamentet välkomnar det nära samarbetet mellan EU och FN och andra internationella organisationer om Myanmar.

Torsdagen den 11 februari 2021

25. Europaparlamentet välkomnar uttalandet från FN:s säkerhetsråd med uppmaningen att alla som frihetsberövats omedelbart ska friges. Parlamentet uppmanar FN:s säkerhetsråd att snarast möjligt anta en resolution för att fördöma Tatmadaws kupp och fastställa tydliga, bindande och verkställbara konsekvenser om Tatmadaw skulle fortsätta att kränka demokratiska processer.
26. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja antagandet av en resolution om Myanmar vid nästa möte i FN:s människorättsråd.
27. Europaparlamentet uppmanar dessutom Kina och Ryssland att aktivt engagera sig i internationell diplomati och leva upp till sitt ansvar som ständiga medlemmar av FN:s säkerhetsråd, och förväntar sig att de ska spela en konstruktiv roll i granskningen av situationen i Myanmar.
28. Europaparlamentet lovordar FN:s generalsekreterare António Guterres för hans kraftfulla uttalanden om militärens agerande i Myanmar, och välkomnar uttalandet av Aseans ordförande om utvecklingen i Myanmar, i vilket man betonar betydelsen av anslutning till principerna för demokrati, rättsstatlighet och god samhällsstyrning samt respekt för och skydd av grundläggande mänskliga fri- och rättigheter.
29. Europaparlamentet påminner om Myanmars multietniska karaktär och uppmanar Tatmadaw att fullt ut respektera varje etnisk grupps oförytterliga rättigheter, samt understryker att Europeiska unionen kommer att fortsätta att noga övervaka den militära ledningens agerande när det gäller landets minoriteter, särskilt avseende rohingyafolket, som redan tidigare utsatts för enorma grymheter. Parlamentet uttrycker i detta avseende sin tacksamhet till och respekt för regeringen och befolkningen i Bangladesh, som har välkomnat och fortsätter att ta emot omkring en miljon rohingyaflyktingar från Myanmar. Parlamentet understryker med kraft att Myanmar i slutändan bär ansvaret för dessa flyktingar och måste se till att de kan återvända och återintegreras i Myanmar på ett säkert, humant och ordnat sätt. Parlamentet efterlyser ett fullständigt och obehindrat humanitärt tillträde till Myanmar.
30. Europaparlamentet upprepar sitt kraftiga fördömande av alla tidigare och nuvarande kränkningar av de mänskliga rättigheterna, och de systematiska och utbredda angreppen, inbegripet mord, trakasserier, våldtäkter och förstörelse av egendom, som enligt UNIFFM och FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (UNHCHR) utgör folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, och utförs av försvarsmakten mot rohingyafolket. Parlamentet betonar att Tatmadaw ständigt har underlåtit att respektera internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt.
31. Europaparlamentet välkomnar att rådet (utrikes frågor) återinfört och förlängt sanktionerna från 2018 mot militärer och tjänstemän inom Tatmadaw, gränsbevakningen och polisen som gjort sig skyldiga till allvarliga människorättskränkningar mot rohingyafolket, och förväntar sig att dessa personer blir föremål för en kontinuerlig granskning inom sanktionssystemet.
32. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för beslutet av ICC:s chefsåklagare att inleda en preliminär utredning av brott som begåtts mot rohingyafolket och för alla lämpliga initiativ som bidrar till att ställa de ansvariga för grymheterna till svars, däribland general Min Aung Hlaing och General Soe Wen.
33. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att ändra mandatet för det nuvarande systemet med restriktiva åtgärder så att det inkluderar brott mot demokratin, och att utvidga de riktade sanktionerna till att omfatta Myanmars hela militära ledning, inbegripet alla dem som varit involverade i kuppen.
34. Europaparlamentet välkomnar starkt det ledarskap EU visade i samband med inrättandet av FN:s oberoende utredningsmekanism för Myanmar, som ska samla in, konsolidera, bevara och analysera bevis avseende de allvarligaste internationella brott och kränkningar som begåtts i Myanmar sedan 2011. Parlamentet uppmanar bestämt Myanmar att samarbeta med internationella insatser för att säkerställa ansvarsskyldighet, bland annat genom att slutligen bevilja den oberoende utredningsmekanismen för Myanmar fullt tillträde till landet. Parlamentet uppmanar EU, dess medlemsstater och det internationella samfundet att se till att mekanismen får det stöd som behövs, även ekonomiskt, för att den ska kunna utföra sitt uppdrag.
35. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och EU-medlemsstaterna att noga följa situationen i Myanmar, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet rapportera till Europaparlamentets utskott för utrikesfrågor för att säkerställa en adekvat parlamentarisk dialog om denna viktiga och oroande situation.
36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Myanmars legitima president och regering, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, regeringarna och parlamenten i EU:s medlemsstater, regeringarna och parlamenten i Förenta staterna, Förenade kungariket, Japan, Indien, Australien, Kanada och medlemsstaterna i Asean, Aseans generalsekreterare, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, FN:s särskilda rapportör för situationen för mänskliga rättigheter i Myanmar, FN:s flyktingkommissarie och FN:s människorättsråd samt nationalförsamlingen Pyidaungsu Hluttaw, presidenten, statskanslern och militären i Myanmar.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0055

Rwanda, fallet Paul Rusesabagina**Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om Rwanda, fallet Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))**

(2021/C 465/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Rwanda,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter,
- med beaktande av principerna och riktlinjerna för rätten till en rättvis rättegång och juridiskt bistånd i Afrika,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, som ratificerades av Rwanda 1975,
- med beaktande av FN:s enhetliga minimiregler för behandling av fångar ("Nelson Mandela-reglerna"), reviderade 2015,
- med beaktande av Kampalaförklaringen om fängelseförhållandena i Afrika,
- med beaktande av skrivelserna från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR) av den 30 september 2020 till regeringarna i Rwanda och Förenade Arabemiraten om mandaten för den särskilda rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, arbetsgruppen för frågor som rör godtyckliga frihetsberövanden, arbetsgruppen för frågor som rör påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden samt den särskilda rapportören för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen,
- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av resultatet av den allmänna återkommande utvärderingen av Rwanda av den 25 januari 2021 vid FN:s råd för mänskliga rättigheter i Genève,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati för 2020–2024,
- med beaktande av Wienkonventionen om konsulära förbindelser från 1963,
- med beaktande av uttalandet från Human Rights Watch av den 10 september 2020 *Rwanda: Rusesabagina was forcibly disappeared*,
- med beaktande av uttalandet från Human Rights Watch av den 1 februari 2021 *UN: Countries call out Rwanda's rights record*,
- med beaktande av artiklarna 144.5 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Rwandas stränga medielagar, som infördes i kölvattnet på folkmordet 1994, fortsätter att ha negativ inverkan på yttrandefriheten under president Paul Kagame. Regeringen har gripit, kvarhållit och åtalat kritiker och regeringsmotståndare i politiskt motiverade rättegångar i Rwanda och vid upprepade tillfällen hotat andra utanför landet. Vissa har angripits fysiskt och till och med dödats.

Torsdagen den 11 februari 2021

- B. Rwanda har en global frihetspoäng på 22 av 100 ⁽¹⁾ och klassas som "ofritt". Rwandas transnationella repression är exceptionellt vittomfattande i fråga om taktik, måltavlor och geografisk räckvidd och inbegriper digitala hot, attacker med spionprogram, skrämelse och trakasserier mot familjemedlemmar, kontroller av hur folk förflyttar sig, överlämnanden och mord. Regeringen har fysiskt angripit rwandier i minst sju länder sedan 2014.
- C. Folkmordet på tutsierna i Rwanda, som kostade mellan 800 000 och 1 miljon människor livet – massakrerade under fruktansvärda förhållanden av den enda anledningen att de var tutsier – och som åtföljdes av massakern på hutus som motsatte sig denna utrotning, vilar fortfarande tungt över landet och hela regionen.
- D. Folkmordet i Rwanda och inbördeskriget 1994 har fortfarande negativa konsekvenser för stabiliteten i regionen.
- E. Den i USA bosatte människorättsförsvararen och belgiske medborgaren Paul Rusesabagina, en stark kritiker av president Paul Kagame och regeringen under det styrande partiet Rwandiska patriotiska fronten, greps i Kigali den 31 augusti 2020 anklagad på 13 punkter för bland annat finansiering av terrorism, väpnat rån, bortförande, mordbrand, mordförsök, olaga hot och misshandel. Fyra av åtalspunkterna har dragits tillbaka och de återstående avser händelser som inträffade i Nyaruguru-distriktet i juni 2018 och i Nyamagabe-distriktet i december 2018.
- F. Paul Rusesabagina var VD för hotellet *Hôtel des Mille Collines* i Kigali under folkmordet 1994, där han erbjöd husrum och skydd åt 268 tutsier och moderata hutus på flykt undan dödandet. Paul Rusesabagina är en internationellt erkänd människorättsaktivist vars historia berättades i filmen *Hotel Rwanda*. För sina berömvärda insatser belönades han med presidentens frihetsmedalj 2005.
- G. Paul Rusesabagina grundade det politiska partiet PDR-Ihumure 2006 och är för närvarande ledare för Rörelsen för demokratisk förändring (MRDC), en koalition där bland annat PDR-Ihumure ingår. Nationella befrielsefronten (FLN), PDR-Ihumures väpnade gren, tog på sig ansvaret för en serie väpnade angrepp 2018.
- H. Den 27 augusti 2020 tvångsförflyttades Paul Rusesabagina från Dubai till Kigali under osäkra omständigheter och visade sig igen först den 31 augusti 2020 vid Rwandiska undersökningsbyråns huvudkontor. Domstolen i Rwanda rapporterade att Paul Rusesabagina greps på Kigalis internationella flygplats, och gick därmed emot en tidigare polisrapport som hävdade att han greps genom "internationellt samarbete". Myndigheterna i Förenade Arabemiraten förnekar all inblandning i hans förflyttning och efterföljande gripande. Frihetsberövande och förflyttning i laga ordning av en misstänkt från ett land till ett annat för straffrättsliga förfaranden bör ske genom utlämningsförfaranden under övervakning av en oberoende domstol.
- I. Paul Rusesabagina har nekats tillgång till juridiskt biträde som han valt själv. De internationella advokater som han valt till sitt försvar förvägras alljämt de nödvändiga tillstånden för att representera honom.
- J. Paul Rusesabaginas åtal, ärendeakt och andra handlingar som krävs för att förbereda hans försvar beslagtogs den 23 december 2020 av direktören vid Mageragerefängelset. Fängelsedirektören greps den 8 februari 2021. Rättegången mot Paul Rusesabagina och 19 andra personer åtalade för kopplingar till terrororganisationer har skjutits upp till den 17 februari 2021. Den officiella anledningen till att rättegången sköts upp är att den rwandiska regeringen inte kunna träffa deras juridiska biträde på grund av covid-19-restriktioner.
- K. Paul Rusesabaginas familj är ytterst oroad över hans hälsotillstånd, då han tidigare överlevt cancer och lider av hjärt- och kärlproblem som han tar receptbelagda läkemedel mot. De läkemedel som hans familj skickade med diplomatpost via den belgiska ambassaden i Rwanda gavs enligt uppgift aldrig till honom. Han får medicinering som förskrivits av en rwandisk läkare utan att känna till vilken typ av läkemedel den innehåller.

⁽¹⁾ Enligt rapport från Freedom House i *Freedom in the World 2020*.

Torsdagen den 11 februari 2021

1. Europaparlamentet fördömer det påtvingade försvinnandet, det olagliga överlämnandet och frihetsberövandet under isolering av Paul Rusesabagina.
2. Europaparlamentet understryker att Paul Rusesabaginas påtvingade försvinnande den 27–31 augusti 2020 strider mot Rwandas skyldigheter enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (artiklarna 6 och 9), konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (artiklarna 2 och 16) och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna (artikel 9).
3. Europaparlamentet erinrar om att utlämning av en misstänkt till ett annat land endast bör ske enligt utlämningsförfaranden under oberoende tillsyn för att garantera utlämningsbegärens lagenlighet och försäkra sig om att den misstänktes rätt till en rättvis rättegång garanteras till fullo i det begärande landet.
4. Europaparlamentet fördömer de rwandiska myndigheternas begränsningar av grundläggande rättigheter och friheter och deras godtyckliga användning av häktning för att slå ner avvikande åsikter utan att förse Paul Rusesabagina med minimigarantier för en rättvis rättegång eller låta honom ha regelbunden kontakt med sin familj.
5. Europaparlamentet uppmanar de rwandiska myndigheterna att tillhandahålla en fullständig och bekräftad redogörelse för hur Paul Rusesabagina greps och förflyttades till Kigali. Parlamentet efterlyser en internationell, oberoende, öppen och trovärdig utredning av hans förflyttning och gripande.
6. Europaparlamentet uttrycker djup oro över kränkningarna av Paul Rusesabaginas rättigheter. Parlamentet uppmanar de rwandiska myndigheterna att låta Paul Rusesabagina genomgå ett rättvist och offentligt förhör av en behörig, oberoende och opartisk domstol som tillämpar internationella människorättsnormer. Parlamentet erinrar den rwandiska regeringen om dess skyldighet att garantera grundläggande rättigheter, inklusive tillgång till rättslig prövning och rätten till en rättvis rättegång, såsom föreskrivs i Afrikanska stadgan och andra internationella och regionala människorättsinstrument, däribland Cotonouavtalet, särskilt artiklarna 8 och 96 i detta. Parlamentet uppmanar Rwandas rättsväsen att tillförsäkra Paul Rusesabagina ett omedelbart och rättvist överklagande som uppfyller kraven i rwandisk och internationell lagstiftning.
7. Europaparlamentet begär att Paul Rusesabagina ska tillåtas ha konfidentiella samråd med juridiskt biträde som han själv valt samt regelbunden och säker kontakt med sin familj. Parlamentet erinrar de rwandiska myndigheterna om att Paul Rusesabagina har rätt att till fullo få tillgång till sitt åtal, sin ärendeakt och andra handlingar för att kunna ifrågasätta lagenligheten i sitt gripande. Parlamentet erinrar om principen om oskuldspresumtion.
8. Europaparlamentet uttrycker djup oro över Paul Rusesabaginas hälsotillstånd, särskilt med tanke på att covid-19 kan utgöra en betydande fara för hans liv. Parlamentet uppmanar de rwandiska myndigheterna att i alla situationer garantera Paul Rusesabaginas fysiska integritet och psykosociala välbefinnande och låta honom ta sin vanliga medicinering. Parlamentet uppmanar den rwandiska regeringen att låta hans medicinska situation övervakas av en läkare i Belgien, såsom begärdes av Belgiens utrikesminister den 4 februari 2021. Parlamentet uppmanar Rwandas regering att ytterligare se till att alla fångar åtnjuter adekvat hälso- och sjukvård.
9. Europaparlamentet fördömer politiskt motiverade rättegångar, åtal mot politiska motståndare och föregripande av rättegångsresultat. Parlamentet uppmanar med kraft de rwandiska myndigheterna att säkerställa delningen mellan den administrativa, lagstiftande och dömande makten, särskilt rättsväsendets oberoende. Parlamentet uppmanar Rwanda att öppna upp sin politiska sfär och förbättra sitt facit på människorättsområdet. Parlamentet förväntar sig att Rwanda genomför rekommendationerna i landets allmänna återkommande utvärdering från människorättsrådet i Genève den 25 januari 2021.
10. Europaparlamentet uppmanar Rwandas regering att respektera och fullt ut stödja rätten att protestera och rätten till yttrande- och mötesfrihet och att inte försöka inskränka dessa rättigheter.
11. Europaparlamentet uppmanar Rwandas regering att ratificera den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden samt Romstadgan för att bli medlem i Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet uppmanar Rwanda att låta FN:s underkommitté för förebyggande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning återuppta sina besök. Parlamentet uppmanar Rwandas myndigheter att i brådskande ordning gå vidare med översynen av landets förklaring där enskilda personer och icke-statliga organisationer ges rätt att inkomma med klagomål direkt till Afrikanska domstolen för mänskliga och folkens rättigheter, samt att återställa och återinföra denna förklaring.
12. Europaparlamentet uppmanar EU att vidta omedelbara åtgärder för att se till att lagenligheten i Paul Rusesabaginas gripande och rättegång utreds och att hans rättigheter som EU-medborgare upprätthålls i alla skeden av denna process. Parlamentet uppmanar EU:s delegation i Rwanda, samt medlemsstaternas diplomatiska representationer, särskilt Belgiens ambassad i Rwanda, att övervaka Rusesabaginas rättegång, att besöka honom i fängelse och att ta upp hans fall i samtalen med de rwandiska myndigheterna.

Torsdagen den 11 februari 2021

13. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter att förstärka människorättsdialogen med Rwanda på högsta nivå för att se till att landet fullgör sina bilaterala och internationella åtaganden. Parlamentet betonar att mänskliga rättigheter, rättsstatlighet samt ett öppet och lyhört styre måste bli en mycket större prioritering i det internationella utvecklingsarbetet i Rwanda.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s medlemsstater, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, FN:s generalsekreterare, Afrikanska unionens institutioner, Östafrikanska gemenskapen, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Panafrikanska parlamentet, Paul Rusesabaginas försvarare samt Rwandas president och parlament.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0056

Människorättssituationen i Kazakstan

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om människorättssituationen i Kazakstan (2021/2544(RSP))

(2021/C 465/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2019 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kazakstan ⁽¹⁾ och sina tidigare resolutioner om Kazakstan, inbegripet resolutionerna av den 18 april 2013 ⁽²⁾, den 15 mars 2012 ⁽³⁾ och den 17 september 2009 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kazakstan, å andra sidan, som undertecknades i Astana den 21 december 2015 och trädde i kraft fullt ut den 1 mars 2020 efter det att det ratificerats av alla medlemsstater,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 juni 2019 om den nya EU-strategin för Centralasien,
- med beaktande av landsrapporten för Kazakstan i EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2019,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr,
- med beaktande av det 17:e mötet i samarbetsrådet EU-Kazakstan den 20 januari 2020, det 12:e mötet i människorättsdialogen mellan EU och Kazakstan den 26–27 november 2020 och det 18:e mötet i samarbetskommittén EU-Kazakstan den 25 september 2020,
- med beaktande av den allmänna återkommande utvärderingen om Kazakstan från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 12 mars 2020,
- med beaktande av det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av uttalandena av Europeiska utrikestjänstens talesperson av den 1 februari 2021 om det ökande trycket på icke-statliga människorättsorganisationer i Kazakstan, av den 11 januari 2021 om parlamentsvalet i Kazakstan och av den 7 januari 2021 om åtgärder för att avskaffa dödsstraffet,
- med beaktande av uttalandet av den 10 januari 2021 från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) om dess preliminära resultat och slutsatser med avseende på valen i Kazakstan,
- med beaktande av artiklarna 144.5 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. En oroande försämring av den allmänna människorättssituationen i Kazakstan och repressalier mot det civila samhällets organisationer i landet har noterats under de senaste veckorna, med kraftiga inskränkningar av rätten till yttrandefrihet, frihet att delta i fredliga sammankomster och föreningsfrihet. Civilsamhälles- och människorättsorganisationer som arbetar i Kazakstan har utsatts för allt hårdare påtryckningar och bestraffningar från landets myndigheter, vilket hindrar reformarbetet och begränsar det civila samhällets viktiga arbete.
 - B. Den 21 december 2015 undertecknade Europeiska unionen och Kazakstan ett utvidgat partnerskaps- och samarbetsavtal som syftade till att ge en bred ram för stärkt politisk dialog och samarbete i rättsliga och inrikes frågor samt på många andra områden. I avtalet läggs stor vikt vid demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter

⁽¹⁾ EUT C 23, 21.1.2021, s. 83.

⁽²⁾ EUT C 45, 5.2.2016, s. 85.

⁽³⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 93.

⁽⁴⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 30.

Torsdagen den 11 februari 2021

och grundläggande friheter, hållbar utveckling och samarbete med det civila samhället. Det utvidgade partnerskaps- och samarbetsavtalet trädde i kraft fullt ut den 1 mars 2020 efter det att samtliga medlemsstater ratificerat det.

- C. I den nya EU-strategin för Centralasien läggs stor vikt vid EU:s samarbete med Centralasien när det gäller att skydda och främja rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, inbegripet förenings- och yttrandefrihet, liksom att skapa en gynnsam miljö för det civila samhället och människorättsförsvarare. Europeiska unionen ger betydande covid-19-bistånd till Kazakstan, och senast genom sitt finansiella stöd till en sändning från Världshälsoorganisationen (WHO) på över 8 000 kilo medicinska förnödenheter den 29 januari 2021.
- D. Det parlamentsval som ägde rum i Kazakstan den 10 januari 2021 har av Europeiska utrikestjänsten beskrivits som en missad chans att visa att politiska reformer och moderniseringsprocesser har genomförts effektivt sedan det senaste valet, medan rekommendationer sedan länge från OSSE/ODIHR i ett antal frågor ännu inte har behandlats, däribland sådana som rör grundläggande friheter, valförvaltningens opartiskhet, rätten att rösta och ställa upp i val, väljarregistrering, medier och offentliggörande av valresultat. Enligt de preliminära slutsatserna från OSSE/ODIHR och OSSE:s parlamentariska församling främjar den rättsliga ramen i Kazakstan ännu inte möjligheterna att hålla val i enlighet med internationella standarder.
- E. Systembristerna när det gäller respekten för förenings-, mötes- och yttrandefriheten fortsätter att begränsa det politiska landskapet, där avsaknaden på verklig politisk konkurrens och politiska oppositionsgrupper, och inga nya partier har registrerats sedan 2013, innebär att väljarna inte har något verkligt val. Demokratiska val är en hörnsten för att uppnå politiska reformer och bygga upp ett fritt och öppet samhälle.
- F. Två oppositionsrörelser, Koshe Partiyasy och Kazakstans demokratiska val, förbjöds genom hemliga domstolsbeslut där de betecknas som "extremistiska" organisationer, utan någon rätt att överklaga. 17 ledare för Koshe Partiyasy har skickats till häkten i enlighet med artikel 405 och artikel 182 i Kazakstans strafflag och riskerar långa fängelsestraff. Fångar som åtalats som anhängare av Kazakstans demokratiska val avtjänar fortfarande sina fängelsestraff. 26 politiska fångar, bland annat, Almat Zjumagulov, Aset Abisjev, Kenzjebek Abisjev, Aschat Zjeksebajev, Kajrat Klysjev, Jربول Jeschozin, Abaj Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Jerkin Sabansjijev, Zjanat Zjamalijev, Diana Bajmagambetova, Nojan Rachimzjanov och Askar Kajyrbek, har fallit offer för politisk förföljelse på grund av sitt stöd till dessa rörelser.
- G. Det oregistrerade oppositionspartiet Demokratiska partiet fick inte delta i detta val då myndigheterna den 22 februari 2020 hindrade partiet från att hålla sin grundarkongress i Almaty. Om en sådan kongress inte hållits är det omöjligt för ett parti att registrera sig. Demokratiska partiets medlemmar utsattes för påtryckningar från myndigheterna när vissa greps för påstådda administrativa överträdelser och andra hindrades från att resa till platsen för kongressen.
- H. Under valkampanjen och på valdagen försökte de kazakstanska myndigheterna skärpa censurkontrollen av internet genom att upprepade gånger stänga ned internet och tvinga medborgarna att installera ett "nationellt säkerhetsintyg" som gör det möjligt att avlyssna krypterad webbtrafik. Statens kontroll över internet ökar, bland annat genom försök att begränsa informationsflödet genom censur och kontroll av internet och nedstängningar av internet, och genom det fortsatta kravet på att medborgarna ska installera ett "nationellt säkerhetsintyg" som gör det möjligt att avlyssna internetanvändares onlinetraffic.
- I. Under kampanjperioden genomfördes massarresteringar. På valdagen gjorde myndigheterna olagliga gripanden av minst 350 fredliga demonstranter i 10 olika städer. Kazakstanska myndigheter lägger rutinemässigt hinder i vägen för fredliga protester som kritiserar regeringens politik. Lagen om fredliga sammankomster och ändringarna av lagarna om politiska partier och val som antogs i maj 2020 respekterar inte de kazakstanska medborgarnas grundläggande rättigheter.

Torsdagen den 11 februari 2021

- J. Det rapporterades av ODIHR:s begränsade valobservatörsuppdrag att myndigheterna försvarade och hindrade de oberoende observatörernas arbete samtidigt som regeringsvänliga observatörer tilläts att övervaka valprocessen. Icke-statliga människorättsorganisationer rapporterade att ett betydande antal oberoende observatörer av parlamentsvalet den 10 januari 2021 utsatts för hot, administrativa gripanden och böter.
- K. Medielandskapet i Kazakstan domineras av statligt ägda eller statligt subventionerade mediekkanaler. Mellan januari och juli 2020 attackerades sju journalister fysiskt och 21 journalister, bloggare och aktivister greps, varav sju medan de höll på med sin rapportering. Under 2020 väckte myndigheterna minst 38 åtal mot journalister för påstådda brott, såsom spridning av falsk information och uppvigling. De viktigaste nationella oppositionstidningarna förbjöds alla 2016 och oberoende journalister fortsätter att utsättas för trakasserier. Myndigheterna väckte åtal mot chefredaktören för den oberoende tidningen *Uralskaya Nedelya*, Lukpan Achmedjarov, för hans rapportering om den lokala elitens korrumpierade verksamhet, och Sanija Tojken, journalist för RFE/RL:s kazakstanska avdelning, utsattes för fysiska övergrepp och fängslades upprepade gånger för hennes bevakning av fredliga demonstrationer och parlamentsvalet 2021.
- L. Fem oppositionsaktivister dödades eller dog under oklara omständigheter mellan februari och november 2020 efter kontinuerlig politisk förföljelse på grund av deras oppositionsverksamhet, nämligen bloggaren och tortyroffret Dulat Agadil, hans 17-åriga son Zjanbolat Agadil, som blev huvudvittne till sin fars godtyckliga gripande, Amanbike Chairolla, Serik Orazov och Garifulla Jembergenov. Myndigheterna har underlåtit att genomföra grundliga och transparenta utredningar av deras död. Det är av yttersta vikt att ställa de ansvariga för beordrande och genomförande av sådana brott inför rätta och se till att de avstår från att förfölja aktivister i det civila samhället och familjemedlemmar som söker sanningen för offren. De kazakstanska myndigheterna slog till mot minst 200 aktivister som deltog i minnesceremonin för Dulat Agadil eller anordnade insamlingar för hans och andra politiska fångars familjer. 57 av dem har anklagats för "extremism", däribland Dametkan Aspandijarova, som är mor till tre barn och som för närvarande sitter i husarrest och riskerar upp till 12 års fängelse på grund av extremistanklagelser för att ha anordnat en insamling till stöd för Dulat Agadils familj.
- M. I Kazakstans fängelser har användningen av tortyr och misshandel varit utbredd, och minst 200 fall av tortyr rapporteras varje år av organisationen Coalition Against Torture. Förövare av sådana övergrepp har åtnjutit straffrihet, medan människorättsförsvararen Jelena Semenova har stämts av straffkolonier för att på sociala medier ha avslöjat användningen av tortyr i det kazakstanska kriminalvårdssystemet.
- N. Trots vädjanden från FN:s särskilda rapportör⁽⁹⁾, från Europarådets parlamentariska församling och från Europeiska unionen, missbrukar de kazakstanska myndigheterna vaga och alltför vittomfattande extremistlagar för att förfölja oppositionen och människorättsförsvarare. På grundval av denna lag har sedan den 22 oktober 2020, då myndigheterna tillkännagav datumet för valet, antalet politiskt motiverade brott fördubblats och uppgår nu till 99, särskilt på grund av anklagelser om "extremism". 69 av de berörda personerna riskerar att omedelbart gripas, till exempel aktivisten Gulzipa Dzjaukerova, och 11 aktivister sattes i husarrest på grund av konstruerade anklagelser om "extremism".
- O. Flera oberoende icke-statliga människorättsorganisationer, däribland Echo, Erkindik Kanaty, Kazakstans internationella byrå för de mänskliga rättigheterna och rättsstaten samt stiftelsen International Legal Initiative, har nyligen bötfällts strängt och beordrats att avbryta sitt arbete upp till tre månader från och med den 25 januari 2020, på oklara rättsliga grunder. Som vedergällning för att de utför bevakningsarbete trakasserar myndigheterna och väcker till och med straffrättsligt åtal mot människorättsförsvarare, bland annat Sjolpan Dzjanzakova, Anna Sjukejeva, Raigul Sadyrbajeva, Ajzjan Izmakova, Danijar Chassenov, Altynaj Tuksikova, Dana Zjanaj, Nazym Serikpekova, Alma Nurusjeva, Abajbek Sultanov, Zuchra Nariman, Ulbolsyn Turdijeva, Alija Zjakupova, Roza Musajeva och Barlyk Mendygazijev. Mellan oktober och november 2020 underrättades minst 15 organisationer om att de hade brutit mot artikel 460.1 i lagen om administrativa överträdelse på grund av påstådd bristande information till myndigheterna om utländsk finansiering.

(9) FN:s särskilda rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen.

Torsdagen den 11 februari 2021

- P. Under 2020 dömdes 112 personer, tre välgörenhetsorganisationer och ett kommersiellt företag för att ha utövat sin religions- och trosfrihet.
- Q. Det råder utbredd korruption inom den styrande eliten i Kazakstan, vilket framgår av det faktum att landet ligger på 94:e plats i Transparency Internationals korruptionsindex från 2020 och hämmar mänskliga rättigheter, social rättvisa och socioekonomisk utveckling.
- R. Under covid-19-pandemin missbrukade regeringen sina restriktioner mot pandemin som en förevändning för att intensifiera det politiska förtrycket av det civila samhället, människorättsaktivister, oppositionella och sjukvårdspersonal som fördömde regeringens misslyckande med att begränsa utbrottet.
- S. Två etniska kazaker, Murager Alimuly och Kaisja Akankyzy, som flydde från Kina av rädsla för att fängslas i koncentrationsläger, misshandlades och knivhöggs av okända gärningsmän den 21 januari 2021, och därför måste tillräcklig uppmärksamhet ägnas åt de fortsatta etniska spänningarna i Kazakstans södra regioner. Våldsamma etniska sammandrabbningar i Kazakstan fortsätter, särskilt i de södra delarna, där sammandrabbningar mellan kazaker och etniska dunganer i februari 2020 ledde till att 11 människor dödades, dussintals skadades och över 23 000 människor, främst dunganer, tvingades fly från sina hem.
- T. De kazakstanska myndigheterna har missbrukat internationella mekanismer för straffrättsligt samarbete, däribland Interpols system för efterlysningar och begäranden om ömsesidig rättslig hjälp, i syfte att lagföra och beslagta handlingar från en politisk flykting i Belgien, advokaten och människorättsförfvararen Bota Dzjardemalie. Den 29 september 2020 beviljade den nationella franska asyldomstolen politisk asyl till grundaren av Kazakstans demokratiska val, Muchtar Abljazov, som dömdes av en kazakstansk domstol till livstids fängelse i sin frånvaro i strid med rätten till försvar, och underströk därmed den systematiska och politiska karaktären av Kazakstans repressiva apparat och dess missbruk av civila och straffrättsliga förfaranden.
- U. De kazakstanska myndigheterna fortsätter att rikta in sig på oberoende fackföreningar och fackföreningsaktivister. Fackföreningslagen ändrades 2020 för att avskaffa kraven på medlemskap i fackföreningar och registrering i två steg. Trots denna ändring har förvaltningen i Sjymkent dragit tillbaka sin talan mot ITUFEW (industrifackföreningen för olje- och energiarbetare) på basis av ogrundade påståenden eller bestämmelser som inte längre existerar eller inte är tillämpliga på ITUFEW.
- V. Jämställdhet är fortfarande ett problem i Kazakstan. Icke-statliga organisationer konstaterar att våld mot kvinnor är underrapporterat och att åtal sällan väcks i dessa fall och i fall av sexuella trakasserier. Covid-19 har enligt FN skapat ett nytt hinder för flickor att få lika tillgång till information och utbildning. Offren saknar tillräckligt skydd, och jurister och poliser, samt tjänsteleverantörer, är inte utbildade för att identifiera, förebygga och reagera på våld mot kvinnor.
- W. Hbti-personer i Kazakstan konfronteras fortfarande med rättsliga problem och diskriminering. Det kazakstanska parlamentet antog diskriminerande ändringar av den nya hälsolagen i juni 2020 som reglerar aspekter av hälso- och sjukvård för transpersoner. Processen för att ändra sin könsidentitet i Kazakstan är fortfarande invasiv och förödmjukande.
1. Europaparlamentet uppmanar Kazakstans regering att agera i enlighet med sina internationella skyldigheter och respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i enlighet med artiklarna 1, 4, 5 och 235 i det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet uppmanar Kazakstans myndigheter att stå fast vid internationella standarder när det gäller den rättsliga ramen för att hålla val och att ta itu med rekommendationerna från ODIHR:s begränsade valobservatörsuppdrag, inbegripet rekommendationerna om konstitutionellt garanterade grundläggande friheter, det civila samhällets deltagande, politisk pluralism och valförvaltningens opartiskhet, rätten att rösta och att ställa upp i val, väljarregistrering, medier och offentliggörande av valresultat.
 2. Europaparlamentet uppmanar Kazakstans regering att lägga ner politiskt motiverade åtal och upphöra med alla former av godtyckliga frihetsberövanden, repressalier och trakasserier mot människorättsaktivister, religiösa organisationer, organisationer i det civila samhället, fackföreningar, journalister och politiska oppositionsrörelser och att låta människor fritt uttrycka sina politiska, religiösa och andra åsikter. Parlamentet uppmanar regeringen att ändra den nya lagen om fredliga sammankomster så att denna frihet garanteras.

Torsdagen den 11 februari 2021

3. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att omedelbart frige och till fullo rehabilitera alla politiska fångar, särskilt Almat Zjumagulov, Aron Atabek, Nurgul Kaluova, Saltanat Kusmankyzy, Daryn Chasenov, Ulasbek Achmetov, Kenzjebek Abisjev, Jerzjan Jelsjibajev, Aset Abisjev, Igor Tjuprina, Ruslan Ginatullin, Aschat Zjeksebajev, Kajrat Klysjev, Jربول Jeschozin, Abaj Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Jerkin Sabansijjev, Zjanat Zjamalijev, Diana Bajmagambetova, Nojan Rachimzjanov och Askar Kajyrbek, och att utan dröjsmål upphäva åtgärderna i form av tillfälligt frihetsberövande och husarrest samt inskränkning av frihet som vidtagits gentemot aktivister inom det civila samhället och oppositionen, användare av sociala medier och fredliga demonstranter. Parlamentet uppmanar Kazakstans regering att se över fallen och bevilja ersättning till de tidigare politiska fångarna och tortyroffren, Iskander Jerimbetov, Maks Bokajev och Muchtar Dzakisjev, i enlighet med rekommendationerna från FN:s arbetsgrupp mot godtyckligt frihetsberövande och FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna.
4. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som Kazakstans regering vidtagit för att avsluta de politiskt motiverade fallen mot människorättsförsvararna, Danijar Chasenov och Abajbek Sultanov, men är oroat över fabriceringen av ett nytt brottmål på grund av "extremism" mot den sistnämnde. Parlamentet uppmanar Kazakstans regering att häva alla politiskt motiverade anklagelser mot filantropen Barlyk Mendygazijev och sätta stopp för den politiskt motiverade förföljelsen av hans familjemedlemmar och tidigare medhjälpare.
5. Europaparlamentet fördömer missbruket av lagstiftning mot extremism gentemot anhängare av de fredliga oppositionsrörelserna Kazakstans demokratiska val (DCK) och Koshe Partiyasy, och uppmanar med kraft myndigheterna att tillåta politisk pluralism och konkurrens. Parlamentet uppmanar bestämt Kazakstans regering att genomföra rekommendationerna från Europaparlamentet, FN:s särskilda rapportör för främjande av och skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i kampen mot terrorismen och Europarådets parlamentariska församling som fördömer den godtyckliga tillämpningen av lagar mot extremism.
6. Europaparlamentet uppmanar Kazakstan att genomföra reformer, som bör syfta till att främja landets modernisering, demokrati och stabilitet, och att öka insatserna för att reformera Kazakstans politiska system för att utveckla parlamentarismen och ett flerpartisystem samt öka medborgardeltagandet. Parlamentet noterar inrättandet av ett högsta reformråd och tar del av de kazakstanska myndigheternas tillkännagivande om en ny fas av reformer, särskilt när det gäller frågor som rör brottsbekämpning, rättsväsendet och prioriteringen av mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar vikten av att fortsätta med denna process, som inbegriper ändringar av vallagen och ett fullständigt genomförande av OSSE/ODIHR:s rekommendationer.
7. Europaparlamentet uppmanar de kazakstanska myndigheterna att sluta använda strafflagen mot aktivister, bloggare, journalister och andra personer för att de utövat sin rätt till yttrandefrihet.
8. Europaparlamentet välkomnar de kazakstanska myndigheternas beslut att annullera böter och tillåta icke-statliga organisationer att fortsätta sin verksamhet, vilket tillkännagavs den 3 februari 2021. Parlamentet begär att det treåriga förbudet mot aktivism för Maks Bokajev upphävs och att han tillåts fortsätta sitt viktiga arbete. Parlamentet uppmanar Kazakstans myndigheter att sluta missbruka finansiella rapporteringssystem för att sätta press på människorättsgrupper, dra tillbaka de ogrundade anklagelserna om administrativa brott mot de grupper som utpekats för påstådda rapporteringsöverträdelse, se till att lagstiftning och praxis avseende rapportering av utländska inkomster överensstämmer med internationella standarder, bland annat genom att upphäva artiklarna 460.1 och 460.2 i lagen om administrativa överträdelse, och i stället skydda och underlätta det civila samhällets viktiga arbete.
9. Europaparlamentet upprepar sin fasta övertygelse att förföljelser av oberoende icke-statliga organisationer genom omotiverade skatteinspektioner och trakasserier mot människorättsförsvarare och människorättsrörelser som Bostandyq Kz, Femina Virtute and Veritas, 405 och Elimay, liksom aktivister från det civila samhället genom administrativa gripanden och böter eller straffrättsliga förfaranden, inte bara hindrar de reforminsatser som redan gjorts av myndigheterna, utan även skadar Kazakstans internationella rykte.
10. Europaparlamentet beklagar den oroande situationen när det gäller mediefriheten i landet och uppmanar Kazakstans regering att skapa en fri och säker miljö för oberoende journalister.
11. Europaparlamentet uppmanar Kazakstans regering att tillåta oberoende fackföreningar att registrera sig och verka i enlighet med internationella arbetsnormer som ratificerats av Kazakstan, utan inblandning eller trakasserier. Parlamentet beklagar djupt den specialiserade regionala ekonomiska domstolens sex månader långa verksamhetsförbud av den

Torsdagen den 11 februari 2021

5 februari 2021 mot industrifacket för olje- och energiarbetare (ITUFEW) i Szymkent för påstådd underlåtenhet att registrera sig i enlighet med fackföreningslagen. Parlamentet uppmanar Kazakstans regering att på ett meningsfullt sätt genomföra fackföreningslagen i dess ändrade lydelse från maj 2020.

12. Europaparlamentet noterar med oro det nya lagförslaget om välgörenhetsorganisationer, som inför ytterligare regleringsåtgärder för organisationer i det civila samhället och direkt strider mot logik och bästa praxis i välgörenhetsarbetet, liksom det initiativ som nyligen tagits för att skapa en sammanslutning av givarorganisationer under regeringens överinseende, vilken riskerar att missbrukas för att kontrollera givarorganisationerna och ytterligare begränsa deras oberoende och egenansvaret för verksamheten.

13. Europaparlamentet noterar att Kazakstan sedan 2008, när Kazakstan ratificerade FN:s protokoll om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, avsevärt har förbättrat sin nationella lagstiftning om lagföring av människohandel och om skydd av offer för människohandel. Parlamentet bekräftar dock att Kazakstan fortfarande måste ta itu med ett antal utmaningar om landet ska kunna eliminera människohandel, både när det gäller stöd till offer och lagföring av exploatörer.

14. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att bekämpa alla former av våld mot kvinnor, bland annat genom att säkerställa ändamålsenliga och tillgängliga rapporteringskanaler och skyddsåtgärder som beaktar offrens behov och konfidentialitet. Parlamentet kräver ett slut på straffriheten och åtgärder för att säkerställa lämpliga straffrättsliga påföljder mot förövare, även i fall av våld i hemmet. Parlamentet uppmanar med kraft de kazakstanska myndigheterna att kriminalisera våld i hemmet som ett fristående brott och att säkerställa straffrättsliga påföljder mot förövarna. Parlamentet uppmanar de kazakstanska myndigheterna att betrakta härbärgen och tjänster för personer som överlevt våld i hemmet som "väsentliga tjänster" och att underlätta tillgången till dem för alla kvinnor och flickor även under covid-19-krisen. Parlamentet uppmanar med kraft Kazakstan att underteckna och ratificera Istanbulkonventionen.

15. Europaparlamentet insisterar på att hbtj-personers rättigheter till fullo måste respekteras. Parlamentet uppmanar Kazakstans regering att garantera principen om icke-diskriminering av hbtj-personer, bland annat genom att i lag förbjuda diskriminering på grund av könsidentitet eller sexuell läggning. Parlamentet kräver effektiv utbildning för jurister och poliser, samt för tjänsteleverantörer, för att säkerställa att hbtj-personer får passande sjukvård och skydd.

16. Europaparlamentet uppmanar bestämt Kazakstans regering att garantera säkerheten för etniska kazaker och andra minoritetsgrupper som flytt från Kinas koncentrationsläger, bland annat genom att bevilja Murager Alimuly och Kaisja Akankyzy permanent flyktingstatus, och att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt de fortsatta etniska spänningarna i landets södra regioner.

17. Europaparlamentet avråder de kazakstanska myndigheterna från missbruk av mekanismerna för rättsligt samarbete såsom Interpols system för efterlysningar och begäranden om ömsesidig rättslig hjälp i syfte att lagföra regimens motståndare utomlands och få tillgång till konfidentiell information.

18. Europaparlamentet gläder sig över att Kazakstan avskaffade dödsstraffet för alla brott i samband med ratificeringen den 2 januari 2021 av det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, och därmed blev den 88:e parten i avtalet. Parlamentet uppmanar bestämt Kazakstans regering att uppfylla sina löften om nolltolerans för tortyr och att se till att alla anklagelser om tortyr utreds fullt ut och att de ansvariga ställs inför rätta.

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att avskaffa tortyr och misshandel i fängelser, respektera fångarnas rättigheter och säkerställa korrekta levnadsförhållanden, hygien och en säker miljö i fråga om de hot som covid-19 utgör.

20. Europaparlamentet uppmanar Kazakstan att införa lämpligt skydd av personuppgifter och stärka dataskyddslagstiftningen samt att begränsa användningen av invasiv digital övervakningsteknik och införa ett regelverk som tydligt förbjuder godtycklig och olaglig digital övervakning, inbegripet ansiktsgenkänning, i överensstämmelse med de mänskliga rättigheterna.

21. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att, inbegripet vid toppmöten och andra högnivåmöten, i multilaterala forum och genom lokala representationer, kraftfullt stödja det civila samhället, vidta ytterligare åtgärder för att stödja det kazakstanska civilsamhället via kommissionen, inbegripet men inte begränsat till att utvidga finansiella bidragssystem till organisationer i det civila samhället som främjar mänskliga rättigheter, demokratiska värden, rättsstatsprincipen och grundläggande friheter i Kazakstan, särskilt människorättsförsvarare, och att stärka de direkta personkontakterna med Kazakstans medborgare. Parlamentet betonar att finansiellt stöd till Kazakstan bör syfta till att stödja det civila samhället och offer för politiska förföljelser, och inte till att stödja den auktoritära regimen.

Torsdagen den 11 februari 2021

22. Europaparlamentet uppmuntrar EU:s delegation i Kazakstan att främja sitt samarbete med lokala medlemmar av det civila samhället genom att anordna regelbundna möten och ta upp deras rekommendationer under officiella möten med kazakstanska regeringstjänstemän.
23. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s delegation i Kazakstan att övervaka pågående kränkningar av de mänskliga rättigheterna och att offentligt ta ställning mot kränkningarna, att ge stöd till offer för politiska åtal och fängslade aktivister genom att närvara vid rättegångarna mot regeringskritiker och människorättsförsvarare och begära att få göra besök i fängelser, samt att reagera snabbt och beslutsamt på alla handlingar som strider mot rättsstatsprincipen, demokratin och de mänskliga rättigheterna.
24. Europaparlamentet påminner om EU:s nya globala ordning för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna som nyligen antagits och som gör det möjligt för EU att inrikta sig på förövare av allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i hela världen, vilket, när det gäller Kazakstan, skulle göra det möjligt att rikta in sig på personer, enheter och organ som är involverade i eller har anknytning till omfattande och systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att överväga att införa riktade sanktioner mot enskilda personer som gjort sig skyldiga till kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
25. Europaparlamentet kräver att mänskliga rättigheter ska prioriteras högst i EU:s samarbete med Centralasien. Parlamentet understryker att fördjupade politiska och ekonomiska förbindelser med EU, i enlighet med det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet, måste bygga på gemensamma värderingar och innebära ett aktivt och konkret engagemang från Kazakstans sida när det gäller demokratiska reformer, som härrör från landets internationella skyldigheter och åtaganden.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att göra en omfattande översyn av det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet mot bakgrund av den senaste utvecklingen och resultatet av översynen av handelspolitiken.
27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för Centralasien samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Kazakstans president, regering och parlament.
-

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0057

Den politiska situationen i Uganda

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om den politiska situationen i Uganda (2021/2545(RSP))

(2021/C 465/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Uganda,
- med beaktande av uttalandet på Europeiska unionens vägnar av den 20 januari 2021 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om valen i Uganda,
- med beaktande av uttalandet av den 12 januari 2021 från vice ordföranden/den höga representanten om de förestående allmänna valen i Uganda,
- med beaktande av kommentarerna av den 12 januari 2021 från EU:s ambassadör Attilio Pacifici om frysningen av icke-statliga organisationers bankkonton,
- med beaktande av det gemensamma lokala uttalandet av den 26 november 2020 från Europeiska unionens delegationer i Uganda samt Belgiens, Danmarks, Frankrikes, Irlands, Italiens, Nederländernas, Sveriges, Tysklands, Österrikes, Islands och Norges diplomatiska beskickningar i Uganda om våldet i samband med valet i Uganda,
- med beaktande av pressmeddelandet om Uganda av den 8 januari 2021 från talespersonen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av uttalandet från FN:s människorättsexperter av den 29 december 2020 "*Uganda: FN:s experter är allvarligt oroade över tillslagen i samband med valet*",
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948, som Uganda har undertecknat,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966, som Uganda ratificerade den 21 juni 1995,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter av den 27 juni 1981,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning av den 30 januari 2007,
- med beaktande av FN:s konvention av den 10 december 1984 mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
- med beaktande av Republiken Ugandas konstitution från 1995, ändrad 2005,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (Cotonouavtalet) av den 23 juni 2000 ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.4 om icke-diskriminering,
- med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika,
- med beaktande av slutrapporten av den 18 februari 2016 från EU:s valobservatörsuppdrag i Uganda,
- med beaktande av det gemensamma lokala uttalandet av den 23 december 2020 från demokratigruppen Partners for Democracy and Governance (PDG) om gripandet av människorättsaktivister i Uganda,

⁽¹⁾ EUT L 317, 15.12.2000, s. 3.

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess mål för hållbar utveckling,
- med beaktande av det nationella vägledande programmet för Uganda inom elfte Europeiska utvecklingsfonden,
- med beaktande av artiklarna 144.5 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 14 januari 2021 gick väljarna i Uganda till val för att välja president och ledamöter av parlamentet, i en kontext av omfattande rapporter om oegentligheter. Den 16 januari 2021 utropade valkommissionen president Yoweri Museveni, som suttit på sin post i 35 år, till vinnare – för en sjätte mandatperiod – med 59 procent av rösterna, mot den främste oppositionsledaren Robert Kyagulanyi Ssentamu, även känd som Bobi Wine, som fick 35 procent. Valresultatet var svårt att kontrollera eftersom valkommissionen inte följde den föreskrivna rösträkningsprocessen.
 - B. Upptakten till presidentvalet i Uganda 2020 kantades av våld, och oppositionskandidater, organisationer i det civila samhället, människorättsförfvarare, valexperter och journalister utsattes systematiskt för förtryck och hot när de utövade sina legitima rättigheter. Valprocessen präglades i hög grad av polisens och säkerhetsstyrkornas övervåld.
 - C. Från hösten 2020 och framåt trappade myndigheterna upp sitt förtryck av den politiska oppositionen inför valen, och säkerhetsstyrkorna grep de viktigaste oppositionskandidaterna Bobi Wine, Patrick Oboi Amuriat och generallöjtnant Henry Tumukunde, störde deras valmöten och begränsade mediernas bevakning av valen.
 - D. Presidentkandidaten för oppositionspartiet Forum for Democratic Change, Patrick Oboi Amuriat, greps flera gånger före valet. Vid ett av hans kampanjmöten den 9 november 2020 skingrades folkmassan med tårgas, och hans konvoj besköttes av polisen den 6 januari 2021.
 - E. Den ökande militariseringen av valkampanjen blev särskilt tydlig den 18 och 19 november 2020 när säkerhetsstyrkorna slog ner på demonstranter som krävde att den då frihetsberövade presidentkandidaten Bobi Wine skulle frigges, vilket ledde till att minst 54 demonstranter omkom i minst sju distrikt runt om i landet, hundratals greps och andra försvann.
 - F. Efter valen sattes oppositionskandidaten Bobi Wine i en de facto-husarrest när säkerhetsstyrkor omringade hans hus i elva dagar.
 - G. Den 1 februari 2021 lämnade Bobi Wine in en framställning till Ugandas högsta domstol för att bestrida valresultatet där han påtalade omfattande valfusk, bland annat inblandning av militären som fyllde valurnor med valsedlar, röstade för andras räkning och skrämde bort väljare från vallokalerna. President Musevenis valsegrar har bestridits i högsta domstolen efter de fyra senaste valen.
 - H. Den 7 januari 2021 lämnade Bobi Wine in en framställning till Internationella brottmålsdomstolen där han anklagade president Museveni och nio andra högre tjänstemän för flera kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
 - I. Internationella valobservatörs- och valexpertuppdrag var till stor del frånvarande från valen, då de ugandiska myndigheterna inte hade godkänt uppdragen. Myndigheterna hade inte heller genomfört rekommendationerna från tidigare uppdrag. EU hade erbjudit sig att skicka en liten grupp valobservatörer, men erbjudandet avvisades. USA ställde in sin övervakning av Ugandas allmänna val eftersom de flesta av dess ansökningar om godkännande avsågs. Slutrapporten från EU:s valobservatörsuppdrag 2016 innehöll omkring 30 rekommendationer, bland annat om behovet av ett mer oberoende valorgan och upphörandet av säkerhetstjänstens övervåld, varav ingen genomförts av de ugandiska myndigheterna.
 - J. Regeringen begränsade tillgången till internet före valen och började införa en skatt på sociala medier för användare som köper internetdata. Det har rapporterats om att tillgången till plattformar för onlinemeddelandetjänster och sociala medier blockerades före valen. Tillgången till vissa sociala medier är fortfarande begränsad.

Torsdagen den 11 februari 2021

- K. Covid-19-pandemin har också använts som förevändning för förtryck och oproportionerliga restriktioner för oppositionens sammankomster och verksamhet. Uganda har rapporterat omkring 40 000 fall av covid-19. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter har uttryckt oro över att covid-19-åtgärder utnyttjats för att begränsa politiska friheter och politiskt deltagande under valkampanjen. Den 26 december 2020 ställde Uganda in kampanjandet i områden där oppositionen var särskilt populär, bland annat Mbarara, Kabarole, Luwero, Kasese, Masaka, Wakiso, Jinja, Kalongo, Kazo, Kampala och Tororo, med hänvisning till försiktighetsåtgärder mot covid-19.
- L. Vid flera tillfällen har covid-19-relaterade restriktiva åtgärder riktats mot särskilda grupper, vilket har lett till övervåld och godtyckliga gripanden utan tillgång till advokat. Ett exempel är polisens tillslag den 29 mars 2020 mot stiftelsen Children of the Sun, ett skyddat boende för hemlösa ungdomar som identifierar sig som homosexuella, bisexuella eller transpersoner.
- M. I november 2020 stoppade det nationella kontoret för icke-statliga organisationer godtyckligt verksamheten för nybildade National Election Watch Uganda, en medborgarledd organisation i det civila samhället som grundades för att övervaka val. Ugandas finansunderrättelsemyndighet har fryst flera bankkonton för organisationer i det civila samhället, bland annat Uganda National NGO Forum och kvinnonätverket UWONET, med hänvisning till obekräftade anklagelser om finansiering av terrorism.
- N. Under de senaste åren har de ugandiska myndigheterna i allt högre grad riktat in sig på organisationer i det civila samhället, särskilt sådana som arbetar med mänskliga rättigheter och val. Den 23 december 2020 greps människorättsadvokaten Nicholas Opiyo, en ledande människorättsadvokat och Sacharovstipendiat, tillsammans med tre andra advokater – Herbert Dakasi, Anthony Odur och Esomu Obure – och Hamid Tenywa, medlem av National Unity Platform (NUP), efter anklagelser om penningtvätt och brott mot Ugandas konstitutionella garantier. Nicholas Opiyo släpptes mot borgen den 30 december 2020, men väntar fortfarande på rättegång. Opiyo förnekar kraftfullt anklagelserna och hävdar att pengarna användes lagligt för att stödja arbetet för mänskliga rättigheter i organisationen Chapter Four Uganda.
- O. Hundratal anhängare till NUP har förts bort av säkerhetspersonal under kampanjandet och ett oklart antal hålls fortfarande fängslade eller saknas.
- P. Den 2 januari 2020 beordrade president Museveni i en skrivelse till finansministeriet att Faciliteten för demokratisk styrning (DGF) skulle upphävas. DGF finansierar majoriteten av de icke-statliga organisationerna i Uganda och stöds av ett stort antal medlemsstater, däribland Österrike, Norge, Nederländerna, Sverige, Danmark och Irland. Dess syfte är att stärka demokratiseringen, skydda de mänskliga rättigheterna, förbättra tillgången till rättvisa och öka ansvarsskyldigheten. Genomförandet av viktiga program med EU-finansiering stöter på allvarliga hinder.
- Q. I december 2020 rapporterade Human Rights Network for Journalists i Uganda över 100 fall av människorättskränkningar mot journalister, däribland polisivåld, som huvudsakligen ägde rum när de bevakade de politiska kandidaternas kampanjer. Polisen gick den 30 december 2020 ut med att endast "certifierade journalister" skulle tillåtas bevaka röstningen. I slutet av november 2020 utvisade myndigheterna tre kanadensiska journalister. Uganda rankas nu på 125:e plats av 180 länder i Reportrar utan gränsers pressfrihetsindex för 2020.
- R. Den 12 december 2020 fryste regeringen tillgångarna för fyra icke-statliga organisationer som är verksamma under valkampanjer för att uppmuntra deltagande av kvinnor och ungdomar – UWONET, Uganda National NGO Forum, Women International Peace Centre och Alliance for Election Campaign Finance Monitoring – efter anklagelser om finansiering av terrorism.
- S. Den 11 januari 2021 fördömde kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter vad man betecknade som "den allt sämre människorättsituationen i Uganda" och rapporterade om många kränkningar av de mänskliga rättigheterna, däribland rätten till yttrandefrihet, fredliga sammankomster och deltagande, liksom godtyckligt berövande av liv, godtyckliga gripanden och frihetsberövanden samt tortyr.

Torsdagen den 11 februari 2021

- T. En alltmer antivästlig retorik har hörts i valkampanjen och i uttalanden från president Museveni.
- U. Uganda har en av världens yngsta och snabbast växande befolkningar, och många utövade sin rätt att rösta fredligt. En miljon unga röstberättigade väljare registrerades inte av Ugandas nationella valkommission, som hävdade att det saknades materiella resurser för att registrera dem.
- V. Genom elfte Europeiska utvecklingsfonden får Uganda 578 miljoner euro från EU, avsedda att främja goda styrelseformer, förbättra infrastrukturen, trygga livsmedelsförsörjningen och stödja jordbruket. Uganda får också 112,2 miljoner euro från EU:s förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika.
- W. Inom ramen för Afrikanska unionens uppdrag i Somalia (Amisom) bedrivs säkerhets- och utvecklingsamarbete mellan Uganda och EU, USA och andra länder.
- X. I FN:s index för mänsklig utveckling ligger Uganda på plats 159 av 189, och enligt Transparency International ligger Uganda på 137:e plats av 180 länder i korruptionsuppfattningsindexet.
- Y. Uganda har en av världens strängaste lagar mot homosexualitet, och diskrimineringen och våldet mot hbtq+-personer består.
- Z. Den före detta milisledaren och barnsoldaten Dominic Ongwen från Uganda befanns av Internationella brottmålsdomstolen den 4 februari 2021 skyldig till krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten i en uppmärksammas dom, där han dömdes för 61 enskilda åtalpunkter om mord, våldtäkt, sexuellt slaveri, bortförande och tortyr under sin tid som befälhavare i Herrens motståndarsarmé (LRA), en våldsbejakande sekt som förde en blodig våldskampanj i Uganda och angränsande länder från mitten av 1980-talet fram till för några år sedan.
1. Europaparlamentet beklagar djupt att valprocessen inte var demokratisk och transparent. Parlamentet fördömer polisens och de väpnade styrkornas övervåld i presidentvalet och deras tilltagande inblandning i den politiska processen. Parlamentet beklagar att oberoende lokala och internationella valobservatörer förbjöds att övervaka valet, vilket gjorde att det inte kunde bedömas enligt internationellt erkända normer. Parlamentet understryker den grundläggande betydelsen av fria och rättvisa val, som är en förutsättning för hållbar och långsiktig utveckling. Parlamentet lovordar i denna anda det ugandiska folket, särskilt den unga befolkningen, för det mod och den entusiasm för demokrati som de visade under valkampanjen.
 2. Europaparlamentet fördömer våldet mot, de fortsatta trakasserierna av och de systematiska tillslagen mot ledare för den politiska oppositionen i Uganda, liksom förtrycket mot det civila samhället, människorättsförsvarare och medierna samt blockeringarna av plattformar för sociala medier och internet.
 3. Europaparlamentet uppmanar därför regeringen att se till att säkerhetsstyrkornas användning av dödligt och överdrivet våld och de godtyckliga gripandena av och angreppen mot oppositionspolitikere och oppositionsanhängare, demonstranter, människorättsförsvarare och journalister upphör.
 4. Europaparlamentet uppmanar Ugandas regering att säkerställa rättvisa och ansvarsutkrävande för alla brottsoffer genom att genomföra opartiska, grundliga och oberoende utredningar av säkerhetsstyrkornas skjutningar och våld. Parlamentet uppmanar också Ugandas rättsväsen att objektivt och oberoende tillämpa de befintliga rättsliga ramarna och att fullt ut beakta tillgängliga fakta och bevis. Parlamentet uppmanar de ugandiska myndigheterna att omedelbart inleda en oberoende utredning av de tragiska händelserna den 18 och 19 november 2020, då minst 54 människor dödades av polisen efter gripandet av Bobi Wine och hundratals fler skadades, något som president Museveni själv har erkänt, och att ställa de ansvariga till svars.
 5. Europaparlamentet understryker att överklaganden och bestridanden av valresultat är ett grundläggande inslag i en trovärdig valprocess. Parlamentet förväntar sig att alla bestridanden och klagomål i samband med val hanteras på ett oberoende och transparent sätt med hjälp av tillgängliga konstitutionella och rättsliga medel.
 6. Europaparlamentet uppmanar regeringen att omedelbart och villkorslöst frige eller dra tillbaka alla anklagelser mot alla som gripits och frihetsberövats enbart för att ha deltagit i fredliga politiska sammankomster eller för att ha utövat sin rätt till yttrande- och föreningsfrihet, däribland mottagaren av Europaparlamentets Sacharovstipendium 2016, Nicholas

Torsdagen den 11 februari 2021

Opiyo. Parlamentet påminner Ugandas regering om den måste respektera yttrandefriheten och rätten till fredliga och säkra sammankomster, inbegripet fri rörlighet för alla politiska aktörer och deras anhängare, och fördömer de pågående tillslagen mot det civila samhället. Parlamentet uppmanar regeringen att se till att Opiyos rätt till ett korrekt rättsförfarande och en rättvis rättegång upprätthålls enligt högsta standard.

7. Europaparlamentet påminner de ugandiska myndigheterna om deras skyldighet att garantera, skydda och främja grundläggande rättigheter, inbegripet medborgerliga och politiska rättigheter för landets medborgare, rättvis representation oavsett etnisk bakgrund, yttrandefrihet samt mötesfrihet, och att bekräfta den centrala roll som den politiska oppositionen, aktörer i det civila samhället, journalister och medierna spelar i landet. Parlamentet uppmanar myndigheterna att häva alla restriktioner som kan begränsa människors rätt till frihet att delta i fredliga sammankomster, yttrandefrihet och föreningsfrihet.

8. Europaparlamentet påminner Ugandas regering om vikten av yttrandefrihet och den roll som fria och mångfaldspräglade medier spelar i ett demokratiskt samhälle. Parlamentet noterar med oro att journalister som bevakade valen rutinmässigt utsattes för hot och våld. Parlamentet förväntar sig att de ugandiska myndigheterna skapar en miljö där journalister kan utföra sitt arbete utan hinder.

9. Europaparlamentet uppmanar de ugandiska myndigheterna att trygga en säker och obegränsad tillgång till internet för alla, även till plattformar för sociala medier och onlinemeddelandetjänster, eftersom allt annat skulle utgöra ett allvarligt hinder för informationsfriheten, inklusive mediefriheten.

10. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de ugandiska myndigheterna att upphöra med det godtyckliga stoppet för verksamheten i det civila samhället, gripandena av aktivister i det civila samhället och frysningen av deras finansiella tillgångar. Parlamentet fördömer i detta avseende å det starkaste försöken att begränsa finansieringen av det civila samhället, i synnerhet president Musevenis beslut att upphäva Faciliteten för demokratisk styrning, en gemensam fond med flera miljoner euro som samordnas av EU och nationella utvecklingspartner för att stödja grupper som arbetar för att främja mänskliga rättigheter, fördjupa demokratin och stärka ansvarsskyldigheten i Uganda.

11. Europaparlamentet förväntar sig att Ugandas regering omedelbart upphör med att använda covid-19-pandemin som en förevändning för att införa lagar och politik som strider mot internationell rätt och för att återta garantier för mänskliga rättigheter, inbegripet en otillbörlig begränsning av rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och yttrandefrihet, med hbtq+-personer som särskild måltavla. De ugandiska myndigheterna uppmanas eftertryckligen att respektera folkets rättigheter och värdighet och att strikt begränsa utövandet av befogenheter i nödlägen till att skydda folkhälsan.

12. Europaparlamentet kritiserar skarpt Ugandas stränga lagar mot homosexualitet och kräver att de snarast ändras, tillsammans med en strategi för att bekämpa diskriminering och våld mot hbtq+-personer.

13. Europaparlamentet insisterar på att EU:s delegation i Uganda fortsätter att noga övervaka situationen för hbtq +-personer och aktivt stöder organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare och hbtq+-personer på plats.

14. Europaparlamentet insisterar på EU:s åtagande och beredskap att samarbeta med de ugandiska myndigheterna och att bistå med välbehövliga demokratiska reformer och samhällsstyrningsreformer. Parlamentet understryker dock att framgången med detta samarbete till stor del är beroende av en beredvillighet från Ugandas sida att faktiskt genomföra dessa reformer. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att systematisk användning av statligt förtryck och våld i grunden skulle kunna påverka EU:s framtida förbindelser med Uganda. Parlamentet uppmanar EU att utnyttja det politiska inflytande som utvecklingsbiståndsprogrammen ger, närmare bestämt programmen för budgetstöd, för att stärka försvaret och främjandet av mänskliga rättigheter i Uganda.

15. Europaparlamentet insisterar på att EU och andra internationella aktörer ska upprätthålla och stärka sin integrerade och samordnade strategi för Uganda, vilket inbegriper främjande av god samhällsstyrning, demokrati och mänskliga rättigheter samt en förstärkning av rättssystemet och rättsstaten. EU och dess medlemsstater uppmanas eftertryckligen att ta upp dessa frågor genom offentliga och diplomatiska kanaler. Parlamentet upprepar att sanktioner mot enskilda personer och organisationer som är ansvariga för människorättskränkningar i Uganda måste antas på EU-nivå inom ramen för EU:s nya sanktionsmekanism avseende mänskliga rättigheter, den så kallade Magnitskijlagen för EU.

Torsdagen den 11 februari 2021

16. Europaparlamentet rekommenderar en ökad granskning av Ugandas finanspolitiska förvaltning och transparens. Kommissionen och utrikestjänsten uppmanas eftertryckligen att fortsätta att genomföra systematiska översyner av EU:s budgetstödprogram om det finns en risk för att medel avleds för att användas av de ugandiska myndigheterna i verksamhet som kan kopplas till brott mot de mänskliga rättigheterna och inriktas på aktivister.

17. Europaparlamentet välkomnar domen i målet mot den tidigare LRA-befälhavaren Dominic Ongwen, som av ICC befanns skyldig till krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, och ser den som ett betydelsefullt steg mot rättvisa och ansvarsutkrävande för de illdåd som förövats av LRA.

18. Europaparlamentet är fortfarande oroad över den övergripande säkerhetssituationen i regionen och understryker i detta avseende Amisoms viktiga arbete. Parlamentet betonar att dess långsiktiga mål kan uppnås endast om alla berörda föregår med gott exempel när det gäller respekten för rättsstatens principer, de grundläggande rättigheterna och de demokratiska principerna.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, Republiken Ugandas president, talmannen i Ugandas parlament samt Afrikanska unionen och dess institutioner.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0058

Framtida utmaningar för kvinnors rättigheter: mer än 25 år efter Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking

Europaparlamentets resolution av den 11 februari 2021 om framtida utmaningar för kvinnors rättigheter i Europa: mer än 25 år sedan Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking (2021/2509(RSP))

(2021/C 465/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking av den 15 september 1995 och resultaten av dess översynskonferenser,
- med beaktande av artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och särskilt dess principer 2, 3, 9 och 15,
- med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, principen om att ”ingen lämnas utanför”, och särskilt mål 1, som syftar till att avskaffa fattigdom, mål 3, som syftar till att alla ska kunna leva ett hälsosamt liv, mål 5, som syftar till att uppnå jämställdhet och förbättra levnadsvillkoren för kvinnor samt mål 8, som syftar till att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt, samt mål 13, som syftar till att vidta omedelbara åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna och dess konsekvenser,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor av den 18 december 1979,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen), som trädde i kraft den 1 augusti 2014,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention (nr 100) om lika lön från 1951, ILO:s konvention (nr 190) om våld och trakasserier från 2019 och ILO:s konvention (nr 189) om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare från 2013,
- med beaktande av *Regional review of progress: regional synthesis* från FN:s ekonomiska kommission för Europa av den 20 augusti 2019,
- med beaktande av rapporten från UN Women *Gender Equality: Women's rights in review 25 years after Beijing*, som offentliggjordes den 5 mars 2020,
- med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare till kvinnokommissionen, sextiofjärde sessionen, *Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly*, av den 13 december 2019,
- med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare till kvinnokommissionen, sextiofemte sessionen, *Women's full and effective participation in decision making in public life, as well as the elimination of violence, for achieving gender equality and the empowerment of women and girls*, av den 21 december 2020,
- med beaktande av policydokumentet från FN:s generalsekreterare *The Impact of COVID-19 on Women*, som offentliggjordes den 9 april 2020,
- med beaktande av rapporten från UN Women *From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19*, som offentliggjordes den 2 september 2020,

Torsdagen den 11 februari 2021

- med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets (EIGE) rapport *Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States*, som offentliggjordes den 5 mars 2020,
- med beaktande av studien *Beijing Platform for Action, 25-year review and future priorities* från Europaparlamentets utredningstjänst (EPRS) från 2020,
- med beaktande av FN:s befolkningsfonds (UNFPA) rapport *Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage*, som offentliggjordes den 27 april 2020,
- med beaktande av UNFPA:s uttalande *Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic*, som offentliggjordes den 28 april 2020,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 9–10 december 2019 om jämställda ekonomier i EU: vägen framåt,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 25 november 2020 om EU:s tredje handlingsplan för jämställdhet,
- med beaktande av sin resolution av den 13 februari 2020 om EU:s prioriteringar inför det 64:e mötet i FN:s kvinnokommission ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om EU:s strategi för jämställdhet ⁽²⁾ och av kommissionens jämställdhetsstrategi för 2020–2025,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om könsperspektivet under covid-19-krisen och tiden efter krisen ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2020 om det faktiska förbudet mot rätten till abort i Polen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 30 januari 2020 om lönegapet mellan kvinnor och män ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2020 om jämställdhet inom EU:s utrikes- och säkerhetspolitik ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2020 om behovet av en särskild rådskonstellation för jämställdhet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 februari 2019 om bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet i EU ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2012 om kvinnor i politiskt beslutsfattande – kvalitet och jämställdhet ⁽⁹⁾,
- med beaktande av EU:s fleråriga budgetram för 2021–2027 och dess övergripande prioritering om jämställdhetsintegrering,
- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0039.

⁽²⁾ Antagna texter, P9_TA(2021)0025.

⁽³⁾ Antagna texter, P9_TA(2021)0024.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0336.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0025.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0286.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0379.

⁽⁸⁾ EUT C 449, 23.12.2020, s. 102.

⁽⁹⁾ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 11.

Torsdagen den 11 februari 2021

- A. Vid den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking 1995 åtog sig 189 regeringar runtom i världen, inbegripet EU och dess medlemsstater, att arbeta för jämställdhet och egenmakt för alla kvinnor och flickor.
- B. Pekingdeklarationen och handlingsplanen från Peking, som antogs vid konferensen, är den mest omfattande globala agendan för främjande av jämställdhet och betraktas som det "internationella regelverket för kvinnors rättigheter". I den definieras kvinnors rättigheter som mänskliga rättigheter, och det formuleras en vision om lika rättigheter, frihet och möjligheter för alla kvinnor i världen, vilket bekräftades på nytt 2015 i och med Agenda 2030 för hållbar utveckling genom att man fastställde mål och konkreta åtgärder inom en rad frågor som påverkar kvinnor och flickor.
- C. Det har gjorts framsteg för kvinnor och flickor, särskilt i Europa, sedan handlingsplanen från Peking antogs 1995, men totalt sett har framstegen gått oacceptabelt långsamt och det man har kämpat hårt för att uppnå riskerar att gå förlorat.
- D. På grund av covid-19-pandemin har Generation Equality Forum skjutits upp till första halvåret 2021.
- E. Det har gått 25 år sedan den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD) hölls i Kairo och ICPD:s handlingsprogram antogs av 179 regeringar, som förklarade ett globalt åtagande för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i linje med handlingsplanen från Peking.
- F. Konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor trädde i kraft för drygt 40 år sedan, och även om EU:s samtliga medlemsstater har ratificerat den går framstegen när det gäller jämställdhet långsamt, vilket EIGE har påpekat.
- G. Konventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Europarådets Istanbulkonvention), som är det mest omfattande instrumentet för att bekämpa våld mot kvinnor i Europa, öppnades för undertecknande för tio år sedan, men har ännu inte ratificerats av alla EU:s medlemsstater, och inte heller har EU anslutit sig till den.
- H. 2021 firar Europarådets Istanbulkonvention tioårsjubileum.
- I. Skadliga strukturer och stereotyper som befäster ojämlikheter måste avvecklas om vi ska kunna göra framsteg med jämställdheten. Att främja jämställdhet är inte bara gynnsamt för hela samhället, utan även ett mål i sig.
- J. Bristande jämställdhet omfattar alla aspekter av arbetsmarknaden, inbegripet skillnader i sysselsättning, lön, pension och omsorg, bristande tillgång till sociala tjänster och socialt skydd, allt otryggare anställningar och högre fattighetsrisker för kvinnor.
- K. Finanskrisen och dess efterdyningar har visat sig vara skadliga för kvinnor, kvinnors rättigheter och jämställdheten och har fått långsiktiga konsekvenser. De ekonomiska åtgärderna under perioden efter covid-19-krisen måste ta hänsyn till jämställdhetsaspekten och social jämlikhet.
- L. Covid-19-krisen och dess konsekvenser är könsspecifika och har ett tydligt könsperspektiv eftersom de påverkar kvinnor och män på olika sätt och har förvärrat de befintliga ojämlikheterna. Kvinnor drabbas oproportionerligt hårt av covid-19-krisen, men krisinsatserna har till stor del varit könsblinda. Dessa konsekvenser tar sig uttryck i allt från en oroväckande ökning av könsrelaterat våld och trakasserier till obetalt och ojämnt omsorgsansvar och hushållsansvar samt begränsad tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och tillhörande rättigheter och betydande ekonomiska och sysselsättningsrelaterade konsekvenser för kvinnor, särskilt vårdpersonal och omsorgsgivare.
- M. Kvinnodominerade sektorer och yrken (t.ex. hälso- och sjukvård, omsorg och akutvård, socialt arbete, utbildning, detaljhandel, kassapersonal, lokalvårdare osv.) och den informella ekonomin drabbades särskilt hårt av pandemin. Kvinnor som arbetar inom hälso- och sjukvårdssektorn löper potentiellt större risk än män att smittas, eftersom de utgör 76 procent av hälso- och sjukvårdspersonalen i EU⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁾ EIGE, databas för jämställdhetsstatistik, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

Torsdagen den 11 februari 2021

- N. Kvinnor medverkar inte lika mycket som män i beslutsfattandet på grund av att det finns ett glastak. En jämn maktfördelning mellan män och kvinnor har ännu inte uppnåtts i de flesta EU-medlemsstater vare sig i regeringskabinetten, parlamenten, de offentliga förvaltningarna, i arbetsgrupper för covid-19 eller i bolagsstyrelser.
- O. Kvinnor möter samverkande former av ojämlikhet och diskriminering, bl.a. på grund av ras, etniskt eller socialt ursprung, sexuell läggning, könsidentiteter och könsuttryck, religion eller övertygelse, uppehållsstatus och funktionsnedsättningar, och alla former av diskriminering måste motverkas för att uppnå jämställdhet för alla kvinnor. Det intersektionella förhållningssättet måste förstärkas i EU:s politik så att de institutionella, strukturella och historiska dimensionerna av diskriminering kan angripas. Att tillämpa en intersektionell analys gör det inte bara möjligt för oss att förstå strukturella hinder, utan ger också belägg för att skapa riktmärken och bana väg för en strategisk och effektiv politik mot systematisk diskriminering, utestängning och social ojämlikhet.
- P. Kvinnor löper större risk att drabbas av arbetslöshet och har i högre grad osäkra anställningsförhållanden (t.ex. genom sina anställningsavtal), vilket skapar otrugga anställningar. Arbetstagare inom vårdsektorn är främst kvinnor (76 %) ⁽¹¹⁾ och de tenderar att ha dåliga löne- och arbetsvillkor. Kvinnor utgör majoriteten av användarna och utförarna av tjänster inom den sociala sektorn, och otillräckligt utbud av sådana tjänster hindrar kvinnor från att delta fullt ut på arbetsmarknaden, vilket gör att jämställdhetsperspektivet inte beaktas vid planeringen, budgeteringen och tillhandahållandet av tjänster inom den sociala sektorn.
- Q. Lönegapet mellan kvinnor och män är fortfarande 14 % i Europa ⁽¹²⁾ och 20 % globalt ⁽¹³⁾, och pensionsklyftan mellan kvinnor och män är så hög som 40 % i vissa EU-medlemsstater. Lönegapet mellan kvinnor och män leder till en pensionsklyfta som i sig ökar risken för fattigdom och utestängning, särskilt bland äldre kvinnor och ensamstående kvinnor. Både löneskillnader och dåliga villkor har en direkt inverkan på framtida pensioner.
- R. Den ojämlika fördelningen av obetalt omsorgsarbete och hushållsarbete begränsar kraftigt kvinnors deltagande i ekonomin. Kvinnors obetalda omsorgsarbete har varit centralt för att hålla igång samhället under covid-19-krisen, men omsorgsansvaret håller 7,7 miljoner kvinnor i Europa utanför arbetsmarknaden jämfört med 450 000 män ⁽¹⁴⁾. Att kvinnor ofta arbetar deltid för att kunna ägna sig åt obetalt omsorgsarbete är en viktig faktor för löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Fler kvinnor än män har ansvar för informell långvarig vård och omsorg minst flera dagar i veckan eller varje dag, och totalt utgör kvinnor 62 % av alla personer som tillhandahåller informell långvarig vård och omsorg i EU ⁽¹⁵⁾.
- S. Globalt har 35 % av alla kvinnor upplevt fysiskt och/eller sexuellt våld i nära relationer, eller sexuellt våld av en icke-partner. Våld i nära relationer har ökat dramatiskt under covid-19-pandemin, något som FN kallar "skuggpandemin", där nödsamtalen från kvinnor som utsatts för våld av sin partner ökat med 60 %, enligt rapporter från Världshälsoorganisationens medlemsstater i Europa ⁽¹⁶⁾.

⁽¹¹⁾ EIGE: Frontline workers <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>.

⁽¹²⁾ EIGE: Beijing Review http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en.

⁽¹³⁾ ILO: Understanding the gender pay gap https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_dialogue/-act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf.

⁽¹⁴⁾ EIGE:s studie *Gender inequalities in care and consequences for the labour market*

⁽¹⁵⁾ EIGE: Gender Equality Index 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>.

⁽¹⁶⁾ British Medical Journal: Covid-19: EU states report 60 % rise in emergency calls about domestic violence, 11 maj 2020: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872>. FN:s generalsekreterares rapport från juli 2020: *Intensification of efforts to eliminate all forms of violence against women and girls*: <https://undocs.org/en/A/75/274>.

Torsdagen den 11 februari 2021

- T. Kvinnor är mer utsatta för klimatförändringarnas konsekvenser⁽¹⁷⁾. Trots att kvinnor i sitt beteende verkar bry sig mer om klimatet än män, är kvinnor fortfarande underrepresenterade i beslutsfattande positioner där klimatkrisen hanteras och kvinnor utgör globalt endast 32 % av arbetskraften inom förnybar energi⁽¹⁸⁾.
- U. Det råder en könsklyfta inom alla sektorer för digital teknik, särskilt inom innovativ teknik såsom artificiell intelligens och cybersäkerhet. Könsstereotyper, kulturellt betingade uppfattningar och bristande medvetenhet liksom bristen på kvinnliga förebilder utgör ett hinder för flickors och kvinnors möjligheter att studera STEM-ämnena och göra karriär på dessa områden.
- V. I vissa medlemsstater märks en tydlig tillbakagång, och det finns risk för att jämställdhet hamnar ännu längre ner på medlemsstaternas dagordning.
1. Europaparlamentet beklagar att världens ledare från 100 länder vid högnivåmötet om att påskynda uppnåendet av jämställdhet och alla kvinnors och flickors egenmakt, som hölls den 1 oktober 2020 i FN:s generalförsamling för att högtidligt hålla Pekingkonventionen, erkände att de övergripande framstegen när det gäller kvinnors rättigheter långt underskrider åtagandena i Pekingkonventionen 1995.
 2. Europaparlamentet framhåller att rapporten från UN Women *Gender equality: Women's rights in review 25 years after Beijing*⁽¹⁹⁾ skildrar hur framstegen mot jämställdhet faktiskt är vacklande och hur dyrköpta framsteg reverseras globalt.
 3. Europaparlamentet noterar med oro att den femte översynen av handlingsplanen från Peking, som EIGE offentliggjorde 2020, belyser att ingen av EU:s medlemsstater uppfyllt målen i Pekingkonventionen från 1995. Parlamentet beklagar att EIGE:s jämställdhetsindex från 2020 visar att framstegen med att uppnå jämställdhet avstannat, och att det trots vissa fruktbara insatser för att förbättra jämställdheten kvarstår ihållande ojämlikhet och klyftor mellan könen i EU på alla de områden som omfattas av handlingsplanen.
 4. Europaparlamentet framhåller att de sociala och ekonomiska konsekvenserna av covid-19 drabbar kvinnor och flickor i oproportionerligt hög grad, förvärrar redan befintlig bristande jämställdhet och riskerar att motverka hittills gjorda framsteg. Enligt uppskattningar från UN Women⁽²⁰⁾ kommer pandemin att leda till att 47 miljoner fler kvinnor och flickor hamnar under fattigdomsgränsen på global nivå, vilket innebär att det totala antalet uppgår till 435 miljoner, samtidigt som det könsrelaterade våldet har ökat exponentiellt och kvinnor förlorar sina arbeten och försörjningsmöjligheter snabbare eftersom de är mer exponerade mot de hårdast drabbade ekonomiska sektorerna.
 5. Europaparlamentet konstaterar att fler kvinnor väljs och utnämns till beslutsfattande befattningar, men beklagar att det går långsamt och att jämställdhet endast har uppnåtts i ett fåtal EU-medlemsstater.
 6. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt av den 17 december 2020 och uppmanar rådet att inrätta en särskild konstellation för jämställdhet för gemensamma och konkreta åtgärder mot utmaningarna på området för kvinnors rättigheter och jämställdhet samt att se till att jämställdhetsfrågor diskuteras på högsta politiska nivå.

⁽¹⁷⁾ EIGE: Area K – Women and the environment: climate change is gendered, 5 mars 2020: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>.

⁽¹⁸⁾ EPRS briefing: Beijing Platform for Action, 25 year review and future priorities, 27 februari 2020: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194).

⁽¹⁹⁾ Rapport från UN Women, *Gender equality: Women's rights in review 25 years after Beijing* <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>.

⁽²⁰⁾ Rapport från UN Women, *Gender equality in the wake of COVID-19* <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>.

Torsdagen den 11 februari 2021

7. Europaparlamentet beklagar att jämställdhetsintegrering inte tillämpas systematiskt inom alla EU:s politikområden och finansieringsprogram. Parlamentet välkomnar införandet av jämställdhetsintegrering som en övergripande prioritering i den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa genomförandet av systematisk jämställdhetsintegrering som en nyckelstrategi för förverkligandet av jämställdhet, och att genomföra budgetering, praxis och färdplaner där jämställdhetsperspektivet är integrerat, i samråd med experter på jämställdhetsbudgetering, för att kvinnor och män ska dra lika stor nytta av de offentliga utgifterna på alla budgetnivåer och för att kvinnoperspektivet ska integreras inom alla områden, med särskilda medel för att motverka ojämlikhet såsom våld mot kvinnor och flickor, inbegripet vid fördelningen av medel inom programmet för medborgare, rättigheter och värden som är öronmärkta för jämställdhet.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta och genomföra konkreta planer och att vidta en rad åtgärder med lämplig öronmärkt finansiering, utifrån de tolv problemområden som fastställs i handlingsplanen från Peking, särskilt områdena kvinnor och fattigdom, kvinnor och ekonomi, makt och beslutsfattande, kvinnor och våld, kvinnor och miljö samt kvinnor och hälsa, i syfte att främja kvinnors rättigheter och jämställdhetsagendan inför det kommande forumet Generation Equality.

9. Europaparlamentet beklagar de bakåtsträvande tendenserna som kommer till uttryck i vissa länder med ifrågasättande av Istanbulkonventionen, den tilltagande fientligheten mot kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter. Kvinnors rätt till kroppsligt självbestämmande och kontroll över sin fertilitet har också utmanats de senaste åren. Parlamentet fördömer i skarpa ordalag Polens antagande av författningsdomstolens dom som genomför ett de facto-förbud mot abort och det därpå följande bakslaget för kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter och de omotiverat överdrivna begränsningarna av tillgången till abort.

10. Europaparlamentet påminner om att kvinnors rättigheter är mänskliga rättigheter och att de är en oförytterlig, integrerad och odelbar del av de universella mänskliga rättigheterna, såsom angavs vid den fjärde internationella kvinnokonferensen.

11. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att övervaka och förbättra insamlingen av jämförbara uppgifter om ålder, ras och etniskt ursprung samt könsuppdelade uppgifter för att förbättra den kvantitativa analysen och utforma och genomföra EU-politik som bättre integrerar ett intersektionellt jämställdhetsperspektiv. Parlamentet betonar att EIGE har en viktig roll som tillhandahållare av tillförlitliga och korrekta könsuppdelade uppgifter som underlag för rättslig analys och beslutsfattande, och framhåller vikten av att EIGE:s finansiering och kapacitet säkras och utökas. Parlamentet uppmanar också EIGE och alla övriga relevanta EU-institutioner och EU-byråer att utarbeta och införa nya indikatorer, exempelvis för fattigdom bland förvärvsarbetande, tidsfattigdom eller värdet på omsorgsarbete.

12. Europaparlamentet påminner om det finns 46 miljoner kvinnor och flickor med funktionsnedsättning i EU, och att hälften av alla kvinnor med funktionsnedsättning som är i arbetsför ålder inte förvärvsarbetar. Parlamentet betonar de särskilda problem som kvinnor med funktionsnedsättning möter och påminner om att andelen kvinnor med funktionsnedsättning som lever i allvarlig materiell fattigdom är betydande i alla medlemsstater. Parlamentet insisterar på att man i högre grad måste införliva ett könsperspektiv i den kommande strategin för lika möjligheter för personer med funktionsnedsättning 2021.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att anta och genomföra antidiskrimineringsdirektivet samt att garantera att diskriminering på flera grunder och olika former av intersektionell diskriminering undanröjs i alla EU-medlemsstater.

Kvinnor och fattigdom

14. Europaparlamentet framhåller att kön fortfarande är en viktig faktor i fattigdomsmönstren i EU och att 23,3 % av kvinnorna, jämfört med 21,6 % av männen, löper risk att drabbas av fattigdom, även om graden av utestängning och fattigdomsklyftan mellan könen varierar avsevärt mellan länderna ⁽²¹⁾. Denna risk ökar betydligt med åldern, och korrelerar också med hushållets sammansättning, ras eller etniskt ursprung, funktionsnedsättning och sysselsättningsstatus. Parlamentet framhåller att löne-, pensions- och omsorgsgapet mellan kvinnor och män är viktiga faktorer för feminiseringen av fattigdomen.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med feminiseringen av fattigdomen i alla dess former, inbegripet fattigdom bland äldre, särskilt genom att ta hänsyn till könsaspekten i tillgången och åtkomsten till adekvata pensionsrättigheter för att undanröja pensionsklyftan mellan kvinnor och män, och genom att

⁽²¹⁾ Under 2014 levde över 122 miljoner människor i EU i hushåll som ansågs fattiga, dvs. löpte risk för fattigdom eller social utestängning. Av dessa 122 miljoner var 53 % kvinnor och 47 % män. EIGE:s rapport *Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU*, 2016 <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>.

Torsdagen den 11 februari 2021

förbättra arbetsvillkoren inom kvinnodominerade sektorer och yrken. Parlamentet framhåller vikten av att ta itu med den samhälleliga, ekonomiska och kulturella undervärderingen av kvinnodominerade yrken, samt behovet att bekämpa sådana stereotyper och överrepresentationen av kvinnor inom atypiska anställningsformer.

16. Europaparlamentet betonar att om ojämlikheten på pensionsområdet ska bemästras och pensionerna garanteras och höjas generellt krävs det ovillkorligen att socialförsäkringssystemen ligger kvar hos det allmänna och inbegriper solidaritets- och omfördelningsprinciperna och att det tas verkliga krafttag mot osäkra anställningar och oreglerat arbete.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en strategi mot fattigdom för att bekämpa feminiseringen av fattigdomen, med särskild tonvikt på hushåll med ensamstående mödrar. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att vidta särskilda sociala åtgärder för att bekämpa risken för social utestängning och fattigdom när det gäller tillgång till bostäder, transporter och energi till rimliga priser.

18. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att vidta särskilda åtgärder för att bekämpa risken för fattigdom bland äldre och kommissionen att ta med jämställdhetsaspekten i fråga om fattigdom i sin ram för ekonomisk tillväxt och socialpolitik. Parlamentet välkomnar könsuppdelade indikatorer i mekanismen för övervakning av genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Parlamentet understryker behovet av jämställdhetsintegrering utifrån ett intersektionellt förhållningssätt i enlighet med principerna 2 och 3 i pelaren och efterlyser bättre samordning mellan den europeiska pelaren för sociala rättigheter och den europeiska planeringsterminen. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla och införa ett jämställdhetsindex inom ramen för den europeiska planeringsterminen för att övervaka hur den makroekonomiska politiken samt den gröna och digitala omställningen påverkar jämställdheten.

19. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att sätta kvinnor i centrum för återhämtningen av pandemin för att motverka urholkningen av de framsteg som gjorts med att minska fattigdomsklyftorna mellan könen som orsakats av covid-19-krisen.

Kvinnor och miljön

20. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av klimatförändringarnas jämställdhetsdimension i såväl den tredje handlingsplanen för jämställdhet som jämställdhetsstrategin för 2020–2025. Parlamentet framhåller att jämställdhet är väsentligt för hanteringen av klimatkrisen.

21. Europaparlamentet framhåller att kvinnor är starka drivkrafter för förändring. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ta itu med könsklyftorna på klimatrelaterade beslutsfattande poster på varje samhällsnivå.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram och främja genusmedvetna mål och indikatorer och att samla in könsuppdelade uppgifter vid planering, genomförande, övervakning och utvärdering av klimatrelaterade politiska strategier, program och projekt samt att inrätta kontaktpunkter för genusfrågor och klimatförändringar i statliga institutioner.

Kvinnor och ekonomin, kvinnor och makten och beslutsfattandet

23. Europaparlamentet understryker vikten av att kvinnor integreras fullt ut och på jämställd fot med män i alla delar av samhället och ekonomin och att en jämn könsfördelning främjas på alla beslutsnivåer. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att häva blockeringen av direktivet om kvinnor i styrelser vid Europeiska rådet.

24. Europaparlamentet uppmanar EU att fastställa mål, handlingsplaner, tidsfrister och tillfälliga specialåtgärder för att uppnå jämställdhet och röra sig i riktning mot en jämn könsfördelning i alla verkställande, lagstiftande och administrativa positioner.

25. Europaparlamentet understryker att kvinnors fullständiga deltagande på arbetsmarknaden och främjandet av kvinnligt företagande är avgörande faktorer för att uppnå en långsiktig ekonomisk tillväxt för alla, bekämpa orättvisor och uppmuntra kvinnors ekonomiska oberoende.

26. Europaparlamentet uppmanar EU att stärka insatserna för att överbrygga könslönegapet och driva igenom likalönsprincipen genom att anta lagstiftning som ökar insynen i lönesättningen, bland annat med obligatoriska åtgärder för alla företag. Parlamentet beklagar att kommissionens förslag om bindande åtgärder för insyn i lönesättningen inte har införts än som planerat.

Torsdagen den 11 februari 2021

27. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att övervaka att direktivet om balans mellan arbete och privatliv införlivas i nationell lagstiftning senast 2022 och att se till att det genomförs fullständigt av medlemsstaterna i samråd med kvinnorätts- och civilsamhällesorganisationer. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att gå längre än direktivets miniminormer. Parlamentet noterar föräldrabestämmelsernas utvidgning till att omfatta långtidsvård av familjemedlemmar med funktionsnedsättning och äldre och ser detta som en god utgångspunkt. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utvidga dem ytterligare för att förhindra förlust av arbetskraft, särskilt kvinnlig sådan.

28. Europaparlamentet understryker att förändrade arbetsvillkor, till exempel distansarbete, kan påverka möjligheten att koppla ned samt intensifiera arbetsbördan, vilket drabbar kvinnor mycket mer än män på grund av deras förhärskande eller traditionella roll som huvudansvariga för hem och familj.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag som anlägger ett helhets- och livsperspektiv på vård och omsorg och som tar hänsyn till både dem som ger och dem som tar emot vård och omsorg och fastställer miniminormer och kvalitetsriktlinjer för vård och omsorg under hela livet, bland annat för barn, äldre och personer med långvariga behov.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att granska kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och säkerställa ett meningsfullt deltagande av kvinnor i viktiga beslutande organ och i utformningen av en genusmedveten återhämtning och av ekonomiska stimulanspaket i den fleråriga budgetramen och återhämtningsplanen Next Generation EU. Parlamentet konstaterar att covid-19-krisen särskilt slår mot kvinnor på arbetsmarknaden, med tanke på den ökade arbetslösheten bland kvinnor. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att göra någonting åt sysselsättningsgapet för kvinnor via riktad fördelning inom faciliteten för återhämtning och resiliens, varvid EU-medlemsstaterna måste visa prov på konkreta åtgärder för att hantera arbetslösheten bland kvinnor, kvinnors fattigdom och de ökade fallen av våld mot kvinnor och flickor, som hindrar kvinnor från att delta fullt ut i alla delar av livet, bl.a. yrkeslivet.

31. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkra kvinnliga hushållsarbeters rätt till skäliga arbetsvillkor och lika socialt skydd genom ratificering och genomförande av ILO:s konvention 189 om anständiga arbetsvillkor för hushållsarbetare.

32. Europaparlamentet noterar med oro att kvinnor bara utgör 18 %⁽²²⁾ av 8 miljoner IKT-specialister i EU och att de riskerar att stängas ute ytterligare från EU:s digitala agenda. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att skärpa den politik som främjar större kvinnligt deltagande i karriärer och studier inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, och framhåller behovet av att kvinnor inkluderas och finns representerade inom framväxande ekonomiska områden som är viktiga för en hållbar utveckling, bl.a. IKT, digital teknik och artificiell intelligens.

33. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att införa bindande åtgärder såsom kvoter för att säkra jämställdheten i valda organ och uppmanar medlemsstaterna att säkerställa en jämn fördelning mellan kvinnor och män i både Europaparlamentet och nationella parlament. Parlamentet efterlyser även strategier för att garantera en meningsfull representation av kvinnor med olika bakgrund i beslutsfattande positioner i EU-institutionerna.

Kvinnor och våld: eliminering av könsrelaterat våld

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande i jämställdhetsstrategin att bekämpa könsrelaterat våld, och upprepar kravet om att EU:s ratificering av Istanbulkonventionen ska slutföras på grundval av en bred anslutning och att en ratificering och ett genomförande av alla medlemsstater ska förespråkas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta hänsyn till Grevios rekommendationer och att förbättra lagstiftningen för att bringa den mer i överensstämmelse med Istanbulkonventionens bestämmelser i syfte att säkerställa korrekt genomförande och tillämpning.

35. Europaparlamentet välkomnar initiativet att utvidga brottsområdena till att omfatta specifika former av könsrelaterat våld i enlighet med artikel 83.1 i EUF-fördraget, och uppmanar kommissionen att därefter lägga fram ett förslag till ett EU-direktiv som tar ett helhetsgrepp och sätter offren i centrum för att förebygga och bekämpa alla former av könsrelaterat våld. Parlamentet påminner om att sådana nya lagstiftningsåtgärder under alla omständigheter bör vara komplement till ratificeringen av Istanbulkonventionen.

36. Europaparlamentet uppmanar EU att omedelbart ta tag i ökningen av det könsrelaterade våldet under covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att utveckla ett EU-protokoll för könsrelaterat våld i kristider och att inkludera stöd tjänster för offer såsom telefonjourer, skyddat boende och hälso- och sjukvård som

⁽²²⁾ Kommissionens resultattavla för kvinnor i digital teknik från 2020.

Torsdagen den 11 februari 2021

”nödvändiga tjänster” i medlemsstaterna för att förebygga könsrelaterat våld och stödja offer för våld i hemmet under kriser som covid-19-pandemin. Parlamentet noterar med oro bristen på tillgängliga uppgifter om våld mot kvinnor och flickor som skulle kunna fånga upp det ökade antalet fall under covid-19-pandemin.

37. Europaparlamentet understryker utbildningens roll och efterlyser insatser mot könsstereotyper som banar väg för könsrelaterat våld. Parlamentet uppmanar EU att se till att alla offentliga EU-institutioner har, och efterlever, uppförandekoder som påbjuder nolltolerans mot våld, diskriminering och övergrepp samt interna rapporterings- och klagomålsmekanismer.

38. Europaparlamentet framhåller behovet av att samla in och organisera köns- och åldersuppdelade uppgifter om alla former av könsrelaterat våld i medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar tillkännagivandet av en ny EU-omfattande undersökning från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om förekomsten av och dynamiken bakom alla former av våld mot kvinnor.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att undanröja cybervåld, bl.a. trakasserier på nätet, nätmobbning och kvinnofientlig hatretorik, som slår oproportionerligt hårt mot kvinnor och flickor, och att särskilt ta itu med ökningen av dessa former av könsrelaterat våld under covid-19-pandemin. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram relevant reglering och andra eventuella åtgärder för att undanröja hatretorik och nätmobbning.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål ratificera och genomföra den nyligen antagna ILO-konventionen 190 om avskaffande av våld och trakasserier i arbetslivet.

41. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att verkligen genomföra direktiv 2011/36/EU⁽²³⁾ om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer och att vidta särskilda åtgärder för att hantera våld mot kvinnor och bristande jämställdhet som grundorsaker till människohandel. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över direktivet, efter en grundlig konsekvensbedömning, i syfte att förbättra åtgärderna för att förebygga och lagföra alla former av människohandel, särskilt för sexuellt utnyttjande, det vanligast förekommande och mest rapporterade området för människohandel som drabbar 92 % av alla kvinnor och flickor som blir föremål för människohandel i Europa. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att ändra direktivet för att se till att medlemsstaterna uttryckligen kriminaliserar medveten användning av alla tjänster som tillhandahålls av offer för människohandel.

Kvinnor och hälsa

42. Europaparlamentet erinrar om att allmän tillgång till hälso- och sjukvård är en mänsklig rättighet som bara kan garanteras genom ett system som är allomfattande och tillgängligt för alla oavsett social och ekonomisk bakgrund. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att säkerställa adekvat hälso- och sjukvård och garantera lika tillgång.

43. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att investera i robusta och motståndskraftiga hälso- och sjukvårdssystem och se till att vårdpersonalen, som till största delen är kvinnor och lågavlönade, får skälig ersättning och anständiga arbetsvillkor.

44. Europaparlamentet manar till universell respekt för, och tillgång till, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter såsom avtalat i handlingsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling samt handlingsplanen från Peking.

45. Europaparlamentet poängterar att tillgång till familjeplanering, mödravård och säkra och lagliga aborter är viktiga insatser för att garantera kvinnors rättigheter och rädda liv.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda omfattande undervisning i sex och samlevnad för unga och tillgång till sexuell och reproduktiv hälso- och sjukvård, bland annat preventivmedel, familjeplanering och säker och laglig abort.

47. Europaparlamentet noterar betydelsen av att ta bättre hänsyn till jämställdhetsperspektivet när man ställer medicinska diagnoser och planerar behandling för att säkerställa riktig kvalitetsbehandling för alla. Parlamentet framhåller att kvinnors sjukdomar och underliggande tillstånd är fortsatt underdiagnostiserade, underbehandlade och underutforskade.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

Torsdagen den 11 februari 2021

På väg mot Generation Equality Forum

48. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att öka ansträngningarna att genomföra Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling, särskilt mål 3 och 5, för att se till att ingen kvinna eller flicka utsätts för diskriminering, våld eller utestängning och att de har tillgång till hälsa, livsmedel, utbildning och sysselsättning.

49. Europaparlamentet upprepar betydelsen av EU:s engagemang för handlingsplanen från Peking och översynskonferenserna och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att respektera sina övergripande åtaganden om jämställdhet och kvinnors egenmakt.

50. Europaparlamentet välkomnar att medlemsstaterna och kommissionen deltar i och ingår i ledarskapet för koalitioner för handling.

51. Europaparlamentet understryker vikten av ett ambitiöst resultat vid det framtida forumet Generation Equality Forum, bland annat genom att ett antal framåtblickande, ambitiösa åtaganden och åtgärder, kombinerade med öronmärkt finansiering, fastställs av kommissionen och medlemsstaterna, även som en del av koalitioner för handling.

52. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och kommissionen att fullborda den årliga spårningen och nationella rapporteringen som en del av lägesrapporten om koalitioner för handling.

53. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att se till att parlamentet och dess utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män får delta fullt ut i beslutsprocessen avseende EU:s ståndpunkt vid Generation Equality Forum.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och nationella parlament.

Tisdagen den 9 februari 2021

II

(Meddelanden)

GEMENSAMMA FÖRKLARINGAR

EUROPAPARLAMENTET

P9_TA(2021)0030

Begäran om upphävande av Álvaro Amaros immunitet

Europaparlamentets beslut av den 9 februari 2021 om begäran om upphävande av Álvaro Amaros immunitet (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Álvaro Amaros immunitet som översändes den 17 oktober 2019 av Tribunal Judicial da Comarca da Guarda, Juízo Local Criminal da Guarda – Juiz 2 (Guardas distriktsdomstol, brottmålsdomstolen, andra avdelningen) och som tillkännagavs i kammaren den 13 november 2019,
- efter att ha hört Álvaro Amaro i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 157.2 och 157.3 i Republiken Portugals konstitution och artikel 11 i lag 7/93 av den 1 mars 1993 om ledamottsstadgan för Republiken Portugals parlament,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0009/2021), och av följande skäl:
 - A. Den ansvarige domaren vid Tribunal Judicial da Comarca da Guarda har lämnat in en begäran om upphävande av Álvaro Amaros parlamentariska immunitet med anledning av en anklagelse om förskingring, en straffbar gärning enligt artikel 11 i lag nr 34/87 av den 16 juli 1987, i dess lydelse enligt den portugisiska lagen nr 41/2010 av den 3 september 2010 (i idealkonkurrens med intressekonflikt, en straffbar gärning enligt artikel 23.1, och förskingring, en straffbar gärning enligt artikel 20.1 i samma lagstiftningsakt) och i realkonkurrens med bedrägeri i samband med erhållandet av ett stöd eller en subvention, en straffbar gärning enligt artikel 36.1 a och c, artikel 36.2, artikel 36.5 a och b samt artikel 36.8 b i lagdekret nr 28/84 av den 20 januari 1984.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Jungueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tisdagen den 9 februari 2021

- B. Álvaro Amaro var borgmästare i Guarda från 2013. Han omvaldes 2017 och innehade ämbetet till den 11 april 2019. Inom ramen för sitt ämbete ansvarade han för den politiska och administrativa ledningen av kommunen Guarda. Föremålet för utredningen är den förmånsbehandling som Guardas kommun, i ett upphandlingsförfarande, påstås ha gett ett teaterkooperativ i början av 2014 i samband med det årliga organiserandet av karnevalsfestligheterna det året.
- C. Álvaro Amaro valdes in i Europaparlamentet i maj 2019.
- D. Den påstådda överträdelsen rör inte yttranden som Álvaro Amaro gjort eller röster som han avlagt under utövandet av sitt ämbete i enlighet med artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- E. I artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter på sin egen medlemsstats territorium ska åtnjuta den immunitet som beviljas ledamöterna i den medlemsstatens parlament.
- F. Det är enbart Europaparlamentet som får besluta om immuniteten ska upphävas eller inte i det enskilda fallet. Parlamentet kan i rimlig utsträckning beakta ledamotens ståndpunkt vid beslutet om dennes immunitet ska upphävas eller inte^(?). Under utfrågningen uttryckte Álvaro Amaro att han ställde sig bakom ett upphävande av sin parlamentariska immunitet.
- G. Syftet med den parlamentariska immuniteten är att skydda parlamentet och dess ledamöter från rättsliga förfaranden som rör verksamhet som bedrivs inom ramen för utövandet av det parlamentariska ämbetet och som inte kan skiljas från detta.
- H. De överträdelser som Álvaro Amaro anklagas för ägde rum innan han valdes in i Europaparlamentet.
- I. Parlamentet har i detta fall inte kunnat slå fast att det rör sig om *fumus persecutionis*, det vill säga faktiska omständigheter som visar att de ifrågavarande rättsliga åtgärderna har inletts i avsikt att skada ledamotens politiska verksamhet och, i och med detta, Europaparlamentets verksamhet.
- J. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som "anklagad"^(?).
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Álvaro Amaros immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de portugisiska myndigheterna och till Álvaro Amaro.

^(?) Tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, punkt 28.

^(?) Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tisdagen den 9 februari 2021

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P9_TA(2021)0031

Utnämning av vice ordförande för Europeiska centralbankens tillsynsnämnd

Europaparlamentets beslut av den 9 februari 2021 om Europeiska centralbankens förslag till utnämning av vice ordförande för Europeiska centralbankens tillsynsnämnd (N9-0080/2020 – C9-0425/2020 – 2020/0910(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 465/19)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av Europeiska centralbankens förslag av den 18 december 2020 om utnämning av vice ordförande för Europeiska centralbankens tillsynsnämnd (C9-0425/2020),
- med beaktande av artikel 26.3 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet och Europeiska centralbanken om det praktiska genomförandet av demokratiskt ansvarsutkrävande och tillsyn av utövandet av de uppgifter som ECB tilldelats inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2019 om könsbalans i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor⁽³⁾,
- med beaktande av sitt beslut av den 24 november 2020 om rådets rekommendation om utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 131 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0007/2021), och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 26.3 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ska Europeiska centralbanken (ECB) förelägga Europaparlamentet ett förslag till utnämning av tillsynsnämndens vice ordförande för godkännande.
 - B. Tillsynsnämndens vice ordförande ska utses bland ledamöterna i ECB:s direktion.
 - C. I artikel 26.2 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 fastställs att utnämningarna till tillsynsnämnden i enlighet med den förordningen ska respektera principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och kvalifikationer.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 320, 30.11.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 23, 21.1.2021, s. 105.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P9_TA(2020)0311.

Tisdagen den 9 februari 2021

- D. Den 10 december 2020⁽⁵⁾ utnämnde Europeiska rådet Frank Elderson till ledamot i ECB:s direktion för en mandatperiod på åtta år från och med den 15 december 2020 i enlighet med artikel 283.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- E. I en skrivelse av den 18 december 2020 förelade ECB parlamentet ett förslag om utnämning av Frank Elderson till vice ordförande för ECB:s tillsynsnämnd för en mandatperiod på fem år.
- F. Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor granskade därefter den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 26.2 och 26.3 i förordning (EU) nr 1024/2013.
- G. Utskottet höll en utfrågning med den nominerade kandidaten den 25 januari 2021. Under denna utfrågning höll kandidaten ett inledande anförande och besvarade därefter utskottsledamöternas frågor.
- H. Alla europeiska och nationella institutioner och organ bör vidta konkreta åtgärder för att säkerställa en jämn könsfördelning.
- I. ECB:s direktion består för närvarande av fyra män och två kvinnor, varav en är ordförande.
1. Europaparlamentet godkänner utnämningen av Frank Elderson som vice ordförande för Europeiska centralbankens tillsynsnämnd.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken och medlemsstaternas regeringar.

⁽⁵⁾ EUT L 420, 14.12.2020, s. 22.

Tisdagen den 9 februari 2021

P9_TA(2021)0032

Kontroll av förvärv och innehav av vapen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 9 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kontroll av förvärv och innehav av vapen (kodifiering) (COM(2020)0048 – C9-0017/2020 – 2020/0029(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

(2021/C 465/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2020)0048),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0017/2020),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 juni 2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 109 och 59 i arbetsordningen.
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0010/2021), och av följande skäl:
 - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2020)0029

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 9 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... om kontroll av förvärv och innehav av vapen (kodifiering)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2021/555.)

⁽¹⁾ EUT C 311, 18.9.2020, s. 52.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tisdagen den 9 februari 2021

P9_TA(2021)0034

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: unionens stöd för landsbygdsutveckling år 2021

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 19 januari 2021 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller beloppen för unionens stöd för landsbygdsutveckling år 2021 (C(2021)00188 – 2021/2517(DEA))

(2021/C 465/21)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2021)00188),
 - med beaktande av kommissionens skrivelse av den 22 januari 2021, i vilken parlamentet uppmanas att tillkänna att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
 - med beaktande av skrivelsen av den 2 februari 2021 från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling till utskottsordförandekonferensens ordförande,
 - med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 58.7 och 83.5,
 - med beaktande av artikel 111.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling,
 - med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 111.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 9 februari 2021, och av följande skäl:
- A. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 ⁽²⁾ (övergångsförordningen), varigenom förordning (EU) nr 1305/2013 ändrades genom att nationella anslag för åren 2021 och 2022 infördes, trädde i kraft först den 29 december 2020.
- B. De fastställda anslagen måste justeras så snart medlemsstaterna har informerat kommissionen om beloppen för minskningen av betalningar som överstiger 150 000 euro och om tillämpningen av flexibilitet mellan pelarna.
- C. Under tidigare år meddelades detta i augusti, och kommissionen antog den delegerade akten om ändring av anslagen under hösten, men på grund av det sena antagandet av övergångsförordningen var detta inte möjligt 2020.
- D. För att medlemsstaterna och kommissionen ska kunna inleda genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen för 2021 är det av yttersta vikt att den delegerade förordningen träder i kraft så snart som möjligt.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022, och om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 och förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1).

Tisdagen den 9 februari 2021

P9_TA(2021)0035

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: stöd till frukt- och grönsakssektorn och vinsektorn i samband med covid-19-pandemin

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 27 januari 2021 om ändring av delegerad förordning (EU) 2020/884 om undantag för år 2020 till följd av covid-19-pandemin från delegerad förordning (EU) 2017/891 vad gäller frukt- och grönsakssektorn och från delegerad förordning (EU) 2016/1149 vad gäller vinsektorn och om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/1149 (C(2021)00371 – 2021/2530(DEA))

(2021/C 465/22)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2021)00371),
- med beaktande av skrivelsen av den 2 februari 2021 från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 62.1, 64.6 och 115.5,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 53 b och h och 277.5,
- med beaktande av artikel 111.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling,
- med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 111.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 9 februari 2021, och av följande skäl:
 - A. Mot bakgrund av de exceptionellt allvarliga marknadsstörningarna och ackumuleringen av svåra omständigheter inom vinsektorn, som har sitt ursprung i Förenta staternas införande av tullar på import av viner från unionen i oktober 2019 och som nu fortsätter med effekterna från de pågående restriktionerna till följd av covid-19-pandemin, har alla medlemsstater och jordbrukarna i alla medlemsstater stött på exceptionella svårigheter med planering, genomförande och verkställande av insatser inom ramen för stödprogram inom vinsektorn enligt artiklarna 39–54 i förordning (EU) nr 1308/2013.
 - B. Med hänsyn till dessa kombinerade omständigheters exceptionella karaktär antog kommissionen den 4 maj 2020 bestämmelser i kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/884 ⁽³⁾ om flexibilitet och om möjligheten att göra undantag från delegerade förordningar som är tillämpliga inom vinsektorn.
 - C. Trots nyttan med dessa åtgärder har vinsektorn inte lyckats återupprätta balansen mellan utbud och efterfrågan och förväntas inte återupprätta den på kort till medellång sikt på grund av den pågående covid-19-pandemin.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/884 av den 4 maj 2020 om undantag för år 2020 till följd av covid-19-pandemin från delegerad förordning (EU) 2017/891 vad gäller frukt- och grönsakssektorn och från delegerad förordning (EU) 2016/1149 vad gäller vinsektorn (EUT L 205, 29.6.2020, s. 1).

Tisdagen den 9 februari 2021

- D. Eftersom covid-19-pandemin förväntas fortsätta under en betydande del av budgetåret 2021 föreslog kommissionen att förlänga tillämpningen av åtgärderna i delegerad förordning (EU) 2020/884 till att omfatta hela budgetåret 2021.
- E. Ett snabbt genomförande av dessa fortsatta flexibilitetsmöjligheter och undantag är av största vikt för deras effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller att hantera de svårigheter som är kopplade till genomförandet av stödordningarna för vinsektorn, förhindra ytterligare ekonomiska förluster och hantera marknadssituationen och störningarna i försörjningskedjan inom vinsektorn.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte har några invändningar mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 9 februari 2021

P9_TA(2021)0036

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: ändring av tekniska standarder vad gäller de tidpunkter då vissa riskhanteringsförfaranden börjar gälla för utväxling av säkerheter

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 21 december 2020 om ändring av tekniska standarder i delegerad förordning (EU) 2016/2251 vad gäller de tidpunkter då vissa riskhanteringsförfaranden börjar gälla för utväxling av säkerheter (C(2020)9147 – 2020/2942(DEA))

(2021/C 465/23)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2020)9147),
- med beaktande av kommissionens skrivelse av den 21 december 2020, i vilken parlamentet uppmanas att tillkänna att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
- med beaktande av skrivelsen av den 26 januari 2021 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ (Emir), särskilt artikel 11.15,
- med beaktande av artikel 111.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
- med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 111.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 9 februari 2021, och av följande skäl:

A. Genom artikel 11.3 i Emir införs en skyldighet att ha riskhanteringstekniker som kräver en utväxling av säkerheter som sker i tid, är korrekt och på lämpligt vis separerad (gemensamt kallade "kraven på marginalsäkerhet") för finansiella motparter som ingår OTC-derivatkontrakt ("over-the-counter") som inte clearas av en central motpart, samt de icke-finansiella motparter som avses i artikel 10.2 i Emir. I kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽²⁾ specificeras dessa tekniker mer ingående och ett senare datum fastställs för när de bilaterala marginalkraven ska börja tillämpas avseende OTC-derivatkontrakt som inte clearas centralt som ingåtts mellan vissa motparter, för att säkerställa att dessa kontrakt tillfälligt inte omfattas av kravet.

B. Tillämpningen av dessa bilaterala marginalkrav på OTC-derivatkontrakt inom gruppen som inte clearas centralt bör därför skjutas upp ytterligare för att undvika den oavsiktliga och skadliga ekonomiska påverkan det skulle ha på motparter som är etablerade inom unionen om undantaget löpte ut. Ändringarna av den delegerade förordningen innebär en avgörande lättnad för motparter som är etablerade i unionen. Ändringarna till delegerad förordning (EU) 2016/2251 utgörs av begränsade anpassningar av den befintliga rättsliga ramen.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

Tisdagen den 9 februari 2021

- C. Den delegerade förordningen bör träda i kraft så snart som möjligt för att säkerställa unionens beredskap och främja de i unionen etablerade motparternas intressen, eftersom unionsrätten har upphört att gälla i Förenade kungariket sedan övergångsperioden löpte ut den 31 december 2020.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte har några invändningar mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 9 februari 2021

P9_TA(2021)0037

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: ändring av de tekniska tillsynsstandarderna vad gäller den dag då clearingkravet får verkan för vissa typer av kontrakt

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 21 december 2020 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som fastställs i de delegerade förordningarna (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 vad gäller den dag då clearingkravet får verkan för vissa typer av kontrakt (C(2020)9148 – 2020/2943(DEA))

(2021/C 465/24)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2020)9148),
- med beaktande av kommissionens skrivelse av den 21 december 2020, i vilken parlamentet uppmanas att tillkänna att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
- med beaktande av skrivelsen av den 26 januari 2021 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (Emir)⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,
- med beaktande av artikel 111.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,
- med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 111.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 9 februari 2021, och av följande skäl:

- A. I Emir fastställs clearingkrav. I kommissionens delegerade förordningar (EU) 2015/2205⁽²⁾, (EU) 2016/592⁽³⁾ och (EU) 2016/1178⁽⁴⁾ fastställs bland annat de tidpunkter då clearingkravet får verkan för kontrakt som gäller sådana klasser av OTC-derivat som anges i bilagorna till dessa förordningar.
- B. Ändringarna av den delegerade förordningen innebär avgörande lättnader för motparter etablerade i unionen som väljer att genomföra novation av kontrakt från brittiska motparter till motparter som är etablerade och auktoriserade i en medlemsstat, genom att undvika en situation där de nya kontrakt som följer av dessa novationer kan omfattas av ett clearingkrav eller krav på utväxling av säkerheter som inte var tillämpliga när de ursprungliga kontrakten ingicks. Detta mål uppnås genom att de nuvarande undantagen i de delegerade förordningarna (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 förlängs med en fast tidsperiod på tolv månader från och med ikraftträdandet av den delegerade förordningen. Ändringarna av delegerade förordningar (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 och (EU) 2016/1178 utgörs av begränsade justeringar av det befintliga regelverket.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2205 av den 6 augusti 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 314, 1.12.2015, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/592 av den 1 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 103, 19.4.2016, s. 5).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1178 av den 10 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller tekniska standarder för clearingkravet (EUT L 195, 20.7.2016, s. 3).

Tisdagen den 9 februari 2021

- C. Den delegerade förordningen bör träda i kraft så snart som möjligt för att säkerställa unionens beredskap och främja de i unionen etablerade motparternas intressen, eftersom unionsrätten har upphört att gälla i Förenade kungariket sedan övergångsperioden löpte ut den 31 december 2020.
1. Europaparlamentet tillkännager att det inte har några invändningar mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TA(2021)0038

Inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens (COM(2020)0408 – C9-0150/2020 – 2020/0104(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 465/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2020)0408),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artikel 175 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0150/2020),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 juli 2020 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 14 oktober 2020 ⁽²⁾,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av de ansvariga utskotten enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 december 2020 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor, i enlighet med artikel 58 i arbetsordningen,
 - med beaktande av yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, budgetkontrollutskottet, utskottet för regional utveckling,
 - med beaktande av ståndpunkten i form av ändringsförslag från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män,
 - med beaktande av skrivelsen från utskottet för konstitutionella frågor,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0214/2020).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalanden, som bifogas denna resolution.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 364, 28.10.2020, s. 132.

⁽²⁾ EUT C 440, 18.12.2020, s. 160.

Onsdagen den 10 februari 2021

P9_TC1-COD(2020)0104

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 10 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2021/241.)

Onsdagen den 10 februari 2021

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPRESOLUTIONEN

GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN OM INFÖRANDE AV RAPPORTERINGSKRAV FÖR ATT MÖJLIGGÖRA EMISSION AV OBLIGATIONER SOM BIDRAR TILL MILJÖMÅLEN FÖR NEXTGENERATIONEU

Kommissionen erinrar om den gemensamma politiska ambitionen i den europeiska gröna given. I detta sammanhang understryker kommissionen sin ambition att minst 30 % av de medel som ska lånas upp på kapitalmarknaderna ska anskaffas för behoven i NextGenerationEU genom emission av obligationer som bidrar till miljömålen.

De tre institutionerna är överens om att allvarligt utforska möjligheten att införa regler om rapporteringskrav för medlemsstaterna för att säkra informationstillgången i syfte att utvärdera vilket bidrag de medel som lånats upp på kapitalmarknaderna lämnar till miljömålen. Kommissionen kommer att sträva efter att lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta syfte under det första kvartalet 2021.

GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET OCH KOMMISSIONEN OM DATAINSAMLING FÖR EFFEKTIVA KONTROLLER OCH REVISIONER

Europaparlamentet och kommissionen erinrar om behovet av att säkerställa effektiva kontroller och revisioner i syfte att undvika dubbel finansiering samt förebygga, upptäcka och åtgärda bedrägerier, korruption och intressekonflikter i samband med de åtgärder som stöds av faciliteten för återhämtning och resiliens. De båda institutionerna anser det angeläget att medlemsstaterna samlar in och registrerar uppgifter om slutanvändarna och stödmottagarna av unionens medel i ett elektroniskt, standardiserat och driftskompatibelt format och att de använder det gemensamma datautvinningsverktyget som tillhandahålls av kommissionen.

KOMPLETTERANDE UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN OM DATAINSAMLING FÖR EFFEKTIVA KONTROLLER OCH REVISIONER

Kommissionen påminner om sin ensidiga förklaring i denna fråga inom ramen för förordningen om gemensamma bestämmelser, som i tillämpliga delar gäller för artikel 22 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens.

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN OM METODEN FÖR KLIMATSPÅRNING

Kommissionen anser för konsekvensens skull att metoden i bilaga VI till förordningen om inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens bör införlivas i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0046

Marknader för finansiella instrument *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2014/65/EU vad gäller informationskrav, produktstyrning och positionslimiter för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (COM(2020)0280 – C9-0210/2020 – 2020/0152(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 465/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2020)0280),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0210/2020),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 29 oktober 2020 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 16 december 2020 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0208/2020).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2020)0152

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/... om ändring av direktiv 2014/65/EU vad gäller informationskrav, produktstyrning och positionslimiter och direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/878 vad gäller deras tillämpning på värdepappersföretag, för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2021/338.)

⁽¹⁾ EUT C 10, 11.1.2021, s. 30.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0047

EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2017/1129 vad gäller EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (COM(2020)0281 – C9-0206/2020 – 2020/0155(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 465/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2020)0281),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0206/2020),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 29 oktober 2020 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 74.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 16 december 2020 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A9-0228/2020).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2020)0155

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om ändring av förordning (EU) 2017/1129 vad gäller EU-återhämtningsprospektet och riktade justeringar för finansiella mellanhänder och direktiv 2004/109/EG avseende användningen av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat för årliga redovisningar för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2021/337.)

⁽¹⁾ EUT C 10, 11.1.2021, s. 30.

Torsdagen den 11 februari 2021

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPROPOSITIONEN

Uttalande från kommissionen

Kommissionen noterar att den politiska överenskommelsen om kommissionens förslag till ändring av prospektförordningen för att inrätta ett EU-återhämtningsprospekt inbegriper en ändring av transparensdirektivet, vilket försenar införandet av kravet på att upprätta redovisningar i ett europeiskt enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (Esef). Den förseningen ingick inte i kommissionens ursprungliga förslag. Enligt kommissionen är förseningen av Esef inte i linje med unionens principer för bättre lagstiftning och kommissionens initiativrätt. Detta bör därför inte utgöra ett prejudikat. Eftersom förseningen av Esef inte utgör en väsentlig ändring av policyn och återspeglar de svåra omständigheter som företagen befinner sig i till följd av covid-19-pandemin kommer kommissionen inte att motsätta sig antagandet av det.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0048

Regler om ankomst- och avgångstider vid flygplatser i EU: tillfälliga lättnader *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 vad gäller tillfälliga lättnader från reglerna om utnyttjande av ankomst- och avgångstider vid flygplatser i unionen på grund av covid-19-krisen (COM(2020)0818 – C9-0420/2020 – 2020/0358(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 465/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2020)0818),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artikel 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0420/2020),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 27 januari 2021 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 januari 2021 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 163 i arbetsordningen.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2020)0358

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 vad gäller tillfälliga lättnader från reglerna om utnyttjande av ankomst- och avgångstider vid flygplatser i unionen på grund av covid-19-krisen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2021/250.)

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EUT.

Torsdagen den 11 februari 2021

P9_TA(2021)0049

Tillfälliga åtgärder avseende giltigheten för certifikat och intyg (omnibus II) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 februari 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av den fortsatta covid-19-krisen avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden samt förlängning av vissa perioder som avses i förordning (EU) 2020/698 (COM(2021)0025 – C9-0004/2021 – 2021/0012(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 465/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2021)0025),
 - med beaktande av artikel 294.2 och artiklarna 91 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C9-0004/2021),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 27 januari 2021 ⁽¹⁾,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 3 februari 2021 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 163 i arbetsordningen.
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P9_TC1-COD(2021)0012

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 februari 2021 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/... om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av den fortsatta covid-19-krisen avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden samt förlängning av vissa perioder som avses i förordning (EU) 2020/698

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2021/267.)

⁽¹⁾ EUT C 123, 9.4.2021, s. 37.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV